Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►B ►M2 EUROOPAN KESKUSPANKIN SUUNTAVIIVAT (EU) 2015/510, annettu 19 päivänä joulukuuta 2014, eurojärjestelmän rahapolitiikan kehyksen täytäntöönpanosta (yleisasiakirjasuuntaviivat) (EKP/2014/60) ◄

(uudelleenlaadittu)

(EUVL L 91, 2.4.2015, s. 3)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2015/732, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2015..	L 282	41	28.10.2015
►M3	Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2016/64, annettu 18 päivänä marraskuuta 2015	L 14	25	21.1.2016
►M4	Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2016/2298, annettu 2 päivänä marraskuuta 2016	L 344	102	17.12.2016
►M5	Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2017/1362, annettu 18 päivänä toukokuuta 2017	L 190	26	21.7.2017
►M6	Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2018/570, annettu 7 päivänä helmikuuta 2018	L 95	23	13.4.2018
►M7	Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2019/1032, annettu 10 päivänä toukokuuta 2019	L 167	64	24.6.2019
►M8	Euroopan keskuspankin päätös (EU) 2020/506, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2020	L 109I	1	7.4.2020
►M9	Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2020/1690, annettu 25 päivänä syyskuuta 2020	L 379	77	13.11.2020
►M10	Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2021/889, annettu 6 päivänä toukokuuta 2021	L 196	1	3.6.2021
►M11	Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2022/987, annettu 2 päivänä toukokuuta 2022	L 167	113	24.6.2022

Oikaistu:

►C1 Oikaisu, EUVL L 334, 22.12.2015, s. 65 (2015/1938)
►C2 Oikaisu, EUVL L 273, 20.8.2020, s. 16 (2015/510)
►C3 Oikaisu, EUVL L 273, 20.8.2020, s. 18 (2016/2298)

▼B

▼M2

EUROOPAN KESKUSPANKIN SUUNTAVIIVAT (EU) 2015/510,

annettu 19 päivänä joulukuuta 2014,

eurojärjestelmän rahapolitiikan kehyksen täytäntöönpanosta (yleisasiakirjasuuntaviivat) (EKP/2014/60)

▼B

(uudelleenlaadittu)

SISÄLLYS

ENSIMMÄINEN OSA – KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

TOINEN OSA – EUROJÄRJESTELMÄN RAHAPOLITIIKAN KEINOT, OPERAATIOT, VÄLINEET JA MENETTELYT

I OSASTO – Avomarkkinaoperaatiot

1 luku – Avomarkkinaoperaatioiden kuvaus

2 luku – Avomarkkinaoperaatioiden luokat

3 luku – Avomarkkinaoperaatioissa käytettävät välineet

II OSASTO – Maksuvalmiusjärjestelmä

1 luku – Maksuvalmiusluotto

2 luku – Talletusmahdollisuus

III OSASTO – Eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin sovellettavat menettelyt

1 luku – Huutokaupat eurojärjestelmän avomarkkinaoperaatioissa

1 jakso – Huutokaupat

2 jakso – Huutokauppojen toteutusvaiheet

1 alajakso – Huutokaupoista ilmoittaminen

2 alajakso – Huutokauppatarjousten valmisteluun ja tekoon liittyvät vastapuolien toimenpiteet

3 alajakso – Huutokaupassa jaettava määrä

4 alajakso – Huutokauppojen tuloksista ilmoittaminen

3 jakso – Kahdenväliset kaupat eurojärjestelmän avomarkkinaoperaatioissa

2 luku – Eurojärjestelmän rahapoliittisissa operaatioissa käytettävät selvitysmenettelyt

KOLMAS OSA – HYVÄKSYTTÄVÄT VASTAPUOLET

NELJÄS OSA – VAKUUSKELPOISET OMAISUUSERÄT

I OSASTO – Yleiset periaatteet

II OSASTO – Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien vakuuskelpoisuusvaatimukset ja luottokelpoisuusvaatimukset

1 luku – Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien vakuuskelpoisuusvaatimukset

1 jakso – Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien yleiset kelpoisuusvaatimukset

2 jakso – Eräitä jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä koskevat erityiset kelpoisuusvaatimukset

1 alajakso – Omaisuusvakuudellisia arvopapereita koskevat erityiset kelpoisuusvaatimukset

▼B

2 alajakso – Erityiset kelpoisuusvaatimukset joukkolainoille, joiden vakuutena on omaisuusvakuudellisia arvopapereita

3 alajakso – Eurojärjestelmän liikkeeseen laskemia velkasitoumuksia koskevat erityiset kelpoisuusvaatimukset

4 alajakso – Tiettyjä vakuudettomia velkainstrumentteja koskevat erityiset kelpoisuusvaatimukset

2 luku – Eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset jälkimarkkinakelpoisille omaisuuserille

III OSASTO – Ei-jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien vakuuskelpoisuusvaatimukset ja luottokelpoisuusvaatimukset

1 luku – Ei-jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien vakuuskelpoisuusvaatimukset

1 jakso – Lainasaamisten vakuuskelpoisuusvaatimukset

2 jakso – Määräaikaistalletuksia koskevat kelpoisuusvaatimukset

3 jakso – Asuntolainavakuudellisia vähittäismarkkinavelkainstrumentteja (RMBD) koskevat kelpoisuusvaatimukset

4 jakso – DECC-velkainstrumentteja koskevat kelpoisuusvaatimukset

2 luku – Eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset ei-jälkimarkkinakelpoisille omaisuuserille

1 jakso – Eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset lainasaamisille

2 jakso – Asuntolainavakuudellisia vähittäismarkkinavelkainstrumentteja (RMBD) koskevat eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset

3 jakso – DECC-velkainstrumentteja koskevat eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset

IV OSASTO – Jälkimarkkinakelpoisille ja ei-jälkimarkkinakelpoisille omaisuuserille annetut takaukset

V OSASTO – Eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikko vakuuskelpoisille omaisuuserille

VI OSASTO – Jälkimarkkinakelpoisten ja ei-jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien riskienhallinta- ja arvostuskehikko

1 luku – Jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin sovellettavat riskienhallintamenetelmät

2 luku – Ei-jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin sovellettavat riskienhallintamenetelmät

3 luku – Jälkimarkkinakelpoisia ja ei-jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä koskevat arvostussäännöt

VIII OSASTO – Vakuuskelpoisten omaisuuserien käyttöä koskevat säännöt

IX OSASTO – Vakuuskelpoisten omaisuuserien rajat ylittävä käyttö

VIIDES OSA – SEURAAMUKSET VASTAPUOLIVELVOITTEIDEN NOUDATTAMATTA JÄTTÄMISESTÄ

KUUDES OSA – HARKINNANVARAISET TOIMENPITEET

SEITSEMÄS OSA – EUROJÄRJESTELMÄN RAHAPOLIITTISIIN OPERAATIOIHIN LIITTYVÄT YHTEISIÄ OMINAISUUKSIA KOSKEVAT LISÄVÄHIMMÄISVAATIMUKSET

▼B

1 luku – Kaikkiin rahapoliittisia operaatioita koskeviin järjestelyihin sovellettavat yhteisiä ominaisuuksia koskevat lisävähimmäisvaatimukset

2 luku – Takaisinostosopimuksiin ja vakuudellisiin lainasopimuksiin sovellettavat yhteisiä ominaisuuksia koskevat lisävähimmäisvaatimukset

3 luku – Yksinomaan takaisinostosopimuksiin sovellettavat yhteisiä ominaisuuksia koskevat lisävähimmäisvaatimukset

4 luku – Yksinomaan vakuudellisiin lainasopimuksiin sovellettavat yhteisiä ominaisuuksia koskevat lisävähimmäisvaatimukset

5 luku – Yksinomaan rahapoliittisiin valuuttaswapeihin sovellettavat yhteisiä ominaisuuksia koskevat lisävähimmäisvaatimukset

SEITSEMÄS A OSA – ERITYISSÄÄNNÖKSET USEAN PANKKIPÄIVÄN AJAN KESTÄVÄN TARGET2-JÄRJESTELMÄN HÄIRIÖN VARALTA

KAHDEKSAS OSA – LOPPUSÄÄNNÖKSET

LIITE I – Vähimmäisvarannot

LIITE II – Huutokaupoista ilmoittaminen

LIITE III – Huutokaupassa jaettava määrä ja huutokauppamenettelyt

LIITE IV – Huutokaupan tuloksista ilmoittaminen

LIITE V – Valuuttainterventioiden vastapuolten valintaperusteet

LIITE VI – Vakuuskelpoisten omaisuuserien rajat ylittävä käyttö

LIITE VIa – Eurojärjestelmän luotto-operaatioissa käytettäviä arvopaperikaupan selvitysjärjestelmiä ja arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien välisiä linkkejä koskevat kelpoisuusehdot

LIITE VII – Viidennen osan mukaisesti sovellettavien seuraamusten laskenta ja seitsemännen osan mukaisesti sovellettavien taloudellisten seuraamusten laskenta

LIITE VIII – Omaisuusvakuudellisten arvopapereiden lainakohtaisten tietojen toimittamista ja lainakohtaisia tietokantoja koskevat vaatimukset

LIITE IX – Eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehyksen mukainen laadun seuranta

LIITE IXa – Vähimmäiskattavuusvaatimukset, jotka koskevat ulkoisia luottoluokituslaitoksia eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa

LIITE IXb – Eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon vähimmäisvaatimukset liikkeeseenlaskulle ja katettujen joukkolainojen ohjelmia koskevat seurantaraportit

LIITE IXc – Ulkoisen luottoluokituslaitoksen hyväksymiskriteerit ja hakemusmenettely

LIITE XI – Arvopapereiden muoto

LIITE XII – Esimerkkejä eurojärjestelmän rahapoliittisista operaatioista ja menettelyistä

LIITE XIIa –

LIITE XIII – Vastaavuustaulukko

LIITE XIV – Kumotut suuntaviivat ja luettelo muutoksista

▼B

ENSIMMÄINEN OSA

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Näissä suuntaviivoissa kuvataan yhdenmukaiset säännöt eurojärjestelmän yhteisen rahapolitiikan täytäntöön panemiseksi jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro.

2. Eurojärjestelmä ryhtyy kaikkiin asianmukaisiin toimenpiteisiin eurojärjestelmän rahapoliittisten operaatioiden toteuttamiseksi näissä suuntaviivoissa säädettyjen periaatteiden, keinojen, välineiden, vaatimusten, kriteerien ja menettelyjen mukaisesti.

3. Eurojärjestelmän ja sen vastapuolten välinen oikeussuhde perustuu asianmukaisiin sopimus- tai sääntelyjärjestelyihin, joita asianomainen kansallinen keskuspankki soveltaa ja joilla näiden suuntaviivojen säännökset pannaan vastaavasti täytäntöön.

4. EKP:n neuvosto voi milloin tahansa muuttaa niitä keinoja, välineitä, vaatimuksia, kriteerejä ja menettelyjä, joilla eurojärjestelmän rahapoliittisia operaatioita toteutetaan.

5. Eurojärjestelmä varaa itsellään oikeuden pyytää ja saada käyttöönsä vastapuolilta mitä tahansa tietoja, joita se tarvitsee rahapoliittisiin operaatioihin liittyvien tehtäviensä suorittamiseksi ja tavoitteidensa saavuttamiseksi. Tämä oikeus ei vaikuta mihinkään muihin eurojärjestelmän nykyisiin oikeuksiin saada rahapoliittisiin operaatioihin liittyviä tietoja.

2 artikla

Määritelmät

Näissä suuntaviivoissa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

1) ’todelliset päivät/360 -laskukäytännöllä’ (actual/360 day-count convention) tarkoitetaan eurojärjestelmän rahapoliittisissa operaatioissa sovellettavaa käytäntöä, jonka avulla määritetään koron laskentaan sisällytettyjen kalenteripäivien todellinen lukumäärä käyttäen perustana 360 päivän pituista vuotta;

▼M7

2) ’valtiosidonnaisella laitoksella’ (agency) tarkoitetaan yhteisöä, joka on sijoittautunut jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro, ja joka joko harjoittaa tiettyjä yleishyödyllisiä toimintoja kansallisella tai alueellisella tasolla tai palvelee niiden rahoitustarpeita, ja jonka eurojärjestelmä on luokitellut valtiosidonnaiseksi laitokseksi. Luettelo valtiosidonnaisiksi laitoksiksi luokitelluista yhteisöistä julkaistaan EKP:n verkkosivuilla, ja siinä täsmennetään, täyttyvätkö liitteessä XIIa asetetut markkina-arvon aliarvostuksen määrälliset kriteerit kunkin yhteisön osalta;

▼B

3) ’omaisuusvakuudellisilla arvopapereilla’ (asset-backed securities, ABS) tarkoitetaan velkainstrumentteja, joiden vakuutena on erityisesti tähän tarkoitukseen varattu joukko (kiinteitä tai uusiutuvia) rahoitusvaateita, jotka muuttuvat rahaksi tietyn ajan kuluessa.

▼B

Lisäksi niihin saattaa liittyä sellaisia oikeuksia tai muita omaisuuseriä, jotka takaavat hallinnointiin liittyvät toimet tai tuottojen jakamisen haltijoille sovittuna ajankohtana. Yleensä niiden liikkeeseenlaskijana toimii varta vasten perustettu erillisyhtiö, joka on hankkinut rahoitusvaateiden joukon niiden alullepanijalta tai myyjältä. Näin ollen omaisuusvakuudellisiin arvopapereihin liittyvät maksut riippuvat pääasiassa niiden vakuussammiossa olevien omaisuuserien tuottamasta kassavirrasta ja muista oikeuksista, kuten likviditeettisopimuksista, takauksista tai muista ominaisuuksista, joita yleensä kutsutaan luottokelpoisuuden korotusjärjestelyiksi;

▼M11

4) ’kahdenvälisellä kaupalla’ (bilateral procedure) tarkoitetaan menettelyä, jossa kansallinen keskuspankki tai soveltuvin osin EKP toteuttaa suoria kauppoja suoraan yhden tai useamman vastapuolen kanssa tai arvopaperipörssien tai markkinavälittäjien kautta ilman huutokauppoja;

▼B

5) ’arvo-osuusjärjestelmällä’ (book-entry system) tarkoitetaan järjestelmää, jossa arvopapereiden ja muiden rahoitusvaateiden siirtäminen on mahdollista ilman paperimuodossa olevien asiakirjojen tai todistusten fyysistä siirtämistä, esimerkiksi arvopapereiden elektroninen siirto;

6) ’pankkipäivällä’ (business day) tarkoitetaan a) maksuvelvollisuuden osalta päivää, jona TARGET2 on toiminnassa tällaisen maksun suorittamista varten, ja b) omaisuuserien luovutusvelvollisuuden osalta päivää, jona arvopaperikaupan selvitysjärjestelmät, joiden välityksellä luovutuksen on määrä tapahtua, ovat toiminnassa siinä paikassa, jossa kyseisten arvopapereiden luovutuksen on määrä tapahtua;

▼M6

7) ’arvopaperikeskuksella’ (central securities depository, CSD) tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 909/2014 ([1]) 2 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä arvopaperikeskusta;

▼B

8) ’vakuudellisella luotolla’ (collateralised loan) tarkoitetaan kansallisen keskuspankin ja vastapuolen välistä järjestelyä, jossa vastapuolelle myönnetään likviditeettiä sellaisen lainan muodossa, jonka vakuutena on vastapuolen kansalliselle keskuspankille antama täytäntöönpanokelpoinen vakuusoikeus esimerkiksi omaisuuserän panttauksen, vakuusluovutuksen tai kiinnityksen muodossa;

9) ’määräaikaistalletusten keräämisellä’ (collection of fixed-term deposits) tarkoitetaan avomarkkinaoperaatioiden toteutuksessa käytettävää välinettä, jolla eurojärjestelmä pyrkii vähentämään markkinoiden likviditeettiä tarjoamalla vastapuolille mahdollisuutta tehdä määräaikaistalletuksia kotimaansa kansallisessa keskuspankissa oleville tileille;

▼M2

10) ’toimivaltaisella viranomaisella’ (competent authority) tarkoitetaan viranomaista tai elintä, joka virallisesti tunnustetaan kansallisessa lainsäädännössä ja jolle annetaan kansallisessa lainsäädännössä toimivalta valvoa laitoksia osana kyseisen jäsenvaltion valvontajärjestelmää, mukaan lukien EKP niiden tehtävien osalta, jotka sille on annettu neuvoston asetuksella (EU) N:o 1024/2013 ([2]);

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 909/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista ja direktiivien 98/26/EY ja 2014/65/EU sekä asetuksen (EU) N:o 236/2012 muuttamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 1).

([2]) Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

▼B

11) ’vastapuolella’ (counterparty) tarkoitetaan laitosta, joka täyttää kolmannessa osassa täsmennetyt, eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin osallistumista koskevat kelpoisuusvaatimukset;

▼M4

12) ’katetulla joukkolainalla’ (covered bond) tarkoitetaan velkainstrumenttia, johon liittyy kaksinainen turva: a) suoraan tai välillisesti luottolaitokseen ja b) taustalla olevien omaisuuserien uusiutuvaan vakuussammioon, jossa ei ole riskin etuoikeusluokkia;

▼B

13) ’lainasaamisilla’ (credit claim) tarkoitetaan rahan takaisinmaksua koskevaa vaadetta, joka on velallisen vastapuolelle antama velkasitoumus. Lainasaamiset käsittävät myös Schuldscheindarlehen-velkakirjat sekä alankomaalaiset rekisteröidyt yksityisoikeudelliset saamiset valtiolta tai muilta hyväksyttäviltä velallisilta kuten asuntoyhtiöiltä, kun takaajana on valtio;

14) ’luottolaitoksella’ (credit institution) tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ([1]) 2 artiklan 5 kohdassa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ([2]) 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettua luottolaitosta, jota valvoo toimivaltainen viranomainen tai joka on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 123 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu julkisessa omistuksessa oleva luottolaitos, joka on toimivaltaisen viranomaisen suorittamaa valvontaa vastaavan valvonnan alainen;

15) ’luottoluokituksella’ (credit rating) tarkoitetaan samaa kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ([3]) 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa;

▼M3

16) ’rajat ylittävällä käytöllä’ (cross-border use) tarkoitetaan sitä, että vastapuoli toimittaa kotimaansa kansalliselle keskuspankille vakuudeksi

   a) jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä, joita säilytetään toisessa jäsenvaltiossa, jonka rahayksikkö on euro;

   b) jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä, jotka on laskettu liikkeeseen toisessa jäsenvaltiossa ja joita säilytetään vastapuolen kotimaan kansallisessa keskuspankissa;

   c) lainasaamisia, joita koskevaan lainasaamissopimukseen sovelletaan muun jäsenvaltion, jonka rahayksikkö on euro, kuin vastapuolen kotimaan kansallisen keskuspankin jäsenvaltion lainsäädäntöä;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1060/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, luottoluokituslaitoksista (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 1).

▼M3

d) asuntolainavakuudellisia vähittäismarkkinavelkainstrumentteja (RMBD) kirjeenvaihtajakeskuspankkimallin soveltuvien menettelyjen mukaisesti;

e) ei-jälkimarkkinakelpoisia velkainstrumentteja, joiden vakuutena on vakuuskelpoisia lainasaamisia (DECC-velkainstrumentit), jotka on laskettu liikkeeseen ja joita säilytetään muussa jäsenvaltiossa, jonka rahayksikkö on euro, kuin vastapuolen kotimaan kansallisen keskuspankin jäsenvaltiossa;

▼B

17) ’valuuttasuojauksella’ (currency hedge) tarkoitetaan arvopapereiden liikkeeseenlaskijan ja suojausvastapuolen välistä sopimusta, jolla muun valuutan kuin euron määräisen kassavirran vastaanottamisesta aiheutuvaa valuuttakurssiriskiä lievennetään osittain siten, että suojausvastapuolen maksama kassavirta, mukaan lukien suojausosapuolen mahdolliset takuut, muutetaan swap-sopimuksella euromääräisiksi;

18) ’omaisuudensäilyttäjällä’ (custodian) tarkoitetaan yhteisöä, joka säilyttää ja hallinnoi arvopapereita ja muita rahoitussaamisia muiden puolesta;

19) ’realisointiarvolla’ (default market value) tarkoitetaan kaikkien omaisuuserien osalta minä tahansa päivänä

a) tällaisille omaisuuserille määritettyä arvostusajankohdan markkina-arvoa, joka lasketaan arvostuspäivää edeltävän pankkipäivän edustavimman hinnan perusteella;

b) viimeistä kaupantekohintaa, ellei tietylle arvopaperille ole saatavissa edustavaa hintaa arvostuspäivää edeltävältä pankkipäivältä. Jos kaupantekohintaa ei ole käytettävissä, operaation toteuttava kansallinen keskuspankki määrittää hinnan ottaen huomioon sen hinnan, jolla arvopaperilla on käyty viimeksi kauppaa;

c) muun hyväksyttävän arvostusmenetelmän perusteella määritettyä hintaa, jos kyse on arvopapereista, joille ei ole olemassa markkina-arvoa;

d) myynnin nettotuottoa sen jälkeen, kun myyntitapahtumaan liittyvät kohtuulliset kustannukset, palkkiot ja kulut on vähennetty, jos kansallinen keskuspankki on myynyt omaisuuserät tai vastaavia omaisuuseriä markkinahintaan ennen arvostusajankohtaa; kansallinen keskuspankki tekee tämän laskutoimituksen ja yksilöi määrät;

20) ’toimituksella maksua vastaan’ tai ’toimitus maksua vastaan -järjestelmällä’ (delivery-versus-payment tai delivery-against-payment system) tarkoitetaan vaihto arvoa vastaan -suoritusjärjestelmän menettelyä, jolla varmistetaan, että lopullinen siirto eli omaisuuserien toimitus tapahtuu lopullisesti vasta toisten omaisuuserien vastaavan lopullisen siirron, eli maksun, tapahtuessa;

21) ’talletusmahdollisuudella’ (deposit facility) tarkoitetaan eurojärjestelmän tarjoamaa talletusmahdollisuutta, jossa vastapuolet voivat tehdä eurojärjestelmään kansallisen keskuspankin välityksellä yön yli -talletuksia etukäteen vahvistetulla korolla;

22) ’talletusmahdollisuuden korolla’ (deposit facility rate) tarkoitetaan talletusmahdollisuuteen sovellettavaa korkoa;

▼M6

22 a) ’suoralla linkillä’ (direct link) tarkoitetaan arvopaperikeskusten operoimien arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien välistä järjestelyä, jossa yhdestä arvopaperikeskuksesta tulee toisen arvopaperikeskuksen operoiman arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän suora osapuoli, kun se avaa arvopaperitilin arvopapereiden siirtämiseksi arvo-osuuksina;

▼M2

23) ’kotimaisella käytöllä’ (domestic use) tarkoitetaan tilannetta, jossa jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro, sijoittautunut vastapuoli toimittaa vakuudeksi

a) jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä, jotka on laskettu liikkeeseen ja joita säilytetään siinä jäsenvaltiossa, jossa vastapuolen kotimaan kansallinen keskuspankki sijaitsee;

b) lainasaamisia, joita koskevaan lainasaamissopimukseen sovelletaan sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jossa vastapuolen kotimaan kansallinen keskuspankki sijaitsee;

c) asuntolainavakuudellisia vähittäismarkkinavelkainstrumentteja, joiden liikkeeseenlaskija on sijoittautunut jäsenvaltioon, jossa vastapuolen kotimaan kansallinen keskuspankki sijaitsee;

d) ei-jälkimarkkinakelpoisia velkainstrumentteja, joiden vakuutena on vakuuskelpoisia lainasaamisia ja jotka on laskettu liikkeeseen ja joita säilytetään siinä jäsenvaltiossa, jossa vastapuolen kotimaan kansallinen keskuspankki sijaitsee;

▼B

24) ’korvamerkintäjärjestelmällä’ (earmarking system) tarkoitetaan kansallisten keskuspankkien vakuushallinnassa käytettävää järjestelmää, jossa likviditeettiä myönnetään sellaisia määritettyjä ja tunnistettavia omaisuuseriä vastaan, jotka on korvamerkitty vakuudeksi tiettyjä eurojärjestelmän luotto-operaatioita varten. Vastapuolen kotimaan kansallinen keskuspankki voi sallia näiden omaisuuserien korvaamisen toisilla vakuuskelpoisilla omaisuuserillä edellyttäen, että ne korvamerkitään vakuudeksi ja ne ovat kyseessä olevaa operaatiota varten riittävät;

▼M11

24-a) ’ECONS-luotto’ (ECONS credit) tarkoittaa luottoa, joka myönnetään suuntaviivojen EKP/2012/27 liitteen II lisäyksessä IV olevassa 6 kohdassa tarkoitettujen varajärjestelyjen yhteydessä;

▼M9

24 a) ’ETA-lainsäädäntöön perustuvalla katetulla joukkolainalla’ (EEA legislative covered bond) tarkoitetaan katettua joukkolainaa, joka on laskettu liikkeeseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY ([1]) 52 artiklan 4 kohdan vaatimusten mukaisesti;

25) ’vakuuskelpoisilla omaisuuserillä’ (eligible assets) tarkoitetaan omaisuuseriä, jotka täyttävät neljännessä osassa täsmennetyt kriteerit ja kelpaavat näin ollen vakuudeksi eurojärjestelmän luotto-operaatioissa;

▼M6

25 a) ’hyväksytyllä linkillä’ (eligible link) tarkoitetaan suoraa tai ketjutettua linkkiä, jonka eurojärjestelmä on arvioinut täyttävän niiden käyttöä eurojärjestelmän luotto-operaatioissa koskevat, liitteessä VIa vahvistetut kelpoisuusvaatimukset ja joka on julkaistu EKP:n verkkosivuilla olevalla eurojärjestelmän hyväksyttyjen linkkien listalla. Hyväksytty ketjutettu linkki koostuu hyväksytyistä suorista linkeistä;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

▼M6

25b) ’hyväksytyllä arvopaperikaupan selvitysjärjestelmällä’ (eligible SSS) tarkoitetaan arvopaperikeskuksen operoimaa arvopaperikaupan selvitysjärjestelmää, jonka eurojärjestelmä on arvioinut täyttävän niiden käyttöä eurojärjestelmän luotto-operaatioissa koskevat, liitteessä VIa vahvistetut kelpoisuusvaatimukset ja joka on julkaistu EKP:n verkkosivuilla olevalla eurojärjestelmän hyväksyttyjen arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien listalla;

▼B

26) ’pankkipäivän lopetuksella’ (end-of-day) tarkoitetaan sitä pankkipäivän ajankohtaa TARGET2-järjestelmän sulkemisen jälkeen, jona TARGET2-järjestelmässä käsitellyt maksut suoritetaan lopullisesti tuon päivän osalta;

▼M7

26a) ’ESMAlle suoritettavan raportoinnin aloituspäivällä’ tarkoitetaan ensimmäistä päivää, jona sekä a) Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (ESMA) on rekisteröinyt arvopaperistamisrekisterin ja siitä on siten tullut ESMAn arvopaperistamisrekisteri, että b) komissio on hyväksynyt asianomaiset tekniset täytäntöönpanostandardit vakiolomakkeiden muodossa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2402 ([1]) 7 artiklan 4 kohdan nojalla, ja niitä on alettu soveltaa;

26b) ’ESMAn arvopaperistamisrekisterillä’ tarkoitetaan asetuksen (EU) 2017/2402 2 artiklan 23 kohdassa tarkoitettua arvopaperistamisrekisteriä, joka on rekisteröity ESMAssa kyseisen asetuksen 10 artiklan mukaisesti;

▼B

27) ’euroalueen inflaatioindeksillä’ (euro area inflation index) tarkoitetaan Eurostatin tai jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkö on euro, kansallisten tilastoviranomaisten tuottamaa indeksiä, kuten yhdenmukaistettua kuluttajahintaindeksiä (YKHI);

28) ’Euroopan talousalueella’ (ETA) (European Economic Area) tarkoitetaan kaikkia jäsenvaltioita riippumatta siitä, ovatko ne muodollisesti liittyneet ETA:han, sekä Islantia, Liechtensteinia ja Norjaa;

29) ’eurojärjestelmällä’ (Eurosystem) tarkoitetaan EKP:tä ja kansallisia keskuspankkeja;

30) ’eurojärjestelmän pankkipäivällä’ (Eurosystem business day) tarkoitetaan päivää, jona EKP ja ainakin yksi kansallinen keskuspankki ovat avoinna eurojärjestelmän rahapoliittisten operaatioiden toteuttamista varten;

▼M11

31) ’eurojärjestelmän luotto-operaatioilla’ (Eurosystem credit operations) tarkoitetaan a) likviditeettiä lisääviä käänteisoperaatioita, eli likviditeettiä lisääviä eurojärjestelmän rahapoliittisia operaatioita, pois lukien rahapoliittiset valuutanvaihtosopimukset ja suorat kaupat; b) päivänsisäistä luottoa; ja c) ECONS-luottoa;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2402, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, yleisestä arvopaperistamista koskevasta kehyksestä ja erityisestä kehyksestä yksinkertaiselle, läpinäkyvälle ja standardoidulle arvopaperistamiselle sekä direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY ja 2011/61/EU ja asetusten (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 347, 28.12.2017, s. 35).

▼M7

31a) ’Eurojärjestelmän nimetyllä rekisterillä’ tarkoitetaan eurojärjestelmän liitteen VIII mukaisesti nimeämää yhteisöä, joka täyttää edelleen kyseisessä liitteessä nimeämiselle asetetut edellytykset;

▼B

32) ’eurojärjestelmän rahapoliittisilla operaatioilla’ (Eurosystem monetary policy operations) tarkoitetaan avomarkkinaoperaatioita ja maksuvalmiusjärjestelmää;

▼M6

_____

▼B

34) ’lopullisella siirrolla’ (final transfer) tarkoitetaan peruuttamatonta ja ehdotonta siirtoa, joka täyttää siirtovelvoitteen;

▼M6

35) ’rahoituslaitoksella’ (financial corporation) tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 549/2013 ([1]) liitteessä A määriteltyä rahoituslaitosta;

▼B

36) ’hienosäätöoperaatioilla’ (fine-tuning operations) tarkoitetaan sellaisten eurojärjestelmän toteuttamien avomarkkinaoperaatioiden luokkaa, joiden tarkoituksena on erityisesti tasoittaa markkinoiden likviditeetin vaihteluja;

37) ’kiinteäkorkoisilla instrumenteilla’ (fixed coupons) tarkoitetaan velkainstrumentteja, joille maksetaan jaksoittain etukäteen määritettyä korkoa;

38) ’kiinteäkorkoisella huutokauppamenettelyllä’ (fixed-rate tender procedure) tarkoitetaan huutokauppamenettelyä, jossa EKP määrittää koron, hinnan, swap-pisteen tai hintaeron (spread) ennen huutokauppamenettelyä, ja huutokauppamenettelyyn osallistuvat vastapuolet tekevät tarjouksen määrästä, jolla ne haluavat tehdä transaktion kyseistä kiinteää korkoa, hintaa, swap-pistettä tai hintaeroa koskevin ehdoin;

39) ’vaihtuvalla korolla’ (floating coupon) tarkoitetaan korkoa, joka on kiinnitetty viitekorkoon, jota vastaava korontarkistuskausi ei ole vuotta pidempi;

40) ’rahapoliittisella valuuttaswapilla’ (foreign exchange swap for monetary policy purposes) tarkoitetaan välinettä, jota käytetään avomarkkinaoperaatioiden toteutuksessa ja jossa eurojärjestelmä ostaa tai myy euroja avistakaupoin ulkomaan valuuttaa vastaan ja samalla myy tai ostaa eurot takaisin termiinikaupoin tiettynä takaisinostopäivänä;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 549/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä Euroopan unionissa (EKT 2010) (EUVL L 174, 26.6.2013, s. 1).

▼B

41) ’kotimaan kansallisella keskuspankilla’ (home NCB) tarkoitetaan sen jäsenvaltion kansallista keskuspankkia, johon vastapuoli on sijoittautunut ja jonka rahayksikkö on euro;

▼M11

42) ’eurojärjestelmän säännöllisten huutokauppojen viitteellisellä kalenterilla’ (indicative calendar for the Eurosystem’s regular tender operations) tarkoitetaan eurojärjestelmän laatimaa kalenteria, jossa esitetään varantojen pitoajanjaksojen ajoitus sekä perusrahoitusoperaatioiden ja tavallisten pitempiaikaisten rahoitusoperaatioiden ilmoituksen ja tulosten ajankohta sekä maturiteetti;

▼M2

42 a) ’pääomittamisella julkisen sektorin velkainstrumenttien muodossa’ (in-kind recapitalisation with public debt instruments) tarkoitetaan missä tahansa muodossa tapahtuvaa korotusta luottolaitoksen merkittyyn pääomaan, kun suoritus maksetaan kokonaan tai osittain suorana sijoituksena luottolaitokseen sellaisen valtion tai julkisen sektorin velkainstrumentin muodossa, jonka liikkeeseenlaskija on valtio tai julkisen sektorin yhteisö, joka tarjoaa luottolaitokselle uutta pääomaa;

▼B

43) ’kansainvälisellä arvopaperikeskuksella’ (international central securities depository, ICSD) tarkoitetaan arvopaperikeskusta, joka selvittää ja toimittaa useilta kansallisilta markkinoilta peräisin olevia arvopapereita, joilla käydään kauppaa kansainvälisesti, tyypillisesti eri valuutta-alueiden kesken;

44) ’kansainvälisellä organisaatiolla’ (international organisation) tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 118 artiklassa mainittua yhteisöä, joilta oleviin saamisiin sovelletaan 0 prosentin riskipainoa;

45) ’ISIN-koodilla’ (international securities identification number, ISIN) tarkoitetaan rahoitusmarkkinoilla liikkeeseen lasketuille arvopapereille annettua kansainvälistä tunnistekoodia;

▼M6

46) ’päivänsisäisellä luotolla’ (intraday credit) tarkoitetaan suuntaviivojen EKP/2012/27 ([1]) 2 artiklan 26 kohdassa määriteltyä päivänsisäistä luottoa;

▼M4

46a) ’sijoituspalveluyrityksellä’ (investment firm) tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa tarkoitettua sijoituspalveluyritystä;

▼M6

46 b) ’sijoitusrahastolla’ (investment fund) tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 549/2013 liitteessä A määriteltyjä rahamarkkinarahastoja tai muita sijoitusrahastoja kuin rahamarkkinarahastoja;

([1]) Suuntaviivat EKP/2012/27, annettu 5 päivänä joulukuuta 2012, Euroopan laajuisesta automatisoidusta reaaliaikaisesta bruttomaksujärjestelmästä (TARGET2) (EUVL L 30, 30.1.2013, s. 1).

▼B

47) ’EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlaskulla’ (issuance of ECB debt certificates) tarkoitetaan avomarkkinaoperaatioissa käytettävää rahapoliittista instrumenttia, jonka EKP toteuttaa laskemalla liikkeeseen velkasitoumuksia, jotka edustavat EKP:n sitoumusta maksaa velka suhteessa sitoumuksen haltijaan;

▼M9

48) ’katetulla jumbolainalla’ (jumbo covered bond) tarkoitetaan ETA-lainsäädäntöön perustuvaa katettua joukkolainaa, jonka liikkeeseenlaskun volyymi on vähintään miljardi euroa ja jolle vähintään kolme markkinatakaajaa antaa säännöllisesti osto- ja myyntinoteeraukset;

▼M3

49) ’leasingsaamisilla’ (leasing receivables) tarkoitetaan maksuja, jotka vuokraaja suorittaa vuokranantajalle määräajoin ja sopimusperusteisesti leasingsopimuksen ehtojen mukaisesti. Jäännösarvot eivät ole leasingsaamisia. Leasingsopimuksiin rinnastetaan Personal Contract Purchase -tyyppiset ostosopimukset, eli sopimukset, joiden mukaan velallinen voi valintansa mukaan a) suorittaa lopullisen maksun ja saada näin täyden omistusoikeuden tavaroihin tai b) tehdä sopimuksen mukaisen suorituksen palauttamalla tavarat;

▼M9

49 a) ’lainsäädäntöön perustuvalla katetulla joukkolainalla’ tarkoitetaan katettua joukkolainaa, joka on joko ETA-lainsäädäntöön perustuva katettu joukkolaina tai ETA:n ulkopuolisen G10-maan lainsäädäntöön perustuva katettu joukkolaina;

▼B

50) ’rahoitustuella’ (liquidity support) tarkoitetaan mitä tahansa rakenteellista, tosiasiallista tai potentiaalista toimintoa, joka on tarkoitettu omaisuusvakuudelliseen arvopaperiin liittyvän transaktion aikana tilapäisesti puuttuvan kassavirran kattamiseen tai joka katsotaan tällaiseen tarkoitukseen sopivaksi;

▼M7

50a) ’lainakohtaisen tietokannan tuottajalla’ tarkoitetaan ESMAn arvopaperistamisrekisteriä tai eurojärjestelmän nimettyä rekisteriä;

▼B

51) ’pitempiaikaisilla rahoitusoperaatioilla’ (longer-term refinancing operations, LTRO) tarkoitetaan avomarkkinaoperaatioita, jotka eurojärjestelmä toteuttaa käänteisoperaatioiden muodossa ja joilla pyritään rahoitussektorin likviditeetin lisäämiseen pidemmällä aikavälillä kuin perusrahoitusoperaatiossa;

52) ’perusrahoitusoperaatioilla’ (main refinancing operations, MRO) tarkoitetaan säännöllisiä avomarkkinaoperaatioita, jotka eurojärjestelmä toteuttaa käänteisoperaatioiden muodossa;

▼M11

53) ’pitoajanjaksolla’ (maintenance period) tarkoitetaan samaa kuin Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) 2021/378 (EKP/2021/1) ([1]) määritelmissä;

([1]) Euroopan keskuspankin asetus (EU) 2021/378, annettu 22 päivänä tammikuuta 2021, vähimmäisvarantovelvoitteiden soveltamisesta (EKP/2021/1) (EUVL L 73, 3.3.2021, s. 1).

▼B

54) ’vakuuksien muutospyynnöllä’ (margin call) tarkoitetaan vaihtelumarginaaliin liittyvää menettelyä, jossa eurojärjestelmä vaatii vastapuolta toimittamaan lisää vakuuskelpoisia omaisuuseriä tai rahaa, jos vakuudeksi toimitettujen omaisuuserien normaalein menettelyin laskettu arvo laskee alle tietyn tason. Vakuussammiojärjestelmissä vakuuksien muutospyyntö tehdään vain, jos vakuudet eivät ole riittävät, ja korvamerkintään perustuvissa järjestelmissä tehdään muutospyyntöjä kumpaankin suuntaan; nämä menetelmät kuvataan tarkemmin kotimaan kansallisen keskuspankin kansallisissa asiakirjoissa;

55) ’marginaalikorolla’ (marginal interest rate) tarkoitetaan likviditeettiä lisäävien vaihtuvakorkoisten huutokauppamenettelyjen alinta korkoa, jolla tarjoukset hyväksytään, tai likviditeettiä vähentävien vaihtuvakorkoisten huutokauppamenettelyjen korkeinta korkoa, jolla tarjoukset hyväksytään;

56) ’maksuvalmiusluotolla’ (marginal lending facility) tarkoitetaan eurojärjestelmän tarjoamaa maksuvalmiusjärjestelmän välinettä, jossa vastapuolet voivat saada eurojärjestelmältä yön yli -luottoa kansallisen keskuspankin välityksellä etukäteen vahvistetulla korolla edellyttäen, että vakuudeksi on toimitettu riittävä määrä vakuuskelpoisia omaisuuseriä;

57) ’maksuvalmiusluoton korolla’ (marginal lending facility rate) tarkoitetaan maksuvalmiusluottoon sovellettavaa korkoa;

58) ’marginaaliswap-pisteellä’ (marginal swap point quotation) tarkoitetaan huutokaupassa viimeiseksi, eli kun jaettava kokonaismäärä on käytetty, hyväksytyn tarjouksen swap-pistettä;

59) ’jälkimarkkinakelpoisilla omaisuuserillä’ (marketable assets) tarkoitetaan velkainstrumentteja, jotka on hyväksytty markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi ja jotka täyttävät neljännessä osassa asetetut kelpoisuusvaatimukset;

60) ’eräpäivällä’ (maturity date) tarkoitetaan päivää, jona eurojärjestelmän rahapoliittinen operaatio päättyy. Takaisinostosopimuksen tai swapin yhteydessä eräpäivä vastaa takaisinostopäivää;

61) ’jäsenvaltiolla’ (member state) tarkoitetaan unionin jäsenvaltiota;

62) ’multi cédulas -joukkolainoilla’ (multi cédulas) tarkoitetaan tiettyjen espanjalaisten erillisyhtiöiden (Fondo de Titulización de Activos, FTA) liikkeeseen laskemia velkainstrumentteja, joita käytettäessä tietty määrä eri alullepanijoiden pieniä yksittäisiä cédulas-joukkolainoja (espanjalaiset katetut joukkolainat) voidaan sammioida yhteen;

63) ’kansainvälisellä kehityspankilla’ (multilateral development bank) tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 117 artiklan 2 kohdassa mainittua yhteisöä, joilta oleviin saamisiin sovelletaan 0 prosentin riskipainoa;

▼B

64) ’monikorkoisella huutokauppamenettelyllä’ (amerikkalainen huutokauppa) (multiple rate auction tai American auction) tarkoitetaan huutokauppaa, jossa toteutunut korko, hinta tai swap-piste vastaa kussakin yksittäisessä tarjouksessa tarjottua korkoa, hintaa tai swap-pistettä;

65) ’moniportaisella korolla’ (multi-step coupon) tarkoitetaan korkorakennetta, jossa marginaali (*x*) nousee useammin kuin kerran omaisuuserän juoksuaikana etukäteen määritetyn aikataulun mukaisesti etukäteen määritettyinä päivinä, jotka ovat yleensä lunastuspäiviä tai kuponginmaksupäiviä;

66) ’kansallisella keskuspankilla’ (national central bank, NCB) tarkoitetaan jäsenvaltion, jonka rahayksikkö on euro, kansallista keskuspankkia;

67) ’kansallisen keskuspankin pankkipäivällä’ (NCB business day) tarkoitetaan mitä tahansa päivää, jona kansallinen keskuspankki on avoinna eurojärjestelmän rahapoliittisten operaatioiden toteutusta varten, myös päivät, joina tällaisen kansallisen keskuspankin sivukonttorit ovat suljettuina paikallisten tai alueellisten vapaapäivien vuoksi;

▼M11

68) ’ETA:han kuulumattomilla G10-mailla’ (non-EEA G10 countries) tarkoitetaan G10-ryhmään kuuluvia maita, jotka eivät kuulu ETA:han, eli Kanadaa, Japania, Sveitsiä, Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja Amerikan yhdysvaltoja;

▼M9

68 a) ’ETA:n ulkopuolisen G10-maan lainsäädäntöön perustuvalla katetulla joukkolainalla’ tarkoitetaan katettua joukkolainaa, joka on laskettu liikkeeseen ETA:an kuulumattoman G10-maan katettuja joukkolainoja koskevan kansallisen lainsäädännön vaatimusten mukaisesti;

▼B

69) ’yrityksellä’ (non-financial corporation) tarkoitetaan samaa kuin asetuksessa (EU) N:o 549/2013;

▼M2

70) ’ei-jälkimarkkinakelpoisella omaisuuserällä’ (non-marketable asset) tarkoitetaan seuraavia omaisuuseriä: määräaikaistalletukset, lainasaamiset, asuntolainavakuudelliset vähittäismarkkinavelkainstrumentit (RMBD) ja ei-jälkimarkkinakelpoiset velkainstrumentit, joiden vakuutena on vakuuskelpoisia lainasaamisia;

70 a) ’ei-jälkimarkkinakelpoisilla velkainstrumenteilla, joiden vakuutena on vakuuskelpoisia lainasaamisia’ (non-marketable debt instruments backed by eligible credit claims) (jäljempänä ’DECC-velkainstrumentit’) tarkoitetaan velkainstrumentteja,

a) joiden vakuutena on suoraan tai välillisesti lainasaamisia, jotka täyttävät kaikki eurojärjestelmän lainasaamisille asettamat kelpoisuusvaatimukset neljännen osan III osaston 1 luvun 1 jakson mukaisesti, jollei 107 f artiklan säännöksistä muuta johdu;

▼M2

b) joihin liittyy kaksinainen turva i) takautumisoikeutena luottolaitokseen, joka on taustalla olevien lainasaamisten alullepanija, ja ii) vakuusoikeutena taustalla olevien, a kohdassa tarkoitettujen lainasaamisten dynaamiseen vakuussammioon;

c) joissa ei ole riskin etuoikeusluokkia;

▼M9

_____

▼B

72) ’suoralla kaupalla’ (outright transaction) tarkoitetaan avomarkkinaoperaatioissa käytettävää välinettä, kun eurojärjestelmä ostaa tai myy vakuuskelpoisia jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä suoraan markkinoilla (avista- tai termiinikauppana) siten, että omistusoikeus siirtyy kokonaisuudessaan myyjältä ostajalle ilman liitännäistä omistuksen takaisinsiirtoa;

73) ’sammiojärjestelmällä’ (pooling system) tarkoitetaan kansallisen keskuspankin vakuushallinnan järjestelmää, jota käytettäessä vastapuolella on kansallisessa keskuspankissa sammiotili, jolle talletetaan omaisuuseriä eurojärjestelmän luotto-operaatioiden vakuudeksi ja jolle omaisuuserät kirjataan siten, että yksittäinen vakuuskelpoinen omaisuuserä ei liity mihinkään tiettyyn eurojärjestelmän luotto-operaatioon ja vastapuoli voi jatkuvasti korvata vakuuskelpoiset omaisuuserät toisilla;

▼M4

74) ’julkisella luottoluokituksella’ (public credit rating) tarkoitetaan luottoluokitusta, joka on a) unionissa rekisteröidyn eurojärjestelmän ulkoiseksi luottoluokituslaitokseksi hyväksymän luottoluokituslaitosten antama tai vahvistama ja b) julkaistaan yleisesti tai jaetaan tilauksen perusteella;

▼B

75) ►C2 ’julkisyhteisöllä’ (public sector entity) tarkoitetaan yhteisöä, jonka kansallinen tilastoviranomainen luokittelee asetusta (EU) N:o 549/2013 sovellettaessa julkiseen sektoriin kuuluvaksi yksiköksi; ◄

76) ’pikahuutokaupalla’ (quick tender) tarkoitetaan huutokauppamenettelyä, joka tavallisesti toteutetaan 105 minuutin kuluessa huutokaupan ilmoittamisesta sen tuloksen vahvistamiseen ja jossa vastapuolten lukumäärä voi olla rajoitettu jäljempänä toisessa osassa kuvatulla tavalla;

▼M6

76 a) ’ketjutetulla linkillä’ (relayed link) tarkoitetaan linkkiä, joka on luotu sellaisten kahden eri arvopaperikeskuksen operoimien arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien välille, jotka arvopapereiden selvityksessä tai vaihdossa käyttävät välittäjänä joko jonkun kolmannen arvopaperikeskuksen operoimaa arvopaperikaupan selvitysjärjestelmää tai – jos kyseessä on TARGET2-Securities-järjestelmään osallistuvien arvopaperikeskusten operoimat arvopaperikaupan selvitysjärjestelmät – useita arvoperikeskusten operoimia arvopaperikaupan selvitysjärjestelmiä;

▼B

77) ’takaisinostosopimuksella’ (repurchase agreement) tarkoitetaan järjestelyä, jossa hyväksytty omaisuuserä myydään ostajalle ilman myyjän omistuksenpidätysoikeutta, kun myyjä samanaikaisesti saa oikeuden ja velvoitteen lunastaa vastaava omaisuuserä tiettyyn hintaan tiettynä myöhempänä ajankohtana tai vaadittaessa;

78) ’takaisinostopäivällä’ (repurchase date) tarkoitetaan päivää, jona ostajan on myytävä transaktioon liittyvät vastaavat omaisuuserät takaisin myyjälle takaisinostosopimuksen mukaisesti;

79) ’takaisinostohinnalla’ (repurchase price) tarkoitetaan hintaa, jolla ostajan on myytävä transaktioon liittyvät vastaavat omaisuuserät takaisin myyjälle takaisinostosopimuksen mukaisesti. Takaisinostohinta on ostohinta lisättynä hinnanerolla, joka vastaa myönnetylle likviditeetille maksettavaa korkoa operaatiossa sovellettavan maturiteetin ajalta;

80) ’käänteisoperaatiolla’ (reverse transaction) tarkoitetaan avomarkkinaoperaatioissa ja maksuvalmiusluottoa myönnettäessä käytettävää instrumenttia, jolla kansallinen keskuspankki ostaa tai myy vakuuskelpoisia omaisuuseriä takaisinostosopimuksen perusteella tai tekee luotto-operaatioita vakuudellisten luottojen muodossa;

81) ’omaisuudensäilytystilillä’ (safe custody account) tarkoitetaan kansainvälisen arvopaperikeskuksen, arvopaperikeskuksen tai kansallisen keskuspankin hallinnoimaa arvopaperitiliä, jolle luottolaitokset voivat tallettaa eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuuskelpoisia arvopapereita;

▼M6

82) ’arvopaperikaupan selvitysjärjestelmällä’ (securitites settlement system, SSS) tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 909/2014 2 artiklan 1 kohdan 10 alakohdassa määriteltyä arvopapereiden selvitysjärjestelmää, joka mahdollistaa arvopapereiden siirron joko vastikkeettomasti (free of payment) tai toimitus maksua vastaan -periaatteella (delivery-versus-payment);

▼B

83) ’suorituspäivällä’ (settlement date) tarkoitetaan päivää, jona transaktioon liittyvät suoritukset tehdään;

84) ’yksikorkoisella huutokauppamenettelyllä’ (hollantilainen huutokauppa) (single rate auction tai Dutch auction) tarkoitetaan huutokauppaa, jossa kaikkiin hyväksyttäviin tarjouksiin sovellettava korko, hinta tai swap-piste on sama kuin marginaalikorko, -hinta tai -swap-piste;

85) ’erillisyhtiöllä’ (Special Purpose Vehicle, SPV) tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 66 alakohdassa määriteltyä arvopaperistamista varten perustettua yhteisöä;

86) ’vakiohuutokaupalla’ (standard tender) tarkoitetaan eurojärjestelmän käyttämää huutokauppamenettelyä, joka toteutetaan tavallisesti 24 tunnin kuluessa huutokauppailmoituksesta sen tuloksen vahvistamiseen;

87) ’rakenteellisilla operaatioilla’ (structural operations) tarkoitetaan avomarkkinaoperaatioita, joita eurojärjestelmä toteuttaa säädelläkseen rahoitussektorin rakenteellista rahoitusasemaa eurojärjestelmään nähden tai toteuttaakseen muita rahapoliittisia tavoitteita toisessa osassa kuvatulla tavalla;

▼M9

_____

▼M11

88-a) ’kestävyyssidonnaisten joukkovelkakirjojen liikkeeseenlaskijaryhmällä’ (sustainability-linked bond issuer group) tarkoitetaan yritysryhmää, joka toimii yhtenä taloudellisena yksikkönä ja muodostaa konsolidoidun tilinpäätöksen raportoivan yhteisön, joka käsittää emoyrityksen ja kaikki sen suorat ja välilliset tytäryritykset;

88 a) ’kestävän kehityksen tavoitteella’ (sustainability performance target, SPT) tarkoitetaan liikkeeseenlaskijan tai yhden tai useamman samaan kestävyyssidonnaisten joukkovelkakirjojen liikkeeseenlaskijaryhmään kuuluvan yrityksen julkisesti saatavilla olevassa liikkeeseenlaskuasiakirjassa asetettua tavoitetta, jolla mitataan liikkeeseenlaskijan kestävyysprofiilin määrällistä paranemista tiettynä ajanjaksona suhteessa yhteen tai useampaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2020/852 ([1]) asetettuun ympäristötavoitteeseen ja/tai yhteen tai useampaan ilmastonmuutosta tai ympäristön pilaantumista koskevaan Yhdistyneiden kansakuntien asettamaan kestävän kehityksen tavoitteeseen ([2]);

▼B

89) ’swap-pisteellä’ (swap point) tarkoitetaan termiinikaupan valuuttakurssin ja avistakaupan valuuttakurssin eroa valuuttaswapissa yleisten markkinakonventioiden mukaisesti noteerattuna;

90) ’erissä tapahtuvalla liikkeeseenlaskulla’ tai ’liikkeeseenlaskuerällä’ (tap issuance tai tap issue) tarkoitetaan liikkeeseenlaskua, joka muodostaa yhden sarjan aikaisemman liikkeeseenlaskun kanssa;

91) ’TARGET2-järjestelmällä’ (TARGET2) tarkoitetaan reaaliaikaista bruttomaksujärjestelmää, jossa suoritetaan euromääräisiä maksuja keskuspankkirahassa suuntaviivoissa EKP/2012/27 säädetyllä tavalla;

92) ’huutokauppamenettelyllä’ (tender procedure) tarkoitetaan menettelyä, jonka avulla eurojärjestelmä lisää tai vähentää markkinoiden likviditeettiä ja jossa kansallinen keskuspankki toteuttaa transaktiot hyväksymällä vastapuolten toimittamat tarjoukset julkisen huutokauppailmoituksen jälkeen;

93) ’kaupantekopäivällä’ (T) (trade date) tarkoitetaan päivää, jona kauppa eli kahden vastapuolen välinen sopimus rahoitustransaktiosta tehdään. Kaupantekopäivä voi olla sama kuin transaktion suorituspäivä (suoritus saman päivän arvolla) tai edeltää suorituspäivää tietyllä pankkipäivien määrällä (suorituspäivä on T + suoritusviive);

▼M9

_____

▼M6

95) ’kolmikanta-agentilla’ (tri-party agent, TPA) tarkoitetaan hyväksyttyä arvopaperikaupan selvitysjärjestelmää operoivaa arvopaperikeskusta, joka on tehnyt kansallisen keskuspankin kanssa sopimuksen, jonka mukaan tällaisella arvopaperikeskuksella on velvollisuus tarjota tiettyjä vakuushallintapalveluja kyseisen kansallisen keskuspankin agenttina;

▼B

96) ’unionilla’ (Union) tarkoitetaan Euroopan unionia;

97) ’markkina-arvon aliarvostuksella’ (valuation haircut) tarkoitetaan eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuudeksi toimitettujen omaisuuserien markkina-arvoon sovellettavaa, tietyn prosenttimäärän suuruista vähennystä;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävää sijoittamista helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).

([2]) Sisältyy YK:n yleiskokouksen 25 päivänä syyskuuta 2015 hyväksymään kestävän kehityksen toimintaohjelmaan (Agenda2030).

▼B

98) ’hinnanalennuksella arvonmäärityksessä’ (valuation markdown) tarkoitetaan eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuudeksi toimitettujen omaisuuserien markkina-arvon alentamista tietyllä prosenttimäärällä ennen markkina-arvon aliarvostuksen soveltamista;

99) ’vaihtuvakorkoisella huutokauppamenettelyllä’ (variable rate tender procedure) tarkoitetaan huutokauppamenettelyä, jossa osallistuvat vastapuolet antavat kilpailevia tarjouksia sekä transaktion rahamäärästä että korosta, swap-pisteestä tai hinnasta, jolla ne haluavat tehdä kaupan eurojärjestelmän kanssa, ja jossa kilpailukykyisimmät tarjoukset hyväksytään ensin, kunnes koko likviditeettimäärä on käytetty;

▼M5

99 a) ’alasajettavalla’ yhteisöllä tarkoitetaan yksityis- tai julkisomisteista yhteisöä, a) jonka päätarkoituksena on luopua vähitellen omaisuudestaan ja lopettaa liiketoimintansa, tai b) joka on varainhoitoon tai liiketoiminnoista luopumiseen keskittyvä yhtiö, joka on perustettu tukemaan rahoitussektorin uudelleenjärjestelyä ja/tai kriisinratkaisua, mukaan lukien erilliset varainhoitoyhtiöt, jotka perustetaan kriisinratkaisun yhteydessä eroteltaessa varoja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 ([1]) 26 artiklan tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU ([2]) 42 artiklan täytäntöönpanemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön nojalla.

▼B

100) ’nollakuponkilainalla’ (zero coupon) tarkoitetaan velkainstrumenttia, johon ei sisälly säännöllistä kuponkikoron maksua.

TOINEN OSA

EUROJÄRJESTELMÄN RAHAPOLITIIKAN KEINOT, OPERAATIOT, VÄLINEET JA MENETTELYT

3 artikla

Eurojärjestelmän rahapolitiikan toimeenpanokehys

1. Eurojärjestelmä käyttää rahapolitiikan toimeenpanossa seuraavia keinoja:

a) avomarkkinaoperaatiot;

b) maksuvalmiusjärjestelmä;

c) vähimmäisvarantovaatimukset.

▼M11

2. Vähimmäisvarantovelvoitteet on määritelty asetuksessa (EY) N:o 2531/98 ja asetuksessa (EU) 2021/378 (EKP/2021/1). Vähimmäisvarantovelvoitteiden tiettyjä ominaisuuksia on kuvattu liitteessä I taustatietoina.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

▼B

4 artikla

Eurojärjestelmän rahapoliittisten operaatioiden yleispiirteet

Eurojärjestelmän rahapoliittisten operaatioiden ominaispiirteet on kuvattu taulukossa 1.

▼M6

Taulukko 1

Kuvaus eurojärjestelmän rahapoliittisten operaatioiden ominaispiirteistä

Rahapoliittisten operaatioiden luokat		Välinetyypit		Maturiteetti	Toteuttamistiheys	Menettely
		Likviditeettiä lisäävät	Likviditeettiä vähentävät			
Avomarkkinaoperaatiot	Perusrahoitusoperaatiot	Käänteisoperaatiot	—	Yksi viikko	Viikoittain	Vakiohuutokauppamenettelyt
	Pitempiaikaiset rahoitusoperaatiot	Käänteisoperaatiot	—	Kolme kuukautta (*)	Kuukausittain (*)	Vakiohuutokauppamenettelyt
	Hienosäätöoperaatiot	Käänteisoperaatiot	Käänteisoperaatiot	Ei vakio	Ei vakio	Huutokauppamenettelyt ►M11 ——— ◄
		Valuuttaswapit	Valuuttaswapit			
		—	Määräaikaistalletusten kerääminen			
	Rakenteelliset operaatiot	Käänteisoperaatiot	Käänteisoperaatiot	Ei vakio	Ei vakio	Vakiohuutokauppamenettelyt (***)
		—	EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlasku	Vähemmän kuin 12 kuukautta		
		Suorat ostot	Suorat myynnit	—		Kahdenvälinen kauppa (*****) Huutokauppamenettely (****)
Maksuvalmiusjärjestelmä	Maksuvalmiusluotot	Käänteisoperaatiot	—	Yön yli	Käytettävissä vastapuolten harkinnan mukaan	
	Talletusmahdollisuus	—	Talletukset	Yön yli	Käytettävissä vastapuolten harkinnan mukaan	

(*) 7 artiklan 2 kohdan b alakohdan, 7 artiklan 2 kohdan c alakohdan, 7 artiklan 3 kohdan ja 7 artiklan 4 kohdan nojalla.

►M11 ——— ◄

(***) 9 artiklan 2 kohdan c alakohdan, 10 artiklan 4 kohdan c alakohdan ja 13 artiklan 5 kohdan d alakohdan nojalla

(****) 9 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja 14 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla.

►M11 (*****) Kahdenvälisiä suoria kauppoja koskevista menettelyistä ilmoitetaan tarvittaessa. ◄

▼B

I OSASTO

AVOMARKKINAOPERAATIOT

1 LUKU

Avomarkkinaoperaatioiden kuvaus

5 artikla

Avomarkkinaoperaatioiden luokkien ja välineiden kuvaus

1. Eurojärjestelmän avomarkkinaoperaatioiden tarkoituksena voi olla korkojen säätely, rahoitusmarkkinoiden likviditeetin hallinta ja viestintä rahapolitiikan linjasta.

2. Avomarkkinaoperaatiot voidaan tarkoituksensa perusteella jakaa seuraaviin luokkiin:

a) perusrahoitusoperaatiot;

b) pitempiaikaiset rahoitusoperaatiot;

c) hienosäätöoperaatiot;

d) rakenteelliset operaatiot.

3. Avomarkkinaoperaatioiden toteutuksessa voidaan käyttää seuraavia välineitä:

a) käänteisoperaatiot;

b) rahapoliittiset valuuttaswapit;

c) määräaikaistalletusten kerääminen;

d) EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlasku;

e) suorat kaupat.

4. Edellä 2 kohdassa mainittujen avomarkkinaoperaatioiden luokissa sovelletaan seuraavia 3 kohdassa mainittuja välineitä:

a) perusrahoitusoperaatiot ja pitempiaikaiset rahoitusoperaatiot toteutetaan yksinomaan käänteisoperaatioina;

b) hienosäätöoperaatiot voidaan toteuttaa seuraavien välineiden avulla:

i) käänteisoperaatiot;

ii) rahapoliittiset valuuttaswapit;

iii) määräaikaistalletusten kerääminen;

▼B

c) rakenteelliset operaatiot voidaan toteuttaa seuraavien välineiden avulla:

i) käänteisoperaatiot;

ii) EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlasku;

iii) suorat kaupat.

5. EKP käynnistää avomarkkinaoperaatiot ja päättää, millä ehdoilla operaatiot toteutetaan ja mitä välinettä käytetään.

2 LUKU

Avomarkkinaoperaatioiden luokat

6 artikla

Perusrahoitusoperaatiot

1. Eurojärjestelmä toteuttaa perusrahoitusoperaatioita käänteisoperaatioina.

2. Perusrahoitusoperaatioihin liittyy seuraavia toiminnallisia ominaispiirteitä:

a) ne ovat likviditeettiä lisääviä operaatioita;

b) ne toteutetaan tavallisesti viikoittain eurojärjestelmän säännöllisten huutokauppojen viitteellisen kalenterin mukaisesti;

c) niiden maturiteetti on yleensä yksi viikko, kuten eurojärjestelmän säännöllisten huutokauppojen viitteellisessä kalenterissa osoitetaan, ellei 3 kohdan mukaisesta poikkeuksesta johdu muuta;

d) ne toteutetaan hajautetusti kansallisissa keskuspankeissa;

e) ne toteutetaan vakiohuutokauppoina;

▼M6

f) niihin sovelletaan kolmannessa osassa asetettuja kelpoisuusehtoja, jotka kaikkien operaatioita varten tarjouksia tekevien vastapuolten on täytettävä;

▼B

g) niissä käytetään vakuutena vakuuskelpoisia omaisuuseriä.

3. Perusrahoitusoperaatioiden maturiteetti voi vaihdella, jos vapaapäivät osuvat eri päiville jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro.

4. EKP:n neuvosto päättää perusrahoitusoperaatioiden korosta säännöllisin väliajoin. Tarkistetut korot tulevat voimaan uuden varantojen pitoajanjakson alusta lukien.

5. EKP:n neuvosto voi 4 kohdan estämättä muuttaa perusrahoitusoperaatioiden korkoa milloin tahansa. Tällainen päätös tulee voimaan aikaisintaan seuraavasta eurojärjestelmän pankkipäivästä lukien.

6. Perusrahoitusoperaatiot toteutetaan kiinteäkorkoisina tai vaihtuvakorkoisina huutokauppoina eurojärjestelmän päätöksen mukaan.

▼B

7 artikla

Pitempiaikaiset rahoitusoperaatiot

1. Eurojärjestelmä toteuttaa pitempiaikaisia rahoitusoperaatioita käänteisoperaatioina, joilla lisätään vastapuolten käytössä olevaa likviditeettiä ja joiden maturiteetti on pitempi kuin perusrahoitusoperaatioiden.

2. Pitempiaikaisiin rahoitusoperaatioihin liittyy seuraavia toiminnallisia ominaispiirteitä:

a) ne ovat likviditeettiä lisääviä käänteisoperaatioita;

b) ne toteutetaan säännöllisesti kuukausittain eurojärjestelmän säännöllisten huutokauppojen viitteellisen kalenterin mukaisesti 4 kohdassa täsmennetyin poikkeuksin;

c) niiden maturiteetti on yleensä kolme kuukautta eurojärjestelmän säännöllisten huutokauppojen viitteellisen kalenterin mukaisesti 3 ja 4 kohdissa täsmennetyin poikkeuksin;

d) ne toteutetaan hajautetusti kansallisissa keskuspankeissa;

e) ne toteutetaan vakiohuutokauppoina;

▼M6

f) niihin sovelletaan kolmannessa osassa asetettuja kelpoisuusehtoja, jotka kaikkien operaatioita varten tarjouksia tekevien vastapuolten on täytettävä;

▼B

g) niissä käytetään vakuutena vakuuskelpoisia omaisuuseriä.

3. Pitempiaikaisten rahoitusoperaatioiden maturiteetti voi vaihdella, jos vapaapäivät osuvat eri päiville jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro.

4. Eurojärjestelmä voi toteuttaa satunnaisesti sellaisia pitempiaikaisia rahoitusoperaatioita, joiden maturiteetti poikkeaa kolmesta kuukaudesta. Tällaisia operaatioita ei ole mainittu eurojärjestelmän säännöllisten huutokauppojen viitteellisessä kalenterissa.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitetuissa pitempiaikaisissa rahoitusoperaatioissa, joiden maturiteetti on pitempi kuin kolme kuukautta ja joita toteutetaan satunnaisesti, voi olla aikaistettua takaisinmaksua koskeva ehto. Tällainen aikaistettua takaisinmaksua koskeva ehto voi luoda vastapuolelle joko valinnaisen mahdollisuuden tai pakollisen velvollisuuden maksaa takaisin kokonaan tai osittain määrät, jotka niille kyseisessä operaatiossa jaettiin. Pakollista aikaistettua takaisinmaksua koskeva ehto perustuu nimenomaisiin ja etukäteen määriteltyihin ehtoihin. Eurojärjestelmä ilmoittaa operaation toteutusta koskevan ilmoituksen yhteydessä päivät, joina aikaistetut takaisinmaksut tulevat voimaan. Eurojärjestelmä voi poikkeuksellisissa olosuhteissa päättää aikaistettujen takaisinmaksujen keskeyttämisestä tiettyinä päivinä muun muassa vapaapäivien vuoksi jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro.

6. Pitempiaikaiset rahoitusoperaatiot toteutetaan vaihtuvakorkoisina huutokauppamenettelyinä, ellei eurojärjestelmä päätä toteuttaa niitä kiinteäkorkoisina huutokauppoina. Tällaisissa tapauksissa kiinteäkorkoiseen huutokauppaan sovellettava korko voidaan sitoa liitännäiseen viitekorkoon (esim. perusrahoitusoperaatioiden koron keskiarvo) operaation juoksuajaksi, hintaerolla tai ilman.

▼B

8 artikla

Hienosäätöoperaatiot

1. Erityisesti markkinoiden likviditeettivaihteluiden tasaamiseksi eurojärjestelmä voi toteuttaa hienosäätöoperaatioita käänteisoperaatioina, rahapoliittisina valuuttaswapeina tai keräämällä määräaikaistalletuksia.

2. Hienosäätöoperaatioihin liittyy seuraavia toiminnallisia ominaispiirteitä:

a) niitä voidaan toteuttaa joko likviditeettiä lisäävinä tai vähentävinä operaatioina;

b) ne eivät yleensä ole toistuvuudeltaan ja maturiteetiltaan vakioituja;

▼M11

c) ne toteutetaan tavallisesti pikahuutokauppoina, ellei eurojärjestelmä päätä toteuttaa yksittäistä hienosäätöoperaatiota vakiohuutokauppana erityisten rahapoliittisten syiden johdosta tai markkinaolosuhteisiin reagoimiseksi;

▼B

d) ne toteutetaan hajautetusti kansallisissa keskuspankeissa, ellei 45 artiklan 3 kohdasta johdu muuta;

▼M6

e) niiden vastapuoliin sovelletaan kolmannessa osassa asetettuja kelpoisuusvaatimuksia riippuen

i) kyseisen hienosäätöoperaation toteutuksessa käytetyn instrumentin tyypistä; ja

ii) kyseiseen instrumenttityyppiin sovellettavasta menettelystä;

▼B

f) niissä käytetään vakuutena vakuuskelpoisia omaisuuseriä, kun ne toteutetaan käänteisoperaatioina.

▼M2

3. EKP voi toteuttaa hienosäätöoperaatioita minä tahansa eurojärjestelmän pankkipäivänä likviditeetin yli- tai alijäämän tasaamiseksi vähimmäisvarantojen pitoajanjaksolla. Jos kaupantekopäivä, suorituspäivä tai takaisinmaksupäivä ei ole kansallisen keskuspankin pankkipäiviä, kyseisellä kansallisella keskuspankilla ei ole velvollisuutta toteuttaa näitä operaatioita.

▼B

4. Eurojärjestelmällä säilyy laaja valintamahdollisuus hienosäätöoperaatioiden toteuttamisessa käytettävien menettelyjen ja toiminnallisten ominaispiirteiden suhteen, jotta markkinaolosuhteisiin voidaan reagoida joustavasti.

9 artikla

Rakenteelliset operaatiot

1. Eurojärjestelmä voi käänteisoperaatioiden, EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlaskun tai suorien kauppojen avulla toteuttaa rakenteellisia operaatioita, joilla pyritään vaikuttamaan eurojärjestelmän rakenteelliseen asemaan rahoitusjärjestelmään nähden tai saavuttamaan muita rahapolitiikan toimeenpanoon liittyviä tavoitteita.

▼B

2. Rakenteellisiin operaatioihin liittyy seuraavia toiminnallisia ominaispiirteitä:

a) ne ovat likviditeettiä lisääviä tai vähentäviä operaatioita;

b) ne eivät ole toistuvuudeltaan ja maturiteetiltaan vakioituja;

c) ne toteutetaan huutokauppoina tai kahdenvälisinä kauppoina, riippuen rakenteellisen operaation toteutuksessa käytettävän instrumentin tyypistä;

d) ne toteutetaan hajautetusti kansallisissa keskuspankeissa;

▼M6

e) niiden vastapuoliin sovelletaan kolmannessa osassa asetettuja kelpoisuusvaatimuksia riippuen i) kyseisen rakenteellisen operaation toteutuksessa käytetyn instrumentin tyypistä ja ii) kyseiseen instrumenttityyppiin sovellettavasta menettelystä;

▼B

f) likviditeettiä lisäävissä rakenteellisissa operaatioissa käytetään vakuutena vakuuskelpoisia omaisuuseriä; tämä ei koske suoria kauppoja.

3. Eurojärjestelmällä säilyy laaja valintamahdollisuus rakenteellisten operaatioiden toteuttamisessa käytettävien menettelyjen ja toiminnallisten ominaispiirteiden suhteen, jotta markkinaolosuhteisiin ja muihin rakenteellisiin kehityskulkuihin voidaan reagoida joustavasti.

3 LUKU

Avomarkkinaoperaatioissa käytettävät välineet

10 artikla

Käänteisoperaatiot

1. Käänteisoperaatiot ovat avomarkkinaoperaatioiden toteuttamiseksi käytettyjä välineitä, joissa kansallinen keskuspankki ostaa tai myy vakuuskelpoisia omaisuuseriä takaisinostosopimuksen perusteella tai tekee luotto-operaatioita vakuudellisten luottojen muodossa riippuen kansallisen keskuspankin soveltamista sopimuksista tai sääntelystä.

2. Takaisinostosopimusten ja vakuudellisten luottojen on oltava näille instrumenteille 7 osassa asetettujen lisävaatimusten mukaisia.

3. Likviditeettiä lisäävissä käänteisoperaatioissa käytetään vakuutena vakuuskelpoisia omaisuuseriä neljännen osan mukaisesti.

▼M6

4. Rahapoliittisiin käänteisoperaatioihin liittyy seuraavia toiminnallisia ominaispiirteitä:

a) ne voidaan toteuttaa joko likviditeettiä lisäävinä tai vähentävinä operaatioina;

b) niiden toistuvuus ja maturiteetti riippuvat siitä avomarkkinaoperaatioiden luokasta, jossa niitä käytetään;

▼M11

c) ne toteutetaan vakiohuutokauppoina, jos ne kuuluvat avomarkkinaoperaatioiden luokkaan, paitsi hienosäätöoperaatioiden tapauksessa, jotka toteutetaan huutokauppoina;

▼M6

d) ne toteutetaan 18 artiklan mukaisesti, jos ne kuuluvat maksuvalmiusluottojen luokkaan;

e) ne toteutetaan hajautetusti kansallisten keskuspankkien välityksellä, ellei 45 artiklan 3 kohdasta johdu muuta.

▼B

5. Likviditeettiä vähentävät käänteisoperaatiot perustuvat eurojärjestelmän toimittamiin omaisuuseriin. Näiden omaisuuserien kelpoisuusvaatimukset ovat samat kuin vaatimukset, joita sovelletaan likviditeettiä lisäävissä käänteisoperaatioissa käytettyihin vakuuskelpoisiin omaisuuseriin neljännen osan mukaisesti. Markkina-arvon aliarvostusta ei sovelleta likviditeettiä vähentävissä käänteisoperaatioissa.

11 artikla

Rahapoliittiset valuuttaswapit

1. Rahapoliittisissa valuuttaswapeissa euroja ostetaan ja myydään samanaikaisin avista- ja termiinikaupoin ulkomaan valuuttaa vastaan.

2. Rahapoliittisten valuuttaswapien on oltava näille instrumenteille seitsemännessä osassa asetettujen lisävaatimusten mukaisia.

3. Ellei EKP:n neuvosto ole päättänyt toisin, eurojärjestelmän operaatiot toteutetaan vain laajan kaupankäynnin kohteena olevilla valuutoilla ja vakiintunutta markkinakäytäntöä noudattaen.

4. Kussakin rahapoliittisessa valuuttaswapissa eurojärjestelmä ja vastapuolet sopivat kaupassa sovellettavista swap-pisteistä, joita noteerataan vakiintunutta markkinakäytäntöä noudattaen. Rahapoliittisten valuuttaswapien vaihtokurssia koskevat ehdot esitetään taulukossa 2.

5. Rahapoliittisiin valuuttaswapeihin liittyy seuraavia toiminnallisia ominaispiirteitä:

a) niitä voidaan toteuttaa joko likviditeettiä lisäävinä tai vähentävinä operaatioina;

b) ne eivät ole toistuvuudeltaan ja maturiteetiltaan vakioituja;

▼M11

c) ne toteutetaan pikahuutokauppoina, ellei eurojärjestelmä päätä toteuttaa yksittäistä operaatiota vakiohuutokauppana erityisten rahapoliittisten syiden johdosta tai markkinaolosuhteisiin reagoimiseksi;

▼B

d) ne toteutetaan hajautetusti kansallisissa keskuspankeissa, ellei 45 artiklan 3 kohdasta johdu muuta.

▼M6

6. Rahapoliittisiin valuuttaswapeihin osallistuviin vastapuoliin sovelletaan kolmannessa osassa vahvistettuja kelpoisuusvaatimuksia, riippuen kyseiseen operaatioon sovellettavasta menettelystä.

▼B

Taulukko 2

Rahapoliittisten valuuttaswapien vaihtokurssia koskevat ehdot

---

S = euron (EUR) ja ulkomaan valuutan ABC välinen avistavaihtokurssi (valuuttaswapin kaupantekopäivänä)

$$S = \frac{x \times ABC}{1 \times EUR}$$

FM = euron ja ulkomaan valuutan ABC välinen termiinivaihtokurssi swapin takaisinostopäivänä (M)

$$F_M = \frac{y \times ABC}{1 \times EUR}$$

ΔM = euron ja ulkomaan valuutan ABC väliset termiinipisteet swapin takaisinostopäivänä (M)

$$\Delta_M = F_M - S$$

N(.) = valuutan avistamäärä; $N(.)_M$ on valuutan termiinimäärä:

$$N(ABC) = N(EUR) \times S \text{ tai } N(EUR) = \frac{N(ABC)}{S}$$

$$N(ABC)_M = N(EUR)_M \times F_M \text{ tai } N(EUR)_M = \frac{N(ABC)_M}{F_M}$$

---

12 artikla

Määräaikaistalletusten kerääminen

1. Eurojärjestelmä voi tarjota vastapuolille mahdollisuutta tehdä määräaikaistalletuksia kotimaansa kansalliseen keskuspankkiin.

2. Vastapuolilta kerättävät talletukset ovat määräaikaisia, ja niihin sovelletaan kiinteää korkoa.

3. Määräaikaistalletuksiin sovellettava korko voi olla a) positiivinen, b) nollakorko ja c) negatiivinen.

4. Määräaikaistalletukseen sovellettavan koron tulee olla yksinkertainen korko, joka perustuu todelliset päivät/360 -laskukäytäntöön. Korko maksetaan talletuksen erääntyessä. Jos korko on negatiivinen, sen soveltaminen määräaikaistalletukseen merkitsee talletuksen tekijän maksuvelvollisuutta suhteessa kotimaan kansalliseen keskuspankkiin sekä kyseisen kansallisen keskuspankin oikeutta veloittaa vastapuolen tiliä vastaavasti. Kansalliset keskuspankit eivät anna määräaikaistalletuksille vakuutta.

▼B

5. Määräaikaistalletuksia pidetään kotimaan kansallisessa keskuspankissa olevilla tileillä siinäkin tapauksessa, että EKP toteuttaa tällaiset operaatiot keskitetysti 45 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

6. Määräaikaistalletusten keräämiseen liittyy seuraavia toiminnallisia ominaispiirteitä:

a) ne toteutetaan likviditeetin vähentämiseksi;

b) ne voidaan toteuttaa etukäteen ilmoitetun aikataulun mukaisina operaatioina, etukäteen määritetyin aikavälein ja maturiteetilla tai ne voidaan toteuttaa tarpeen mukaan markkinoiden likviditeetin muutoksiin reagoimiseksi, eli määräaikaistalletusten kerääminen voidaan toteuttaa esimerkiksi varantojen pitoajanjakson viimeisenä päivänä viimeisimmän perusrahoitusoperaation jälkeen mahdollisesti kertyneen likviditeetin ylijäämän tasaamiseksi;

▼M11

c) ne toteutetaan pikahuutokauppoina, ellei EKP päätä toteuttaa yksittäistä operaatiota vakiohuutokauppana erityisten rahapoliittisten syiden johdosta tai markkinaolosuhteisiin reagoimiseksi;

▼B

d) ne toteutetaan hajautetusti kansallisissa keskuspankeissa, ellei 45 artiklan 3 kohdasta johdu muuta.

▼M6

7. Määräaikaistalletusten keräämiseen osallistuviin vastapuoliin sovelletaan kolmannessa osassa vahvistettuja kelpoisuusvaatimuksia, riippuen kyseiseen operaatioon sovellettavasta menettelystä.

▼B

13 artikla

EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlasku

1. EKP:n velkasitoumukset edustavat EKP:n sitoumusta maksaa velka suhteessa sitoumuksen haltijaan.

2. EKP:n velkasitoumukset lasketaan liikkeeseen ja niitä säilytetään arvo-osuusmuodossa arvopaperikeskuksissa jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro.

3. EKP ei aseta mitään rajoituksia EKP:n velkasitoumusten siirtokelpoisuudelle.

4. EKP voi laskea liikkeeseen EKP:n velkasitoumuksia

a) nimellisarvoa pienempään emissiohintaan tai

b) nimellisarvon ylittävään hintaan,

ja ne lunastetaan niiden erääntyessä nimellisarvostaan.

Emissiohinnan ja nimellisarvon (lunastushinnan) erotus on yhtä kuin korko, joka emissiohinnalle on kertynyt sovitun korkoprosentin mukaan sitoumuksen juoksuajalta. Sovellettavan koron tulee olla yksinkertainen korko, joka perustuu todelliset päivät/360 -laskukäytäntöön. Emissiohinta lasketaan taulukon 3 mukaisesti.

▼B

Taulukko 3

EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlasku

Emissiohinta on $P_T = N \times \frac{1}{1 + \frac{r_I \times D}{36{,}000}}$

jossa

N = EKP:n velkasitoumuksen nimellisarvo

r_I = korko (%)

D = EKP:n velkasitoumuksen maturiteetti (päiviä)

P_T = EKP:n velkasitoumuksen emissiohinta

5. EKP:n velkasitoumuksiin liittyy seuraavia toiminnallisia ominaispiirteitä:

a) ne lasketaan liikkeeseen likviditeettiä vähentävinä avomarkkinaoperaatioina;

b) niitä voidaan laskea liikkeeseen säännöllisesti tai satunnaisesti;

c) niiden maturiteetti on lyhyempi kuin 12 kuukautta;

d) ne lasketaan liikkeeseen vakiohuutokauppoina;

e) ne tarjotaan ostettaviksi ja selvitetään hajautetusti kansallisten keskuspankkien välityksellä.

▼M6

6. Vastapuoliin, jotka osallistuvat EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlaskua koskeviin vakiohuutokauppoihin, sovelletaan kolmannessa osassa vahvistettuja kelpoisuusvaatimuksia.

▼B

14 artikla

Suorat kaupat

1. Suorassa kaupassa omistusoikeus siirtyy kokonaan myyjältä ostajalle, eikä kauppaan liity omistusoikeuden siirron palautusta.

2. Suorien kauppojen toteutuksessa ja hinnoittelussa eurojärjestelmä noudattaa laajimmin hyväksyttyä markkinakäytäntöä, joka koskee kaupan kohteena olevia velkasitoumuksia.

3. Suoriin kauppoihin liittyy seuraavia toiminnallisia ominaispiirteitä:

a) ne voidaan toteuttaa likviditeettiä lisäävinä operaatioina (suorat ostot) tai likviditeettiä vähentävinä operaatioina (suorat myynnit);

b) ne eivät ole toistuvuudeltaan vakioituja;

c) ne toteutetaan kahdenvälisinä kauppoina, ellei EKP päätä toteuttaa yksittäistä operaatiota pikahuutokauppana tai vakiohuutokauppana;

▼M11

d) ne toteutetaan hajautetusti kansallisten keskuspankkien välityksellä, jollei EKP:n neuvosto päätä, että EKP tai yksi tai useampi EKP:n toimintayksikkönä toimiva kansallinen keskuspankki toteuttaa kyseisen operaation;

▼B

e) niiden toteutuksessa käytetään ainoastaan neljännen osan mukaisia vakuuskelpoisia ja jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä.

▼M6

4. Suoriin kauppoihin osallistuviin vastapuoliin sovelletaan kolmannessa osassa vahvistettuja kelpoisuusvaatimuksia.

▼B

15 artikla

Vakuuden asettamista ja suoritusta koskevat velvoitteet käänteisoperaatioissa ja rahapoliittisissa valuuttaswapeissa

1. Likviditeettiä lisäävissä käänteisoperaatioissa ja likviditeettiä lisäävissä rahapoliittisissa valuuttaswapeissa vastapuolten tulee

a) siirtää riittävä määrä vakuuskelpoisia omaisuuseriä, jos kyse on käänteisoperaatiosta, tai siirtää vastaava ulkomaan valuutan määrä suorituspäivänä tapahtuvaa suoritusta varten, jos kyse on valuuttaswapista;

▼M7

b) varmistaa, että vakuudet ovat riittävät operaation eräpäivään saakka; vakuudeksi toimitettujen omaisuuserien arvon on jatkuvasti katettava likviditeettiä lisäävän operaation maksamatta oleva kokonaismäärä, mukaan lukien operaation voimassaoloaikana kertyvä korko. Jos korko kertyy positiivisena, sen määrä pitäisi lisätä päivittäin likviditeettiä lisäävän operaation maksamatta olevaan kokonaismäärään, ja jos se kertyy negatiivisena, sen määrä pitäisi vähentää päivittäin likviditeettiä lisäävän operaation maksamatta olevasta kokonaismäärästä;

▼B

c) tarvittaessa kohdan b osalta toimittaa vakuuksien muutospyyntöjen mukaiset riittävät vakuudet vakuuskelpoisten omaisuuserien tai käteisen rahan muodossa.

2. Likviditeettiä vähentävissä käänteisoperaatioissa ja likviditeettiä vähentävissä rahapoliittisissa valuuttaswapeissa vastapuolten tulee

a) siirtää riittävä määrä käteistä rahaa niille jaettujen määrien suoritusta varten kussakin likviditeettiä vähentävässä operaatiossa;

b) varmistaa, että vakuudet ovat riittävät operaation eräpäivään saakka;

c) tarvittaessa kohdan b osalta toimittaa vakuuksien muutospyyntöjen mukaiset riittävät vakuudet vakuuskelpoisten omaisuuserien tai käteisen rahan muodossa.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten laiminlyönnistä määrätään soveltuvin osin 154–157 artiklan mukaisia seuraamuksia.

16 artikla

Suoritusta koskevat velvoitteet suorissa ostoissa ja myynneissä, määräaikaistalletuksia kerättäessä ja EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlaskuissa

1. Suorien ostojen ja myyntien, määräaikaistalletusten keräämisen ja EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlaskun muodossa toteutettavissa avomarkkinaoperaatioissa vastapuolten on siirrettävä riittävä määrä vakuuskelpoisia omaisuuseriä tai käteistä rahaa sovitun transaktiomäärän suorittamiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen laiminlyönnistä määrätään soveltuvin osin 154–157 artiklan mukaisia seuraamuksia.

▼B

II OSASTO

MAKSUVALMIUSJÄRJESTELMÄ

17 artikla

Maksuvalmiusjärjestelmä

1. Kansalliset keskuspankit myöntävät oikeuden eurojärjestelmän maksuvalmiusjärjestelmän käyttöön vastapuolen aloitteesta.

2. Maksuvalmiusjärjestelmä koostuu seuraavista luokista:

a) maksuvalmiusluotto;

b) talletusmahdollisuus.

3. Maksuvalmiusjärjestelmän ehdot ja edellytykset ovat samat kaikissa jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro.

4. Kansalliset keskuspankit myöntävät oikeuden maksuvalmiusjärjestelmän käyttöön ainoastaan EKP:n asettamien tavoitteiden ja yleisten rahapoliittisten näkökohtien mukaisesti.

5. EKP voi milloin tahansa muuttaa maksuvalmiusjärjestelmän ehtoja tai keskeyttää sen käytön.

▼M11

6. EKP:n neuvosto päättää maksuvalmiusjärjestelmän korosta säännöllisesti. Tarkistetut korot tulevat voimaan asetuksen (EU) 2021/378 (EKP/2021/1) 8 artiklan mukaisesti uuden varantojen pitoajanjakson alusta lukien. EKP julkistaa varantojen pitoajanjaksoja koskevan kalenterin vähintään kolme kuukautta ennen kunkin kalenterivuoden alkua.

▼B

7. EKP:n neuvosto voi 6 kohdan estämättä muuttaa maksuvalmiusjärjestelmän korkoa milloin tahansa. Tällainen päätös tulee voimaan aikaisintaan seuraavasta eurojärjestelmän pankkipäivästä lukien.

1 LUKU

Maksuvalmiusluotto

18 artikla

Maksuvalmiusluoton ominaispiirteet

1. Vastapuolet voivat saada eurojärjestelmältä ennakolta määrätyllä korolla yön yli -likviditeettiä maksuvalmiusluottona, joka toteutetaan käänteisoperaationa vastapuolen kotimaan kansallisen keskuspankin kanssa käyttäen vakuutena vakuuskelpoisia omaisuuseriä.

2. Kansalliset keskuspankit myöntävät maksuvalmiusluottoa takaisinostosopimusten tai vakuudellisten luottojen muodossa kansallisten keskuspankkien soveltamien sopimus- tai sääntelyjärjestelyjen mukaisesti.

3. Maksuvalmiusluottona myönnettävän likviditeetin määrää ei rajoiteta, mutta sille on toimitettava riittävät vakuuden 4 kohdan mukaisesti.

▼B

4. Vastapuolten on toimitettava riittävä määrä vakuuskelpoisia omaisuuseriä vakuudeksi ennen maksuvalmiusluoton käyttöä. Nämä omaisuuserät on joko talletettava etukäteen asianomaiseen keskuspankkiin tai toimitettava maksuvalmiusluoton käyttöä koskevan pyynnön yhteydessä.

19 artikla

Maksuvalmiusluoton käytön edellytykset

1. Maksuvalmiusjärjestelmää voivat käyttää laitokset, jotka täyttävät 55 artiklan mukaiset kelpoisuusvaatimukset ja joilla on pääsy tiliin, yleensä TARGET2-järjestelmässä, siinä kansallisessa keskuspankissa, jossa transaktio suoritetaan.

▼M11

2. Maksuvalmiusluottoa myönnetään vain TARGET2-pankkipäivinä, lukuun ottamatta päiviä, joina TARGET2 ei ole käytettävissä päivän päättyessä 187 a artiklassa tarkoitetun usean pankkipäivän ajan jatkuneen TARGET2:n pitkittyneen häiriön vuoksi. Päivinä, joina asianomaiset arvopaperikaupan selvitysjärjestelmät eivät ole toiminnassa, maksuvalmiusluottoa myönnetään sellaisia vakuuskelpoisia omaisuuseriä vastaan, jotka on jo ennakolta talletettu kansallisiin keskuspankkeihin.

▼B

3. Jos kansallinen keskuspankki tai sen sivukonttori ei ole avoinna rahapoliittisten operaatioiden toteuttamista varten tiettyinä eurojärjestelmän pankkipäivinä kansallisten tai alueellisten vapaapäivien vuoksi, kotimaan kansallinen keskuspankki ilmoittaa vastapuolille etukäteen järjestelyistä, joihin ryhdytään maksuvalmiusluoton käytön mahdollistamiseksi tällaisina vapaapäivinä.

4. Oikeus maksuvalmiusjärjestelmän käyttöön voidaan myöntää joko vastapuolen nimenomaisen pyynnön perusteella tai automaattisesti, kuten 5 ja 6 kohdassa kuvataan.

▼M7

5. Vastapuoli voi lähettää kotimaansa kansalliselle keskuspankille maksuvalmiusluoton käyttöä koskevan pyynnön. Jos kotimaan kansallinen keskuspankki vastaanottaa pyynnön viimeistään 15 minuuttia TARGET2-järjestelmän sulkemisajan jälkeen, kansallinen keskuspankki käsittelee pyynnön TARGET2-järjestelmässä samana päivänä. Määräaikaa, johon mennessä maksuvalmiusluottoa voi pyytää, pidennetään vielä 15 minuuttia eurojärjestelmän vähimmäisvarantojen pitoajanjakson viimeisenä pankkipäivänä. Eurojärjestelmä voi poikkeuksellisissa olosuhteissa päättää soveltaa pidempiä määräaikoja. Maksuvalmiusluoton käyttöä koskevassa pyynnössä täsmennetään pyydettävän luoton määrä. Vastapuolten on toimitettava riittävä määrä vakuuskelpoisia omaisuuseriä transaktion vakuudeksi, ellei vastapuoli ole jo etukäteen tallettanut tällaisia omaisuuseriä kotimaansa kansalliseen keskuspankkiin 18 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

▼M11

6. Vastapuolen kotimaan kansallisessa keskuspankissa olevalle selvitystilille pankkipäivän päättymiseen liittyvien menettelyjen suorittamisen jälkeen jäävä negatiivinen saldo katsotaan automaattisesti pyynnöksi saada maksuvalmiusluottoa (”automaattinen pyyntö”). Jotta vastapuolet täyttäisivät 18 artiklan 4 kohdan mukaiset vaatimukset, niillä on ennen automaattisen pyynnön toteutumista oltava transaktion vakuudeksi talletettuna riittävä määrä vakuuskelpoisia omaisuuseriä kotimaan kansallisessa keskuspankissa. Tämän ehdon noudattamatta jättämiseen sovelletaan 154–157 artiklan mukaisia seuraamuksia. Jos sellaisen vastapuolen automaattinen pyyntö, jonka pääsyä eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin on rajoitettu 158 artiklan nojalla, johtaa siihen, että kyseinen vastapuoli ylittää määritellyn rajoituksen, 154–157 artiklan mukaisia seuraamuksia sovelletaan määrään, jolla rajoitus ylittyy.

▼B

20 artikla

Maksuvalmiusluoton maturiteetti ja korko

1. Maksuvalmiusluotto on yön yli -luottoa. TARGET2-järjestelmään suoraan osallistuvien vastapuolten on maksettava luotto takaisin seuraavana sellaisena päivänä, jona a) TARGET2-järjestelmä ja b) asiaankuuluvat arvopaperikaupan selvitysjärjestelmät ovat toiminnassa, heti näiden järjestelmien avautuessa.

2. Eurojärjestelmä ilmoittaa ennakolta maksuvalmiusluoton koron, joka lasketaan yksinkertaisena korkona noudattaen todelliset päivät/360 -laskukäytäntöä. Maksuvalmiusluottoon sovellettavasta korosta käytetään nimitystä maksuvalmiusluoton korko.

3. Maksuvalmiusluoton korko maksetaan luoton takaisinmaksun yhteydessä.

2 LUKU

Talletusmahdollisuus

21 artikla

Talletusmahdollisuuden ominaispiirteet

1. Vastapuolet voivat käyttää talletusmahdollisuutta tekemällä eurojärjestelmään kotimaansa kansallisen keskuspankin välityksellä yön yli -talletuksia, joihin sovelletaan ennakolta määritettyä korkoa.

2. Talletusmahdollisuuteen sovellettava korko voi olla a) positiivinen, b) nollakorko tai c) negatiivinen.

3. Kansalliset keskuspankit eivät anna talletuksia vastaan vakuuksia.

4. Vastapuolen tekemien talletusten määrää ei rajoiteta.

22 artikla

Talletusmahdollisuuden käytön edellytykset

▼M11

1. Talletusmahdollisuutta voivat käyttää laitokset, jotka täyttävät 55 artiklan mukaiset kelpoisuusvaatimukset ja joilla on tili, yleensä TARGET2-järjestelmässä, siinä kansallisessa keskuspankissa, jossa transaktio suoritetaan. Pääsy talletusmahdollisuuteen myönnetään ainoastaan TARGET2-pankkipäivinä, lukuun ottamatta päiviä, joina TARGET2 ei ole päivän päättyessä käytettävissä 187 a artiklassa tarkoitetun usean pankkipäivän ajan kestävän TARGET2:n pitkittyneen häiriön vuoksi.

▼M7

2. Vastapuolen on esitettävä kotimaansa kansalliselle keskuspankille talletusmahdollisuuden käyttämistä koskeva pyyntö. Jos kotimaan kansallinen keskuspankki saa pyynnön viimeistään 15 minuuttia TARGET2-järjestelmän sulkemisajan jälkeen, kotimaan kansallinen keskuspankki käsittelee pyynnön TARGET2-järjestelmässä samana päivänä. Määräaikaa, johon mennessä talletusmahdollisuuden käyttöä koskevia

▼M7

pyyntöjä voidaan esittää, pidennetään vielä 15 minuuttia eurojärjestelmän vähimmäisvarantojen pitoajanjakson viimeisenä pankkipäivänä. Eurojärjestelmä voi poikkeuksellisissa olosuhteissa päättää soveltaa pidempiä määräaikoja. Pyynnössä on määriteltävä talletettava määrä.

▼B

3. Kansallisissa keskuspankeissa käytössä olevien erilaisten tilirakenteiden johdosta kansalliset keskuspankit voivat, saatuaan siihen etukäteen EKP:n hyväksynnän, soveltaa tästä artiklasta poikkeavia edellytyksiä. Kansalliset keskuspankit ilmoittavat vastapuolille tässä artiklassa kuvattuja edellytyksiä koskevista poikkeuksista.

23 artikla

Talletusmahdollisuuden maturiteetti ja korko

1. Talletusmahdollisuutta käyttäen tehdyt talletukset ovat yön yli -talletuksia. TARGET2-järjestelmään suoraan osallistuvien vastapuolten talletusmahdollisuutta käyttäen tehdyt talletukset erääntyvät seuraavana sellaisena päivänä, jona TARGET2-järjestelmä on toiminnassa, heti järjestelmän avautuessa.

2. Eurojärjestelmä ilmoittaa ennakolta talletusmahdollisuuden koron, joka lasketaan yksinkertaisena korkona noudattaen todelliset päivät/360 -laskukäytäntöä.

3. Korko maksetaan talletuksen erääntyessä. Jos korko on negatiivinen, sen soveltaminen talletusmahdollisuutta käytettäessä merkitsee talletuksen tekijän maksuvelvollisuutta suhteessa kotimaan kansalliseen keskuspankkiin sekä kyseisen kansallisen keskuspankin oikeutta veloittaa vastapuolen tiliä vastaavasti.

III OSASTO

EUROJÄRJESTELMÄN RAHAPOLIITTISIIN OPERAATIOIHIN SOVELLETTAVAT MENETTELYT

1 LUKU

▼M11

Huutokaupat eurojärjestelmän avomarkkinaoperaatioissa

24 artikla

Avomarkkinaoperaatioissa sovellettavat menettelytyypit

Avomarkkinaoperaatiot toteutetaan huutokauppoina.

▼B

1 j a k s o

H u u t o k a u p a t

25 artikla

Katsaus huutokauppamenettelyihin

1. Huutokaupat toteutetaan kuudessa vaiheessa, jotka esitetään taulukossa 4.

▼M4

Taulukko 4

Huutokauppojen toteutusvaiheet

Vaihe 1	Huutokaupasta ilmoittaminen a) EKP:n julkinen ilmoitus b) Kansallisten keskuspankkien julkinen ilmoitus ja ilmoitus suoraan yksittäisille vastapuolille (jos katsotaan tarpeelliseksi)
Vaihe 2	Huutokauppatarjousten valmisteluun ja tekoon liittyvät vastapuolien toimenpiteet
Vaihe 3	Tarjousten kokoaminen eurojärjestelmässä
Vaihe 4	Jako-osuuksien määrittäminen ja huutokaupan tulosten ilmoittaminen a) EKP:n päätös jako-osuuksista b) EKP:n julkinen ilmoitus jako-osuuksista
Vaihe 5	Huutokaupan tulosten vahvistaminen vastapuolille
Vaihe 6	Maksut ja toimitukset

▼B

2. Huutokaupat toteutetaan vakiohuutokauppoina tai pikahuutokauppoina. Vakio- ja pikahuutokauppojen toiminnalliset ominaispiirteet ovat samat lukuun ottamatta kaupan toteutukseen kuluvaa aikaa (taulukot 5 ja 6) ja vastapuolijoukkoa.

▼M6

Taulukko 5

Vakiohuutokauppojen toteutusvaiheiden viitteellinen aikataulu (kellonajat Keski-Euroopan aikaa ([1]))

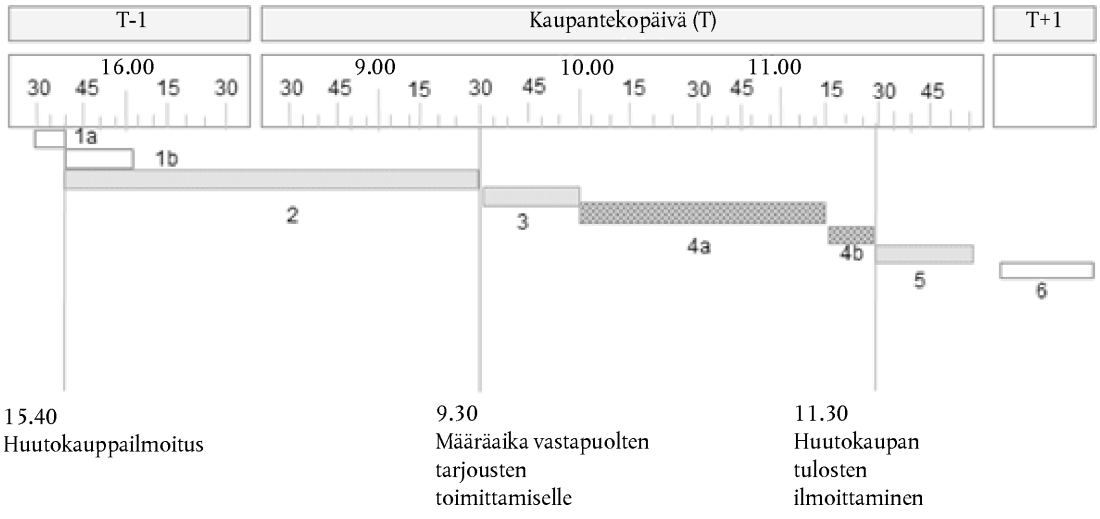

([1]) Keski-Euroopan ajassa (CET) otetaan huomioon siirtyminen Keski-Euroopan kesäaikaan.

▼M6

Taulukko 6

Pikahuutokauppojen toteutusvaiheiden viitteellinen aikataulu (kellonajat Keski-Euroopan aikaa ([1]))

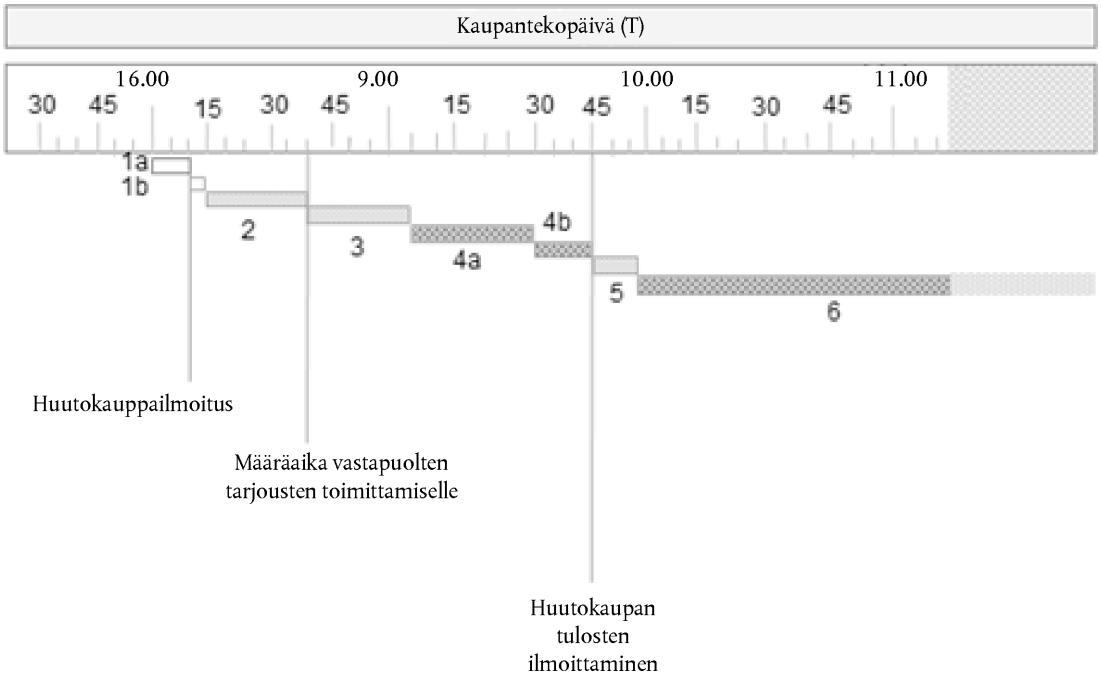

([1]) Keski-Euroopan ajassa (CET) otetaan huomioon siirtyminen Keski-Euroopan kesäaikaan.

▼B

3. Eurojärjestelmä voi toteuttaa joko kiinteäkorkoisia tai vaihtuvakorkoisia huutokauppoja.

26 artikla

Vakiohuutokauppamenettelyt

1. Eurojärjestelmä käyttää vakiohuutokauppamenettelyjä seuraavien operaatioiden toteutukseen: a) perusrahoitusoperaatiot, b) pitempiaikaiset rahoitusoperaatiot ja c) tietyt rakenteelliset operaatiot eli rakenteelliset käänteisoperaatiot ja EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlasku.

2. Eurojärjestelmä voi käyttää vakiohuutokauppoja myös suorina kauppoina toteutettavissa hienosäätöoperaatioissa ja rakenteellisissa operaatioissa, jotka toteutetaan erityisten rahapoliittisten syiden vuoksi tai markkinaolosuhteisiin reagoimiseksi.

3. Vakiohuutokaupoissa säännönmukaisesti a) kaupan tulos vahvistetaan viimeistään 24 tunnin kuluttua siitä, kun huutokaupasta ilmoitettiin, ja b) tarjousten jättämisen määräajan ja huutokaupan tuloksen ilmoittamisen välinen aika on tällöin noin kaksi tuntia.

4. EKP voi tarvittaessa muuttaa yksittäisten operaatioiden aikatauluja.

▼B

27 artikla

Pikahuutokaupat

1. Eurojärjestelmä käyttää tavallisesti pikahuutokauppoja hienosäätöoperaatioiden toteutukseen, mutta se voi käyttää niitä myös sellaisissa rakenteellisissa operaatioissa, jotka toteutetaan suorina kauppoina erityisten rahapoliittisten syiden vuoksi tai markkinaolosuhteisiin reagoimiseksi.

2. Pikahuutokaupat toteutetaan 105 minuutin kuluessa siitä, kun huutokaupasta ilmoitettiin, ja huutokaupan tulokset vahvistetaan välittömästi tulosten julkaisun jälkeen.

3. EKP voi tarvittaessa muuttaa yksittäisten operaatioiden aikatauluja.

4. Eurojärjestelmä voi 57 artiklassa täsmennettyjen kriteerien ja menettelyjen mukaisesti valita pikahuutokauppoihin lukumäärältään rajoitetun vastapuolijoukon.

28 artikla

Perusrahoitusoperaatioita ja säännönmukaisia pitempiaikaisia rahoitusoperaatioita koskevien vakiohuutokauppojen toteutus huutokauppakalenterin mukaisesti

1. Perusrahoitusoperaatioita ja säännönmukaisia pitempiaikaisia rahoitusoperaatioita koskevat huutokaupat toteutetaan eurojärjestelmän säännöllisten huutokauppojen viitteellisen kalenterin mukaisesti.

2. Eurojärjestelmän säännöllisten huutokauppojen viitteellinen kalenteri julkaistaan EKP:n ja kansallisten keskuspankkien verkkosivuilla viimeistään kolme kuukautta ennen sen kalenterivuoden alkua, jota kalenteri koskee.

3. Perusrahoitusoperaatioiden ja säännöllisten pitempiaikaisten rahoitusoperaatioiden viitteelliset kaupantekopäivät on täsmennetty taulukossa 7.

Taulukko 7

Perusrahoitusoperaatioiden ja säännönmukaisten pitempiaikaisten rahoitusoperaatioiden normaalit kaupantekopäivät

Avomarkkinaoperaatioiden luokka	Normaali kaupantekopäivä (T)
Perusrahoitusoperaatiot	Joka tiistai (*)
Säännönmukaiset pitempiaikaiset rahoitusoperaatiot	Kunkin kalenterikuukauden viimeinen keskiviikko (**)

(*) Aikatauluihin voidaan tehdä sopeutuksia vapaapäivien vuoksi.
(**) Joulunpyhien vuoksi joulukuun operaatiota aikaistetaan yleensä viikolla edellisviikon keskiviikkoon.

29 artikla

Huutokauppojen toteutus hienosäätöoperaatioissa ja rakenteellisissa operaatioissa ilman huutokauppakalenteria

1. Hienosäätöoperaatioita ei toteuteta ennalta laaditun kalenterin mukaan. EKP voi suorittaa hienosäätöoperaatioita kaikkina eurojärjestelmän pankkipäivinä. Operaatioihin osallistuvat vain sellaisten jäsenvaltioiden kansalliset keskuspankit, joissa kaupanteko-, suoritus- ja takaisinmaksupäivä ovat kansallisten keskuspankkien pankkipäiviä.

▼B

2. Vakiohuutokauppoina tehtyjä rakenteellisia operaatioita ei toteuteta ennalta laaditun kalenterin mukaan. Niitä suoritetaan ja selvitetään yleensä vain sellaisina päivinä, jotka ovat kansallisen keskuspankin pankkipäiviä kaikissa jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro.

2 jakso

Huutokauppojen toteutusvaiheet

1 alajakso

Huutokaupoista ilmoittaminen

30 artikla

Vakio- ja pikahuutokaupoista ilmoittaminen

▼M4

1. EKP ilmoittaa vakiohuutokaupoista julkisesti etukäteen. Lisäksi kansalliset keskuspankit voivat ilmoittaa vakiohuutokaupoista julkisesti ja suoraan vastapuolille, jos se katsotaan tarpeelliseksi.

2. EKP voi ilmoittaa pikahuutokaupoista etukäteen julkisesti. Pikahuutokaupoissa, joista ilmoitetaan julkisesti etukäteen, kansallinen keskuspankki voi olla suoraan yhteydessä valittuihin vastapuoliin, jos katsoo sen tarpeelliseksi. Jos pikahuutokaupasta ei ilmoiteta julkisesti etukäteen, kansalliset keskuspankit ottavat suoraan yhteyttä valittuihin vastapuoliin.

▼B

3. Huutokauppailmoitus katsotaan vastapuolille osoitetuksi kehotukseksi oikeudellisesti sitovan tarjouksen tekemiseen. Ilmoitus ei ole EKP:n tai kansallisten keskuspankkien tekemä tarjous.

4. Julkiseen huutokauppailmoitukseen sisällytettävät tiedot on täsmennetty liitteessä II.

5. EKP voi ryhtyä tarpeellisiksi katsomiinsa toimiin huutokauppailmoituksessa olevien virheiden korjaamiseksi, mukaan lukien käynnissä olevan huutokaupan peruuttaminen ja keskeyttäminen.

2 alajakso

Huutokauppatarjousten valmisteluun ja tekoon liittyvät vastapuolten toimenpiteet

31 artikla

Tarjousten tekemisen muoto ja paikka

1. Tarjoukset on tehtävä vastapuolen kotimaan keskuspankille. Laitos voi sijaintipaikassaan tehdä tarjouksen kotimaan kansalliselle keskuspankille ainoastaan yhden toimipaikan välityksellä kussakin jäsenvaltiossa, jonka rahayksikkö on euro, eli joko pääkonttorin tai nimetyn sivukonttorin välityksellä.

2. Vastapuolten on tehtävä tarjoukset muodossa, joka on kansallisen keskuspankin kyseessä olevalle operaatiolle osoittaman mallin mukainen.

▼B

32 artikla

Tarjousten tekeminen

1. Kiinteäkorkoisissa huutokaupoissa vastapuolten on ilmoitettava tarjouksissaan määrä, jolla ne haluavat käydä kauppaa kansallisten keskuspankkien kanssa.

2. Kiinteäkorkoisissa valuuttaswaphuutokaupoissa vastapuolet antavat tarjouksen kiinteänä pidettävästä valuutan määrästä, jonka ne haluavat myydä ja ostaa takaisin tai ostaa ja myydä takaisin kyseiseen hintaan.

3. Vaihtuvakorkoisissa huutokaupoissa vastapuolet voivat tehdä tarjouksia enintään kymmenellä eri korolla, hinnalla tai swap-pisteellä. Eurojärjestelmä voi poikkeuksellisissa olosuhteissa rajoittaa kunkin vastapuolen tekemien tarjousten lukumäärää. Kussakin tarjouksessa vastapuolten on ilmoitettava määrä, jolla ne haluavat käydä kauppaa, sekä sovellettava korko, hinta tai swap-piste. Korkoa tai swap-pistettä koskeva tarjous on ilmoitettava 0,01 prosenttiyksikön kerrannaisina. Hintaa koskeva tarjous on ilmoitettava 0,001 prosenttiyksikön kerrannaisina.

4. Vaihtuvakorkoisissa valuuttaswaphuutokaupoissa vastapuolten on ilmoitettava kiinteänä pidettävä valuutan määrä ja swap-pistetarjous, jolla ne ovat valmiita tekemään kaupan.

5. Vaihtuvakorkoisissa valuuttaswaphuutokaupoissa swap-pisteet on ilmoitettava vakiintuneiden markkinakäytäntöjen mukaan ja korkotarjous on ilmoitettava swap-pisteen sadasosan kerrannaisina.

6. EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlaskun yhteydessä EKP voi päättää, että tarjoukset on ilmoitettava hinnan eikä koron muodossa. Tällöin hinnat on ilmoitettava prosentteina nimellisarvosta kolmen desimaalin tarkkuudella.

33 artikla

Tarjousten vähimmäis- ja enimmäismäärät

1. Perusrahoitusoperaatioissa vähimmäistarjousmäärä on 1 000 000 euroa. Tämän määrän ylittävät tarjoukset on ilmoitettava 100 000 euron kerrannaisina. Vähimmäistarjousmäärää on sovellettava kullakin yksittäisellä korkotasolla tehtyyn tarjoukseen.

2. Pitempiaikaisissa rahoitusoperaatioissa kukin kansallinen keskuspankki asettaa vähimmäistarjousmäärän 10 000 ja 1 000 000 euron välille. Vähimmäistarjousmäärän ylittävät tarjoukset on ilmoitettava 10 000 euron kerrannaisina. Vähimmäistarjousmäärää on sovellettava kullakin yksittäisellä korkotasolla tehtyyn tarjoukseen.

3. Hienosäätöoperaatioiden ja rakenteellisten operaatioiden vähimmäistarjousmäärä on 1 000 000 euroa. Tämän määrän ylittävät tarjoukset on ilmoitettava 100 000 euron kerrannaisina. Vähimmäistarjousmäärää on sovellettava kullakin yksittäisellä korkotasolla, hinnalla tai swap-pisteellä tehtyyn tarjoukseen riippuen transaktion tyypistä.

▼B

4. Estääkseen suhteettoman suurten tarjousten tekemisen EKP voi asettaa enimmäistarjousmäärän, joka on suurin yksittäiseltä vastapuolelta hyväksyttävä tarjous. Jos se asetetaan, EKP sisällyttää tällaista enimmäistarjousmäärää koskevat tiedot julkiseen huutokauppailmoitukseen.

34 artikla

Tarjousten vähimmäis- ja enimmäiskorot

1. Likviditeettiä lisäävissä vaihtuvakorkoisissa huutokaupoissa EKP voi asettaa vähimmäistarjouskoron, joka on alin mahdollinen korko, jolla vastapuolet voivat tehdä tarjouksia.

2. Likviditeettiä vähentävissä vaihtuvakorkoisissa huutokaupoissa EKP voi asettaa enimmäistarjouskoron, joka on ylin mahdollinen korko, jolla vastapuolet voivat tehdä tarjouksia.

35 artikla

Tarjousten tekemisen määräaika

1. Vastapuolet voivat peruuttaa tarjouksensa milloin tahansa siihen saakka, kunnes määräaika tarjousten tekemiselle on päättynyt.

2. Määräajan päättymisen jälkeen tehtyjä tarjouksia ei oteta huomioon, eivätkä ne kelpaa tarjouksina.

3. Kotimaan kansallinen keskuspankki määrittää, onko vastapuoli noudattanut tarjouksen tekemiselle asetettua määräaikaa.

36 artikla

Tarjousten hylkääminen

1. Kansallinen keskuspankki hylkää

a) kaikki vastapuolen tarjoukset, jos niiden kokonaismäärä ylittää EKP:n määräämän ylärajan;

b) vastapuolen tarjouksen, jos se alittaa vähimmäistarjousmäärän;

c) vastapuolen tarjouksen, jos se alittaa alimman hyväksytyn koron, hinnan tai swap-pisteen tai ylittää korkeimman hyväksytyn koron, hinnan tai swap-pisteen.

2. Kansallinen keskuspankki voi hylätä tarjoukset, jotka ovat epätäydellisiä tai eivät vastaa sovellettavaa mallia.

3. Jos kotimaan kansallinen keskuspankki päättää hylätä tarjouksen, se ilmoittaa päätöksestään vastapuolelle ennen jako-osuuksien määrittämistä.

▼B

3 alajakso

Huutokaupassa jaettava määrä

37 artikla

Likviditeettiä lisäävien ja likviditeettiä vähentävien kiinteäkorkoisten huutokauppojen jako-osuudet

1. Kiinteäkorkoisessa huutokaupassa vastapuolten tarjoukset käsitellään seuraavasti:

a) Tarjoukset lasketaan yhteen.

b) Jos tarjousten yhteismäärä ylittää jaettavan likviditeetin määrän, tarjoukset hyväksytään jaettavan määrän suhteessa tarjousten yhteismäärään liitteen III taulukon 1 mukaisesti.

c) Kullekin vastapuolelle jaettava määrä pyöristetään lähimpään euroon.

2. EKP voi päättää jakaa

a) pienimmän jaettavan määrän, joka on kullekin tarjoajalle jaettavissa olevan määrän alaraja, tai

b) pienimmän jako-osuuden, joka on marginaalikorolla kullekin tarjoajalle jaettavissa olevan osuuden alaraja prosentteina ilmaistuna.

38 artikla

Likviditeettiä lisäävien euromääräisten vaihtuvakorkoisten huutokauppojen jako-osuudet

1. Likviditeettiä lisäävässä euromääräisessä vaihtuvakorkoisessa huutokaupassa vastapuolten tarjoukset käsitellään seuraavasti:

a) Tarjoukset asetetaan koron mukaan laskevaan järjestykseen tai tarjotun hinnan mukaan nousevaan järjestykseen.

b) Tarjoukset, joissa korkotaso on korkein (hinta alin), hyväksytään ensin, ja sen jälkeen hyväksytään koron mukaan määräytyvässä järjestyksessä tarjoukset, joiden korkotaso on matalampi (hinta korkeampi), kunnes jaettava likviditeetti on kokonaan käytetty.

c) Jos marginaalikorkoa (korkein hyväksytty hinta) vastaavien tarjousten yhteismäärä ylittää jäljellä olevan jaettavan määrän, tämä määrä jaetaan tarjousten kesken jäljellä olevan jaettavan määrän suhteessa marginaalikorkoisten (korkein hyväksytty hinta) tarjousten yhteismäärään liitteen III taulukon 2 mukaisesti.

d) Kullekin vastapuolelle jaettava määrä pyöristetään lähimpään euroon.

2. EKP voi päättää, että kullekin hyväksytyn tarjouksen tekijälle jaetaan jaettavissa oleva vähimmäismäärä.

▼B

39 artikla

Likviditeettiä vähentävien euromääräisten vaihtuvakorkoisten huutokauppojen jako-osuudet

1. Likviditeettiä vähentävissä euromääräisissä vaihtuvakorkoisissa huutokaupoissa, joita käytetään EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlaskuun ja määräaikaistalletusten keräämiseen, vastapuolten tarjoukset käsitellään seuraavasti:

a) Tarjoukset asetetaan tarjotun koron mukaan nousevaan järjestykseen tai tarjotun hinnan mukaan laskevaan järjestykseen.

b) Tarjoukset, joissa korkotaso on alin (hinta korkein), hyväksytään ensin, ja sen jälkeen hyväksytään koron mukaan määräytyvässä järjestyksessä tarjoukset, joissa korkotaso on korkeampi (hinta alempi), kunnes kerättävä likviditeetti on käytetty kokonaan.

c) Jos marginaalikorkoa vastaavien tarjousten (alin hyväksytty hinta) yhteismäärä ylittää jäljellä olevan jaettavan määrän, tämä määrä jaetaan tarjousten kesken jäljellä olevan jaettavan määrän suhteessa marginaalikorkoisten (alin hyväksytty hinta) tarjousten yhteismäärään liitteen III taulukon 2 mukaisesti.

d) Kullekin vastapuolelle jaettava määrä pyöristetään lähimpään euroon. EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlaskuissa jaettu nimellisarvo pyöristetään lähimpään 100 000 euron kerrannaiseen.

2. EKP voi päättää, että kullekin hyväksytyn tarjouksen tekijälle kohdistetaan jaettavissa oleva vähimmäismäärä.

40 artikla

Likviditeettiä lisäävien vaihtuvakorkoisten valuuttaswap-huutokauppojen jako-osuudet

1. Likviditeettiä lisäävässä vaihtuvakorkoisessa valuuttaswap-huutokaupassa vastapuolten tarjoukset käsitellään seuraavasti:

a) Tarjoukset asetetaan swap-pisteiden mukaan nousevaan järjestykseen swap-pisteen etumerkki huomioon ottaen.

b) Tarjouksen etumerkki riippuu siitä, onko ulkomaan valuutan ja euron välinen korkoero positiivinen vai negatiivinen. Swapin maturiteetin ajan

i) swap-pistetarjous on positiivinen, eli euron termiinikurssi on korkeampi kuin avistakurssi, jos ulkomaan valuutan korko on korkeampi kuin vastaava eurokorko; ja

ii) swap-pistetarjous on negatiivinen, eli euron termiinikurssi on matalampi kuin avistakurssi, jos ulkomaan valuutan korko on matalampi kuin vastaava eurokorko.

▼B

c) Ensin hyväksytään ne tarjoukset, joissa on alimmat swap-pisteet, ja tarjoukset, joissa swap-pisteet ovat tätä korkeammat, hyväksytään swap-pisteiden suuruuden mukaan määräytyvässä järjestyksessä, kunnes koko kiinteä valuutan määrä on jaettu.

d) Jos ylimmän hyväksyttävän swap-pisteen eli marginaaliswap-pisteen mukaisten tarjousten yhteenlaskettu määrä ylittää jäljellä olevan jaettavan määrän, määrä jaetaan tarjousten kesken jäljellä olevan jaettavan määrän suhteessa marginaaliswap-pisteen mukaisten tarjousten kokonaismäärään liitteen III taulukon 3 mukaisesti.

e) Kullekin vastapuolelle jaettava määrä pyöristetään lähimpään euroon.

2. EKP voi päättää, että kullekin hyväksytyn tarjouksen tekijälle jaetaan jaettavissa oleva vähimmäismäärä.

41 artikla

Likviditeettiä vähentävien vaihtuvakorkoisten valuuttaswap-huutokauppojen jako-osuudet

1. Likviditeettiä vähentävässä vaihtuvakorkoisessa valuuttaswap-huutokaupassa vastapuolten tarjoukset käsitellään seuraavasti:

a) Tarjoukset asetetaan swap-pisteiden mukaan laskevaan järjestykseen swap-pisteen etumerkki huomioon ottaen.

b) Tarjouksen etumerkki riippuu siitä, onko ulkomaan valuutan ja euron välinen korkoero positiivinen vai negatiivinen. Swapin maturiteetin ajan

i) swap-pistetarjous on positiivinen, eli euron termiinikurssi on korkeampi kuin avistakurssi, jos ulkomaan valuutan korko on korkeampi kuin vastaava eurokorko; ja

ii) swap-pistetarjous on negatiivinen, eli euron termiinikurssi on matalampi kuin avistakurssi, jos ulkomaan valuutan korko on matalampi kuin vastaava eurokorko.

c) Ensin hyväksytään korkeimman swap-pistetarjouksen mukaiset tarjoukset, ja sen jälkeen hyväksytään tätä alemmat tarjoukset swap-pisteiden suuruuden mukaan määräytyvässä järjestyksessä, kunnes

i) koko kiinteä valuutan määrä on kokonaisuudessaan käytetty; ja

▼B

ii) alimman hyväksytyn swap-pisteen eli marginaaliswap-pisteen mukaisten tarjousten yhteenlaskettu määrä ylittää jäljellä olevan jaettavan määrän.

d) Jäljellä oleva määrä jaetaan tarjousten kesken jäljellä olevan määrän suhteessa marginaaliswap-pisteen mukaisten tarjousten kokonaismäärään liitteen III taulukon 3 mukaisesti. Kullekin vastapuolelle jaettava määrä pyöristetään lähimpään euroon.

2. EKP voi päättää, että kullekin hyväksytyn tarjouksen tekijälle jaetaan jaettavissa oleva vähimmäismäärä.

42 artikla

Vaihtuvakorkoisten huutokauppamenettelyjen huutokauppatyyppi

Vaihtuvakorkoisissa huutokaupoissa eurojärjestelmä voi käyttää joko yksikorkoista (hollantilainen) tai monikorkoista (amerikkalainen) huutokauppamenettelyä.

4 alajakso

Huutokauppojen tuloksista ilmoittaminen

43 artikla

Huutokauppojen tuloksista ilmoittaminen

▼M4

1. EKP ilmoittaa julkisesti huutokaupan tuloksesta ja jako-osuuksia koskevasta päätöksestään. Lisäksi kansalliset keskuspankit voivat ilmoittaa huutokaupan jako-osuuksia koskevasta EKP:n päätöksestä julkisesti ja suoraan vastapuolille, jos se katsotaan tarpeelliseksi.

▼B

2. Huutokaupan tulosta koskevaan julkiseen ilmoitukseen sisällytettävät tiedot on täsmennetty liitteessä IV.

3. Jos likviditeetin jakamista koskeva päätös sisältää virheellistä tietoa, joka liittyy mihin tahansa 1 kohdassa tarkoitettuihin, huutokaupan tulosta koskevassa julkisessa ilmoituksessa oleviin tietoihin, EKP voi ryhtyä tarpeellisiksi katsomiinsa toimiin virheellisten tietojen korjaamiseksi.

▼B

4. Kun jako-osuuksia koskevasta EKP:n päätöksestä on ilmoitettu julkisesti 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla, kansalliset keskuspankit vahvistavat jako-osuuksia koskevat yksilölliset tulokset suoraan vastapuolille niin, että kukin vastapuoli saa yksilöllisen ja selvän vahvistuksen menestymisestään huutokaupassa ja sille jaetusta tarkasta määrästä.

▼M11

_____

▼B

2 LUKU

Eurojärjestelmän rahapoliittisissa operaatioissa käytettävät selvitysmenettelyt

49 artikla

Katsaus selvitysmenettelyihin

1. Avomarkkinaoperaatioihin osallistumiseen tai maksuvalmiusjärjestelmän käyttämiseen liittyvät maksutoimeksiannot hoidetaan vastapuolten kansallisissa keskuspankeissa olevien tilien kautta tai TARGET2-järjestelmään osallistuvien pankkien tilien kautta.

2. Likviditeettiä lisääviin avomarkkinaoperaatioihin osallistumiseen tai maksuvalmiusjärjestelmän käyttämiseen liittyvät maksutoimeksiannot kirjataan vasta sillä hetkellä, kun operaatioissa vakuutena käytettävät vakuuskelpoiset omaisuuserät siirretään lopullisesti, tai sen jälkeen. Tätä varten vastapuolten on

a) talletettava vakuuskelpoisia omaisuuseriä ennakkoon kansalliseen keskuspankkiin; tai

b) tehtävä vakuuskelpoisten omaisuuserien siirto kansallisen keskuspankin kanssa suoritus maksua vastaan -periaatteella.

50 artikla

Avomarkkinaoperaatioiden maksu ja toimitus

1. Eurojärjestelmä pyrkii hoitamaan avomarkkinaoperaatioihin liittyvät maksut ja toimitukset samanaikaisesti kaikissa jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro, kaikkien niiden vastapuolten kanssa, jotka ovat toimittaneet riittävästi vakuuskelpoisia omaisuuseriä vakuudeksi. Toiminnallisten rajoitusten ja teknisten ominaisuuksien (esim. arvopaperikaupan selvitysjärjestelmiin liittyen) takia avomarkkinaoperaatioiden maksujen ajoituksessa voi kuitenkin olla päivänsisäisiä eroja jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro.

▼B

2. Viitteelliset suorituspäivät on esitetty taulukossa 8.

Taulukko 8

Eurojärjestelmän avomarkkinaoperaatioiden viitteelliset maksujen suorituspäivät (*)

Rahapolitiikan väline	Vakiohuutokauppoina toteutettujen avomarkkinaoperaatioiden maksujen suorituspäivä	►M11 Kiirpakkumismenetluse abil korraldatud avaturuoperatsioonide arvelduspäev ◄
Käänteisoperaatiot	T + 1	T
Suorat kaupat	Vakuuskelpoisiin omaisuuseriin sovellettavan markkinakäytännön mukaan	
EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlasku	T + 2	—
Valuuttaswapit	T, T + 1 tai T + 2	
Määräaikaistalletusten kerääminen	T	

(*) Maksujen suorituspäivää koskevilla merkinnöillä tarkoitetaan eurojärjestelmän pankkipäiviä. T tarkoittaa kaupantekopäivää.

51 artikla

Vakiohuutokauppoina toteutettavien avomarkkinaoperaatioiden maksu ja toimitus

1. Eurojärjestelmä pyrkii suorittamaan vakiohuutokauppoina toteutettavien avomarkkinaoperaatioiden maksut ensimmäisenä sellaisena kaupantekopäivää seuraavana päivänä, jona TARGET2 ja kaikki asianomaiset arvopaperikaupan selvitysjärjestelmät ovat avoinna.

2. Perusrahoitusoperaatioiden ja säännönmukaisten pitempiaikaisten rahoitusoperaatioiden suorituspäivät on määritetty etukäteen eurojärjestelmän säännöllisten huutokauppojen viitteellisen kalenterin mukaisesti. Jos maksujen normaali suorituspäivä osuu kansalliseksi vapaapäiväksi, EKP voi käyttää muuta suorituspäivää, myös maksua ja toimitusta saman päivän arvolla. Eurojärjestelmä pyrkii varmistamaan, että perusrahoitusoperaatioiden ja pitempiaikaisten rahoitusoperaatioiden maksujen suoritusaika on sama kuin aikaisemman, maturiteetiltaan vastaavan operaation takaisinmaksupäivä.

3. EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlaskuihin liittyvät maksut ja toimitukset tehdään toisena sellaisena kaupantekopäivää seuraavana päivänä, jona TARGET2-järjestelmä ja kaikki asianomaiset arvopaperikaupan selvitysjärjestelmät ovat avoinna.

▼M11

52 artikla

Pikahuutokauppoina tai kahdenvälisinä kauppoina toteutettavien avomarkkinaoperaatioiden maksu ja toimitus

1. Eurojärjestelmä pyrkii suorittamaan pikahuutokauppoina toteutettavien avomarkkinaoperaatioiden maksut kaupantekopäivänä. Muut suorituspäivät ovat mahdollisia erityisesti suorissa kaupoissa ja valuuttaswapeissa.

▼M11

2. Kahdenvälisinä menettelyinä ja suorien kauppojen muodossa toteutettavien hienosäätöoperaatioiden ja rakenteellisten operaatioiden maksut suoritetaan hajautetusti kansallisten keskuspankkien välityksellä.

▼B

53 artikla

Maksua ja toimitusta sekä pankkipäivän lopetusta koskevat muut säännökset

1. Maksuun ja toimitukseen liittyviä täydentäviä säännöksiä voidaan antaa kansallisten keskuspankkien tai EKP:n soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä yksittäisen rahapolitiikan välineen osalta, sanotun vaikuttamatta tässä luvussa oleviin vaatimuksiin.

2. Pankkipäivän lopetukseen liittyviä menettelyjä on käsitelty tarkemmin TARGET2-järjestelmään liittyvissä asiakirjoissa.

54 artikla

Varantotalletukset ja varantovelvoitteen ylittävät talletukset

▼M11

1. Asetuksen (EU) 2021/378 (EKP/2021/1) 3 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti vastapuolen kansallisessa keskuspankissa olevia selvitystilejä voidaan käyttää varantotileinä. Selvitystileillä olevia varantotalletuksia voidaan käyttää päivän mittaan tapahtumien suorituksiin. Kunkin vastapuolen päivittäisen varannon määrä on sama kuin sen varantotilien saldojen summa päivän päättyessä. Tätä artiklaa sovellettaessa varantotileillä on sama merkitys kuin asetuksessa (EU) 2021/378 (EKP/2021/1).

2. Asetuksessa (EY) N:o 2531/98 ja asetuksessa (EU) 2021/378 (EKP/2021/1) edellytetyn vähimmäisvarantovelvoitteen täyttäville varantotalletuksille maksetaan korko asetuksen (EU) 2021/378 (EKP/2021/1) mukaisesti.

▼M9

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun vähimmäisvarantovelvoitteen ylittäville varantotalletuksille maksetaan korko Euroopan keskuspankin päätöksen (EU) 2019/1743 (EKP/2019/31) ([1]) mukaisesti.

▼B

KOLMAS OSA

HYVÄKSYTTÄVÄT VASTAPUOLET

▼M6

55 artikla

Kelpoisuusvaatimukset eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin osallistumiseksi

Jollei 57 artiklassa toisin säädetä, eurojärjestelmä sallii ainoastaan seuraavat kriteerit täyttävien laitosten osallistumisen eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin:

▼M11

a) niihin sovelletaan eurojärjestelmän vähimmäisvarantovaatimuksia EKPJ:n perussäännön 19.1 artiklan mukaisesti, eikä niille ole myönnetty vapautusta eurojärjestelmän vähimmäisvarantojärjestelmän mukaisista vaatimuksista asetuksen (EY) N:o 2531/98 ja asetuksen (EU) 2021/378 (EKP/2021/1) nojalla;

([1]) Euroopan keskuspankin päätös (EU) 2017/1743, annettu 15 päivänä lokakuuta 2019, varantovelvoitteen ylittävistä talletuksista ja tietyistä muista talletuksista maksettavista koroista (EKP/2019/31) (EUVL L 267, 21.10.2019, s. 12).

▼M6

b) niihin soveltuu jokin seuraavista:

i) ne ovat unionin/ETA:n toimivaltaisten viranomaisten harjoittaman yhdenmukaistetun valvonnan piirissä ainakin jossakin muodossa direktiivin 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti;

ii) ne ovat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 123 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja julkisessa omistuksessa olevia luottolaitoksia, jotka ovat toimivaltaisten viranomaisten direktiivin 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti harjoittaman valvonnan tasoisessa valvonnassa;

iii) ne ovat laitoksia, jotka ovat toimivaltaisten kansallisten viranomaisten yhdenmukaistamattomassa mutta direktiivin 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisen toimivaltaisten viranomaisten harjoittaman unionin/ETA:n yhdenmukaistetun valvonnan tasoisessa valvonnassa, esimerkiksi ETA:n ulkopuolella perustettujen laitosten sivukonttoreita jäsenvaltiossa, jonka rahayksikkö on euro. Arvioitaessa laitoksen kelpoisuutta osallistua eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin, yhdenmukaistamatonta valvontaa pidetään säännönmukaisesti unionin/ETA:n toimivaltaisten viranomaisten yhdenmukaistetun, direktiivin 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisen valvonnan tasoisena, jos Baselin pankkivalvontakomitean antamat Basel III -standardit on pantu täytäntöön kyseessä olevan lainkäyttöalueen valvontajärjestelmässä;

c) niiden rahoitusaseman on oltava 55 a artiklassa tarkoitetulla tavalla vakaa;

d) niiden on täytettävä kaikki kotimaan kansallisen keskuspankin tai EKP:n soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä määritetyt operatiiviset vaatimukset kyseessä olevan instrumentin tai operaation osalta.

▼M2

55 a artikla

Laitosten rahoitusaseman vakauden arviointi

1. Arvioidessaan yksittäisten laitosten rahoitusaseman vakautta tässä artiklassa tarkoitetulla tavalla, eurojärjestelmä voi ottaa huomioon seuraavat vakavaraisuutta koskevat tiedot:

a) pääomaa, velkaantumisastetta ja likviditeettisuhdetta koskevat neljännesvuosittaiset tiedot, jotka on raportoitu asetuksen (EU) N:o 575/2013 nojalla yksittäisen laitoksen tasolla ja konsolidoidusti valvontavaatimusten mukaisesti; tai

b) soveltuvin osin edellä a kohdassa tarkoitettujen tietojen tasoa vastaavat vakavaraisuutta koskevat tiedot.

2. Jos laitoksen valvoja ei anna tällaisia vakavaraisuutta koskevia tietoja laitoksen kotimaan kansalliselle keskuspankille ja EKP:lle, joko kotivaltion kansallinen keskuspankki tai EKP voi pyytää laitosta antamaan kyseiset tiedot. Jos laitos antaa tällaiset tiedot suoraan, laitoksen on myös toimitettava asianomaisen valvojan tekemä, tietoja koskeva arviointi. Laitokselta voidaan myös vaatia ulkopuolisen tilintarkastajan täydentävää todistusta.

▼M4

3. Jos kyseessä ovat sivukonttorit, 1 kohdan nojalla ilmoitettavat tiedot liittyvät laitokseen, johon sivukonttori kuuluu.

▼M2

4. Arvioitaessa niiden laitosten rahoitusaseman vakautta, joita on pääomitettu julkisen sektorin velkainstrumenttien muodossa, eurojärjestelmä voi ottaa huomioon pääomittamisessa käytetyt menetelmät ja pääomittamisen merkityksen varmistettaessa, että asetuksen (EU) N:o 575/2013 nojalla ilmoitettavat vakavaraisuussuhteet täyttyvät, mukaan lukien tiedot käytettyjen instrumenttien tyypistä ja likviditeetistä sekä näiden instrumenttien liikkeeseenlaskijan markkinoille pääsystä.

▼M11

5. Alasajettava yhteisö ei voi osallistua eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin.

▼B

56 artikla

Oikeus osallistua vakiohuutokauppoina toteutettaviin avomarkkinaoperaatioihin ja käyttää maksuvalmiusjärjestelmää

1. Laitoksilla, jotka täyttävät 55 artiklan mukaiset kelpoisuusvaatimukset, on oikeus osallistua seuraaviin eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin:

a) maksuvalmiusjärjestelmä;

b) vakiohuutokauppoina toteutettavat avomarkkinaoperaatiot.

2. Oikeus käyttää maksuvalmiusjärjestelmää tai osallistua vakiohuutokauppoina toteutettaviin avomarkkinaoperaatioihin annetaan vain 55 artiklan mukaiset kelpoisuusvaatimukset täyttäville laitoksille niiden kotimaan kansallisen keskuspankin kautta.

3. Jos 55 artiklan mukaiset kelpoisuusvaatimukset täyttävä laitos on sijoittautunut (esim. pääkonttorin tai sivukonttorin välityksellä) useampaan kuin yhteen jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro, kullakin 55 artiklan kelpoisuusvaatimukset täyttävällä yksiköllä on oikeus käyttää maksuvalmiusjärjestelmää tai osallistua vakiohuutokauppoina toteutettaviin avomarkkinaoperaatioihin kotimaansa kansallisen keskuspankin kautta.

4. Vakiohuutokauppoina toteutettavia avomarkkinaoperaatioita varten annettavat tarjoukset ja maksuvalmiusjärjestelmän käyttöä koskevat pyynnöt toimitetaan ainoastaan yhden yksikön kautta kussakin jäsenvaltiossa, jonka rahayksikkö on euro, eli joko pääkonttorin tai nimetyn sivukonttorin kautta.

▼B

57 artikla

▼M11

Vastapuolten valinta pikahuutokauppoina toteutettavia avomarkkinaoperaatioita varten

1. Vastapuolet valitaan pikahuutokauppoina toteutettavia avomarkkinaoperaatioita varten 2 ja 3 kohdan mukaisesti.

2. Rakenteellisissa operaatioissa, jotka toteutetaan pikahuutokauppoina suorien kauppojen muodossa, sovelletaan 3 kohdan b alakohdassa täsmennettyjä kelpoisuusvaatimuksia.

3. Vastapuolet valitaan seuraavasti pikahuutokauppoina toteutettavissa hienosäätöoperaatioissa:

a) Rahapoliittisten valuuttaswapien muodossa pikahuutokauppoina toteutettavissa hienosäätöoperaatioissa vastapuolten joukko on sama kuin niiden yhteisöjen joukko, jotka on valittu eurojärjestelmän valuuttainterventioita varten ja jotka ovat sijoittautuneet jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro. Vastapuolten ei tarvitse täyttää 55 artiklassa täsmennettyjä kelpoisuusvaatimuksia hienosäätöoperaatioissa, jotka toteutetaan pikahuutokauppoina rahapoliittisten valuuttaswapien muodossa. Eurojärjestelmän valuuttainterventioihin valittavien vastapuolten valintakriteerit perustuvat varovaisuuden ja tehokkuuden periaatteisiin liitteessä V täsmennetyllä tavalla. Rahapoliittisia valuuttaswapeja toteuttaessaan kansalliset keskuspankit voivat hallita yksittäisiin vastapuoliin liittyviä riskejä limiitteihin perustuvalla järjestelmällä.

b) Käänteisoperaatioiden tai määräaikaistalletusten keräämisen muodossa tehtävissä hienosäätöoperaatioissa, jotka toteutetaan pikahuutokauppoina, kukin kansallinen keskuspankki valitsee yksittäistä transaktiota varten vastapuolten joukon niistä laitoksista, jotka täyttävät 55 artiklassa täsmennetyt kelpoisuusvaatimukset ja jotka ovat sijoittautuneet jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro. Valinta perustuu ensisijaisesti asianomaisen laitoksen toimintaan rahamarkkinoilla. Kansallinen keskuspankki voi soveltaa myös muita kriteerejä, kuten kaupankäyntiyksikön tehokkuutta ja tarjouspotentiaalia.

———————

5. Sanotun vaikuttamatta 1–3 kohdan soveltamiseen, pikahuutokauppoina toteutettavissa avomarkkinaoperaatioissa voidaan käyttää myös 2–3 kohtaa laajempaa vastapuolten joukkoa, jos EKP:n neuvosto näin päättää.

▼B

NELJÄS OSA

VAKUUSKELPOISET OMAISUUSERÄT

I OSASTO

YLEISET PERIAATTEET

58 artikla

Eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuuskelpoiset omaisuuserät ja hyväksytyt vakuusmenettelyt

1. Eurojärjestelmä soveltaa yhteisiä käytäntöjä eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuuskelpoisiin omaisuuseriin näiden suuntaviivojen mukaisesti.

2. Jotta vastapuolet voisivat osallistua eurojärjestelmän luotto-operaatioihin, niiden on toimitettava eurojärjestelmälle vakuudeksi vakuuskelpoisia omaisuuseriä näitä operaatioita varten. Ottaen huomioon, että päivänsisäinen luotto lasketaan eurojärjestelmän luotto-operaatioihin, vastapuolten päivänsisäisen luoton vakuudeksi toimittamien vakuuksien on myös vastattava näissä suuntaviivoissa säädettyjä kelpoisuusvaatimuksia, kuten suuntaviivoissa EKP/2012/27 mainitaan.

3. Vastapuolet toimittavat vakuuskelpoisia omaisuuseriä siten, että

a) omistusoikeus siirtyy, jolloin oikeudellisesti on kyse takaisinostosopimuksesta; tai

b) luodaan vakuusoikeus eli tehdään asianomaisia omaisuuseriä koskeva panttaus, vakuusluovutus tai kiinnitys, jolloin oikeudellisesti kyse on vakuudellisesta luotosta;

kummassakin tapauksessa vakuus luovutetaan sellaisten kansallisten sopimus- tai sääntelyjärjestelyjen nojalla, jotka kotimaan kansallinen keskuspankki on laatinut ja dokumentoinut.

4. Kun vastapuolet toimittavat vakuuskelpoisia omaisuuseriä vakuudeksi, kotimaan kansallinen keskuspankki edellyttää, että vakuuskelpoiset omaisuuserät joko korvamerkitään tai lisätään vakuussammioon riippuen sen käyttämästä vakuushallintajärjestelmästä.

5. Jälkimarkkinakelpoisten ja ei-jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien välillä ei tehdä eroa niiden laadun suhteen tai sen suhteen, miten ne soveltuvat vakuudeksi eurojärjestelmän erityyppisiin luotto-operaatioihin.

6. Sanotun rajoittamatta 2 kohdan mukaista vastapuolten velvoitetta toimittaa eurojärjestelmälle vakuudeksi kelpaavia omaisuuseriä, eurojärjestelmä voi pyynnöstä antaa vastapuolille neuvoja jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien vakuuskelpoisuudesta, jos ne on jo laskettu liikkeeseen, tai ei-jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien vakuuskelpoisuudesta, jos niiden toimittamista vakuudeksi on esitetty. Eurojärjestelmä ei anna neuvoja tätä aikaisemmin.

▼B

59 artikla

Yleistä vakuuskelpoisiin omaisuuseriin sovellettavasta eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikosta

1. Yhtenä kelpoisuusvaatimuksena omaisuuserien on täytettävä eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa määritellyt hyvän luottokelpoisuuden vaatimukset.

2. Eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa säädetään menettelyistä, säännöistä ja menetelmistä, joiden avulla varmistetaan vakuuskelpoisia omaisuuseriä koskevan eurojärjestelmän hyvän luottokelpoisuuden vaatimuksen säilyminen ja se, että vakuuskelpoiset omaisuuserät täyttävät eurojärjestelmän määrittelemät luottokelpoisuusvaatimukset.

3. Eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa eurojärjestelmä määrittelee luottokelpoisuusvaatimukset luottoluokkina, joiden asteikko määritetään maksukyvyttömyyden todennäköisyyksien (PD) perusteella vuoden aikajänteellä, seuraavasti.

a) Eurojärjestelmän mukaan maksukyvyttömyyden enintään 0,10 prosentin todennäköisyys vuoden aikajänteellä vastaa luottoluokan 2 mukaista luottokelpoisuusvaatimusta ja maksukyvyttömyyden enintään 0,40 prosentin todennäköisyys vuoden aikajänteellä luottoluokan 3 mukaista luottokelpoisuusvaatimusta; arviointi uusitaan säännöllisin väliajoin.

b) Kaikkien eurojärjestelmän luotto-operaatioissa käytettävien vakuuskelpoisten omaisuuserien on oltava vähintään luottoluokkaa 3 vastaavan luottokelpoisuusvaatimuksen mukaisia. Eurojärjestelmä soveltaa täydentäviä luottokelpoisuusvaatimuksia tiettyihin omaisuuseriin neljännen osan II ja III osaston mukaisesti.

▼M7

4. Eurojärjestelmä julkaisee tietoja luottoluokista EKP:n verkkosivuilla eurojärjestelmän yhdenmukaistetussa luokitusasteikossa, joka sisältää asteikkovertailun hyväksyttyjen ulkoisten luottoluokituslaitosten (ECAI) tuottamiin luottokelpoisuusarvioihin.

5. Luottokelpoisuusvaatimuksia arvioidessaan eurojärjestelmä ottaa huomioon luottoluokitustiedot, joita tuottavat johonkin neljännen osan V osastossa mainituista kolmesta lähteestä kuuluvat luottokelpoisuuden arviointijärjestelmät.

▼B

6. Tietyn omaisuuserän luottokelpoisuutta arvioidessaan eurojärjestelmä voi ottaa huomioon institutionaaliset kriteerit ja piirteet, joilla omaisuuserien haltijoille taataan vastaavanlainen suoja, kuten takaukset. Eurojärjestelmä pidättää itsellään oikeuden ratkaista minkä tahansa merkitykselliseksi katsomansa tiedon perusteella, täyttävätkö liikkeeseenlasku, liikkeeseenlaskija, velallinen tai takaaja eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset varmistaakseen, että eurojärjestelmän oikeudet on riittävästi turvattu.

7. Eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa sovelletaan direktiivin 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaista maksukyvyttömyyden määritelmää.

▼B

II OSASTO

JÄLKIMARKKINAKELPOISTEN OMAISUUSERIEN VAKUUSKELPOISUUSVAATIMUKSET JA LUOTTOKELPOISUUSVAATIMUKSET

1 LUKU

Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien vakuuskelpoisuusvaatimukset

60 artikla

Kaikkia jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä koskevat vakuuskelpoisuusvaatimukset

Jotta jälkimarkkinakelpoiset omaisuuserät kelpaisivat vakuudeksi eurojärjestelmän luotto-operaatioissa, niiden on oltava velkainstrumentteja, jotka täyttävät 1 jaksossa määritellyt kelpoisuusvaatimukset; poikkeuksena tähän ovat tietyt 2 jaksossa mainitut jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien erityiset tyypit.

61 artikla

Vakuudeksi kelpaavien jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien lista ja raportointisäännöt

▼M6

1. EKP julkaisee verkkosivuillaan kuvattujen menetelmien mukaisesti ajantasaisen listan vakuudeksi kelpaavista jälkimarkkinakelpoisista omaisuuseristä, ja se päivittää tämän listan jokaisena päivänä, jona TARGET2-järjestelmä on toiminnassa. Vakuudeksi kelpaavien jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien listaan sisällytettävät jälkimarkkinakelpoiset omaisuuserät kelpaavat käytettäviksi eurojärjestelmän luotto-operaatioissa, kun ne on julkaistu listalla. Tästä säännöstä poiketen eurojärjestelmä voi erityistapauksessa, jossa ovat kyseessä velkainstrumentit, joissa suoritus maksetaan saman päivän arvolla, hyväksyä ne vakuudeksi niiden liikkeeseenlaskupäivästä. Jäljempänä 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti arvioitavia omaisuuseriä ei julkaista vakuudeksi kelpaavien jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien listalla. ►M9 Tällaiset omaisuuserät ovat vakuuskelpoisia ainoastaan eurojärjestelmän vakuushallintajärjestelmän (ECMS) toiminnan aloituspäivään (jäljempänä ”käyttöönottopäivä”) saakka. ◄

▼B

2. Pääsääntöisesti tietyn jälkimarkkinakelpoisen omaisuuserän raportoi EKP:lle sen maan kansallinen keskuspankki, jossa kyseinen jälkimarkkinakelpoinen omaisuuserä on hyväksytty kaupankäynnin kohteeksi.

1 jakso

Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien yleiset kelpoisuusvaatimukset

62 artikla

Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien lainapääoma

1. Jotta velkainstrumentit olisivat vakuuskelpoisia, niillä on oltava lopulliseen lunastamiseensa saakka

a) kiinteä ja ei-ehdollinen lainapääoma; tai

b) ei-ehdollinen lainapääoma, joka on sidottu vakiomääräisesti ainoastaan yhteen euroalueen inflaatioindeksiin tiettynä ajankohtana ja joka ei sisällä muita monimutkaisia rakenteita.

2. Velkainstrumentit, joiden lainapääoma on sidottu vain yhteen euroalueen inflaatioindeksiin tiettynä ajankohtana, hyväksytään myös edellyttäen, että instrumentin korko on rakenteeltaan 63 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdan neljännen luetelmakohdan mukainen ja sidottu samaan euroalueen inflaatioindeksiin.

▼B

3. Omaisuuserät, joihin liittyy optiotodistuksia (warrantti) tai muita vastaavia oikeuksia, eivät ole vakuuskelpoisia.

▼M1

63 artikla

Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien hyväksytyt korkorakenteet

▼M4

1. ►M9 Jotta velkainstrumentit olisivat vakuuskelpoisia, niiden korkorakenteen on oltava yksi seuraavista lopulliseen lunastukseen saakka: ◄

a) kiinteä korko, nollakorko tai moniportainen korko, jonka asetantakaudet ja kuponkiarvot on määritelty etukäteen;

b) vaihtuva korko, jolla on seuraava rakenne: kuponkikorko = (viitekorko * l) ± x, niin että f ≤ kuponkikorko ≤ c, jossa:

▼M11

i) viitekorko on ainoastaan yksi seuraavista tiettynä ajankohtana:

— keskuspankin tai unioniin sijoittautuneen ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011 ([1]) 36 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin sisällytetyn hallinnoijan määrittämä rahamarkkinakorko, esim. euromääräisten markkinoiden lyhyt korko (€STR) (mukaan lukien yhdistetty tai keskimääräinen päivittäinen €STR), euribor tai vastaava indeksi; ensimmäisen ja/tai viimeisen koron osalta viitekorko voi perustua saman euromääräisen rahamarkkinakoron kahden juoksuajan väliseen lineaariseen interpolointiin, esim. euriborkoron kahden eri juoksuajan väliseen lineaariseen interpolointiin,

— vakiomaturiteetin swap-korko (esim. CMS, EIISDA, EUSA);

— jonkin euroalueen valtion liikkeeseen laskeman, maturiteetiltaan enintään yhden vuoden velkakirjan tuotto tai useaan tällaiseen velkakirjaan perustuva indeksi;

— euroalueen inflaatioindeksi;

▼M4

ii) f (alaraja), c (yläraja), l (vipuvaikutus / velkavivun vähentäminen) ja x (marginaali), jos määriteltyjä, ovat joko kiinteitä liikkeeseenlaskun yhteydessä määriteltyjä lukuja tai voivat muuttua ajan kuluessa ainoastaan liikkeeseenlaskun yhteydessä määritellyllä tavalla, ja jossa l on suurempi kuin nolla omaisuuserän koko juoksuajan. Vaihtuvissa koroissa, joiden viitekorkona on inflaatioindeksi, l on yhtä suuri kuin yksi; tai

▼M11

c) moniportainen tai vaihtuva korko, jossa portaat liittyvät kestävän kehityksen tavoitteisiin, edellyttäen, että riippumaton kolmas osapuoli varmistaa, että liikkeeseenlaskija tai samaan kestävyyssidonnaisten joukkovelkakirjojen liikkeeseenlaskijaryhmään kuuluva yritys noudattaa kestävän kehityksen tavoitteita velkainstrumenttia koskevien ehtojen ja edellytysten mukaisesti.

▼M1

2. Muut kuin edellä 1 kohdan mukaiset korkorakenteet eivät ole hyväksyttäviä, eivät myöskään tapaukset, joissa ainoastaan tuottorakenteen osa, kuten preemio, ei vastaa vaatimuksia.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1011, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa käytettävistä indekseistä ja direktiivien 2008/48/EY ja 2014/17/EU sekä asetuksen (EU) N:o 596/2014 muuttamisesta (EUVL L 171, 29.6.2016, s. 1).

▼M1

3. Jos korko on tyypiltään joko kiinteä tai vaihtuva moniportainen korko, tätä artiklaa sovellettaessa asianomaisen korkorakenteen arvioinnin tulee perustua omaisuuserän koko juoksuaikaan, ottaen huomioon sekä kulunut että tuleva ajanjakso.

4. Hyväksyttäviin korkorakenteisiin ei saa liittyä liikkeeseenlaskijan oikeutta muuttaa korkoehtoja, eli liikkeeseenlaskijan päätöksistä johtuvat korkorakenteen muutokset eivät ole sallittuja omaisuuserän juoksuaikana, ottaen huomioon sekä kuluneen että tulevan ajanjakson.

▼B

64 artikla

Ei huonompaa etuoikeutta jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin

Vakuuskelpoisten velkainstrumenttien etuoikeus pääomaan ja/tai korkoon ei saa olla huonompi saman liikkeeseenlaskijan liikkeeseen laskemien muiden velkainstrumenttien haltijoiden etuoikeuksiin nähden.

▼M9

64 a artikla

Muut jälkimarkkinakelpoiset omaisuuserät kuin omaisuusvakuudelliset arvopaperit ja katetut joukkolainat

1. Jotta muut jälkimarkkinakelpoiset omaisuuserät kuin omaisuusvakuudelliset arvopaperit, lainsäädäntöön perustuvat katetut joukkolainat ja *multi cédulas* -joukkolainat olisivat vakuuskelpoisia, niiden on oltava sekä liikkeeseenlaskijan että takaajan vakuudettomia velvoitteita. Jos jälkimarkkinakelpoisella omaisuuserällä on useampi kuin yksi liikkeeseenlaskija tai useampi kuin yksi takaaja, tässä kohdassa täsmennettyä vaatimusta sovelletaan jokaiseen liikkeeseenlaskijaan ja jokaiseen takaajaan.

2. Vakuudelliset jälkimarkkinakelpoiset omaisuuserät, jotka olivat hyväksyttäviä ennen 1 päivää tammikuuta 2021, mutta jotka eivät täytä tässä artiklassa asetettuja kelpoisuusvaatimuksia, säilyttävät vakuuskelpoisuutensa 1 päivään tammikuuta 2026 edellyttäen, että ne täyttävät kaikki muut jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin sovellettavat kelpoisuusvaatimukset. Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetään, katetut joukkolainat, jotka eivät ole lainsäädäntöön perustuvia katettuja joukkolainoja eivätkä *multi cédulas* -joukkolainoja, menettävät vakuuskelpoisuutensa 1 päivänä tammikuuta 2021.

▼B

65 artikla

Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien valuutta

Jotta velkainstrumentit olisivat vakuuskelpoisia, niiden on oltava euromääräisiä tai jonkin jäsenvaltion, jonka rahayksikkö on euro, aikaisemman rahayksikön määräisiä.

66 artikla

Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien liikkeeseenlaskupaikka

▼M6

1. Jotta velkainstrumentit olisivat vakuuskelpoisia, niiden liikkeeseenlaskun tulee tapahtua ETA:ssa keskuspankin tai hyväksytyn arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän kautta, ellei 2 kohdasta johdu muuta.

▼B

2. Jos jälkimarkkinakelpoisen instrumentin liikkeeseenlaskija tai takaaja on yritys, jolla ei ole hyväksytyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa liikkeeseenlaskun, liikkeeseenlaskijan tai takaajan luottoluokitusta, liikkeeseenlaskupaikan on oltava euroalueella.

▼M6

3. Kansainvälisten arvopaperikeskusten kautta liikkeeseen laskettujen kansainvälisten velkainstrumenttien on vastattava seuraavia kriteerejä soveltuvin osin:

a) Maailmanlaajuisina haltijavelkakirjoina olevat kansainväliset velkapaperit (international debt securities in global bearer form) on laskettava liikkeeseen NGN-muodossa (new global note) ja talletettava yhteisenä säilyttäjänä toimivaan kansainväliseen arvopaperikeskukseen tai muuhun arvopaperikeskukseen, joka operoi hyväksyttyä arvopaperikaupan selvitysjärjestelmää. Tätä vaatimusta ei sovelleta maailmanlaajuisina haltijavelkakirjoina oleviin kansainvälisiin velkapapereihin, jotka on laskettu liikkeeseen CGN-muodossa (classical global note) ennen 1 päivää tammikuuta 2007, eikä tällaisten velkapapereiden useassa erässä samalla ISIN-koodilla liikkeeseen laskettuihin eriin riippumatta erien liikkeeseenlaskupäivästä.

b) Maailmanlaajuisina rekisteröityinä velkakirjoina (global registered form) liikkeeseen laskettujen kansainvälisten velkapaperien liikkeeseenlaskussa on noudatettava kansainvälisten velkapaperien uutta säilytysstruktuuria. Tästä poiketen edellä sanottua ei sovelleta maailmanlaajuisina rekisteröityinä velkakirjoina ennen 1 päivää lokakuuta 2010 liikkeeseen laskettuihin kansainvälisiin velkapapereihin.

c) Yhtenä velkakirjana (individual note) olevat kansainväliset velkapaperit eivät ole vakuuskelpoisia, ellei niitä ole sellaisina laskettu liikkeeseen ennen 1 päivää lokakuuta 2010.

▼B

67 artikla

Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien maksu- ja toimitusmenettelyt

▼M6

1. Jotta velkainstrumentit olisivat vakuuskelpoisia, niiden tulee olla siirrettävissä arvo-osuusmuodossa ja niitä tulee säilyttää ja ne tulee toimittaa jäsenvaltiossa, jonka rahayksikkö on euro, kansallisessa keskuspankissa tai hyväksytyssä arvopaperikaupan selvitysjärjestelmässä olevan tilin kautta niin, että vakuuden asettamismenettelyyn ja realisointiin sovelletaan sellaisen jäsenvaltion lakia, jonka rahayksikkö on euro.

1a. Jos tällaisten velkainstrumenttien käyttö sisältää rajat ylittäviä tai kotimaisia kolmikantavakuushallintapalveluja, tällaisten palvelujen tarjoajana on oltava kolmikanta-agentti, jonka eurojärjestelmä on arvioinut ja hyväksynyt ”Eurosystem standards for the use of triparty agents (TPAs) in Eurosystem credit operations” -nimisen, EKP:n verkkosivuilla julkaistun asiakirjan mukaisesti.

2. Jos arvopaperikeskus, jossa omaisuuserä on laskettu liikkeeseen, ei ole sama kuin arvopaperikeskus, jossa sitä säilytetään, näiden kahden arvopaperikeskuksen operoiman arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän välillä on oltava 150 artiklan mukainen hyväksytty linkki.

▼B

68 artikla

Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien hyväksytyt markkinat

1. Jotta velkainstrumentit olisivat vakuuskelpoisia, niiden on oltava instrumentteja, jotka on hyväksytty kaupankäynnin kohteeksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/65/EU [1] määritellyillä säännellyillä markkinoilla tai tietyillä hyväksyttävillä ei-säännellyillä markkinoilla.

2. EKP julkaisee luettelon hyväksytyistä ei-säännellyistä markkinapaikoista verkkosivuillaan ja päivittää sitä vähintään kerran vuodessa.

3. Ei-säänneltyjä markkinapaikkoja koskeva eurojärjestelmän arviointi perustuu seuraaviin markkinapaikoille asetettuihin turvallisuuden, avoimuuden ja helppopääsyisyyden vaatimuksiin:

a) Turvallisuudella tarkoitetaan varmuutta transaktioiden suhteen, erityisesti transaktioiden pätevyyden ja täytäntöönpanokelpoisuuden suhteen.

b) Avoimuudella tarkoitetaan esteetöntä tiedonsaantia markkinoiden menettelytapa- ja toimintasäännöistä, omaisuuserien ominaisuuksista rahoitusinstrumentteina, hinnanmuodostuksesta, kauppojen hinnoista ja määristä, kuten noteerauksista, koroista, kaupankäyntimääristä ja liikkeessä olevista määristä.

c) Helppopääsyisyydellä tarkoitetaan eurojärjestelmän edellytyksiä osallistua ja päästä markkinoille. Markkinat katsotaan helppopääsyisiksi, jos niiden menettelytapa- ja toimintasäännöt mahdollistavat sen, että eurojärjestelmä voi tarvittaessa hankkia tietoa ja toteuttaa transaktioita markkinoilla vakuushallinnan tarpeita varten.

4. Ei-säänneltyjen markkinoiden hyväksyntä määritetään yksinomaan eurojärjestelmän vakuushallinnan toiminnan kannalta, eikä sitä tule pitää eurojärjestelmän arviona markkinoiden laadusta sinänsä.

69 artikla

Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien liikkeeseenlaskijan tai takaajan tyyppi

▼M6

1. Jotta velkainstrumentit olisivat vakuuskelpoisia, niiden liikkeeseenlaskijan tai takaajan on oltava keskuspankki, joka sijaitsee jossakin jäsenvaltiossa, tai julkisyhteisö, valtiosidonnainen laitos, luottolaitos, muu rahoituslaitos kuin luottolaitos, yritys, kansainvälinen kehityspankki tai kansainvälinen organisaatio. Jos jälkimarkkinakelpoisella omaisuuserällä on useampi kuin yksi liikkeeseenlaskija, tätä vaatimusta sovelletaan kuhunkin liikkeeseenlaskijaan.

▼M7

———————

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).

▼M6

3. Sijoitusrahastojen liikkeeseen laskemat tai takaamat velkainstrumentit eivät ole vakuuskelpoisia.

▼B

70 artikla

Liikkeeseenlaskijan tai takaajan sijoittautumispaikka

▼M6

1. Jotta velkainstrumentit olisivat vakuuskelpoisia, niiden liikkeeseenlaskijan tulee olla sijoittautunut ETA:han tai ETA:n ulkopuoliseen G10-maahan, ellei tämän artiklan 3–6 kohdan ja 81 a artiklan 4 kohdan poikkeuksista johdu muuta. Jos jälkimarkkinakelpoisella omaisuuserällä on useampi kuin yksi liikkeeseenlaskija, tätä vaatimusta sovelletaan kuhunkin liikkeeseenlaskijaan.

▼B

2. Jotta velkainstrumentit olisivat vakuuskelpoisia, niiden takaajien tulee olla ETA:han sijoittautuneita, paitsi jos velkainstrumentit täyttävät luottokelpoisuusvaatimukset ilman takaustakin ja jollei 3 ja 4 kohdassa säädetyistä poikkeuksista johdu muuta. Mahdollisuudesta käyttää ulkoisen luottoluokituslaitoksen takaajaluokitusta tiettyjen velkainstrumenttien luottokelpoisuuden toteamiseksi säädetään 84 artiklassa.

3. Liikkeeseenlaskijan tai takaajan tulee olla sijoittautunut jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro, jos kyse on velkainstrumenteista, joiden liikkeeseenlaskijana tai takaajana olevalle yritykselle ei ole olemassa hyväksytyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa liikkeeseenlaskun, liikkeeseenlaskijan tai takaajan luottoluokitusta.

▼M7

3a. Valtiosidonnaisten laitosten liikkeeseen laskemien tai takaamien velkainstrumenttien osalta liikkeeseenlaskijan tai takaajan on oltava sijoittautunut jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro.

▼B

4. Sellaisten velkainstrumenttien osalta, joiden liikkeeseenlaskijana tai takaajana on kansainvälinen kehityspankki tai kansainvälinen organisaatio, sijoittautumispaikkaa koskevaa kriteeriä ei sovelleta, ja kyseiset instrumentit ovat vakuuskelpoisia liikkeeseenlaskijan tai takaajan sijoittautumispaikasta riippumatta.

5. Omaisuusvakuudellisten arvopapereiden liikkeeseenlaskijan tulee olla ETA:han sijoittautunut 74 artiklan mukaisesti.

6. Velkainstrumentit, joiden liikkeeseenlaskija on sijoittautunut ETA:n ulkopuoliseen G10-maahan, katsotaan vakuuskelpoisiksi vain, jos eurojärjestelmä on varmistunut siitä, että sen oikeuksien suoja on asianmukaisesti kyseisen ETA:n ulkopuolisen G10-maan lainsäädännön nojalla riittävä. Tätä varten asianomaiselle kansalliselle keskuspankille on toimitettava oikeudellinen arvio, jonka muodon ja sisällön eurojärjestelmän on hyväksyttävä, ennen kuin kyseinen velkainstrumentti voidaan katsoa vakuuskelpoiseksi.

71 artikla

Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien luottokelpoisuusvaatimukset

Jotta velkainstrumentit olisivat vakuuskelpoisia, niiden on täytettävä 2 luvussa täsmennetyt luottokelpoisuusvaatimukset, ellei muualla toisin säädetä.

▼B

2 jakso

Eräitä jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä koskevat erityiset kelpoisuusvaatimukset

1 alajakso

Omaisuusvakuudellisia arvopapereita koskevat erityiset kelpoisuusvaatimukset

72 artikla

Omaisuusvakuudellisia arvopapereita koskevat kelpoisuusvaatimukset

Jotta omaisuusvakuudelliset arvopaperit olisivat vakuuskelpoisia eurojärjestelmän luotto-operaatioissa, niiden on oltava 1 jaksossa säädettyjen, kaikentyyppisiä jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä koskevien yleisten kelpoisuusvaatimusten mukaisia, lukuun ottamatta 62 artiklassa säädettyjä lainapääomaa koskevia vaatimuksia. Lisäksi omaisuusvakuudellisten arvopapereiden on oltava tässä alajaksossa säädettyjen erityisten kelpoisuusvaatimusten mukaisia.

73 artikla

Kassavirtaa tuottavien omaisuuserien homogeenisuus ja koostumus

▼M7

1. Jotta omaisuusvakuudelliset arvopaperit olisivat vakuuskelpoisia, kaikkien niiden vakuussammiossa olevien kassavirtaa tuottavien omaisuuserien on oltava homogeenisia, eli niiden tiedot on voitava raportoida jonkin liitteessä VIII tarkoitetun lainakohtaisen tietojenantolomakemallin tyypin mukaisesti. Olemassa olevat tietojenantolomakemallit koskevat seuraavan tyyppisiä omaisuuseriä:

a) asuntolainat;

b) pienille ja keskisuurille yrityksille myönnetyt lainat;

c) autolainat;

d) kulutusluotot;

e) leasing-saamiset;

f) luottokorttisaamiset.

▼B

2. Eurojärjestelmä voi vastapuolen toimittamien tietojen perusteella arvioida, ettei omaisuusvakuudellinen arvopaperi ole homogeeninen.

3. Omaisuusvakuudelliset arvopaperit eivät saa sisältää kassavirtaa tuottavia omaisuuseriä, jotka ovat peräisin suoraan omaisuuserät liikkeeseen laskevalta erillisyhtiöltä.

4. Kassavirtaa tuottavat omaisuuserät eivät saa koostua – kokonaan tai osittain, tosiasiallisesti tai mahdollisesti – muiden omaisuusvakuudellisten arvopapereiden etuoikeusluokista (tranches). Tämä kriteeri ei sulje pois omaisuusvakuudellisia arvopapereita, joiden liikkeeseenlasku rakentuu kahdelle erillisyhtiölle ja joissa ”todellisen myynnin” kriteeri täyttyy näiden erillisyhtiöiden osalta niin, että jälkimmäisen erillisyhtiön liikkeeseen laskemien velkainstrumenttien vakuutena on suoraan tai välillisesti alkuperäinen vakuussammio ja kaikki kassavirtaa tuottavista omaisuuseristä johtuvat kassavirrat siirretään ensimmäisestä erillisyhtiöstä toiseen.

▼B

5. Kassavirtaa tuottavat omaisuuserät eivät saa koostua – kokonaan tai osittain, tosiasiallisesti tai mahdollisesti – luottoriskin vaihtolainoista (credit-linked notes), swapeista tai muista johdannaisinstrumenteista, synteettisistä arvopapereista tai muista vastaavista saamisista. Tämä rajoitus ei koske omaisuusvakuudellisia arvopapereita koskevissa transaktioissa käytettäviä swapeja, joiden tarkoituksena on ainoastaan riskeiltä suojautuminen.

▼M11

6. Kassavirtaa tuottavien omaisuuserien tulee sisältää täysimääräinen takautumisoikeus suhteessa velallisiin.

▼M6

_____

▼M4

_____

▼B

74 artikla

Omaisuusvakuudellisia arvopapereita ja kassavirtaa tuottavia omaisuuseriä koskevat maantieteelliset rajoitukset

1. Omaisuusvakuudellisten arvopapereiden liikkeeseenlaskijoiden tulee olla Euroopan talousalueelle (ETA) sijoittautuneita erillisyhtiöitä.

2. Kassavirtaa tuottavien omaisuuserien tulee olla peräisin ETA:han sijoittautuneelta alullepanijalta ja myyty erillisyhtiölle alullepanijalta tai ETA:han sijoittautuneen välittäjän kautta.

▼M7

3. Kiinnityksen hoitaja (mortgage trustee) tai saamisten hoitaja (receivables trustee) katsotaan välittäjäksi 2 kohtaa sovellettaessa.

4. Kassavirtaa tuottavien omaisuuserien velallisten ja velkojien tulee olla ETA:han sijoittautuneita tai, jos he ovat luonnollisia henkilöitä, heidän kotipaikkansa tulee olla ETA:ssa. Jos velalliset ovat luonnollisia henkilöitä, heillä on täytynyt olla kotipaikka ETA:ssa kassavirtaa synnyttävien omaisuuserien alullepanohetkenä. Liitännäisten arvopapereiden tulee sijaita ETA:ssa, ja kassavirtaa tuottaviin omaisuuseriin sovellettavan lain tulee olla jonkin ETA-maan laki.

▼B

75 artikla

Erillisyhtiön suorittama kassavirtaa tuottavien omaisuuserien hankinta

1. Erillisyhtiön suorittamaan kassavirtaa tuottavien omaisuuserien hankintaan on sovellettava jonkin jäsenvaltion lainsäädäntöä.

2. Erillisyhtiön on tullut hankkia kassavirtaa tuottavat omaisuuserät alullepanijalta tai välittäjältä 74 artiklan 2 kohdan mukaisesti tavalla, jota eurojärjestelmä pitää ”todellisena myyntinä”, joka on täytäntöönpanokelpoinen kolmansiin osapuoliin nähden ja jonka myötä omaisuuserät ovat alullepanijan ja tämän velkojien sekä välittäjän ja tämän velkojien ulottumattomissa, myös silloin kun alullepanija tai välittäjä on maksukyvytön.

▼B

76 artikla

Omaisuusvakuudellisten arvopapereiden peräyttämistä koskevien sääntöjen arviointi

1. Omaisuusvakuudelliset arvopaperit voidaan katsoa vakuuskelpoisiksi vain, jos eurojärjestelmä on varmistanut, että sen oikeudet ovat asianmukaisella tavalla suojattuja, kun otetaan huomioon sellaiset kyseisen Euroopan talousalueeseen kuuluvan maan lainsäädäntöön kuuluvat peräyttämistä koskevat säännöt, joita eurojärjestelmä pitää olennaisina. Ennen kuin omaisuusvakuudelliset arvopaperit voidaan katsoa vakuuskelpoisiksi, eurojärjestelmä voi tätä varten vaatia

a) riippumatonta oikeudellista arviota, jonka muodon ja sisällön eurojärjestelmä voi hyväksyä ja jossa selvitetään asianomaisen maan soveltuvat peräyttämistä koskevat säännöt; ja/tai

b) muita asiakirjoja, kuten todistusta siirtäjän vakavaraisuudesta kriittiseltä ajanjaksolta eli tietyltä ajanjaksolta, jonka kuluessa selvitysmies voi kumota kassavirtaa tuottavien omaisuusvakuudellisten arvopapereiden myynnin.

2. Niihin peräyttämistä koskeviin sääntöihin, joiden eurojärjestelmä katsoo olevan vakavia eikä näin ollen hyväksyttäviä, luetaan

a) säännöt, joiden mukaan selvitysmies voi kumota omaisuusvakuudellisten arvopapereiden vakuutena olevien kassavirtaa tuottavien omaisuuserien myynnin yksinomaan sillä perusteella, että myynti on tapahtunut 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun kriittisen ajanjakson aikana ennen myyjän maksukyvyttömyyden toteamista; tai

b) säännöt, joiden mukaan siirronsaaja voi estää kumoamisen ainoastaan pystyessään näyttämään, ettei se ollut tietoinen myyjän maksukyvyttömyydestä myynnin tapahtuessa.

Tätä kriteeriä sovellettaessa myyjä voi olla alullepanija tai välittäjä soveltuvin osin.

77 artikla

Hyväksyttävät omaisuusvakuudellisten arvopapereiden etuoikeusluokat

1. Vakuuskelpoisiksi hyväksytään ainoastaan omaisuusvakuudellisten arvopapereiden etuoikeusluokat tai niiden alaluokat, jotka eivät ole saman liikkeeseenlaskun muita etuoikeusluokkia huonompia omaisuusvakuudellisen arvopaperin voimassaoloaikana.

2. Etuoikeusluokan tai sen alaluokan etuoikeuden ei katsota olevan saman lainan muiden etuoikeusluokkien tai alaluokkien etuoikeutta huonompi, jos maksujen etuoikeusjärjestys täytäntöönpanon tapahtuessa ja soveltuvin osin nopeutetun takaisinmaksun tapahtuessa on tarjousesitteen mukaan sellainen, ettei millään muulla etuoikeusluokalla tai alaluokalla ole oikeutta saada maksua eli pääomaa ja korkoja ennen kyseistä etuoikeusluokkaa tai alaluokkaa, eli sille näin ollen aiheutuu tappiota viimeisenä strukturoidun lainan etuoikeusluokista tai alaluokista.

▼M4

77 a artikla

Rajoitukset, jotka koskevat sijoituksia omaisuusvakuudellisiin arvopapereihin

Mitkään sijoitukset varoihin, jotka ovat liikkeeseenlaskijan tai minkä tahansa välittäjänä olevan erillisyhtiön pankkitileillä saamisena transaktiota koskevien asiakirjojen perusteella, eivät saa koostua kokonaan eivätkä osittain tosiasiallisesti eivätkä mahdollisesti muiden omaisuusvakuudellisten arvopapereiden etuoikeusluokista (tranches), luottoriskin vaihtolainoista (credit-linked notes), swapeista tai muista johdannaisinstrumenteista, synteettisistä arvopapereista eivätkä muista vastaavista saamisista.

▼B

78 artikla

Omaisuusvakuudellisten arvopapereiden lainakohtaisten tietojen saatavuus

▼M9

1. Omaisuusvakuudellisten arvopapereiden vakuutena olevien, kassavirtaa tuottavien omaisuuserien sammiosta on toimitettava kattavat ja yhdenmukaiset lainakohtaiset tiedot noudattaen liitteessä VIII kuvattuja menettelyjä.

_____

▼B

79 artikla

Omaisuusvakuudellisia arvopapereita koskevat tietopyynnöt

Eurojärjestelmä pidättää itsellään oikeuden pyytää harkintansa mukaan liikkeeseenlaskijalta, alullepanijalta ja/tai järjestäjältä tai muilta merkityksellisiksi katsomiltaan kolmansilta osapuolilta sellaisia selvityksiä ja/tai oikeudellisia vahvistuksia, joita se pitää tarpeellisina omaisuusvakuudellisten arvopapereiden vakuuskelpoisuuden arvioimiseksi tai jotka liittyvät lainakohtaisten tietojen toimittamiseen. Jos kolmas osapuoli ei noudata yksittäistä pyyntöä, eurojärjestelmä voi päättää olla hyväksymättä omaisuusvakuudellisia arvopapereita vakuudeksi tai päättää niiden vakuuskelpoisuuden keskeyttämisestä.

▼M11

79 a artikla

Omaisuusvakuudellisten arvopapereiden kelpoisuutta koskevien tietojen arviointi

Eurojärjestelmä voi toimitettuja tietoja koskevan arviointinsa perusteella päättää olla hyväksymättä omaisuusvakuudellisia arvopapereita vakuudeksi eurojärjestelmän luotto-operaatioissa. Eurojärjestelmä ottaa arvioinnissaan huomioon, ovatko toimitetut tiedot riittävän selkeitä, johdonmukaisia ja kattavia, jotta voidaan osoittaa kunkin omaisuusvakuudellisiin arvopapereihin sovellettavan kelpoisuusvaatimuksen täyttyminen, erityisesti sen osalta, onko kassavirtaa tuottavat omaisuuserät hankittu tavalla, jota eurojärjestelmä pitää ”todellisena myyntinä”, kuten 75 artiklan 2 kohdassa säädetään.

▼B

2 alajakso

Erityiset kelpoisuusvaatimukset katetuille joukkolainoille, joiden vakuutena on omaisuusvakuudellisia arvopapereita

▼M9

80 artikla

▼M11

Vanhat katetut joukkolainat, joiden vakuutena on omaisuusvakuudellisia arvopapereita

1. Rajoittamatta lainsäädäntöön perustuvien katettujen joukkolainojen kelpoisuutta 64 a artiklan mukaan, ETA-lainsäädäntöön perustuvien katettujen joukkolainojen, joille on annettu ISIN-koodi ennen 8 päivää heinäkuuta 2022 ja joihin ei sovelleta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä (EU) 2019/2162 ([1]) (”vanhat katetut joukkolainat”), vakuutena voi olla omaisuusvakuudellisia arvopapereita edellyttäen, että tällaisten joukkolainojen vakuussammiossa (”vakuussammio” 1–4 kohtaa sovellettaessa) sisältää ainoastaan omaisuusvakuudellisia arvopapereita, jotka täyttävät kaikki jäljempänä luetellut vaatimukset:

a) Omaisuusvakuudellisten arvopapereiden vakuutena olevat kassavirtaa tuottavat omaisuuserät ovat asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdan d–f alakohdassa säädettyjen kriteerien mukaisia ISIN-koodin antamisen ajankohtana.

b) Kassavirtaa tuottavat omaisuuserät ovat peräisin yhteisöstä, jolla on läheinen sidos liikkeeseenlaskijaan 138 artiklassa kuvatulla tavalla.

c) Niitä käytetään teknisenä välineenä vakuudellisten asunto- tai kiinteistölainojen siirtämiseksi alkuunpanijayhteisöltä vakuussammioon.

2. Jollei 4 kohdasta johdu muuta, kansalliset keskuspankit varmentavat seuraavin toimenpitein, ettei vakuussammio sisällä muita kuin 1 kohdan mukaisia omaisuusvakuudellisia arvopapereita.

a) Kansalliset keskuspankit pyytävät neljännesvuosittain liikkeeseenlaskijalta todistuksen ja vakuutuksen siitä, ettei vakuussammio sisällä muita kuin 1 kohdan mukaisia omaisuusvakuudellisia arvopapereita. Kansallisen keskuspankin pyynnössä edellytetään, että liikkeeseenlaskijan antamassa todistuksessa on oltava toimitus- tai talousjohtajan tai muun vastaavassa asemassa olevan johtajan tai jonkin näistä valtuuttaman henkilön allekirjoitus.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2162, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskusta ja katettujen joukkolainojen julkisesta valvonnasta sekä direktiivien 2009/65/EY ja 2014/59/EU muuttamisesta (EUVL L 328, 18.12.2019, s. 29).

▼M11

b) Kansalliset keskuspankit pyytävät vuosittain liikkeeseenlaskijalta jälkikäteen ulkopuolisten tilintarkastajien tai vakuussammion valvojien antaman vahvistuksen, jossa vakuutetaan, ettei vakuussammiossa ole seurantajakson aikana ollut muita kuin 1 kohdan mukaisia omaisuusvakuudellisia arvopapereita.

3. Jos liikkeeseenlaskija laiminlyö yksittäisen pyynnön noudattamisen tai jos eurojärjestelmä katsoo, että vahvistus on sisällöltään virheellinen tai riittämätön eikä sen perusteella ole mahdollista varmentaa, että vakuussammio vastaa 1 kohdan mukaisia kriteerejä, eurojärjestelmä päättää olla hyväksymättä 1 kohdassa tarkoitettuja katettuja joukkolainoja vakuudeksi tai päättää niiden vakuuskelpoisuuden keskeyttämisestä.

4. Jos sovellettavassa lainsäädännössä tai tarjousesitteessä suljetaan pois muiden kuin 1 kohdassa olevat vaatimukset täyttävien omaisuusvakuudellisten arvopapereiden sisällyttäminen vakuussammioon, 2 kohdan mukaista varmennusta ei vaadita.

5. Sovellettaessa 1 kohdan b alakohtaa, läheisen sidoksen olemassaolo määritetään hetkellä, jona omaisuusvakuudellisten arvopapereiden etuoikeusasemaltaan parhaat osuudet siirretään ETA-maan lainsäädännön mukaisen, 1 kohdassa tarkoitetun katetun joukkolainan vakuussammioon.

▼M9

6. ETA:n ulkopuolisen G10-maan lainsäädäntöön perustuvan katetun joukkolainan vakuussammio ei saa sisältää omaisuusvakuudellisia arvopapereita.

▼B

3 alajakso

Eurojärjestelmän liikkeeseen laskemia velkasitoumuksia koskevat erityiset kelpoisuusvaatimukset

81 artikla

Eurojärjestelmän liikkeeseen laskemia velkasitoumuksia koskevat kelpoisuusvaatimukset

1. EKP:n liikkeeseen laskemat velkasitoumukset ja jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkö on euro, kansallisten keskuspankkien omassa maassaan ennen euron käyttöönottoa liikkeeseen laskemat velkasitoumukset ovat vakuuskelpoisia eurojärjestelmän luotto-operaatioissa.

▼B

2. Eurojärjestelmän liikkeeseen laskemiin velkasitoumuksiin ei sovelleta tässä luvussa säädettyjä kriteerejä.

▼M4

4 alajakso

Tiettyjä vakuudettomia velkainstrumentteja koskevat erityiset kelpoisuusvaatimukset

▼M6

81 a artikla

Tiettyjä luottolaitosten tai sijoituspalveluyritysten taikka yhteisöjen, joihin niillä on läheinen sidos, liikkeeseen laskemia vakuudettomia velkainstrumentteja koskevat kelpoisuusvaatimukset

1. Poiketen 64 artiklasta ja edellyttäen, että ne täyttävät muut kelpoisuusehdot, seuraavat luottolaitosten tai sijoituspalveluyritysten taikka yhteisöjen, joihin niillä on 141 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu läheinen sidos, liikkeeseen laskemat vakuudettomat velkainstrumentit, joilla on muita saamisia huonompi etuoikeus, ovat vakuuskelpoisia maturiteettiinsa saakka, edellyttäen että ne on laskettu liikkeeseen ennen 31 päivää joulukuuta 2018 ja että muita saamisia huonompia etuoikeusasema ei johdu 2 kohdassa tarkoitetusta sopimukseen perustuvasta huonommasta etuoikeusasemasta eikä 3 kohdassa tarkoitetusta rakenteellisesta huonommasta etuoikeusasemasta:

▼M7

— valtiosidonnaisten laitosten liikkeeseen laskemat velkainstrumentit,

▼M6

— velkainstrumentit, joiden takaajana on unionissa veronkantoon oikeutettu julkisyhteisö, kun takaus on 114 artiklan 1–4 kohdassa ja 115 artiklassa määriteltyjen ominaisuuksien mukainen.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa sopimukseen perustuvalla huonommalla etuoikeusasemalla tarkoitetaan vakuudettoman velkainstrumentin ehdoista johtuvaa huonompaa etuoikeusasemaa siitä riippumatta, onko tällainen huonompi etuoikeus lainsäädännössä tunnustettu.

3. Holdingyhtiöiden, mukaan lukien välitason holdingyhtiöt, joihin sovelletaan direktiivin 2014/59/EU täytäntöönpanemiseksi annettua kansallista lainsäädäntöä tai vastaavaa elvytys- ja kriisinratkaisukehystä, liikkeeseen laskemat vakuudettomat velkainstrumentit eivät ole vakuuskelpoisia.

▼M6

4. Luottolaitosten tai sijoituspalveluyritysten taikka yhteisöjen, joihin niillä on 141 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu läheinen sidos, liikkeeseen laskemien vakuudettomien velkainstrumenttien osalta liikkeeseenlaskijan on oltava sijoittautunut unioniin; tämä vaatimus ei kuitenkaan koske 70 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen kansainvälisten kehityspankkien tai kansainvälisten organisaatioiden liikkeeseen laskemia vakuudettomia velkainstrumentteja.

▼M7

_____

▼B

2 LUKU

Eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset jälkimarkkinakelpoisille omaisuuserille

82 artikla

Eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset jälkimarkkinakelpoisille omaisuuserille

1. Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien tulee 59 artiklassa säädettyjen yleisten sääntöjen ja 84 artiklassa säädettyjen erityisten sääntöjen lisäksi täyttää seuraavat luottokelpoisuusvaatimukset, jotta ne kelpaisivat vakuudeksi eurojärjestelmän luotto-operaatioissa:

a) Omaisuusvakuudellisia arvopapereita lukuun ottamatta kaikilla jälkimarkkinakelpoisilla omaisuuserillä on oltava vähintään yhden hyväksytyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottokelpoisuusarviointi, joka on julkisen luottoluokituksen muodossa ja vastaa vähintään eurojärjestelmän yhdenmukaistetun luottoluokitusasteikon luokkaa 3.

b) Omaisuusvakuudellisilla arvopapereilla on oltava vähintään kahden hyväksytyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen luottokelpoisuusarviointi, ja kunkin luokituslaitoksen arvioinnin on oltava julkisen luottoluokituksen muodossa sekä vastattava vähintään eurojärjestelmän yhdenmukaistetun luottoluokitusasteikon luokkaa 2.

2. Eurojärjestelmä voi pyytää tarpeelliseksi katsomiaan selvityksiä 1 kohdassa tarkoitetuista julkisista luottoluokituksista.

83 artikla

Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien luottokelpoisuuden arvioinnissa käytettävät ulkoisten luottoluokituslaitosten antamien luottoluokitusten tyypit

Arvioitaessa jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien luottokelpoisuusvaatimuksen täyttymistä, käytetään seuraavia hyväksyttyjen ulkoisten luottoluokituslaitosten antamia luottoluokituksia.

▼M4

a) ulkoisen luottoluokituslaitoksen liikkeeseenlaskuluokituksella: tarkoitetaan ulkoisen luottoluokituslaitoksen liikkeeseenlaskulle antamaa luokitusta, tai jos kyseinen luottoluokituslaitos ei ole antanut luokitusta liikkeeseenlaskulle, sellaiselle ohjelmalle tai liikkeeseenlaskusarjalle antamaa luokitusta, jonka puitteissa omaisuuserä on laskettu liikkeeseen. Ulkoisen luottoluokituslaitoksen ohjelmalle tai liikkeeseenlaskusarjalle antama luokitus on hyväksyttävissä vain, jos se koskee kyseistä omaisuuserää ja ulkoinen luottoluokituslaitos on nimenomaisesti ja yksiselitteisesti yhdistänyt sen omaisuuserän ISIN-koodiin eikä kyseinen luottoluokituslaitos ole antanut liikkeeseenlaskulle muuta luokitusta. Ulkoisen luottoluokituslaitoksen liikkeeseenlaskuille antamissa luottoluokituksissa ei tehdä eurojärjestelmässä eroa omaisuuserän alkuperäisen maturiteetin perusteella.

▼B

b) Ulkoisen luottoluokituslaitoksen liikkeeseenlaskijaluokitus: tällä luokituksella tarkoitetaan ulkoisen luottoluokituslaitoksen liikkeeseenlaskijalle antamaa luokitusta. Ulkoisten luottoluokituslaitosten liikkeeseenlaskijalle antamissa luokituksissa eurojärjestelmä tekee luokituksen hyväksyttävyyden osalta eron omaisuuserän alkuperäisen maturiteetin perusteella. Toisistaan erotetaan i) lyhytaikaiset omaisuuserät eli omaisuuserät, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään 390 päivää, ja ii) pitkäaikaiset omaisuuserät eli omaisuuserät, joiden alkuperäinen maturiteetti on yli 390 päivää. Lyhytaikaisille omaisuuserille hyväksytään ulkoisen luottoluokituslaitoksen liikkeeseenlaskijalle antamat lyhyen ja pitkän aikavälin luokitukset. Pitkäaikaisille omaisuuserille hyväksytään ainoastaan ulkoisen luottoluokituslaitoksen liikkeeseenlaskijalle antamat pitkän aikavälin luokitukset.

c) Ulkoisen luottoluokituslaitoksen takaajaluokitus: tällä luokituksella tarkoitetaan ulkoisen luottoluokituslaitoksen takaajalle antamaa luokitusta, jos takaus täyttää IV osastossa esitetyt vaatimukset. Ulkoisen luottoluokituslaitoksen takaajaluokituksissa eurojärjestelmä ei tee eroa omaisuuserän alkuperäisen maturiteetin perusteella. Ainoastaan ulkoisen luottoluokituslaitoksen takaajalle antamat pitkän aikavälin luokitukset hyväksytään.

84 artikla

Ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamien luottoluokitusten valintajärjestys jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä arvioitaessa

Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien osalta eurojärjestelmä ottaa seuraavien sääntöjen mukaisesti huomioon ulkoisen luottoluokituslaitoksen luottoluokitukset, jotka määrittävät, vastaako omaisuuserä luottokelpoisuusvaatimuksia:

a) Muihin jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin kuin keskushallintojen, alueellisten tai paikallisten viranomaisten, valtiosidonnaisten laitosten, kansainvälisten kehityspankkien tai kansainvälisten organisaatioiden liikkeeseen laskemiin omaisuuseriin ja omaisuusvakuudellisia arvopapereihin sovelletaan seuraavia sääntöjä:

   i) Eurojärjestelmä ottaa ensisijaisesti huomioon ulkoisten luottoluokituslaitosten liikkeeseenlaskulle antamat luottoluokitukset ja toissijaisesti ulkoisten luottoluokituslaitosten liikkeeseenlaskijalle tai takaajalle antamat luottoluokitukset. Rajoittamatta tämän valintasäännön soveltamista luokituksen taso määritetään lisäksi siten, että ainakin yhden ulkoisen luottoluokituslaitoksen luokituksen on vastattava eurojärjestelmän soveltamia luottokelpoisuusvaatimuksia 82 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

▼B

ii) Jos samalle liikkeeseenlaskulle on saatavissa useita ulkoisten luottoluokituslaitosten antamia luokituksia, eurojärjestelmä ottaa huomioon luokituksista parhaan. Jos liikkeeseenlaskua koskeva paras luottoluokitus jää alle eurojärjestelmän jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin soveltaman luottokelpoisuuden alarajan, omaisuuserä ei ole vakuuskelpoinen siinäkään tapauksessa, että sillä on IV osaston mukainen hyväksyttävä takaus.

▼M6

iii) Jos liikkeeseenlaskulle ei ole saatavilla ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luokitusta tai katettujen joukkolainojen tapauksessa liitteen IXb vaatimukset täyttävää liikkeeseenlaskuluokitusta, eurojärjestelmä voi ottaa huomioon ulkoisen luottoluokituslaitoksen antaman liikkeeseenlaskija- tai takaajaluokituksen. Jos samalle liikkeeseenlaskulle on saatavissa useita ulkoisten luottoluokituslaitosten liikkeeseenlaskija- ja/tai takaajaluokituksia, eurojärjestelmä ottaa huomioon luokituksista parhaan.

▼B

b) Keskushallintojen, alueellisten tai paikallisten viranomaisten, valtiosidonnaisten laitosten, kansainvälisten kehityspankkien tai kansainvälisten organisaatioiden liikkeeseen laskemiin jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin sovelletaan seuraavia sääntöjä:

i) Ainakin yhden ulkoisen luottoluokituslaitoksen luottoluokituksen on vastattava eurojärjestelmän soveltamia luottokelpoisuusvaatimuksia 82 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti. Eurojärjestelmä käyttää tässä tapauksessa ainoastaan liikkeeseenlaskijalle tai takaajalle annettuja ulkoisten luottoluokituslaitosten luokituksia.

ii) Jos on saatavissa useita ulkoisten luottoluokituslaitosten antamia liikkeeseenlaskija- ja takaajaluokituksia, eurojärjestelmä ottaa huomioon luokituksista parhaan.

iii) Valtiosidonnaisten laitosten liikkeeseen laskemia katettuja joukkolainoja ei arvioida tässä kohdassa olevien sääntöjen mukaisesti, vaan niitä arvioidaan a kohdan mukaisesti.

c) Omaisuusvakuudellisiin arvopapereihin sovelletaan seuraavia sääntöjä:

i) Ainakin kahden ulkoisen luottoluokituslaitoksen luottoluokituksen on vastattava eurojärjestelmän soveltamia luottokelpoisuusvaatimuksia 82 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti. Eurojärjestelmä käyttää tässä tapauksessa ainoastaan ulkoisten luottoluokituslaitosten antamia liikkeeseenlaskuluokituksia.

ii) Jos ulkoisten luottoluokituslaitosten antamia liikkeeseenlaskuluokituksia on saatavissa useampi kuin kaksi, eurojärjestelmä ottaa huomioon luokituksista parhaan ja toiseksi parhaan.

85 artikla

Usean liikkeeseenlaskijan arvopaperit

Jos jälkimarkkinakelpoisella omaisuuserällä on useampi kuin yksi liikkeeseenlaskija, soveltuva ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama liikkeeseenlaskijaluokitus määritetään kunkin liikkeeseenlaskijan potentiaalisen vastuun mukaan seuraavasti:

▼B

a) Jos kukin liikkeeseenlaskija on yhteisvastuullisesti vastuussa kaikkien muiden liikkeeseenlaskijoiden liikkeeseenlaskua tai soveltuvin osin ohjelmaa tai liikkeeseenlaskusarjaa koskevista velvoitteista, huomioon otetaan ulkoisten luottoluokituslaitosten kaikille asiaankuuluville liikkeeseenlaskijoille antamien parhaiden luokitusten korkein liikkeeseenlaskijaluokitus; tai

b) jos yksikin liikkeeseenlaskija ei ole yhteisvastuullisesti vastuussa kaikkien muiden liikkeeseenlaskijoiden liikkeeseenlaskua tai soveltuvin osin ohjelmaa tai liikkeeseenlaskusarjaa koskevista velvoitteista, huomioon otetaan ulkoisten luottoluokituslaitosten kaikille kyseisille liikkeeseenlaskijoille antamien parhaiden luokitusten matalin liikkeeseenlaskijaluokitus.

86 artikla

Muut kuin euromääräiset luokitukset

Ulkoisten luottoluokituslaitosten liikkeeseenlaskijaluokituksissa ulkomaan valuutan määräiset luokitukset ovat hyväksyttäviä. Jos omaisuuserä on liikkeeseenlaskijan kotimaan valuutan määräinen, myös paikallisen valuutan määräinen luokitus on hyväksyttävä.

87 artikla

Luottokelpoisuusvaatimukset jälkimarkkinakelpoisille omaisuuserille, jos hyväksytty ulkoinen luottoluokituslaitos ei ole antanut luottoluokitusta

1. Jos liikkeeseenlaskulla, liikkeeseenlaskijalla tai takaajalla ei ole 84 artiklan a tai b kohdan mukaan soveltuvaa hyväksytyn luottoluokituslaitoksen luottoluokitusta, eurojärjestelmä muodostaa jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin (omaisuusvakuudelliset arvopaperit pois lukien) sovellettavan viitteellisen luottoluokituksen 2 ja 3 kohdassa täsmennettyjen sääntöjen mukaisesti. Viitteellisen luokituksen tulee olla vähintään eurojärjestelmän asettamien luottokelpoisuusvaatimusten mukainen.

▼M6

2. Jos velkainstrumenttien liikkeeseenlaskijana tai takaajana on jäsenvaltion, jonka rahayksikkö on euro, aluehallinto tai paikallisviranomainen taikka asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 8 alakohdassa tarkoitettu julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos (jäljempänä ’vakavaraisuusasetuksessa tarkoitettu julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos’), eurojärjestelmä muodostaa luottoluokituksen seuraavien sääntöjen mukaisesti:

a) Jos liikkeeseenlaskijana tai takaajana on aluehallinto, paikallisviranomainen tai vakavaraisuusasetuksessa tarkoitettu julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos, jota käsitellään pääomavaatimusten osalta asetuksen (EU) N:o 575/2013 115 artiklan 2 kohdan tai 116 artiklan 4 kohdan nojalla vastaavasti kuin valtiota, jonka lainkäyttöalueella ne sijaitsevat, näiden yhteisöjen liikkeeseen laskemat tai takaamat velkainstrumentit luokitellaan eurojärjestelmän yhdenmukaistetun luottoluokitusasteikon luokkaan, joka vastaa hyväksytyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa parasta luottoluokitusta valtiolle, jonka lainkäyttöalueella kyseiset yhteisöt sijaitsevat.

b) Jos liikkeeseenlaskijana tai takaajana on aluehallinto, paikallisviranomainen tai vakavaraisuusasetuksessa tarkoitettu julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos, johon ei viitata a alakohdassa, näiden yhteisöjen liikkeeseen laskemat tai takaamat velkainstrumentit luokitellaan eurojärjestelmän yhdenmukaistetun luottoluokitusasteikon luokkaan, joka on yhden luokan alempi kuin luokka, joka vastaa hyväksytyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa parasta luottoluokitusta valtiolle, jonka lainkäyttöalueella kyseiset yhteisöt sijaitsevat.

▼M9

c) Jos liikkeeseenlaskijat tai takaajat ovat 2 artiklan 75 kohdassa tarkoitettuja ”julkisyhteisöjä”, joihin ei viitata a ja b alakohdassa, viitteellistä luottoluokitusta ei sovelleta ja näiden yhteisöjen tai laitosten liikkeeseen laskemia tai takaamia velkainstrumentteja kohdellaan samoin kuin yksityisen sektorin yhteisöjen liikkeeseen laskemia tai takaamia velkainstrumentteja, eli niillä ei katsota olevan asianmukaista luottoluokitusta.

3. Jos velkainstrumentin liikkeeseenlaskijana tai takaajana on jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro, sijoittautunut yritys, eurojärjestelmä arvioi luottokelpoisuusvaatimusten täyttymisen niiden luottokelpoisuuden arviointia koskevien sääntöjen mukaan, joita sovelletaan lainasaamisiin III osaston 2 kohdan mukaan, sanotun rajoittamatta 61 artiklan 1 kohdan soveltamista.

▼M6

Taulukko 9

Viitteelliset luottoluokitukset liikkeeseenlaskijoille tai takaajille, joilla ei ole ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta

	Liikkeeseenlaskijoiden ja takaajien luokittelu asetuksen (EU) N:o 575/2013 (vakavaraisuusasetus) (*) nojalla	Vastaavaan luokkaan kuuluville liikkeeseenlaskijoille tai takaajille eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa johdettu viitteellinen luottoluokitus
Luokka 1	Aluehallinto, paikallisviranomaiset ja vakavaraisuusasetuksessa tarkoitetut julkisyhteisöt tai julkisoikeudelliset laitokset, joita toimivaltaiset viranomaiset käsittelevät pääomavaatimusten osalta kuten valtiota asetuksen (EU) N:o 575/2013 115 artiklan 2 kohdan ja 116 artiklan 4 kohdan mukaan	Luottoluokitus, joka on sama kuin ulkoisen luottoluokituslaitoksen yksikön sijaintivaltiolle antama luottoluokitus
Luokka 2	Muu aluehallinto, paikallisviranomaiset ja vakavaraisuusasetuksessa tarkoitetut julkisyhteisöt tai julkisoikeudelliset laitokset	Luottoluokitus, joka on yhden luokan (**) alempi kuin ulkoisen luottoluokituslaitoksen yksikön sijaintivaltiolle antama luottoluokitus
Luokka 3	Sellaiset 2 artiklan 75 kohdassa tarkoitetut julkisyhteisöt, jotka eivät ole vakavaraisuusasetuksessa tarkoitettuja julkisyhteisöjä tai julkisoikeudellisia laitoksia	►M9 Käsitellään kuten yksityisen sektorin liikkeeseenlaskijoita ja velallisia, eli niiden jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä ei hyväksytä ◄

(*) Tässä taulukossa asetuksesta (EU) N:o 575/2013 käytetään myös ilmausta vakavaraisuusasetus.
(**) EKP:n verkkosivuilla on tietoa luottoluokituksista.

▼B

88 artikla

Täydentävät luottokelpoisuusvaatimukset omaisuusvakuudellisille arvopapereille

1. Omaisuusvakuudellisten arvopapereiden luottokelpoisuuden arviointi perustuu julkiseen liikkeeseenlaskuluokitukseen, joka on perusteltu julkisesti saatavilla olevassa luottoluokitusraportissa eli liikkeeseenlaskuraportissa. Julkisen luottoluokitusraportin tulee sisältää muun muassa kattava rakenteellinen ja oikeudellinen analyysi, yksityiskohtainen arvio vakuussammiosta sekä analyysit transaktion osapuolista ja mahdollisista muista transaktioon liittyvistä erityispiirteistä.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa olevan vaatimuksen lisäksi edellytetään, että hyväksytyt ulkoiset luottoluokituslaitokset julkaisevat säännöllisesti valvontaraportteja omaisuusvakuudellisista arvopapereista. Nämä raportit on julkaistava viimeistään neljä viikkoa omaisuusvakuudellisten arvopapereiden kuponginmaksupäivämäärän jälkeen. Näiden raporttien viitepäivämääränä on oltava viimeisin kuponginmaksupäivämäärä, lukuun ottamatta omaisuusvakuudellisia arvopapereita, joista maksetaan korko kuukausittain; tällöin valvontaraportti on julkaistava vähintään neljännesvuosittain. Valvontaraporttien tulee sisältää ainakin keskeiset transaktiotiedot, kuten tiedot vakuussammion koostumuksesta, transaktion osapuolista ja pääomarakenteesta sekä tunnuslukutiedot.

III OSASTO

EI-JÄLKIMARKKINAKELPOISTEN OMAISUUSERIEN VAKUUSKELPOISUUSVAATIMUKSET JA LUOTTOKELPOISUUSVAATIMUKSET

1 LUKU

Ei-jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien vakuuskelpoisuusvaatimukset

1 jakso

Lainasaamisten vakuuskelpoisuusvaatimukset

89 artikla

Vakuuskelpoisten omaisuuserien tyyppi

1. Vakuuskelpoisten omaisuuserien on oltava lainasaamisia, jotka ovat vastapuolten velallisten velkasitoumuksia.

2. Lainasaamistyypit, joita lyhennetään, eli pääomaa ja korkoja maksetaan takaisin ennalta sovitun aikataulun mukaisesti, samoin kuin luottolimiitistä nostetut luotot, ovat vakuuskelpoisia lainasaamistyyppejä.

3. Sekkitililuotot, remburssit ja nostamattomat luottolimiitit, kuten nostamattomat valmiusluottolimiitit, jotka oikeuttavat luoton käyttöön mutta eivät sinällään ole lainasaamisia, eivät ole vakuuskelpoisia lainasaamisia.

4. Syndikoidun lainan osuudet ovat yksi lainasaamisten vakuuskelpoisista tyypeistä. Tässä jaksossa syndikoidun lainan osuudella tarkoitetaan lainasaamista, jossa lainanantaja osallistuu rahoittajasyndikaatin muodossa olevan lainanantajien ryhmän lainanantoon.

5. Lainasaamiset, jotka on myönnetty muuna kuin lainanantajan ja -ottajan välisinä peruslainoina, voivat olla vakuuskelpoisia. Tietyistä leasing- tai factoring-rakenteista johtuvat saamiset voivat olla vakuuskelpoisia, jos ne ovat tyypiltään lainasaamisia. Factoring-saamiset ovat vakuuskelpoisia omaisuuseriä vain silloin, kun kyse on tosiasiassa lainasaamisesta eikä muista saamisista, kuten kauppahintasaatavasta.

▼M7

90 artikla

▼M11

Hyväksyttävien lainasaamisten pääoma, kuponki ja muut tekijät

▼M9

Jotta lainasaamiset olisivat vakuuskelpoisia, niiden on täytettävä seuraavat vaatimukset siitä hetkestä, kun ne toimitetaan vakuudeksi, lopulliseen lunastukseen tai vakuuden poistamiseen saakka:

a) niillä on kiinteä, ei-ehdollinen lainapääoma ; ►M11 ——————— ◄

▼M11

b) niiden koron on oltava jokin seuraavista:

i) nollakorko;

ii) kiinteä korko;

iii) vaihtuva korko eli viitekorkoon sidottu korko, jolla on seuraava rakenne: kuponkikorko = viitekorko ± x, niin että f ≤ kuponkikorko ≤ c, jossa:

— viitekorko on ainoastaan yksi seuraavista tiettynä ajankohtana:

— keskuspankin tai unioniin sijoittautuneen ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011 (*) 36 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin sisällytetyn hallinnoijan määrittämä rahamarkkinakorko, esim. euromääräisten markkinoiden lyhyt korko (€STR) (mukaan lukien yhdistetty tai keskimääräinen päivittäinen €STR), euribor tai vastaava indeksi;

— vakiomaturiteetin swap-korko (esim. CMS, EIISDA, EUSA);

— jonkin euroalueen valtion liikkeeseen laskeman velkakirjan tuotto tai useaan tällaiseen velkakirjaan perustuva indeksi;

— f (lattia) ja c (katto), jos määriteltyjä, ovat lukuja, jotka joko on määritelty lainasaamisen alullepanon yhteydessä tai voivat muuttua lainasaamisen juoksuaikana; ne voidaan ottaa käyttöön myös lainasaamisen alullepanon jälkeen;

— x (marginaali);

ba) niiden korkorakenteeseen (riippumatta siitä, onko kyse kiinteäkorkoisista vai vaihtuvakorkoisista lainasaamisista) voi sisältyä marginaali, joka on joko ennalta määritelty alullepanon yhteydessä tai voi muuttua lainasaamisen juoksuaikana. Siinä tapauksessa, että marginaali muuttuu, korkorakenteen hyväksyttävyyden arviointi perustuu lainasaamisen jäljellä olevaan juoksuaikaan; ja

c) niiden nykyinen korko ei johda negatiiviseen kassavirtaan eikä lainasaamisen pääoman pienenemiseen. Jos korkorakenne nykyisellä korkojaksolla johtaa negatiiviseen korkoperusteiseen kassavirtaan, lainasaaminen on vakuudeksi kelpaamaton korontarkistuksesta lukien. Se voi tulla uudelleen vakuuskelpoiseksi uuden korkojakson alkaessa, jos velalliseen sovellettava korkoperusteinen kassavirta ei enää ole negatiivinen, edellyttäen, että se täyttää kaikki muut asiaankuuluvat vaatimukset.

▼B

91 artikla

Ei huonompaa etuoikeutta

Lainasaamisten tuottama oikeus pääomaan ja/tai korkoon ei saa olla etuoikeudeltaan huonompi kuin a) saman velallisen muiden vakuudettomien velkasitoumusten haltijoiden oikeudet, mukaan lukien saman syndikoidun lainan muut osuudet tai aliosuudet ja b) saman liikkeeseenlaskijan muiden velkainstrumenttien haltijoiden oikeudet.

92 artikla

Lainasaamisia koskevat luottokelpoisuusvaatimukset

Lainasaamisten luottokelpoisuus arvioidaan velallisen tai takaajan luottokelpoisuuden perusteella. Asianomaisen velallisen tai takaajan on täytettävä eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset, siten kuin ne määritellään neljännen osan III osaston 2 luvun mukaisissa lainasaamisia koskevissa eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon säännöissä.

▼M8

93 artikla

Lainasaamisten vähimmäiskoko

Kotimaisessa käytössä lainasaamisten vähimmäiskoko hetkellä, jona vastapuoli toimittaa ne vakuudeksi, on 0 euroa tai kotimaan kansallisen keskuspankin mahdollisesti määrittelemä korkeampi määrä. Lainasaamisten rajat ylittävässä käytössä sovelletaan 500 000 euron vähimmäiskokoa.

▼B

94 artikla

Lainasaamisten rahayksikkö

Lainasaamisten on oltava euromääräisiä tai jonkin jäsenvaltion, jonka rahayksikkö on euro, aikaisemman rahayksikön määräisiä.

95 artikla

Velallisen tai takaajan tyyppi

▼M7

1. Vakuuskelpoisten lainasaamisten velallisten ja takaajien on oltava yrityksiä, julkisyhteisöjä (pl. julkiset rahoituslaitokset), kansainvälisiä kehityspankkeja tai kansainvälisiä organisaatioita.

▼B

2. Jos lainasaamisella on useampi kuin yksi velallinen, kunkin velallisen on vastattava yhteisvastuullisesti koko lainan takaisinmaksusta.

96 artikla

Velallisen tai takaajan sijaintipaikka

1. Lainasaamisen velallisen tulee olla sijoittautunut jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro.

2. Lainasaamisen takaajan tulee myös olla sijoittautunut jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro, paitsi jos takausta ei tarvita

▼B

ei-jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien luottokelpoisuusvaatimusten täyttämiseksi, koska velallisella on riittävä luottoluokitus.

▼M2

3. Edellä 1 ja 2 kohdan sääntöjä ei sovelleta velallisena olevaan tai takaajana toimivaan kansainväliseen kehityspankkiin tai kansainväliseen organisaatioon, vaan ne ovat hyväksyttäviä velallisia tai takaajia sijoittautumispaikastaan riippumatta.

▼B

97 artikla

Sovellettava lainsäädäntö

Lainasaamissopimukseen sekä vastapuolen ja kotimaan kansallisen keskuspankin väliseen sopimukseen, jolla lainasaaminen otetaan käyttöön vakuutena, on sovellettava sellaisen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jonka rahayksikkö on euro. Lisäksi seuraaviin sovellettavien lakien määrä ei saa olla yhteensä enempää kuin kaksi:

a) vastapuoli

b) velkoja

c) velallinen

d) mahdollinen takaaja

e) lainasaamissopimus

f) vastapuolen ja kotimaan kansallisen keskuspankin välinen sopimus, jolla lainasaaminen otetaan käyttöön vakuutena.

98 artikla

Käsittelyssä noudatettavat menettelyt

Lainasaamisia käsitellään niiden eurojärjestelmän menettelyjen mukaan, joista säädetään soveltuvissa kansallisten keskuspankkien kansallisissa asiakirjoissa.

▼M2

99 artikla

Lainasaamisia koskevat oikeudelliset lisävaatimukset

1. Jotta voidaan varmistaa pätevä vakuusoikeus lainasaamisiin ja mahdollisuus niiden realisoimiseksi nopeasti vastapuolen laiminlyödessä velvoitteitaan, lainasaamisille on asetettu oikeudellisia lisävaatimuksia. Nämä vaatimukset koskevat seuraavia seikkoja:

a) lainasaamisten olemassaolon todentaminen;

▼M2

b) lainasaamisten vakuudeksi toimittamista koskevan sopimuksen pätevyys;

c) vakuudeksi toimituksen tehokkuus kolmansiin osapuoliin nähden;

d) lainasaamisten vakuudeksi toimittamista ja realisointia koskevien rajoitusten puuttuminen;

e) pankkisalaisuuteen tai luottamuksellisuuteen liittyvien rajoitusten puuttuminen.

2. Näiden oikeudellisten lisävaatimusten sisältö selostetaan 100–105 artiklassa. Tarkempia tietoja kansallisten oikeusjärjestysten erityispiirteistä annetaan kansallisten keskuspankkien soveltamissa kansallisissa asiakirjoissa.

▼M9

100 artikla

Lainasaamisten toimitusmenettelyjen ja järjestelmien tarkastus

Kansalliset keskuspankit, valvojat tai ulkopuoliset tilintarkastajat tarkastavat niiden menettelyjen ja järjestelmien asianmukaisuuden, joilla vastapuoli toimittaa lainasaamisia koskevia tietoja eurojärjestelmälle, ennen kuin vastapuoli toimittaa lainasaamiset vakuudeksi ensimmäisen kerran. Menettelyt ja järjestelmät on tämän jälkeen tarkastettava vähintään kerran viidessä vuodessa. Jos tällaisia menettelyjä muutetaan merkittävällä tavalla, menettelyt voidaan tarkastaa uudestaan.

▼B

101 artikla

Lainasaamisten olemassaolon todentaminen

1. Kansalliset keskuspankit todentavat vähintään seuraavin toimin vakuudeksi toimitettujen lainasaamisten olemassaolon:

a) Ne vaativat vastapuolilta vähintään neljännesvuosittain kirjallisen vahvistuksen, jossa vastapuolet vahvistavat

i) lainasaamisten olemassaolon (tämä vahvistus voidaan korvata tarkistamalla tiedot keskitetyistä luottorekistereistä, mikäli sellaisia on olemassa);

ii) että lainasaamiset täyttävät eurojärjestelmän soveltamat kelpoisuusvaatimukset;

iii) että lainasaamisia ei käytetä samanaikaisesti vakuutena kolmansien osapuolten hyväksi ja että vastapuoli ei anna tällaista lainasaamista vakuudeksi millekään kolmannelle osapuolelle;

iv) ilmoittavansa asianomaiselle kansalliselle keskuspankille viimeistään seuraavana pankkipäivänä kaikista muutoksista, jotka vaikuttavat olennaisesti vastapuolen ja kyseisen kansallisen keskuspankin väliseen sopimussuhteeseen, erityisesti lainan ennenaikaisesta, osittaisesta tai täydellisestä takaisinmaksusta, luottoluokituksen alenemisesta ja olennaisista muutoksista lainan ehdoissa.

▼M9

aa) Ne vaativat vastapuolia toimittamaan toukokuusta 2021 alkaen vakuudeksi toimitettavien lainasaamisten osalta tarvittaessa analyyttisiä luottotietoja koskevan yhteisen tietokannan (AnaCredit) tunnisteet (eli 'tarkasteltavan toimijan' tunniste, 'sopimuksen' tunniste ja 'instrumentin' tunniste), jotka on toimitettu Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) ([1]) mukaisten tilastointiin liittyvien tiedonantovaatimusten nojalla;

▼B

b) Kansallinen keskuspankki, asianomainen keskitetty luottorekisteri, toimivaltainen pankkivalvontaviranomainen tai ulkopuolinen tilintarkastaja tarkastaa ajoittain, joko fyysisten asiakirjojen avulla tai paikan päällä, vastapuolten kirjallisten vahvistusten laadun ja todenperäisyyden. Kuhunkin lainasaamiseen liittyvän tietojen tarkastuksen tulee kattaa vähintään ominaisuudet, jotka määrittävät lainasaamisten olemassaolon ja vakuuskelpoisuuden. Niiden vastapuolten osalta, joilla on eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon mukainen hyväksytty sisäisten luottoluokitusten menetelmä (IRB) tehdään lainasaamisten luottokelpoisuuden arviointia koskevia lisätarkastuksia, jotka liittyvät eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuutena käytettävien lainasaamisten velallisten maksukyvyttömyyden todennäköisyyksien tarkastuksiin.

2. Kansallisten keskuspankkien, valvojien, ulkopuolisten tilintarkastajien tai keskitettyjen luottorekistereiden 100 artiklan tai tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti suorittamia tarkastuksia varten tarkastuksen tekijöille annetaan valtuutus näiden tarkastusten tekemiseen tarpeen mukaan sopimukseen perustuen tai soveltuvien kansallisten vaatimusten mukaisesti.

102 artikla

Lainasaamisten vakuudeksi toimittamista koskevan sopimuksen pätevyys

Lainasaamisten vakuudeksi toimittamista koskevan sopimuksen tulee olla soveltuvan kansallisen lain mukaisesti pätevä vastapuolen ja asianomaisen kansallisen keskuspankin välillä. ►M9 Vastapuolen ja/tai siirronsaajan on, soveltuvin osin, täytettävä kaikki oikeudelliset muodollisuudet, joilla varmistetaan sopimuksen pätevyys ja lainasaamisen toimitus vakuudeksi. ◄

103 artikla

Vakuuksien toimituksen tehokkuus kolmansiin osapuoliin nähden

1. Lainasaamisten käyttöönottoa vakuutena koskevan sopimuksen tulee olla soveltuvan kansallisen lain mukaisesti pätevä kolmansiin osapuoliin nähden. Vastapuolen ja/tai siirtäjän, soveltuvin osin, on täytettävä kaikki tarpeelliset muodollisuudet vakuuskäytön pätevyyden varmistamiseksi.

2. Velalliselle tehtävään ilmoitukseen sovelletaan jäljempänä esitettyä, sovellettavasta kansallisesta laista riippuen.

([1]) Euroopan keskuspankin asetus (EU) 2016/867, annettu 18 päivänä toukokuuta 2016, yksityiskohtaisten luotto- ja luottoriskitietojen keruusta (EKP/2016/13) (EUVL L 144, 1.6.2016, s. 44).

▼B

a) Jos lainasaamisten vakuudeksi toimittaminen edellyttää ilmoitusta velalliselle tai julkista rekisteröintiä, jotta järjestely olisi kaikin puolin tehokas suhteessa kolmansiin osapuoliin ja erityisesti jotta kotimaan kansallisen keskuspankin etuoikeusasema olisi turvattu suhteessa muihin velkojiin, tällaiset ilmoitukseen tai rekisteröintiin liittyvät vaatimukset on täytettävä etukäteen tai sillä hetkellä, kun lainasaaminen toimitetaan vakuudeksi.

b) Jos lainasaamisten vakuudeksi toimittaminen ei edellytä etukäteen (*ex ante*) tehtävää ilmoitusta velalliselle tai julkista rekisteröintiä edellä a alakohdan mukaisesti, kuten soveltuvissa kansallisissa asiakirjoissa on määritelty, lainasaamisten vakuuskäytöstä on ilmoitettava velalliselle jälkikäteen (*ex post*). Jälkikäteen tehtävä siirtoilmoitus velalliselle tarkoittaa, että vastapuoli tai kotimaan kansallinen keskuspankki ilmoittaa soveltuvien kansallisten asiakirjojen mukaisesti velalliselle, että lainasaaminen on toimitettu vakuudeksi kansallisen keskuspankin hyväksi; ilmoitus tehdään heti laiminlyönnin tai vastaavan luottotapahtuman jälkeen, kuten soveltuvissa kansallisissa asiakirjoissa tarkemmin määritellään.

c) Kansalliset keskuspankit voivat vaatia, että ilmoitus tai julkinen rekisteröinti tehdään etukäteen tai vakuudeksi ottamisen hetkellä, vaikka näitä muodollisuuksia ei välttämättä vaadittaisi a kohdassa tarkoitetulla tavalla.

d) Kun kyse on haltijainstrumenttien muodossa olevista lainasaamisista, kotimaan kansallinen keskuspankki voi vaatia, että tällaiset haltijainstrumentit siirretään fyysisesti kansalliselle keskuspankille tai kolmannelle osapuolelle ennen niiden vakuudeksi toimittamista tai vakuudeksi toimittamisen yhteydessä. Edellä a ja b kohdassa määriteltyjä ilmoittamista koskevia vaatimuksia ei sovelleta haltijainstrumenttien muodossa oleviin lainasaamisiin.

3. Edellä on kuvattu vain vähimmäisvaatimukset. Kansalliset keskuspankit voivat päättää edellyttää ennakkoilmoitusta tai rekisteröintiä myös muissa kuin edellä esitetyissä tilanteissa, haltijainstrumentit mukaan lukien.

104 artikla

Ei lainasaamisten vakuudeksi toimittamista ja realisointia koskevia rajoituksia

1. Lainasaamisten on oltava täysin siirtokelpoisia ja ne on rajoituksetta voitava toimittaa vakuudeksi eurojärjestelmän hyväksi. Lainasaamissopimukseen tai muuhun vastapuolen ja velallisen väliseen sopimusjärjestelyyn ei saa sisältyä minkäänlaisia vakuuskäyttöä rajoittavia ehtoja, ellei kansallisessa laissa säädetä, että tällaisilla sopimusperusteisilla rajoituksilla ei ole vaikutusta vakuuden toimittamiselle eurojärjestelmään.

2. Sen paremmin lainasaamissopimuksessa kuin muissakaan vastapuolen ja velallisen välisissä sopimuksissa ei tulisi olla minkäänlaisia rajoittavia ehtoja eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuutena käytettävän lainasaamisen realisoinnin suhteen, kuten vaatimuksia, jotka koskevat realisoinnin muotoa, ajoitusta tai muita realisointiin liittyviä seikkoja.

3. Edellä 1 ja 2 kohdasta riippumatta lainasaamisen realisointia koskevana rajoituksena ei pidetä ehtoa, jolla rajoitetaan syndikoitua lainaa koskevan osuuden luovutusta pankeille, rahoituslaitoksille tai yhteisöille, jotka säännöllisesti osallistuvat lainojen, arvopapereiden tai muiden rahoitusvarojen luomiseen tai hankkimiseen taikka niihin sijoittamiseen tai jotka on perustettu mainittua tarkoitusta varten.

▼M4

3a. Kansalliset keskuspankit käyttävät 1 päivästä tammikuuta 2018 lähtien tiettyä toimintamallia varmistaakseen sen, että kuittausriski on poistettu tai sitä on merkittävästi lievennetty, kun ne hyväksyvät tämän päivämäärän jälkeen syntyneitä lainasaamisia vakuudeksi. Lainasaamisia, jotka ovat syntyneet ennen 1 päivää tammikuuta 2018 ja jotka eivät ole olleet tämän toimintamallin kohteena, voidaan käyttää vakuutena 31 päivään joulukuuta 2019 saakka sillä edellytyksellä, että kaikki muut vakuuskelpoisuusvaatimukset täyttyvät.

▼B

4. Edellä 1 ja 2 kohdasta riippumatta maksujen keräämisestä ja jakamisesta sekä lainan hallinnoinnista vastaavan lainanvälittäjän olemassaoloa ei katsota syndikoitua lainaa koskevan osuuden vakuuskäytön tai realisoinnin rajoitukseksi, edellyttäen että a) lainanvälittäjä on unionissa sijaitseva luottolaitos ja b) asianomaisen syndikaatin jäsenen ja lainanvälittäjän palvelusuhde voidaan siirtää syndikoitua lainaa koskevan osuuden rinnalla tai osana sitä.

105 artikla

Ei pankkisalaisuuteen tai luottamuksellisuuteen liittyviä rajoituksia

Vastapuolella ja velallisella on oltava sopimus siitä, että velallinen antaa ehdottoman suostumuksensa sellaisten lainasaamista ja velallista koskevien tietojen luovuttamiseen vastapuolelta eurojärjestelmälle, joita kotimaan kansallinen keskuspankki tarvitsee voidakseen varmistaa vakuusoikeuden lainasaamisiin ja mahdollisuuden niiden realisoimiseksi nopeasti vastapuolen laiminlyödessä velvoitteitaan. Tämän vaatimuksen noudattaminen ei ole tarpeen, jos näiden tietojen luovutus ilman rajoituksia on taattu soveltuvassa kansallisessa lainsäädännössä, kuten kotimaan kansallisen keskuspankin kansallisissa asiakirjoissa kuvataan.

2 jakso

Määräaikaistalletuksia koskevat kelpoisuusvaatimukset

106 artikla

Määräaikaistalletuksia koskevat kelpoisuusvaatimukset

Edellä 12 artiklassa kuvatut, vastapuolen tekemät määräaikaistalletukset ovat eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuuskelpoisia omaisuuseriä.

3 jakso

Asuntolainavakuudellisia vähittäismarkkinavelkainstrumentteja (RMBD) koskevat kelpoisuusvaatimukset

107 artikla

Asuntolainavakuudellisia vähittäismarkkinavelkainstrumentteja (RMBD) koskevat kelpoisuusvaatimukset

1. Asuntolainavakuudellisten vähittäismarkkinavelkainstrumenttien tulee olla velkasitoumuksia tai vekseleitä, joiden vakuutena on joukko asuntolainoja mutta joissa ei ole kyse varsinaisesta arvopaperistamisesta. Vakuussammiossa olevat omaisuuserät on voitava korvata toisilla, ja kotimaan kansallisen keskuspankin etuoikeus on turvattava asianmukaisella järjestelyllä muihin velkojiin nähden, lukuun ottamatta tapauksia, jotka ovat järjestelyn ulkopuolella poliittisista syistä.

▼B

2. Asuntolainavakuudellisilla vähittäismarkkinavelkainstrumenteilla tulee olla kiinteä, ei-ehdollinen lainapääoma ja sellainen korko, josta ei voi aiheutua negatiivista kassavirtaa.

3. Asuntolainavakuudellisten vähittäismarkkinavelkainstrumenttien on oltava eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimusten mukaisia, siten kuin ne määritellään neljännen osan III osaston 2 luvun mukaisissa asuntolainavakuudellisia vähittäismarkkinavelkainstrumentteja koskevissa eurojärjestelmän luottokelpoisuusarvioinnin kehikkoon sisältyvissä säännöissä.

4. Asuntolainavakuudellisten vähittäismarkkinavelkainstrumenttien liikkeeseenlaskijoiden on oltava luottolaitoksia, jotka ovat vastapuolia ja sijoittautuneet jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro.

5. Asuntolainavakuudellisten vähittäismarkkinavelkainstrumenttien on oltava euromääräisiä tai jonkin jäsenvaltion, jonka rahayksikkö on euro, aikaisemman rahayksikön määräisiä.

6. Asuntolainavakuudellisen vähittäismarkkinavelkainstrumentin liikkeeseenlaskijan on annettava vähintään kuukausittain oma varmennus, jonka mukaan vakuussammion muodostavat asuntolainat vastaavat kotimaan kansallisen keskuspankin vahvistamissa kansallisissa järjestelyissä määriteltyjä kelpoisuusvaatimuksia, joihin luottoluokitus perustuu.

7. Asuntolainavakuudellisten vähittäismarkkinavelkainstrumenttien vakuudeksi toimittamista, käyttöä ja käsittelyä koskeviin menettelyihin sovelletaan eurojärjestelmän menettelyjä, sellaisina kuin ne on täsmennetty kotimaan kansallisen keskuspankin kansallisissa asiakirjoissa.

▼M2

4 jakso

DECC-velkainstrumentteja koskevat kelpoisuusvaatimukset

107 a artikla

Vakuuskelpoisten omaisuuserien tyyppi

1. Vakuuskelpoisia omaisuuserätyyppejä ovat 2 artiklan 70 a kohdassa esitetyn DECC-velkainstrumenttien määritelmän mukaiset velkainstrumentit.

▼M11

2. DECC-velkainstrumenteilla tulee olla kiinteä, ei-ehdollinen lainapääoma ja 63 artiklassa säädetyt kriteerit täyttävä korkorakenne. Vakuussammiossa saa olla ainoastaan lainasaamisia, joita varten on käytettävissä erityinen EKP:n DECC-lainakohtaisten tietojen raportointilomake.

▼M2

3. Vakuutena olevien lainasaamisten velallisten tulee olla sijoittautuneita jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro. Alullepanijan on oltava jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro, sijoittautunut eurojärjestelmän vastapuoli, ja liikkeeseenlaskijan tulee olla hankkinut lainasaamiset alullepanijalta.

▼M2

▼C1

4. DECC-velkainstrumenttien liikkeeseenlaskijan tulee olla jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro, sijoittautunut erityistä tarkoitusta varten perustettu yhteisö. Transaktion osapuolten tulee liikkeeseenlaskijaa, vakuutena olevien lainasaamisten velallisia ja alullepanijaa lukuun ottamatta olla ETA:han sijoittautuneita.

▼M2

5. DECC-velkainstrumenttien on oltava euromääräisiä tai jonkin jäsenvaltion, jonka rahayksikkö on euro, aikaisemman rahayksikön määräisiä.

6. Myönteiseen arvioon päädyttyään eurojärjestelmä hyväksyy DECC-velkainstrumentin rakenteen vakuuskelpoiseksi eurojärjestelmässä.

7. DECC-velkainstrumentteihin, alullepanijaan, vakuutena olevien lainasaamisten velallisiin ja soveltuvin osiin takaajiin, vakuutena olevia lainasaamisia koskeviin sopimuksiin sekä sopimuksiin, joilla varmistetaan vakuutena olevien lainasaamisten suora tai välillinen siirto alullepanijalta liikkeeseenlaskijalle, on sovellettava sen maan lakia, johon liikkeeseenlaskija on sijoittautunut.

8. DECC-velkainstrumenttien on vastattava liikkeeseenlaskupaikalle ja maksu- ja toimitusmenettelyille 66 ja 67 artiklassa asetettuja vaatimuksia.

107 b artikla

Ei huonompaa etuoikeutta DECC-velkainstrumentteihin

DECC-velkainstrumenttien etuoikeus pääomaan ja/tai korkoon ei saa olla huonompi saman liikkeeseenlaskijan muiden velkainstrumenttien haltijoiden etuoikeuksiin nähden.

107 c artikla

Luottokelpoisuusvaatimukset

DECC-velkainstrumenttien on oltava eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimusten mukaisia, siten kuin ne määritellään tämän neljännen osan III osaston 2 luvun 3 jaksossa.

107 d artikla

Vakuutena olevien lainasaamisten hankinta liikkeeseenlaskijalle

Liikkeeseenlaskijan tulee olla hankkinut vakuuspooliin kuuluvat lainasaamiset alullepanijalta tavalla, jota eurojärjestelmä pitää ’todellisena myyntinä’ tai ’todellista myyntiä’ vastaavana, joka on täytäntöönpanokelpoinen kolmansiin osapuoliin nähden ja joka on alullepanijan ja tämän velkojien ulottumattomissa, mukaan lukien tilanteet, joissa alullepanija on maksukyvytön.

▼M2

107 e artikla

DECC-velkainstrumentteja koskevat avoimuusvaatimukset

1. DECC-velkainstrumenttien on täytettävä avoimuusvaatimukset DECC-velkainstrumenttien rakenteen sekä vakuutena olevien yksittäisten lainasaamisten osalta.

2. DECC-velkainstrumenttien rakenteen osalta on julkistettava yksityiskohtaiset tiedot DECC-velkainstrumenttien keskeisistä transaktiotiedoista, kuten tiedot transaktion osapuolista, yhteenveto DECC-velkainstrumenttien keskeisistä rakenteellisista ominaisuuksista, pääpiirteittäinen kuvaus vakuuksista sekä tiedot DECC-velkainstrumenttien ehdoista. Eurojärjestelmä voi arvionsa yhteydessä vaatia merkityksellisinä pitämiltään kolmansilta osapuolilta, mukaan lukien liikkeeseenlaskija ja alullepanija, transaktiota koskevia asiakirjoja ja oikeudellisia lausuntoja.

▼M7

3. Vakuutena olevien yksittäisten lainasaamisten osalta on asetettava saataville kattavat ja standardoidut lainakohtaiset tiedot vakuussammioon kuuluvista lainasaamisista liitteessä VIII täsmennettyjen menettelyjen mukaisesti ja tekemällä tarkistukset, joita sen mukaan sovelletaan omaisuusvakuudellisten arvopapereiden vakuutena oleviin, kassavirtaa tuottaviin omaisuuseriin, lukuun ottamatta säännöksiä, jotka koskevat ilmoittamistiheyttä, sovellettavaa lainakohtaiset tiedot kattavaa ilmoituslomaketta ja sitä, että asianomaiset osapuolet toimittavat lainakohtaiset tiedot lainakohtaisen tietokannan tuottajalle. Jotta DECC-velkainstrumentit olisivat vakuuskelpoisia, kaikkien vakuutena olevien lainasaamisten on oltava homogeenisia, eli ne on voitava ilmoittaa käyttäen samaa EKP:n DECC-instrumenttien lainakohtaisten tietojen ilmoituslomaketta. Asiaankuuluvat tiedot arvioituaan eurojärjestelmä voi katsoa, ettei DECC-velkainstrumentti ole homogeeninen.

▼M2

4. Lainakohtaiset tiedot on ilmoitettava vähintään kuukausittain ja viimeistään yhden kuukauden kuluessa määräpäivästä (cut-off date). Määräpäivä, jonka mukaan lainakohtaiset tiedot ilmoitetaan, on kuukauden viimeinen kalenteripäivä. Jos lainakohtaisia tietoja ei ilmoiteta tai päivitetä kuukauden kuluessa määräpäivästä, DECC-velkainstrumentti menettää vakuuskelpoisuutensa.

▼M7

5. Omaisuusvakuudellisiin arvopapereihin sovellettavia, tietojen laatua koskevia vaatimuksia sovelletaan DECC-velkainstrumentteihin, mukaan lukien EKP:n erillinen DECC-velkainstrumentteja koskeva lainakohtaisten tietojen ilmoituslomake. Lainakohtaiset tiedot on toimitettava EKP:n erillisellä DECC-velkainstrumentteja koskevalla lainakohtaisten tietojen ilmoituslomakkeella, sellaisena kuin se on julkaistuna EKP:n verkkosivuilla,

a) ESMAn arvopaperistamisrekisteriin tai

b) eurojärjestelmän nimettyyn rekisteriin.

▼M7

5a. DECC-velkainstrumentteja koskevien lainakohtaisten tietojen toimittaminen ESMAn arvopaperistamisrekisteriin 5 kohdan a alakohdan mukaisesti aloitetaan kalenterikuukautena, joka seuraa välittömästi päivämäärää, joka on kolme kuukautta ESMAlle suoritettavan raportoinnin aloituspäivästä.

DECC-velkainstrumentteja koskevien lainakohtaisten tietojen toimittaminen eurojärjestelmän nimettyyn rekisteriin 5 kohdan b alakohdan mukaisesti sallitaan sen kalenterikuukauden loppuun saakka, johon päivämäärä kolme vuotta ja kolme kuukautta ESMAlle suoritettavan raportoinnin aloituspäivästä osuu.

EKP julkaisee verkkosivuillaan ESMAlle suoritettavan raportoinnin aloituspäivän.

▼M2

6. Vakuuskelpoisuutta arvioidessaan eurojärjestelmä ottaa huomioon a) pakollisten tietojen toimittamisen laiminlyönnit ja b) merkityksellisten tietojen puuttumisen toistuvuuden lainakohtaisia tietoja koskevista yksittäisistä kentistä.

107 f artikla

Vakuutena olevien vakuuskelpoisten lainasaamisten tyypit

1. Kaikkien vakuutena olevien lainasaamisten on täytettävä neljännen osan III osaston 1 luvun 1 jaksossa täsmennetyt lainasaamisten kelpoisuusvaatimukset, jollei tässä artiklassa säädetä toisin.

2. Jotta voidaan varmistaa vakuusoikeus lainasaamisiin ja DECC-velkainstrumenttien liikkeeseenlaskijoiden ja haltijoiden mahdollisuus näiden saamisten realisoimiseksi nopeasti alullepanijan laiminlyödessä velvoitteitaan, lainasaamisten on täytettävä seuraavia seikkoja koskevat oikeudelliset lisävaatimukset, kuten 3–9 kohdassa on täsmennetty:

a) vakuutena olevien lainasaamisten olemassaolon todentaminen;

b) lainasaamisten vakuudeksi toimittamista koskevan sopimuksen pätevyys;

c) vakuudeksi toimituksen tehokkuus kolmansiin osapuoliin nähden;

d) vakuutena olevien lainasaamisten siirtoon liittyvien rajoitusten puuttuminen;

e) vakuutena olevien lainasaamisten realisointiin liittyvien rajoitusten puuttuminen;

f) pankkisalaisuuteen tai luottamuksellisuuteen liittyvien rajoitusten puuttuminen.

Tarkempia tietoja kansallisten oikeusjärjestysten erityispiirteistä annetaan kansallisten keskuspankkien soveltamissa kansallisissa asiakirjoissa.

3. Sen maan kansallinen keskuspankki, johon alullepanija on sijoittautunut, taikka valvojat tai ulkopuoliset tilintarkastajat tarkastavat kertaluonteisesti menettelyt, joilla alullepanija toimittaa eurojärjestelmälle tietoja vakuutena olevista lainasaamisista.

▼**M2**

4. Sen maan kansallinen keskuspankki, johon alullepanija on sijoittautunut, ryhtyy vähintään seuraaviin toimiin vakuutena olevien lainasaamisten olemassaolon varmistamiseksi:

a) Se pyytää alullepanijalta vähintään neljännesvuosittain kirjallisen vahvistuksen, jossa alullepanijoiden on vahvistettava, että

   i) vakuutena olevat lainasaamiset ovat olemassa: tämä vahvistus voidaan korvata keskitetyissä luottorekistereissä olevien tietojen ristiintarkistuksella, jos tällaiset tiedot ovat olemassa;

   ii) vakuutena olevat lainasaamiset täyttävät eurojärjestelmän soveltamat kelpoisuusvaatimukset;

   iii) vakuutena olevia lainasaamisia ei käytetä samanaikaisesti vakuutena kolmansien osapuolten hyväksi ja ettei alullepanija anna tällaisia vakuutena olevia lainasaamisia vakuudeksi eurojärjestelmälle tai millekään kolmannelle osapuolelle;

   iv) alullepanija ilmoittaa asianomaiselle kansalliselle keskuspankille viimeistään seuraavana pankkipäivänä kaikista muutoksista, jotka vaikuttavat olennaisesti vakuutena olevien lainasaamisten vakuusarvoon, erityisesti lainan ennenaikaisesta, osittaisesta tai täydellisestä takaisinmaksusta, luottoluokituksen alenemisesta ja olennaisista muutoksista vakuutena olevien lainasaamisten ehdoissa.

b) Alullepanijan sijaintimaan kansallinen keskuspankki taikka asianomainen keskitetty luottorekisteri, toimivaltainen pankkivalvontaviranomainen tai ulkopuolinen tilintarkastaja tarkastaa ajoittain, joko fyysisten asiakirjojen avulla tai paikan päällä, alullepanijoiden kirjallisten vahvistusten laadun ja todenperäisyyden. Kuhunkin vakuutena olevaan lainasaamiseen liittyvän tietojen tarkastuksen tulee kattaa vähintään ominaisuudet, jotka määrittävät vakuutena olevien lainasaamisten olemassaolon ja vakuuskelpoisuuden. Niiden alullepanijoiden osalta, joilla on eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon mukainen hyväksytty sisäisten luottoluokitusten menetelmä (IRB), tehdään vakuutena olevien lainasaamisten luottokelpoisuuden arviointiin liittyviä lisätarkastuksia, jotka koskevat eurojärjestelmän luotto-operaatioissa DECC-velkainstrumenttien vakuutena käytettävien lainasaamisten velallisten maksukyvyttömyyden todennäköisyyksien tarkastuksia.

c) Alullepanijan sijaintimaan kansallisen keskuspankin taikka valvojien, ulkopuolisten tilintarkastajien tai keskitettyjen luottorekistereiden 107 f artiklan 3 kohdan tai saman artiklan 4 kohdan a tai b alakohdan mukaisesti suorittamia tarkastuksia varten tarkastuksen tekijöille annetaan valtuutus näiden tarkastusten tekemiseen tarpeen mukaan sopimukseen perustuen tai soveltuvien kansallisten vaatimusten mukaisesti.

▼**M2**

5. Sopimuksen, joka koskee vakuutena olevien lainasaamisten siirtämistä liikkeeseenlaskijalle tai niiden vakuuskäyttöön toimittamista siirron, luovutuksen tai panttauksen avulla, on oltava pätevä liikkeeseenlaskijan ja alullepanijan ja/tai siirronsaajan/luovutuksensaajan/pantinhaltijan välillä soveltuvin osin ja sovellettavan kansallisen lain mukaisesti. Alullepanijan ja/tai siirronsaajan on, tarpeen mukaan, täytettävä kaikki oikeudelliset muodollisuudet, jotka varmistavat sopimuksen pätevyyden ja vakuutena olevien lainasaamisten välillisen tai suoran siirron pätevyyden. Velalliselle tehtävään ilmoitukseen sovelletaan seuraavaa, sovellettavasta kansallisesta laista riippuen:

a) Toisinaan voi olla tarpeen ilmoitus velalliselle tai julkinen rekisteröinti i) vakuutena olevien lainasaamisten siirrosta (suoraan tai välillisesti) liikkeeseenlaskijalle tai ii) siirron tai vakuudeksi toimittamisen tehokkuuden varmistamiseksi suhteessa kolmansiin osapuoliin, kun vastapuolet toimittavat DECC-velkainstrumentteja vakuudeksi ja erityisesti iii) liikkeeseenlaskijan vakuusoikeuden (vakuutena olevien lainasaamisten osalta) ja/tai kotimaan kansallisen keskuspankin vakuusoikeuden etusijan varmistamiseksi (vakuutena olevien DECC-velkainstrumenttien osalta) suhteessa muihin velkojiin. Näissä tapauksissa ilmoituksia tai rekisteröintejä koskevat vaatimukset on täytettävä i) etukäteen tai sillä hetkellä, kun vakuutena olevat lainasaamiset tosiasiassa siirretään (suoraan tai välillisesti) liikkeeseenlaskijalle tai ii) sillä hetkellä, kun vastapuolet toimittavat DECC-velkainstrumentit vakuudeksi kotimaansa kansalliselle keskuspankille.

b) Jos etukäteen (*ex ante*) tehtävää ilmoitusta velalliselle tai julkista rekisteröintiä ei edellytetä edellä a alakohdan mukaisesti, kuten soveltuvissa kansallisissa asiakirjoissa on määritelty, velalliselle on tehtävä ilmoitus jälkikäteen (*ex post*). Jälkikäteen tehtävä ilmoitus tarkoittaa sitä, että velalliselle on kansallisissa asiakirjoissa täsmennetyllä tavalla ilmoitettava siitä, että vakuutena olevat lainasaamiset on siirretty tai toimitettu vakuudeksi, välittömästi laiminlyönnin tai vastaavan luottotapahtuman tapahduttua kansallisissa asiakirjoissa tarkemmin täsmennetyllä tavalla.

c) Edellä a ja b alakohdassa esitetään vähimmäisvaatimukset. Eurojärjestelmä voi päättää edellyttää ennakkoilmoitusta tai rekisteröintiä myös muissa kuin edellä esitetyissä tilanteissa, haltijainstrumentit mukaan lukien.

6. Vakuutena olevien lainasaamisten on oltava täysin siirtokelpoisia ja niiden on oltava siirrettävissä liikkeeseenlaskijalle ilman rajoituksia. Vakuutena olevia lainasaamisia koskevat sopimukset tai muut sopimusjärjestelyt alullepanijan ja velallisen välillä eivät saa sisältää vakuuden siirtoa koskevia rajoittavia määräyksiä. Vakuutena olevia lainasaamisia koskevat sopimukset tai muut sopimusjärjestelyt alullepanijan ja velallisen välillä eivät saa sisältää vakuutena olevien lainasaamisten realisointia koskevia rajoittavia määräyksiä, mukaan lukien realisoinnin muotoa, ajankohtaa tai muita sille asetettuja vaatimuksia koskevat rajoitukset, jotta eurojärjestelmä pystyy realisoimaan DECC-velkainstrumenttien vakuuden.

▼M2

7. Edellä 6 kohdasta riippumatta vakuutena olevien lainasaamisen realisointia koskevana rajoituksena ei pidetä ehtoa, jolla rajoitetaan syndikoitua lainaa koskevan osuuden luovutusta pankeille, rahoituslaitoksille tai yhteisöille, jotka säännöllisesti osallistuvat lainojen, arvopapereiden tai muiden rahoitusvarojen luomiseen tai hankkimiseen taikka niihin sijoittamiseen, tai jotka on perustettu mainittua tarkoitusta varten.

8. Edellä 6 ja 7 kohdasta riippumatta maksujen keräämisestä ja jakamisesta sekä lainan hallinnoinnista vastaavan lainanvälittäjän olemassaoloa ei katsota syndikoitua lainaa koskevan osuuden vakuuskäytön tai realisoinnin rajoitukseksi, edellyttäen että

a) lainanvälittäjä on jäsenvaltiossa sijaitseva luottolaitos ja

b) asianomaisen syndikaatin jäsenen ja lainanvälittäjän välinen palvelusuhde voidaan siirtää syndikoitua lainaa koskevan osuuden rinnalla tai osana sitä.

9. Alullepanijalla ja velallisella on oltava sopimus siitä, että velallinen antaa ehdottoman suostumuksensa siihen että alullepanija, liikkeeseenlaskija ja mikä tahansa vastapuoli, joka toimittaa vakuudeksi DECC-velkainstrumentin, antaa eurojärjestelmälle sellaisia vakuutena olevaa lainasaamista ja velallista koskevia tietoja, jotka asianomainen kansallinen keskuspankki tarvitsee voidakseen varmistaa vakuusoikeuden vakuutena oleviin lainasaamisiin ja mahdollisuuden niiden realisoimiseksi nopeasti alullepanijan/liikkeeseenlaskijan laiminlyödessä velvoitteitaan.

▼B

2 LUKU

Eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset ei-jälkimarkkinakelpoisille omaisuuserille

108 artikla

Eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset ei-jälkimarkkinakelpoisille omaisuuserille

Ei-jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien vakuuskelpoisuutta arvioitaessa sovelletaan seuraavia luottokelpoisuusvaatimuksia.

a) Lainasaamisten luottokelpoisuus arvioidaan velallisen tai takaajan luottokelpoisuuden perusteella, ja sen on vähintään vastattava eurojärjestelmän yhdenmukaistetun luokitusasteikon luokkaa 3.

b) Asuntolainavakuudellisten vähittäismarkkinavelkainstrumenttien (RMBD) luottoluokituksen on vähintään vastattava eurojärjestelmän yhdenmukaistetun luokitusasteikon luokkaa 2.

▼B

1 jakso

Eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset lainasaamisille

109 artikla

Lainasaamisten luottokelpoisuuden arviointia koskevat yleiset säännöt

1. Eurojärjestelmä arvioi lainasaamisten luottokelpoisuuden luottokelpoisuusarvion perusteella, jonka on antanut velalliselle tai takaajalle vastapuolen 110 artiklan mukaisesti valitsema luottokelpoisuuden arviointijärjestelmä tai -lähde.

2. Vastapuolten on ilmoitettava asianomaiselle keskuspankille seuraavan pankkipäivän loppuun mennessä vakuudeksi toimitettujen lainasaamisten velallisten luottotapahtumista, mukaan lukien maksuviivästykset, jotka ovat tulleet sen tietoon, ja vastapuolen on asianomaisen kansallisen keskuspankin vaatimuksesta vedettävä kyseiset lainasaamiset pois vakuuskäytöstä tai korvattava ne toisilla vakuuksilla.

3. Vastapuolten vastuulla on varmistaa, että niillä on käytössään kaikkein viimeisin saatavilla oleva ajantasainen luottokelpoisuusarvio, jonka niiden valitsema luottokelpoisuuden arviointijärjestelmä tai -lähde on antanut vakuutena käytettyjen lainasaamisten velallisille tai takaajille.

110 artikla

Luottokelpoisuuden arviointijärjestelmän tai -lähteen valinta

▼M11

1. Lainasaamisia vakuudeksi toimittavien vastapuolen on valittava yksi luottokelpoisuuden arviointijärjestelmä niistä kolmesta luottokelpoisuuden arviointilähteestä, jotka eurojärjestelmä on hyväksynyt neljännen osan V osastossa esitettyjen yleisten hyväksymisvaatimusten mukaisesti. Ulkoiset luottoluokituslaitokset lähteekseen valinnut vastapuoli saa hyödyntää kaikkien hyväksyttyjen ulkoisten luottoluokituslaitosten luokituksia.

▼B

2. Sen lisäksi mitä 1 kohdassa säädetään, kansallinen keskuspankki voi perustellusta pyynnöstä myöntää vastapuolelle oikeuden hyödyntää useampaa kuin yhtä luottokelpoisuuden arviointijärjestelmää tai -lähdettä, kun perusteena on ’ensisijaisen’ luottokelpoisuuden arviointilähteen tai -järjestelmän riittämätön kattavuus.

3. Jos vastapuolella on oikeus hyödyntää useampaa kuin yhtä luottokelpoisuuden arviointijärjestelmää tai -lähdettä, edellytetään, että ’ensisijaisesta’ järjestelmästä tai lähteestä saadaan suurin osa vakuudeksi toimitettujen lainasaamisten velallisten luottokelpoisuusarvioista. Jos velallisella tai takaajalla on tämän ensisijaisen järjestelmän tai lähteen luottoluokitus, velallisen tai takaajan luottokelpoisuus ja aliarvostus määritetään ainoastaan tämän luottokelpoisuusarvion perusteella.

4. Vastapuolen on käytettävä valitsemaansa luottokelpoisuuden arviointijärjestelmää tai -lähdettä vähintään 12 kuukauden pituisen ajanjakson.

▼B

5. Edellä 4 kohdassa täsmennetyn ajanjakson jälkeen vastapuoli voi toimittaa perustellun pyynnön kotimaansa kansalliselle keskuspankille aiemmin valitsemansa luottokelpoisuuden arviointijärjestelmän tai -lähteen vaihtamiseksi.

6. Tietyissä tapauksissa, erityisesti silloin kun vastapuoli on ottamassa käyttöön sisäisten luottoluokitusten menetelmäänsä tai aloittamassa lainasaamisten vakuuskäyttöä, kansallinen keskuspankki voi erityisistä syistä, perustellun pyynnön saatuaan, myöntää vastapuolelle poikkeuksen 4 kohdan mukaisesta 12 kuukauden pituista ajanjaksoa koskevasta rajoituksesta ja myöntää vastapuolelle luvan vaihtaa luottokelpoisuuden arviointijärjestelmää tai -lähdettä kyseisen ajanjakson aikana.

7. Jos vastapuoli on valinnut ulkoisten luottoluokituslaitosten luottokelpoisuusarviot lähteekseen, se voi käyttää tällaisten laitosten antamia velallisten tai takaajien luottoluokituksia. Jos samalle lainasaamiselle on saatavissa useiden ulkoisten luottoluokituslaitosten antamia velallis- tai takaajaluokituksia, käytetään parasta saatavissa olevaa ulkoisen luottoluokituslaitoksen luokitusta.

111 artikla

Luottoluokitukset lainasaamisille, joiden velallisena tai takaajana on julkisyhteisö tai yritys

1. Eurojärjestelmä arvioi sellaisten lainasaamisten luottokelpoisuuden, joissa velallisena tai takaajana on julkisyhteisö, seuraavien sääntöjen mukaisesti ja seuraavassa järjestyksessä.

a) ►C2 Jos saatavissa on vastapuolen valitseman järjestelmän tai lähteen luottoluokitus, eurojärjestelmä käyttää kyseistä luokitusta todetakseen, täyttääkö velallisena tai takaajana oleva julkisyhteisö 108 artiklan mukaiset ei-jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä koskevat eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset. ◄

b) Jos a kohdassa tarkoitettua luottoluokitusta ei ole saatavissa, eurojärjestelmä käyttää luottoluokitusta, jonka on antanut hyväksytty ulkoinen luottoluokituslaitos velallisena tai takaajana olevalle julkisyhteisölle tai julkisoikeudelliselle laitokselle.

c) Jos a tai b kohdan mukaista luottoluokitusta ei ole saatavilla, asianomaiseen velallisena tai takaajana olevaan julkisyhteisöön tai julkisoikeudelliseen laitokseen sovelletaan 87 artiklan mukaista jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin sovellettavaa menettelyä.

2. ►C2 Eurojärjestelmä arvioi seuraavasti niiden lainasaamisten luottokelpoisuuden, joissa velallisena tai takaajana on yritys: vastapuolen valitseman järjestelmän tai lähteen antaman luottoluokituksen on täytettävä ei-jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä koskevat eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset, kuten 108 artiklassa säädetään. ◄

▼B

2 jakso

Asuntolainavakuudellisia vähittäismarkkinavelkainstrumentteja (RMBD) koskevat eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset

112 artikla

Asuntolainavakuudellisia vähittäismarkkinavelkainstrumentteja (RMBD) koskevien eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimusten määrittely

Edellä 108 artiklassa säädettyjen luottokelpoisuusvaatimusten täyttämiseksi kotimaan kansallinen keskuspankki arvioi asuntolainavakuudellisten vähittäismarkkinavelkainstrumenttien luottokelpoisuuden perustuen kyseisellä lainkäyttöalueella sovellettavaan, kansallisissa asiakirjoissa täsmennettyyn luottokelpoisuuden arviointimenettelyyn.

▼M2

3 jakso

DECC-velkainstrumentteja koskevat eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset

112 a artikla

DECC-velkainstrumentteja koskevat eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset

▼M11

1. DECC-velkainstrumenttien osalta ei vaadita luottokelpoisuuden arviointia sellaisen luottokelpoisuuden arviointilähteen perusteella, joka on yksi kolmesta eurojärjestelmän hyväksymästä lähteestä neljännen osan V osastossa esitettyjen yleisten hyväksymisvaatimusten mukaisesti.

2. Jokaisella DECC-velkainstrumentin vakuussammiossa olevalla lainasaamisella on oltava luottoluokitus, jonka on antanut jokin niistä kolmesta luottokelpoisuuden arviointilähteestä, jotka eurojärjestelmä on hyväksynyt neljännen osan V osastossa esitettyjen yleisten hyväksymisvaatimusten mukaisesti. Lisäksi käytetyn luottokelpoisuuden arviointijärjestelmän tai -lähteen on oltava sama järjestelmä tai lähde kuin se, jonka alullepanija on valinnut 110 artiklan mukaisesti. Vakuutena oleviin lainasaamisiin sovellettavia eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimuksia koskevia sääntöjä sovelletaan 1 jakson mukaisesti.

▼M2

3. Kunkin DECC-velkainstrumentin vakuuspoolissa olevan lainasaamisen luottokelpoisuus arvioidaan velallisen tai takaajan luottokelpoisuuden perusteella, ja sen on vähintään vastattava eurojärjestelmän yhdenmukaistetun luokitusasteikon luokkaa 3.

▼B

IV OSASTO

JÄLKIMARKKINAKELPOISILLE JA EI-JÄLKIMARKKINAKELPOISILLE OMAISUUSERILLE ANNETUT TAKAUKSET

113 artikla

Takauksiin sovellettavat vaatimukset

1. Eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimusten täyttyminen voidaan todeta takaajille annettujen luottoluokitusten perusteella 82–84 artiklan mukaisesti, kun kyse on jälkimarkkinakelpoisista omaisuuseristä, ja 108 artiklan mukaisesti, kun kyse on lainasaamisista.

▼B

2. Eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimusten mukaisten takaajien myöntämien takausten on täytettävä tässä osastossa esitetyt vaatimukset.

3. Edellä 1 kohtaa sovellettaessa takaaja arvioidaan erikseen luottoluokituksensa perusteella, ja sen on täytettävä eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset.

114 artikla

Takauksen ominaispiirteet

1. Takaajan on takauksen ehtojen mukaisesti annettava ehdoton, peruuttamaton ja vaadittaessa maksettava takaus liikkeeseenlaskijan tai velallisen velvoitteista, jotka liittyvät pääoman, koron tai muiden sellaisten maksujen suorittamiseen, jotka erääntyvät maksettaviksi jälkimarkkinakelpoisen omaisuuserän tai lainasaamisen perusteella, kunnes jälkimarkkinakelpoinen omaisuuserä tai lainasaaminen on kokonaan maksettu. Tässä yhteydessä ei vaadita, että takauksen tulisi liittyä nimenomaisesti jälkimarkkinakelpoiseen omaisuuserään tai lainasaamiseen, vaan se voi koskea ainoastaan liikkeeseenlaskijaa tai velallista edellyttäen, että asianomainen jälkimarkkinakelpoinen omaisuuserä tai lainasaaminen kuuluu takauksen piiriin.

2. Takauksen on oltava vaadittaessa maksettava (first demand) riippumatta takauksen kohteena olevasta jälkimarkkinakelpoisesta omaisuuserästä tai lainasaamisesta. Veronkantoon oikeutettujen julkisyhteisöjen antamien takausten on oltava vaadittaessa maksettavia tai niissä on muutoin todettava, että maksu suoritetaan heti ja täsmällisesti laiminlyönnin toteamisen jälkeen.

3. Takauksen on oltava oikeudellisesti pätevä, sitova ja täytäntöönpanokelpoinen takaajaa vastaan.

4. Takaukseen on sovellettava jonkin jäsenvaltion lakia.

▼M7

5. Jos takaajana on muu kuin veronkantoon oikeutettu julkisyhteisö, asianomaiselle kansalliselle keskuspankille on toimitettava takauksen oikeudellista pätevyyttä, sitovaa vaikutusta ja täytäntöönpanokelpoisuutta koskeva, muodoltaan ja sisällöltään eurojärjestelmälle hyväksyttävä oikeudellinen vahvistus, ennen kuin takauksen kohteena olevat jälkimarkkinakelpoiset omaisuuserät tai lainasaamiset voidaan katsoa vakuuskelpoisiksi. Oikeudellisen vahvistuksen laativat henkilöt, jotka ovat riippumattomia vastapuolesta, liikkeeseenlaskijasta/velallisesta ja takaajasta sekä lain nojalla päteviä antamaan tällaisen vahvistuksen sovellettavan lainsäädännön mukaisesti, esim. asianajotoimiston asianajajat tai juristit, jotka työskentelevät tunnustetussa akateemisessa laitoksessa tai julkisessa elimessä. Oikeudellisessa vahvistuksessa on todettava myös, ettei takaus ole henkilökohtainen ja että vain jälkimarkkinakelpoisen omaisuuserän haltija tai lainasaamisen velkoja voi panna sen täytäntöön. Jos takaaja on sijoittautunut muulle lainkäyttöalueelle kuin sille, jonka lakia takaukseen sovelletaan, oikeudellisessa vahvistuksessa on todettava myös, että takaus on pätevä ja täytäntöönpanokelpoinen sen lainkäyttöalueen lain mukaan, johon takaaja on sijoittautunut. Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien tapauksessa vastapuolen on toimitettava oikeudellinen vahvistus tarkastettavaksi sille kansalliselle keskuspankille, joka raportoi takauksen kohteena olevan omaisuuserän sisällytettäväksi vakuuskelpoisten omaisuuserien listalle. Lainasaamisten osalta

▼M7

lainasaamisten toimittamista vakuudeksi esittävän vastapuolen on toimitettava oikeudellinen vahvistus tarkastettavaksi sen lainkäyttöalueen kansalliselle keskuspankille, jonka lakia lainasaamiseen sovelletaan. Täytäntöönpanokelpoisuutta koskeva vaatimus riippuu maksukyvyttömyyttä tai konkurssia koskevasta lainsäädännöstä, yleisistä kohtuullisuusperiaatteista ja muista vastaavista laeista ja periaatteista, joita sovelletaan takaajaan ja jotka yleisesti vaikuttavat velkojien oikeuksiin takaajaan nähden.

▼B

115 artikla

Ei huonompaa etuoikeutta takaajan velvoitteiden suhteen

Takaukseen perustuvien takaajan velvoitteiden on oltava vähintään yhdenvertaisia (*pari passu*) ja samassa suhteessa (*pro rata*) takaajan kaikkiin muihin vakuudettomiin sitoumuksiin nähden.

116 artikla

Takaajia koskevat luottokelpoisuusvaatimukset

Takaajan on täytettävä eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset, jotka täsmennetään 82–84 artiklassa jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien takaajia koskevissa eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikkoon sisältyvissä säännöissä tai 108 artiklan mukaisissa lainasaamisten takaajia koskevissa säännöissä.

117 artikla

Takaajan tyyppi

Takaajan tulee olla

a) jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien osalta 69 artiklan mukaisesti: keskuspankki, joka sijaitsee jossakin jäsenvaltiossa, tai julkisyhteisö, valtiosidonnainen laitos, luottolaitos, rahoituslaitos, yritys, kansainvälinen kehityspankki tai kansainvälinen organisaatio; tai

b) lainasaamisten osalta 95 artiklan mukaisesti: yritys, julkisyhteisö, kansainvälinen kehityspankki tai kansainvälinen organisaatio.

118 artikla

Takaajan sijoittautumispaikka

1. Takaajan tulee olla sijoittautunut

a) 70 artiklan mukaisesti ETA:han, jos kyse on jälkimarkkinakelpoisista omaisuuseristä, paitsi jos yksittäinen velkainstrumentti täyttää luottokelpoisuusvaatimukset ilman takaustakin. Mahdollisuutta käyttää ulkoisen

▼B

luottoluokituslaitoksen takaajaluokitusta jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin sovellettavien luottokelpoisuusvaatimusten täyttämiseksi käsitellään 84 artiklassa;

b) 70 artiklan mukaisesti jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro, jos kyse on velkainstrumenteista, joiden takaajana on yritys ja joille ei ole olemassa hyväksytyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa liikkeeseenlaskun, liikkeeseenlaskijan tai takaajan luottoluokitusta;

c) 96 artiklan mukaisesti jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro, jos kyse on lainasaamisista, paitsi jos ei-jälkimarkkinakelpoiset omaisuuserät täyttävät luottokelpoisuusvaatimukset ilman takaustakin. Mahdollisuutta käyttää takaajasta tehtyä luottokelpoisuusarviota lainasaamisten luottokelpoisuudelle asetettujen vaatimusten täyttämiseksi käsitellään 108 artiklassa.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, 70 ja 96 artiklan mukaisesti kansainväliset kehityspankit ja kansainväliset organisaatiot hyväksytään takaajiksi sijoittautumispaikastaan riippumatta.

V OSASTO

EUROJÄRJESTELMÄN LUOTTOKELPOISUUDEN ARVIOINTIKEHIKKO VAKUUSKELPOISILLE OMAISUUSERILLE

119 artikla

Hyväksytyt luottokelpoisuuden arviointilähteet ja -järjestelmät

▼M7

1. Luottokelpoisuutta koskevien tietojen, joihin eurojärjestelmä perustaa arvionsa omaisuuserien vakuuskelpoisuudesta eurojärjestelmän luotto-operaatioissa, tulee olla peräisin luottokelpoisuuden arviointijärjestelmästä, joka kuuluu johonkin seuraavista kolmesta lähteestä:

a) ulkoiset luottoluokituslaitokset,

b) kansallisten keskuspankkien omat luottokelpoisuuden arviointijärjestelmät;

c) vastapuolten sisäisten luottoluokitusten menetelmät;

2. Kuhunkin 1 kohdassa mainittuun luottokelpoisuuden arviointilähteeseen voi kuulua useita järjestelmiä. Luottokelpoisuuden arviointijärjestelmien on täytettävä tässä osastossa säädetyt hyväksymisvaatimukset. Luettelo hyväksytyistä luottokelpoisuuden arviointijärjestelmistä eli ulkoisista luottoluokituslaitoksista ja kansallisten keskuspankkien omista luottokelpoisuuden arviointijärjestelmistä julkaistaan EKP:n verkkosivuilla.

▼B

3. ►C2 Kaikkiin hyväksyttyihin luottokelpoisuuden arviointijärjestelmiin sovelletaan 126 artiklan mukaista eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa määriteltyä laadun seurantaa. ◄

4. Eurojärjestelmä julkaisee tietoja luotto-operaatioidensa riskienhallintaan hyväksymistään luottokelpoisuuden arviointijärjestelmistä mutta ei ota vastuuta hyväksyttyjä luottokelpoisuuden arviointijärjestelmiä koskevista arvioistaan.

▼B

5. Luottokelpoisuuden arviointijärjestelmä voidaan sulkea eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa hyväksyttyjen järjestelmien ulkopuolelle, jos sen käytössä rikotaan arviointikehikkoon sisältyviä sääntöjä ja menettelytapoja.

120 artikla

Yleiset vaatimukset ulkoisten luottoluokituslaitosten hyväksymiseksi luottokelpoisuuden arviointilähteeksi

▼M4

1. Eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa ulkoisille luottoluokituslaitoksille asetetaan seuraavat yleiset hyväksymisvaatimukset:

a) Ulkoisilla luottoluokituslaitoksilla on oltava Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen rekisteröinti asetuksen (EY) N:o 1060/2009 mukaisesti.

b) Ulkoisten luottoluokituslaitosten tulee täyttää tietyt toiminnalliset vaatimukset ja tarjota riittävän kattavia luokituspalveluja, jotta voidaan varmistaa eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon toteuttamisen tehokkuus. Ulkoisten luottoluokituslaitosten antamien luottoluokitusten käyttö edellyttää erityisesti, että näitä arviointeja koskevat tiedot ovat eurojärjestelmän saatavilla, samoin kuin tiedot arvioiden vertaamiseksi ja suhteuttamiseksi eurojärjestelmän luottokelpoisuusarvioinnissa käytettäviin luottoluokkiin sekä luottokelpoisuusarvioinnin laadun seuraamiseksi 126 artiklan mukaisesti.

▼M9

2. Liitteessä IXc kuvatun hakemusmenettelyn jälkeen eurojärjestelmällä on oikeus päättää, aloittaako se hyväksymismenettelyn eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa luottoluokituslaitoksen pyynnöstä. Eurojärjestelmän on päätöstä tehdessään otettava liitteessä IXa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti huomioon muun muassa se, tarjoaako luottoluokituslaitos asianmukaisen kattavuuden eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon tehokkaalle täytäntöönpanolle.

2a. Kun eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon mukainen hyväksymismenettely on aloitettu, eurojärjestelmä tutkii kaikki lisätiedot, joita on pidettävä merkityksellisinä eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi, mukaan lukien ulkoisen luottoluokituslaitoksen kyky i) noudattaa arviointikehikon laadunseurannan kriteerejä ja sääntöjä liitteessä IX vahvistettujen vaatimusten sekä (tarvittaessa) liitteessä IXb vahvistettujen erityisten kriteerien mukaisesti ja ii) täyttää liitteessä IXc vahvistetut hyväksymiskriteerit. Eurojärjestelmällä on oikeus päättää, hyväksyykö se ulkoisen luottoluokituslaitoksen eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa annettujen tietojen sekä riskejä ja vastuita koskevan arviointinsa perusteella.

▼B

3. Kun ulkoinen luottoluokituslaitos toimittaa eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon mukaiset laadun seurantatiedot noudattaen 126 artiklaa, sen on samassa yhteydessä toimitettava ulkoisen luottoluokituslaitoksen toimitusjohtajan tai tämän valtuuttaman, sisäisestä tarkastuksesta tai compliance-toiminnosta vastaavan henkilön allekirjoittama todistus, jossa vahvistetaan seurantaa varten toimitettujen tietojen tarkkuus ja oikeellisuus.

121 artikla

Kansallisten keskuspankkien omien luottokelpoisuuden arviointijärjestelmien yleiset hyväksymisvaatimukset ja toimintamenettelyt

1. Kansallinen keskuspankki voi käyttää luottokelpoisuuden arviointiin omaa luottokelpoisuuden arviointijärjestelmäänsä. Kansallisen keskuspankin päätös ottaa käyttöön oma sisäinen luottokelpoisuuden arviointijärjestelmä edellyttää eurojärjestelmän hyväksymismenettelyä.

▼B

2. Sisäisellä luottokelpoisuuden arviointijärjestelmällä voi tehdä luottokelpoisuuden arviointeja etukäteen tai vastapuolen nimenomaisesta pyynnöstä kun omaisuuserää on esitetty vakuudeksi omaa luottokelpoisuuden arviointijärjestelmää käyttävälle kansalliselle keskuspankille.

3. Kun omaisuuserä, jonka velallisen tai takaajan luottokelpoisuus on arvioitava, on 2 kohdan mukaisesti esitetty vakuudeksi omaa luottokelpoisuuden arviointijärjestelmää käyttävälle kansalliselle keskuspankille, tämä keskuspankki ilmoittaa vastapuolelle joko omaisuuserän vakuuskelpoisuudesta tai luottokelpoisuusarvion tekemiseen tarvittavasta ajasta. Jos sisäisessä luottokelpoisuuden arviointijärjestelmässä rajoitutaan arvioimaan vain tietyntyyppisiä velallisia tai takaajia, tai jos luottoriskin arvioimiseksi tarpeellisia tietoja tai dataa ei saada, kyseinen kansallinen keskuspankki ilmoittaa vastapuolelle asiasta viipymättä. Kummassakaan tapauksessa asianomaista velallista tai takaajaa ei hyväksytä, elleivät omaisuuserät täytä luottokelpoisuusvaatimuksia jonkin sellaisen vaihtoehtoisen luottokelpoisuuden arviointilähteen tai -järjestelmän mukaan, jota vastapuolella on 110 artiklan mukaan oikeus käyttää. Jos vakuutena olevat omaisuuserät menettävät vakuuskelpoisuutensa velallisen tai takaajan luottokelpoisuuden heikentymisen vuoksi, omaisuuserät on poistettava niin pian kuin mahdollista. Koska arvioitavien yritysten ja omaa luottokelpoisuuden arviointijärjestelmää käyttävän kansallisen keskuspankin välillä ei ole sopimussuhdetta, eikä yrityksillä ole lakiin perustuvaa velvollisuutta antaa ei-julkisia tietoja omaa luottokelpoisuuden arviointijärjestelmää käyttävälle kansalliselle keskuspankille, tietojen toimittaminen tapahtuu vapaaehtoisuuden pohjalta.

4. Maissa, joissa asuntolainavakuudellisia vähittäismarkkinavelkainstrumentteja (RMBD) käytetään vakuutena eurojärjestelmän luotto-operaatioissa, kotimaan kansallisen keskuspankin tulee ottaa käyttöön eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon mukaiset luottokelpoisuuden arviointimenettelyt tämäntyyppisiä omaisuuseriä varten. Tällaisten menettelyjen käyttö edellyttää eurojärjestelmän hyväksymismenettelyä ja vuotuista laadun seurantaprosessia 126 artiklassa täsmennetyllä tavalla.

122 artikla

Sisäisten luottoluokitusten menetelmien yleiset hyväksymisvaatimukset

1. Vastapuolen on tehtävä hakemus kotimaansa kansalliselle keskuspankille saadakseen sisäisten luottoluokitusten menetelmälleen eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon mukaisen hyväksynnän.

2. Edellä 1 kohdassa oleva vaatimus koskee kaikkia vastapuolia, jotka suunnittelevat sisäisten luottoluokitusten menetelmän käyttöä, olivatpa ne emoyhtiöitä, tytäryhtiöitä tai sivukonttoreita ja riippumatta siitä, hyväksyykö niiden sisäisen luottoluokitusmenetelmän saman maan toimivaltainen viranomainen emoyhtiöiden ja mahdollisesti tytäryhtiöiden osalta, vai emoyhtiön kotivaltion toimivaltainen viranomainen sivukonttoreiden ja mahdollisesti tytäryhtiöiden osalta.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun vastapuolen hakemukseen on sisällytettävä seuraavat tiedot ja asiakirjat, jotka on tarvittaessa käännettävä kotimaan kansallisen keskuspankin työkielelle:

a) kopio toimivaltaisen valvontaviranomaisten päätöksestä, jolla hyväksytään vastapuolen sisäisten luottoluokitusten menetelmän käyttäminen vakavaraisuusvaatimuksiin liittyvässä laskennassa konsolidoidusti tai ei-konsolidoidusti ja josta käyvät ilmi mahdolliset hyväksymisen ehdot;

▼M4

▼C3

b) toimivaltaisen viranomaisen ajantasainen arviointi, josta ilmenevät kyseisellä hetkellä saatavilla olevat tiedot kaikista sisäisen luottoluokituksen menetelmän käyttöön vakuustarkoituksissa vaikuttavista seikoista ja kaikista seikoista, jotka liittyvät eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon mukaisessa laadunseurannassa käytettäviin tietoihin;

▼B

c) tiedot toimivaltaisen viranomaisten mahdollisesti suosittelemista tai vaatimista muutoksista vastapuolen sisäisten luottoluokitusten menetelmään sekä muutosten toteuttamisen määräaika;

d) tiedot siitä, miten menetelmässä määritetään velallisten maksukyvyttömyyden todennäköisyys, sekä menetelmän luottoluokat ja niihin liittyvät maksukyvyttömyyden todennäköisyydet vuoden aikajänteellä, jotta voidaan määritellä, minkä tasoiset luokitukset hyväksytään;

e) kopio viimeisimmästä vakavaraisuussäännösten kolmannen pilarin (markkinakuri) mukaisista tiedoista, jotka vastapuolten on julkaistava säännöllisin väliajoin markkinakuria koskevien vaatimusten mukaisesti Basel III-sääntelyn, direktiivin 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 nojalla;

f) toimivaltaisen viranomaisen ja ulkopuolisen tilintarkastajan nimet ja osoitteet;

g) historiatiedot maksukyvyttömyyden toteutumisprosenteista vastapuolen sisäisten luottoluokitusten menetelmän kussakin luottoluokassa hakemusta edeltäviltä viideltä viimeisimmältä kalenterivuodelta. Jos toimivaltainen viranomainen on antanut hyväksyntänsä sisäisten luottoluokitusten menetelmän käyttämiseen vakavaraisuusvaatimuksiin liittyvässä laskennassa näiden kalenterivuosien aikana, tietojen tulee kattaa aika, josta lähtien menetelmä hyväksyttiin vakavaraisuusvaatimusten laskentaa varten. Maksukyvyttömyyden toteutumisprosentteja kussakin luottoluokassa koskevien vuositason historiatietojen sekä muiden mahdollisten tietojen on vastattava 126 artiklan laadun seurantaprosessia koskevia säännöksiä, ikään kuin näitä säännöksiä olisi sovellettu sisäisten luottoluokitusten menetelmään kyseisen jakson aikana;

h) tiedot, joita edellytetään 126 artiklan mukaista laadun seurantaa varten samalla tavalla kuin eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehyksen mukaisesti jo hyväksytyiltä sisäisten luottoluokitusten menetelmiltä vaaditaan; tietojen on oltava kuluvalta vuodelta hakemuksen jättämishetken mukaan.

4. Vastapuolelta ei vaadita 3 kohdan a–c alakohdassa lueteltujen tietojen toimittamista, jos toimivaltainen viranomainen on toimittanut nämä tiedot suoraan kotimaan kansalliselle keskuspankille sen pyynnöstä.

▼B

5. Vastapuolen 1 kohdan mukaisesti tekemässä hakemuksessa tulee olla vastapuolen toimitus- tai talousjohtajan tai muun vastaavassa asemassa olevan johtajan tai jonkun näistä valtuuttaman henkilön allekirjoitus.

123 artikla

Sisäisten luottoluokitusten menetelmää soveltavien vastapuolten raportointivelvoitteet

1. Vastapuolet ilmoittavat kotimaan kansalliselle keskuspankille 122 artiklan 3 kohdan b–f alakohdassa tarkoitetut tiedot vuosittain tai kansallisen keskuspankin pyytäessä niitä, ellei toimivaltainen viranomainen toimita kyseisiä tietoja suoraan kotimaan kansalliselle keskuspankille sen pyynnöstä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa vuositiedoissa tulee olla vastapuolen toimitus- tai talousjohtajan tai muun vastaavassa asemassa olevan johtajan tai jonkun näistä valtuuttaman henkilön allekirjoitus. Eurojärjestelmä toimittaa kopion kirjeestä vastapuolen toimivaltaiselle viranomaiselle ja tarvittaessa ulkopuoliselle tilintarkastajalle.

3. Kansalliset keskuspankit suorittavat, osana sisäisten luottoluokitusten menetelmien säännöllistä seurantaa, vastapuolten toimittamien tilastotietojen tarkastuksia paikan päällä (on-site) ja muutoin (off-site) vuosittaista laadun seurantaprosessia varten. Näiden tarkastusten tavoitteena on tarkistaa, että tarkasteltavaa seurantajoukkoa koskevat tiedot ovat oikein, täsmälliset ja täydelliset.

4. Vastapuolten on noudatettava kaikkia toiminnallisia kriteerejä, jotka on määritelty kotimaan kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä, mukaan lukien säännökset, joissa määritellään

a) *ad hoc* -tarkastukset koskien menettelyjä, joita noudatetaan ilmoitettaessa lainasaamisten ominaisuuksia kotimaan kansalliselle keskuspankille;

b) kotimaan kansallisen keskuspankin (tai vaihtoehtoisesti toimivaltaisen viranomaisen tai ulkopuolisen tilintarkastajan) vuosittain tekemät tarkastukset, joiden avulla määritetään liitteessä IX tarkoitettujen seurantajoukkojen tarkkuus ja oikeellisuus;

c) vaatimus toimittaa vakuuskelpoisuuden muutoksia koskevat tiedot viimeistään seuraavan pankkipäivän kuluessa ja poistaa asianomaiset lainasaamiset tarvittaessa välittömästi;

▼B

d) vaatimus ilmoittaa kotimaan kansalliselle keskuspankille seikoista tai olosuhteista, jotka voivat olennaisesti vaikuttaa sisäisten luottoluokitusten menetelmän käyttöön eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa määriteltyjä tarkoituksia varten tai tapaan, jolla sisäisten luottoluokitusten menetelmä johtaa vakuuskelpoisuuden toteamiseen, mukaan lukien sellaiset merkittävät muutokset vastapuolen sisäisten luottoluokitusten menetelmässä, jotka voivat vaikuttaa sisäisten luottoluokitusten menetelmän luottoluokkien tai maksukyvyttömyyden todennäköisyyden vastaavuuteen eurojärjestelmän yhdenmukaistettuun luokitusasteikkoon nähden.

▼M7

_____

_____

▼B

126 artikla

Eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa määritelty arviointijärjestelmien laadun seuranta

1. Kaikkiin hyväksyttyihin luottokelpoisuuden arviointijärjestelmiin sovelletaan vuosittain liitteen IX mukaista eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa määriteltyä laadun seurantaa, jonka tarkoituksena on varmistaa, että luottokelpoisuuden arviointijärjestelmän antamien luottokelpoisuuden arviointien suhde eurojärjestelmän yhdenmukaistettuun luokitusasteikkoon säilyy oikeana ja että eri järjestelmien ja lähteiden luottokelpoisuutta koskevat arviot ovat keskenään vertailukelpoisia.

2. Eurojärjestelmä pidättää itsellään oikeuden pyytää arvioiden laadun seurannan kannalta tarpeellisia lisätietoja.

3. Laadun seuranta voi johtaa korjauksiin siinä tavassa, jolla luottokelpoisuuden arviointijärjestelmän antamat luottokelpoisuusarviointia koskevat tiedot suhteutetaan eurojärjestelmän yhdenmukaistettuun luokitusasteikkoon.

4. Eurojärjestelmä voi päättää luottokelpoisuuden arviointijärjestelmän hylkäämisestä väliaikaisesti tai kokonaan laadun seurantaprosessin tuloksen perusteella.

5. Luottokelpoisuuden arviointijärjestelmä voidaan sulkea eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehyksen mukaisesti hyväksyttyjen järjestelmien ulkopuolelle, jos arviointikehykseen sisältyviä laadun seurantaa koskevia sääntöjä on rikottu.

VI OSASTO

JÄLKIMARKKINAKELPOISTEN JA EI-JÄLKIMARKKINAKELPOISTEN OMAISUUSERIEN RISKIENHALLINTA- JA ARVOSTUSKEHIKKO

127 artikla

Riskienhallinta- ja arvostuskehikon tarkoitus

1. Eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuudeksi toimitettuihin vakuuskelpoisiin omaisuuseriin sovelletaan 128 artiklan 1 kohdassa säädettyjä riskienhallintamenetelmiä, joiden tarkoituksena on suojata eurojärjestelmää taloudellisten menetysten riskiltä vastapuolen laiminlyöntitilanteen johdosta.

▼B

2. Eurojärjestelmä voi tarvittaessa milloin tahansa soveltaa 128 artiklan 2 kohdassa kuvattuja muita riskienhallintamenetelmiä varmistaakseen, että eurojärjestelmän riskit on riittävästi katettu EKPJ:n perussäännön 18.1 artiklan edellyttämällä tavalla. Muita riskienhallintamenetelmiä voidaan myös tarvittaessa soveltaa yksittäisten vastapuolten tasolla eurojärjestelmän riskien kattamiseksi.

3. Kaikkien eurojärjestelmän soveltamien riskienhallintamenetelmien tulee varmistaa yhdenmukaiset, läpinäkyvät ja tasapuoliset olosuhteet kaikentyyppisten vakuuskelpoisten omaisuuserien vakuuskäytölle jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro.

▼M3

128 artikla

Riskienhallintamenetelmät

1. Eurojärjestelmä soveltaa vakuuskelpoisiin omaisuuseriin seuraavia riskienhallintamenetelmiä:

a) Euroopan keskuspankin suuntaviivoissa (EU) 2016/65 (EKP/2015/35) ([1]) säädetty markkina-arvon aliarvostus;

b) vaihtelumarginaalit (marking to market):

eurojärjestelmä edellyttää, että likviditeettiä lisäävissä käänteisoperaatioissa vakuutena käytettävien vakuuskelpoisten omaisuuserien aliarvostuksella korjattu markkina-arvo säilyy vaaditulla tasolla jatkuvasti. Jos päivittäin määritettävä vakuuskelpoisten omaisuuserien arvo laskee alle tietyn tason, kotimaan kansallinen keskuspankki tekee vakuuksien muutospyynnön ja vaatii vastapuolta toimittamaan vakuudeksi lisää omaisuuseriä tai rahaa. Jos vastaavasti vakuuskelpoisten omaisuuserien arvo ylittää uudelleenarvostuksen seurauksena tietyn tason, kansallinen keskuspankki voi palauttaa vakuustarpeen ylittävät omaisuuserät tai rahan;

c) sellaisten kattamattomien velkainstrumenttien käytön rajoittaminen, joiden liikkeeseenlaskijana on luottolaitos tai mikä tahansa muu yhteisö, johon tällä luottolaitoksella on 138 artiklassa tarkoitettu läheinen sidos;

d) suuntaviivoissa (EU) 2016/65 (EKP/2015/35) säädetty hinnanalennus arvonmäärityksessä.

2. Eurojärjestelmä voi soveltaa seuraavia täydentäviä riskienhallintamenetelmiä:

a) alkumarginaalit, mikä tarkoittaa sitä, että vastapuolten on toimitettava vakuuskelpoisia omaisuuseriä vähintään määrä, joka vastaa eurojärjestelmän myöntämän likviditeetin arvon ja alkumarginaalin summaa;

([1]) Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2016/65, annettu 18 päivänä marraskuuta 2015, eurojärjestelmän rahapolitiikan kehyksen täytäntöönpanossa sovellettavasta markkina-arvon aliarvostuksesta (EKP/2015/35) (EUVL L 14, 21.1.2016, s. 30).

▼M3

b) liikkeeseenlaskija-, velallis- tai takaajakohtaiset limiitit: eurojärjestelmä voi 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen kattamattomiin velkainstrumentteihin sovellettavien rajoitusten lisäksi asettaa myös liikkeeseenlaskija-, velallis- tai takaajakohtaisia limiittejä;

c) markkina-arvon lisäaliarvostus;

d) täydentävät takaukset eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset täyttäviltä takaajilta, jotta tietyt omaisuuserät voitaisiin hyväksyä;

e) tiettyjen omaisuuserien sulkeminen eurojärjestelmän luotto-operaatioissa käytettävien vakuuksien ulkopuolelle.

▼B

1 LUKU

Jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin sovellettavat riskienhallintamenetelmät

▼M3

_____

▼B

2 LUKU

Ei-jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin sovellettavat riskienhallintamenetelmät

▼M3

_____

▼B

3 LUKU

Jälkimarkkinakelpoisia ja ei-jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä koskevat arvostussäännöt

134 artikla

Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien arvostussäännöt

Kansallinen keskuspankki soveltaa käänteisoperaatioina toteutettavissa avomarkkinaoperaatioissa vakuutena käytettävien omaisuuserien arvonmäärityksessä seuraavia sääntöjä:

a) Eurojärjestelmä määrittää kullekin vakuuskelpoiselle jälkimarkkinakelpoiselle omaisuuserälle edustavimman hinnan, jota käytetään markkina-arvon laskemiseen.

b) Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien arvo lasketaan arvostuspäivää edeltävän pankkipäivän edustavimman hinnan perusteella. Ellei tietylle omaisuuserälle ole saatavissa edustavaa hintaa, eurojärjestelmä määrittää omaisuuserälle teoreettisen hinnan.

c) Jälkimarkkinakelpoisen omaisuuserän markkina-arvon ja teoreettisen arvon laskennassa luetaan mukaan kertynyt korko.

▼B

d) Omaisuuserästä eurojärjestelmän luotto-operaation voimassaoloaikana saatua tuottoa, esimerkiksi omaisuuserään liittyviä kuponkimaksuja, saatetaan kansallisten oikeusjärjestelmien ja toimintatapojen erojen takia käsitellä eri tavoin kansallisissa keskuspankeissa. Jos tuotto siirretään vastapuolelle, kotimaan kansallinen keskuspankki varmistaa ennen sen siirtoa, että operaatiot pysyvät täysimääräisesti katettuina riittävällä määrällä vakuuskelpoisia omaisuuseriä. Kansalliset keskuspankit pyrkivät varmistamaan, että tuoton käsittelyn taloudellinen vaikutus on sama kuin tilanteessa, jossa tuotto siirretään vastapuolelle maksupäivänä.

▼M7

135 artikla

Ei-jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä koskevat arvostussäännöt

Eurojärjestelmä arvostaa ei-jälkimarkkinakelpoiset omaisuuserät niiden jäljellä olevan lainapääoman mukaan.

▼B

136 artikla

Vakuuksien muutospyynnöt

1. Kansalliset keskuspankit arvostavat päivittäin eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuudeksi toimitetut omaisuuserät 134 ja 135 artiklassa täsmennettyjen arvostussääntöjen mukaisesti. Kolmikantapalveluja käytettäessä päivittäinen arvostusmenettely delegoidaan asianomaiselle kolmikanta-agentille, joka tekee arvostuksen asianomaisen kansallisen keskuspankin sille antamien tietojen perusteella.

2. Jos arvostuksen ja aliarvostuksen jälkeen vakuudeksi toimitetut omaisuuserät eivät vastaa kyseiselle päivälle laskettua vakuusvaatimusta, on tehtävä vakuuksien muutospyyntö. Jos vastapuolen vakuudeksi toimittamien vakuuskelpoisten omaisuuserien arvo uudelleenarvostuksen jälkeen ylittää määrän, jonka vastapuoli on velkaa ja johon on lisätty vaihtelumarginaali, kansallinen keskuspankki voi palauttaa ylimääräiset omaisuuserät tai rahan, jonka vastapuoli on toimittanut vakuuksien muutospyynnön johdosta.

3. Vakuuksien muutospyyntöjen vähentämiseksi kansallinen keskuspankki voi soveltaa kynnysarvoa, joka on 0,5 prosenttia myönnetyn likviditeetin määrästä. Kansalliset keskuspankit voivat sovellettavasta kansallisesta laista riippuen vaatia, että vastapuoli vakuuksien muutospyynnön johdosta toimittaa lisää omaisuuseriä tai maksaa lisää rahaa, jos vakuudeksi toimitettujen omaisuuserien arvo laskee alemman kynnysarvon alapuolelle. Vastaavasti, jos vakuutena käytettyjen omaisuuserien arvo ylittää ylemmän kynnysarvon, kansallinen keskuspankki voi palauttaa vastapuolelle ylimääräiset omaisuuserät (tai vakuuksien muutospyyntöön vastaamiseksi toimitetun rahan).

4. Talletusmahdollisuuden korkoa sovelletaan myös vakuuksien muutospyynnön johdosta toimitettuun rahaan.

▼M11

_____

▼B

VIII OSASTO

VAKUUSKELPOISTEN OMAISUUSERIEN KÄYTTÖÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖT

138 artikla

Vastapuolen ja vakuuskelpoisen omaisuuserän liikkeeseenlaskijan, velallisen tai takaajan välillä oleva läheinen sidos

1. Omaisuuserän vakuuskelpoisuudesta riippumatta vastapuoli ei saa toimittaa vakuudeksi tai käyttää vakuutena omaisuuseriä, joissa vastapuoli itse tai toinen yhteisö, johon sillä on läheinen sidos, on liikkeeseenlaskijana, velallisena tai takaajana.

2. ’Läheisellä sidoksella’ tarkoitetaan seuraavia tilanteita, joissa vastapuoli ja toinen 1 kohdassa tarkoitettu toinen yhteisö on sidoksissa toisiinsa seuraavasti:

a) vastapuoli omistaa joko suoraan tai yhden tai useamman yrityksen kautta vähintään 20 prosenttia toisen yhteisön pääomasta;

b) toinen yhteisö omistaa joko suoraan tai yhden tai useamman yrityksen kautta vähintään 20 prosenttia vastapuolen pääomasta;

c) kolmas osapuoli omistaa joko suoraan tai yhden tai useamman yrityksen kautta vähintään 20 prosenttia vastapuolen pääomasta ja vähintään 20 prosenttia tällaisen toisen yhteisön pääomasta.

Eurojärjestelmä soveltaa tutkii yksityiskohtaisesti läheisen sidoksen olemassaolon multi cédulas -joukkolainojen yhteydessä, eli se ottaa huomioon läheiset sidokset jokaisen vakuussammiossa olevan cédulas-joukkolainan liikkeeseenlaskijan ja vastapuolen välillä.

3. Edellä 1 kohtaa ei sovelleta seuraaviin tilanteisiin:

▼M9

a) edellä 2 kohdassa määritellyt läheiset sidokset, jotka syntyvät, kun ETA:ssa oleva veronkantoon oikeutettu julkisyhteisö on joko i) yhteisö, joka omistaa suoraan tai yhden tai useamman yrityksen kautta välillisesti 20 prosenttia tai enemmän vastapuolen pääomasta tai ii) kolmas osapuoli, joka omistaa joko suoraan tai yhden tai useamman yrityksen kautta välillisesti 20 prosenttia tai enemmän vastapuolen pääomasta ja 20 prosenttia tai enemmän jonkun toisen yhteisön pääomasta, edellyttäen, ettei vastapuolen ja tämän toisen yhteisön välillä ole muita läheisiä sidoksia lukuun ottamatta tapauksia, joissa läheinen sidos johtuu yhdestä tai useammasta ETA:ssa olevasta veronkantoon oikeutetusta julkisyhteisöstä;

▼M9

b) ►M11 kyseessä on – direktiivin (EU) 2019/2162 8 artiklan mukaisesti liikkeeseenlaskettuja ryhmän sisäisiä sammioituja joukkolainoja lukuun ottamatta – ETA-lainsäädäntöön perustuva katettu joukkolaina: ◄

▼M11

i) joka täyttää – jos se on laskettu liikkeeseen viimeistään 7 päivänä heinäkuuta 2022 – asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1–3 ja 6 kohdassa säädetyt, liikkeeseenlaskupäivänä sovellettavat vaatimukset, ja joka on sisällytetty EKP:n verkkosivuilla julkaistavaan hyväksyttävien jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien luetteloon, sellaisena kuin se oli voimassa 7 päivänä heinäkuuta 2022; tai joka täyttää – jos se on laskettu liikkeeseen 8 päivänä heinäkuuta 2022 tai sen jälkeen – asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1–3 b sekä 6 ja 7 kohdassa säädetyt, liikkeeseenlaskupäivänä sovellettavat vaatimukset;

▼M9

ii) jonka vakuussammioon ei sisälly vakuudettomia velkainstrumentteja, jotka on laskenut liikkeeseen vastapuoli tai muu 2 kohdassa määritelty kyseiseen vastapuoleen läheisesti sidoksissa oleva yhteisö, ja joille yksi tai useampi ETA:ssa oleva veronkantoon oikeutettu julkisyhteisö on antanut täysimääräisen takauksen; ja

iii) joilla on 83 artiklan a kohdassa määritelty ulkoisen luottoluokituslaitoksen liikkeeseenlaskuluokitus, joka täyttää liitteen IXb vaatimukset;

c) kyseessä on ei-jälkimarkkinakelpoinen asuntolainavakuudellinen velkapaperi (RMDB) tai DECC-velkainstrumentti;

▼M6

d) kyseessä on multi cédulas -joukkolaina, joka on laskettu liikkeeseen ennen 1 päivää toukokuuta 2015, kun vakuussammiossa olevat cédulas-joukkolainat ovat asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1–3 ja 6 kohdassa esitettyjen vaatimusten mukaisia.

▼M9

4. ►M11 Jos on tarpeen todentaa 3 kohdan b alakohdan i tai ii alakohdan noudattaminen eli jos kyse on tilanteesta, jossa i) ryhmän sisäisten sammioitujen katettujen joukkolainojen, jotka on laskettu liikkeeseen direktiivin (EU) 2019/2162 8 artiklan täytäntöönpanemiseksi annetun asianomaisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti, tai ii) 3 artiklan b kohdan ii alakohdassa tarkoitettujen velkainstrumenttien, sisällyttämistä ETA-lainsäädäntöön perustuvien katettujen joukkolainojen vakuussammioon ei ole sovellettavassa lainsäädännössä tai tarjousesitteessä poissuljettu ja liikkeeseenlaskija tai siihen läheisesti sidoksissa oleva yhteisö on laskenut liikkeeseen tällaisia velkainstrumentteja, kansalliset keskuspankit voivat ryhtyä seuraaviin toimiin tai joihinkin niistä 3 kohdan b alakohdan i tai ii alakohdan noudattamista koskevien satunnaisten tarkastusten suorittamiseksi. ◄

a) Kansalliset keskuspankit voivat hankkia säännöllisiä valvontaraportteja, joissa esitetään yleiskuva ETA-lainsäädäntöön perustuvien katettujen joukkolainojen vakuussammiossa olevista omaisuuseristä.

▼M11

b) Jos valvontakertomuksissa ei anneta riittäviä tietoja todentamista varten, kansalliset keskuspankit voivat pyytää vastapuolelta, joka käyttää vakuutena ETA-lainsäädäntöön perustuvia katettuja joukkolainoja, oman todistuksen ja sitoumuksen, jossa vastapuoli vahvistaa, etteivät ETA-lainsäädäntöön perustuvat katetut joukkolainat ole osa ryhmän sisäisiä sammioituja katettuja joukkolainoja, jotka on laskettu liikkeeseen direktiivin (EU) 2019/2162 8 artiklan täytäntöönpanemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön mukaisesti, vastoin edellä 3 kohdan b alakohdan i alakohdan säännöksiä, ja että ETA-lainsäädäntöön perustuvien katettujen joukkolainojen vakuussammio ei 3 kohdan b alakohdan ii alakohdan vastaisesti sisällä vakuudettomia pankkien joukkolainoja, jotka kyseinen vastapuoli tai mikä tahansa muu yhteisö, jolla on kyseiseen vastapuoleen läheinen sidos, on laskenut liikkeeseen ja joille yksi tai useampi ETA:ssa oleva veronkantoon oikeutettu julkisyhteisö on antanut täysimääräisen takauksen. Vastapuolen todistuksessa on oltava toimitus- tai talousjohtajan tai muun vastaavassa asemassa olevan johtajan tai jonkun näistä valtuuttaman henkilön allekirjoitus.

c) Kansalliset keskuspankit voivat vuosittain pyytää vastapuolelta, joka käyttää vakuutena ETA-lainsäädäntöön perustuvia katettuja joukkolainoja, ulkopuolisten tilintarkastajien tai vakuussammion valvojien antaman jälkikäteisvahvistuksen, jonka mukaan ETA-lainsäädäntöön perustuva katettu joukkolaina ei kuulu osana ryhmän sisäiseen sammioituun katettuun joukkolainaan, joka on laskettu liikkeeseen direktiivin (EU) 2019/2162 8 artiklan täytäntöönpanemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön mukaisesti, vastoin edellä 3 kohdan b alakohdan ii alakohdan säännöksiä, ja että katetun joukkolainan vakuussammio ei 3 kohdan b alakohdan ii alakohdan vastaisesti sisällä vakuudettomia pankkien joukkolainoja, jotka kyseinen vastapuoli tai mikä tahansa muu yhteisö, jolla on kyseiseen vastapuoleen läheinen sidos, on laskenut liikkeeseen ja joille yksi tai useampi ETA:ssa oleva veronkantoon oikeutettu julkisyhteisö on antanut täysimääräisen takauksen.

▼M9

d) Jos vastapuoli ei kansallisen keskuspankin pyynnöstä huolimatta toimita b tai c alakohdassa tarkoitettua omaa todistusta tai vahvistusta, kyseinen vastapuoli ei saa toimittaa vakuudeksi ETA-lainsäädäntöön perustuvaa katettua joukkolainaa.

▼M2

138 a artikla

Velkainstrumenttien käyttö julkisen sektorin velkainstrumenttien avulla toteutettavan pääomittamisen yhteydessä

Julkisen sektorin velkainstrumentteja, joita on käytetty vastapuolen pääomittamiseen, voi käyttää vakuutena ainoastaan kyseinen vastapuoli tai sellainen muu vastapuoli, joka on 138 artiklan 2 kohdassa määritellyllä tavalla ’läheisesti sidoksissa’ kyseiseen vastapuoleen, jos eurojärjestelmä katsoo, että liikkeeseenlaskijan markkinoille pääsyn taso on riittävä, ottaen myös huomioon näiden instrumenttien merkityksen pääomittamisessa.

▼B

139 artikla

Vastapuolen tai siihen läheisesti sidoksissa olevan yhteisön liikkeeseen laskemien takauksella suojattujen kattamattomien velkainstrumenttien käyttö

▼M9

_____

2. EKP:n neuvosto voi erityisissä tilanteissa päättää myöntää korkeintaan kolmen vuoden pituisia väliaikaisia poikkeuksia 138 artiklan 1 kohdan soveltamisesta, sallimalla vastapuolen käyttää vakuudettomia velkainstrumentteja, jotka on laskenut liikkeeseen kyseinen vastapuoli tai kyseiseen vastapuoleen läheisesti sidoksissa oleva yhteisö ja joille yksi tai useampi ETA:ssa oleva veronkantoon oikeutettu julkisyhteisö on antanut täysimääräisen takauksen. Poikkeusta pyytävän vastapuolen on liitettävä pyyntöönsä rahoitussuunnitelma, josta käy ilmi miten kyseessä olevien omaisuuserien vakuuskäytöstä luovutaan viimeistään kolmen vuoden kuluessa poikkeuksen myöntämisestä lukien. Tällainen poikkeus voidaan myöntää vain, jos yhden tai useamman ETA-valtion keskushallinnon, aluehallinnon, paikallisviranomaisten tai muiden veronkantoon oikeutettujen julkisyhteisöjen antama takaus vastaa luonteeltaan 114 artiklassa takauksille asetettuja vaatimuksia.

_____

▼B

140 artikla

Omaisuusvakuudellisia arvopapereita ja valuuttasuojauksia koskevat läheiset sidokset

Vastapuoli ei saa toimittaa vakuudeksi omaisuusvakuudellisia arvopapereita, jos vastapuoli tai yhteisö, johon se on 138 artiklassa vahvistetulla tavalla läheisesti sidoksissa, antaa valuuttasuojauksen omaisuusvakuudelliselle arvopaperille tekemällä valuuttasuojaussopimuksen liikkeeseenlaskijan kanssa.

▼M6

141 artikla

Luottolaitosten ja niihin läheisesti sidoksissa olevien yhteisöjen liikkeeseen laskemia vakuudettomia velkainstrumentteja koskevat rajoitukset

1. Vastapuoli ei saa toimittaa vakuudeksi eikä käyttää vakuutena vakuudettomia velkainstrumentteja, joiden liikkeeseenlaskija on luottolaitos tai muu yhteisön, johon tällä luottolaitoksella on läheinen sidos, mikäli tällaisen luottolaitoksen tai muun yhteisön, johon tällä luottolaitoksella on läheinen sidos, liikkeeseen laskeman vakuuden yhteenlaskettu arvo on yli ►M11 2,5 prosenttia ◄ vastapuolen vakuudeksi toimittamien omaisuuserien kokonaisarvosta aliarvostuksen soveltamisen jälkeen. Mainittua kynnysarvoa ei sovelleta seuraavissa tapauksissa:

a) tällaisten omaisuuserien arvo ei ylitä 50:tä miljoonaa euroa mahdollisen aliarvostuksen soveltamisen jälkeen;

b) tällaisten omaisuuserien takaajana on veronkantoon oikeutettu julkisyhteisö, ja takaus vastaa 114 artiklassa määriteltyjä ominaisuuksia; tai

▼M7

c) tällaisten omaisuuserien liikkeeseenlaskijana on valtiosidonnainen laitos, kansainvälinen kehityspankki tai kansainvälinen organisaatio.

▼M11

2. Jos kahden tai useamman vakuudettomien velkainstrumenttien liikkeeseenlaskijan välille muodostuu läheinen sidos tai jos tällaiset liikkeeseenlaskijat sulautuvat, 1 kohdan mukaista kynnysarvoa sovelletaan kolmen kuukauden kuluttua läheisen sidoksen muodostumisesta tai sulautumisen voimaantulosta.

▼M6

3. Tätä artiklaa sovellettaessa ’läheisellä sidoksella’ liikkeeseen laskevan yhteisön ja toisen yhteisön välillä tarkoitetaan samaa kuin 138 artiklassa läheisellä sidoksella vastapuolen ja toisen yhteisön välillä.

▼B

142 artikla

Omaisuusvakuudellisia arvopapereita koskeva rahoitustuki

1. Vastapuoli ei saa toimittaa vakuudeksi 1 päivästä marraskuuta 2015 lähtien omaisuusvakuudellisia arvopapereita, jos vastapuoli tai yhteisö, johon sillä on läheinen sidos, antaa jäljempänä kuvattua rahoitustukea. Eurojärjestelmä ottaa huomioon kaksi omaisuusvakuudellisia arvopapereita koskevaa rahoitustukimuotoa, nimittäin vararahastot ja likviditeettisopimukset.

2. Vararahastojen muodossa olevassa rahoitustuessa vastapuoli ei saa toimittaa vakuudeksi sellaisia omaisuusvakuudellisia arvopapereita, joiden yhteydessä seuraavat kolme ehtoa täyttyvät samanaikaisesti:

a) vastapuolella on läheinen sidos omaisuusvakuudellisen arvopaperitransaktion liikkeeseenlaskijan tilipankkiin tai -pankkeihin;

b) omaisuusvakuudellisen arvopaperitransaktion vararahaston senhetkinen määrä on suurempi kuin 5 prosenttia omaisuusvakuudellisen arvopaperitransaktion alkuperäisestä lainapääomasta kaikissa ylemmissä ja alemmissa etuoikeusluokissa;

c) omaisuusvakuudellisen arvopaperitransaktion vararahaston senhetkinen määrä on suurempi kuin 25 prosenttia omaisuusvakuudellisen arvopaperitransaktion senhetkisestä lainapääomasta alemmissa etuoikeusluokissa;

3. Likviditeettituen muodossa annettavassa rahoitustuessa vastapuoli ei saa toimittaa vakuudeksi sellaisia omaisuusvakuudellisia arvopapereita, joiden yhteydessä seuraavat kaksi ehtoa täyttyvät samanaikaisesti:

a) vastapuolella on läheinen sidos likviditeettituen antajaan; ja

b) omaisuusvakuudellisen arvopaperitransaktion likviditeettituen senhetkinen määrä on suurempi kuin 20 prosenttia omaisuusvakuudellisen arvopaperitransaktion alkuperäisestä lainapääomasta kaikissa ylemmissä ja alemmissa etuoikeusluokissa;

4. Läheisellä sidoksella tarkoitetaan tässä artiklassa samaa kuin 138 artiklan 2 kohdassa.

▼M4

_____

▼B

144 artikla

Vakuuskelpoisten omaisuuserien hyväksymättä jättäminen operationaalisista syistä

Riippumatta siitä, että omaisuuserä on vakuuskelpoinen, kansallinen keskuspankki voi operationaalisista syistä pyytää vastapuolta poistamaan omaisuuserät ennen kassavirran toteutumista, mukaan lukien pääoman ja koron maksu, kansallisissa asiakirjoissa tarkemmin määritellyllä tavalla.

▼M4

144 a artikla

Vakuuskelpoiset omaisuuserät, joiden kassavirta on negatiivinen

1. Kansallisten keskuspankkien on määrättävä, että vastapuoli pysyy vastuussa toimitettuihin tai sen vakuutena käyttämiin vakuuskelpoisiin omaisuuseriin liittyvien negatiivisten kassavirtojen maksamisesta määräajassa.

2. Jos vastapuoli ei suorita maksua 1 kohdassa tarkoitetussa määräajassa, eurojärjestelmä voi tehdä kyseisen maksun mutta ei ole velvollinen menettelemään näin. Kansallisten keskuspankkien on määrättävä, että vastapuolen on maksettava eurojärjestelmälle välittömästi tämän vaatimuksesta takaisin sen negatiivisen kassavirran määrä, jonka eurojärjestelmä on maksanut vastapuolen laiminlyönnin seurauksena. Jos vastapuoli laiminlyö 1 kohdassa tarkoitetun maksun suorittamisen määräajassa, eurojärjestelmällä on oikeus periä välittömästi ja ilman ennakkoilmoitusta määrä, joka on yhtä suuri kuin määrä, joka eurojärjestelmän on suoritettava tämän vastapuolen puolesta joko

a) asianomaisen vastapuolen maksumoduulitililtä (PM-tili) TARGET2-järjestelmässä, kuten säädetään suuntaviivojen EKP/2012/27 liitteessä II olevassa 36 artiklan 6 kohdassa, tai

b) maksupankin etukäteishyväksynnällä maksupankin sellaiselta maksumoduulitililtä TARGET2-järjestelmässä, jota kyseinen vastapuoli käyttää eurojärjestelmän luotto-operaatioissa, tai

c) miltä tahansa tililtä, jota voidaan käyttää eurojärjestelmän rahapoliittisissa operaatioissa ja joka kyseisellä vastapuolella on kansallisessa keskuspankissa,

3. Mitä tahansa määrää, jonka eurojärjestelmä suorittaa 2 kohdan nojalla ja jota vastapuoli ei maksa takaisin välittömästi pyynnöstä, on pidettävä, jos eurojärjestelmä ei kykene perimään sitä miltään 2 kohdassa tarkoitetulta tililtä, eurojärjestelmältä otettuna luottona, johon sovelletaan 154 artiklassa tarkoitettua seuraamusta.

▼B

145 artikla

Vakuuskelvottomista tai vakuuskelpoisten omaisuuserien käyttöä koskevien sääntöjen vastaisista omaisuuseristä ilmoittaminen ja niiden arvostaminen ja poistaminen

1. Jos vastapuoli on toimittanut vakuudeksi tai käyttänyt vakuutena omaisuuseriä, joiden vakuuskäyttöön sillä ei ole tai ei enää ole lupaa, mukaan lukien liikkeeseenlaskijan, velallisen tai takaajan identiteetin tai läheisen sidoksen vuoksi, sen tulee välittömästi ilmoittaa asiasta kotimaan kansalliselle keskuspankille.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut omaisuuserät arvostetaan nollaan viimeistään seuraavana arvostuspäivänä, mikä voi aiheuttaa vakuuksien muutospyynnön.

3. Vastapuolen, joka on toimittanut vakuudeksi tai käyttänyt vakuutena 1 kohdassa tarkoitettuja omaisuuseriä, on poistettava tällaiset omaisuuserät niin pian kuin mahdollista.

4. Vastapuolen on toimitettava eurojärjestelmälle tarkat ja ajantasaiset tiedot vakuuden arvoon vaikuttavista seikoista.

146 artikla

Seuraamukset vakuuskelpoisten omaisuuserien käyttöä koskevien sääntöjen noudattamatta jättämisestä

Tässä osastossa olevien sääntöjen noudattamatta jättämisestä määrätään seuraamuksia soveltuvin osin 154–157 artiklan mukaan. Seuraamuksia sovelletaan riippumatta siitä, osallistuuko vastapuoli aktiivisesti rahapoliittisiin operaatioihin.

147 artikla

Tietojen luovutus eurojärjestelmässä

Rahapolitiikan täytäntöönpanoa varten – erityisesti valvottaessa vakuuskelpoisten omaisuuserien vakuuskäyttöä koskevien sääntöjen noudattamista – eurojärjestelmä jakaa sisäisesti pääomaomistuksia koskevia tietoja, jotka on saatu toimivaltaisilta viranomaisilta tätä tarkoitusta varten. Tietoihin sovelletaan toimivaltaisen viranomaisten soveltamia salassapitosääntöjä.

IX OSASTO

VAKUUSKELPOISTEN OMAISUUSERIEN RAJAT YLITTÄVÄ KÄYTTÖ

▼M3

148 artikla

Yleiset periaatteet

1. Vastapuolet voivat käyttää vakuuskelpoisia omaisuuseriä valtioiden rajojen yli koko euroalueella eurojärjestelmän kaikentyyppisiä luotto-operaatioita varten.

▼M9

2. Vastapuolet voivat toimittaa vakuudeksi vakuuskelpoisia omaisuuseriä, lukuun ottamatta määräaikaistalletuksia, rajat ylittävään käyttöön seuraavien ehtojen mukaisesti:

a) jälkimarkkinakelpoiset omaisuuserät on toimitettava vakuudeksi joko i) hyväksyttyjen linkkien kautta; ii) käyttäen kirjeenvaihtajakeskuspankkimallin soveltuvia menettelyjä; tai iii) käyttäen hyväksyttyjä linkkejä yhdistettynä kirjeenvaihtajakeskuspankkimalliin;

b) DECC-velkainstrumenttien ja asuntolainavakuudellisten vähittäismarkkinavelkainstrumenttien vakuudeksi toimittamisessa on noudatettava kirjeenvaihtajakeskuspankkimallin soveltuvia menettelyjä; ja

c) lainasaamisten vakuudeksi toimittamisessa on noudatettava joko i) kirjeenvaihtajakeskuspankkimallin soveltuvia menettelyjä tai ii) kansallisia menettelyjä, sellaisina kuin ne on täsmennetty kotimaan kansallisen keskuspankin asiaa koskevissa kansallisissa asiakirjoissa.

▼M3

3. Jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä voidaan käyttää kansallisen keskuspankin toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevassa arvopaperikaupan selvitysjärjestelmässä olevan tilin kautta, jos eurojärjestelmä on hyväksynyt tällaisen tilin käytön.

4. De Nederlandsche Bankilla on lupa käyttää Euroclear Bankissa olevaa tiliään kyseisessä kansainvälisessä arvopaperikeskuksessa liikkeeseen laskettujen eurobondien vakuustransaktioita varten. Banc Ceannais na hÉireannilla/Central Bank of Irelandilla on lupa avata vastaavanlainen tili Euroclear Bankissa. Tätä tiliä voidaan käyttää kaikille Euroclear Bankissa säilytettäville vakuuskelpoisille omaisuuserille, mukaan lukien sellaiset vakuuskelpoiset omaisuuserät, jotka on siirretty Euroclear Bankiin hyväksyttyjen linkkien välityksellä.

▼M6

5. Vastapuolten on tehtävä vakuuskelpoisten omaisuuserien siirto hyväksytyssä arvopaperikaupan selvitysjärjestelmässä olevien arvopaperiselvitystiliensä kautta.

6. Vastapuolet, joilla ei ole omaisuudensäilytystiliä kansallisessa keskuspankissa tai arvopaperiselvitystiliä hyväksytyssä arvopaperikaupan selvitysjärjestelmässä, voivat hoitaa maksut ja suoritukset kirjeenvaihtajapankin arvopaperiselvitystilin tai omaisuudensäilytystilin kautta.

▼B

149 artikla

Kirjeenvaihtajakeskuspankkimalli

1. Kirjeenvaihtajakeskuspankkimallissa (CCBM) rajat ylittävä yhteys syntyy kansallisten keskuspankkien välille. Kansalliset keskuspankit toimivat paikallisessa säilytys-, kolmikanta-agentti- tai selvitysjärjestelmässä hyväksyttyjen jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien säilyttäjinä (jäljempänä ’kirjeenvaihtajat’) toisilleen ja EKP:lle. Lainasaamisiin ja asuntolainavakuudellisiin vähittäismarkkinavelkainstrumentteihin (RMBD) sovelletaan erityisiä menettelyjä kirjeenvaihtajakeskuspankkimallissa. Kirjeenvaihtajakeskuspankkimallin yksityiskohdat ja soveltuvat menettelyt on kuvattu liitteessä VI sekä EKP:n verkkosivuilla julkaistussa esitteessä ’Kirjeenvaihtajakeskuspankkimalli – menettelykuvaus eurojärjestelmän vastapuolille’.

▼B

2. Kirjeenvaihtajakeskuspankkiin talletettuja arvopapereita käytetään vain eurojärjestelmän luotto-operaatioiden vakuutena.

▼M6

150 artikla

Arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien väliset hyväksytyt linkit

1. Kirjeenvaihtajakeskuspankkimallin lisäksi vastapuolet voivat käyttää hyväksyttyjä linkkejä jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien rajat ylittävään siirtoon. EKP julkaisee hyväksyttyjen linkkien listan verkkosivuillaan.

2. Hyväksytyn linkin välityksellä omaisuuseriä voidaan käyttää sekä eurojärjestelmän luotto-operaatioiden vakuutena että mihin tahansa muuhun vastapuolen valitsemaan tarkoitukseen.

3. Hyväksyttyjen linkkien käyttöä koskevat säännöt on vahvistettu liitteessä VI.

151 artikla

Kirjeenvaihtajakeskuspankkimalli ja hyväksytyt linkit

1. Vastapuolet voivat käyttää hyväksyttyjä linkkejä yhdistettynä kirjeenvaihtajakeskuspankkimalliin vakuuskelpoisten jälkimarkkinakelpoisten arvopapereiden rajat ylittävään siirtoon.

2. Käyttäessään arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien välisiä hyväksyttyjä linkkejä yhdistettynä kirjeenvaihtajakeskuspankkimalliin, vastapuolten tulee säilyttää yhdessä arvopaperikaupan selvitysjärjestelmässä (liikkeeseen laskeva selvitysjärjestelmä) liikkeeseen laskettuja arvopapereita toisessa arvopaperikaupan selvitysjärjestelmässä (sijoittava selvitysjärjestelmä) olevalla tilillä suoraan tai säilyttäjän kautta.

3. Edellä 2 kohdan mukaisesti vakuudeksi toimitetut omaisuuserät voivat olla sellaisessa euroalueen ulkopuolisen ETA-maan arvopaperikaupan selvitysjärjestelmässä liikkeeseen laskettuja, jonka eurojärjestelmä on arvioinut täyttävän liitteessä VIa vahvistetut kelpoisuusehdot, edellyttäen, että liikkeeseen laskevan selvitysjärjestelmän ja sijoittavan selvitysjärjestelmän välillä on hyväksytty linkki.

4. Liitteessä VI on vahvistettu säännöt, jotka koskevat kirjeenvaihtajakeskuspankkimallin käyttöä yhdistettynä hyväksyttyihin linkkeihin.

▼B

152 artikla

Kirjeenvaihtajakeskuspankkimalli ja kolmikantavakuushallintapalvelut

1. Rajat ylittävät kolmikantavakuushallintapalvelut mahdollistavat sen, että vastapuoli voi lisätä tai vähentää kotimaan kansalliselle keskuspankille vakuuskäyttöön toimittamiensa vakuuksien määrää käyttämällä kolmikanta-agentin säilyttämiä vakuuksia.

▼M6

2. Kirjeenvaihtajakeskuspankkimallia (myös yhdessä hyväksyttyjen linkkien kanssa) voidaan käyttää perustana kolmikantavakuushallintapalvelujen rajat ylittävälle käytölle. Jos kolmikantavakuushallintapalveluja tarjotaan eurojärjestelmän tarpeisiin rajat ylittävään käyttöön, on

▼M6

kansallinen keskuspankki mukana rajat ylittävien kolmikantavakuushallintapalvelujen toteutuksessa, toimien sellaisten kansallisten keskuspankkien kirjeenvaihtajana, joiden vastapuolet ovat pyytäneet rajat ylittävien kolmikantavakuushallintapalvelujen käyttöä eurojärjestelmän luotto-operaatioita varten.

Rajat ylittävien kolmikantavakuushallintapalvelujen tarjoamiseksi eurojärjestelmälle ensimmäisen alakohdan mukaisesti, asianomaisen kolmikanta-agentin on noudatettava eurojärjestelmän laatimia toiminnallisia lisävaatimuksia, joihin viitataan ’Kirjeenvaihtajakeskuspankkimalli – menettelykuvaus eurojärjestelmän vastapuolille’ -nimisessä asiakirjassa (2.1.3 jakso, toinen kappale).

▼B

3. Liitteessä VI on taulukko kirjeenvaihtajakeskuspankkimallin käytöstä yhdistettynä kolmikantavakuushallintapalveluihin.

VIIDES OSA

SEURAAMUKSET VASTAPUOLIVELVOITTEIDEN NOUDATTAMATTA JÄTTÄMISESTÄ

153 artikla

Seuraamukset vähimmäisvarantovelvoitteiden noudattamatta jättämisestä

▼M11

1. EKP määrää seuraamuksia asetuksen (EY) N:o 2532/98, asetuksen (EY) N:o 2157/1999 (EKP/1999/4), asetuksen (EY) N:o 2531/98, asetuksen (EU) 2021/378 (EKP/2021/1) ja Euroopan keskuspankin päätöksen (EU) 2021/1815 (EKP/2021/45) ([1]) nojalla laitoksille, jotka eivät noudata vähimmäisvarantojen soveltamiseen liittyvistä EKP:n asetuksista ja päätöksistä johtuvia velvoitteita. Seuraamukset sekä säännöt niiden soveltamiseksi määritellään kyseisissä säädöksissä.

▼B

2. Sanotun vaikuttamatta 1 kohdan soveltamiseen, eurojärjestelmä voi myös tilapäisesti sulkea vastapuolen pois avomarkkinaoperaatioista, jos vähimmäisvarantovelvoitteiden rikkominen on vakava.

154 artikla

Seuraamukset tiettyjen operationaalisten sääntöjen noudattamatta jättämisestä

1. Kansallinen keskuspankki määrää sopimus- tai sääntelyjärjestelyn nojalla soveltamiensa ehtojen mukaisesti yhden tai useamman seuraamuksen, jos vastapuoli jättää noudattamatta jotakin seuraavista velvoitteista:

▼M4

a) jos kyse on käänteisoperaatioista ja rahapoliittisista valuuttaswapeista, 15 artiklassa vahvistetut velvollisuudet koko operaation ajan huolehtia vakuuksien riittävyydestä ja suorittaa vastapuolelle jaettua määrää vastaavat maksusuoritukset, ja tilanteessa, jossa kansallinen keskuspankki päättää operaation ennenaikaisesti sen jäljellä olevan maturiteetin osalta, suorittaa yksittäisen operaation jäljellä oleva määrä;

([1]) Euroopan keskuspankin päätös (EU) 2021/1815, annettu 7 päivänä lokakuuta 2021, menetelmästä, jota sovelletaan seuraamusten laskentaan vähimmäisvarantojen pitämistä koskevan vaatimuksen ja siihen liittyvien vähimmäisvarantovelvoitteiden noudattamatta jättämisen johdosta (EKP/2021/45) (EUVL L 367, 15.10.2021, s. 4).

▼B

b) jos kyse on määräaikaistalletuksista, suorista kaupoista ja EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlaskuista, velvollisuus tehdä transaktion edellyttämät suoritukset 16 artiklassa kuvatulla tavalla;

c) jos kyse on vakuuskelpoisten omaisuuserien käytöstä, velvollisuus toimittaa vakuudeksi ja käyttää vakuutena ainoastaan vakuuskelpoisia omaisuuseriä sekä noudattaa vakuuskelpoisten omaisuuserien käyttöä koskevia, neljännen osan VIII osaston mukaisia sääntöjä;

▼M11

d) jos kyse on pankkipäivän lopetukseen liittyvistä menettelyistä ja maksuvalmiusjärjestelmän käytön edellytyksistä, tapauksissa, joissa vastapuolen selvitystilillä TARGET2-järjestelmässä on jäljellä negatiivinen saldo pankkipäivän lopetukseen liittyvien menettelyjen päättämisen jälkeen, mikä katsotaan 19 artiklan 6 kohdan mukaan automaattisesti pyynnöksi käyttää maksuvalmiusjärjestelmää, velvollisuus toimittaa riittävästi vakuuskelpoisia omaisuuseriä etukäteen vakuudeksi, tai jos kyseessä olevan vastapuolen oikeutta osallistua eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin on rajoitettu 158 artiklan nojalla, velvollisuus pitää eurojärjestelmän rahapoliittisten operaatioiden käyttö määritellyn rajoituksen puitteissa;

▼M4

e) mikä tahansa 144 a artiklan 3 kohdassa tarkoitettu maksuvelvoite.

▼B

2. Tämän artiklan nojalla voidaan määrätä

a) pelkkä taloudellinen sanktio tai

b) taloudellinen ja muu kuin taloudellinen sanktio.

▼M9

155 artikla

Taloudelliset sanktiot tiettyjen operationaalisten sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi

1. Jos vastapuoli jättää noudattamatta mitä tahansa 154 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista velvoitteista, eurojärjestelmä määrää taloudellisen sanktion kussakin laiminlyöntitapauksessa. Soveltuvat taloudelliset sanktiot lasketaan liitteen VII mukaisesti.

2. Jos vastapuoli korjaa 154 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun velvoitteen laiminlyönnin ja ilmoittaa siitä kansalliselle keskuspankille ennen kuin kansallinen keskuspankki, EKP tai ulkopuolinen tilintarkastaja on ilmoittanut vastapuolelle laiminlyönnistä (’oma-aloitteinen ilmoitus velvoitteiden rikkomisesta’), liitteen VII mukaisesti laskettua sovellettavaa taloudellista sanktiota alennetaan 50 prosentilla. Taloudellisen sanktion alentamista sovelletaan myös tapauksissa, joissa vastapuoli ilmoittaa kansalliselle keskuspankille velvoitteiden rikkomisesta, jota EKP tai kansallinen keskuspankki ei ole havainnut, ja kyse on vakuuskäytöstä poistetuista omaisuuseristä. Taloudellisen sanktion alentamista ei sovelleta omaisuuseriin, jotka kuuluvat sellaisen käynnissä olevan tarkastusmenettelyn piiriin, josta vastapuoli on tietoinen kansallisen keskuspankin, EKP:n tai ulkopuolisen tilintarkastajan ilmoituksen johdosta.

▼M11

2 a. Jos taloudellisen sanktion laskeminen liitteen VII mukaisesti 2 kohdassa säädetyn 50 prosentin alennuksen soveltamisen jälkeen johtaa alle 500 euron määrään, määrätään 500 euron suuruinen vähimmäissanktio.

▼B

156 artikla

Muut kuin taloudelliset sanktiot tiettyjen operationaalisten sääntöjen noudattamatta jättämisestä

1. Jos vastapuoli jättää noudattamatta jotakin 154 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitetuista velvoitteista useammin kuin kahdesti 12 kuukauden pituisen jakson aikana ja jos kussakin tapauksessa

▼M4

a) määrättiin taloudellinen sanktio;

▼B

b) jokainen päätös taloudellisen sanktion määräämisestä annettiin tiedoksi vastapuolelle;

c) jokainen tapaus liittyi samantyyppiseen velvoitteiden laiminlyöntiin;

eurojärjestelmä sulkee vastapuolen tilapäisesti pois kolmannen laiminlyönnin sattuessa sekä kussakin seuraavassa samantyyppisen velvoitteen laiminlyöntiä koskevassa tapauksessa kyseisten 12 kuukauden aikana. Kahdentoista kuukauden pituinen ajanjakso lasketaan tapauksesta riippuen 154 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitetun velvoitteen ensimmäisen laiminlyönnin päivämäärästä.

2. Eurojärjestelmän 1 kohdan mukaisesti määräämää poissulkemista sovelletaan kaikkiin tuleviin avomarkkinaoperaatioihin, jotka ovat tyypiltään samoja kuin avomarkkinaoperaatio, josta 1 kohdan mukainen sanktio johtui.

3. Edellä 1 kohdan mukaisesti määrätyn poissulkemisen kesto määritetään liitteen VII mukaisesti.

▼M6

4. Jos vastapuoli jättää noudattamatta 154 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja velvoitteita useammin kuin kahdesti 12 kuukauden pituisen jakson aikana ja jos kussakin laiminlyöntitapauksessa

▼M9

a) määrättiin taloudellinen sanktio;

▼M6

b) jokainen päätös taloudellisen sanktion määräämisestä annettiin tiedoksi vastapuolelle;

c) jokainen noudattamatta jättäminen liittyi samantyyppisten velvoitteiden laiminlyöntiin;

eurojärjestelmä sulkee kolmannen laiminlyönnin tapahtuessa vastapuolen pois siitä ensimmäisestä likviditeettiä lisäävästä avomarkkinaoperaatiosta, joka toteutetaan poissulkemista koskevaa ilmoitusta seuraavana varantojen pitoajanjaksona.

Jos vastapuoli tämän jälkeen uudelleen laiminlyö velvoitteitaan, se suljetaan pois siitä ensimmäisestä likviditeettiä lisäävästä avomarkkinaoperaatiosta, joka toteutetaan poissulkemista koskevaa tiedoksiantoa seuraavana varantojen pitoajanjaksona, siihen saakka, kunnes on kulunut 12 kuukauden pituinen ajanjakso, jonka aikana vastapuoli ei ole laiminlyönyt velvoitteitaan.

Kukin kahdentoista kuukauden pituinen ajanjakso lasketaan 154 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun velvoitteen laiminlyönnistä määrättävää sanktiota koskevan tiedoksiannon päivämäärästä. Tätä tiedoksiantoa seuraavan 12 kuukauden ajanjakson aikana tapahtuva toinen ja kolmas laiminlyönti otetaan huomioon.

▼B

5. Poikkeustapauksissa eurojärjestelmä voi sulkea vastapuolen kolmen kuukauden ajaksi pois kaikista tulevista eurojärjestelmän rahapoliittisista operaatioista minkä tahansa 154 artiklan 1 kohdassa säädetyn velvoitteiden laiminlyönnin vuoksi. Näissä tapauksissa eurojärjestelmä ottaa huomioon tapauksen vakavuuden ja erityisesti laiminlyöntiin liittyvät määrät sekä niiden toistuvuuden ja keston.

6. Eurojärjestelmän tämän artiklan nojalla määräämää tilapäistä poissulkemista sovelletaan muiden 155 artiklan mukaan sovellettavien taloudellisten sanktioiden lisäksi.

157 artikla

Muiden kuin taloudellisten sanktioiden soveltaminen sivukonttoreihin tiettyjen operationaalisten sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi

Kun eurojärjestelmä sulkee vastapuolen tilapäisesti pois 156 artiklan 5 kohdan mukaisesti, poissulkemista voidaan soveltaa myös kyseisen vastapuolen sivukonttoreihin jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro.

KUUDES OSA

HARKINNANVARAISET TOIMENPITEET

▼M2

158 artikla

Harkinnanvaraiset toimenpiteet varovaisuussyistä tai velvoitteiden laiminlyöntitapauksessa

1. Eurojärjestelmä voi varovaisuussyistä ryhtyä mihin tahansa seuraavista toimenpiteistä:

a) se voi tilapäisesti tai pysyvästi sulkea vastapuolen pois eurojärjestelmän rahapoliittisista operaatioista tai rajoittaa osallistumista niihin vastapuolen kotimaan kansallisen keskuspankin tai EKP:n soveltamien sopimus- tai sääntelyjärjestelyjen nojalla;

b) se voi hylätä omaisuuserät, jotka tietty vastapuoli on toimittanut vakuudeksi eurojärjestelmän luotto-operaatioita varten, rajoittaa omaisuuserien käyttöä tai soveltaa niihin lisäaliarvostusta minkä tahansa merkityksellisiksi katsomiensa tietojen perusteella, etenkin jos vakuuksien luottokelpoisuus näyttää olevan vahvasti yhteydessä niitä tarjoavan vastapuolen luottokelpoisuuteen.

▼M10

2. Vastapuolten, jotka ovat 55 artiklan b kohdan i alakohdassa tarkoitetun valvonnan piirissä mutta jotka eivät täytä asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjä omien varojen vaatimuksia yksittäisen laitoksen tasolla ja/tai konsolidoinnin perusteella valvontavaatimusten mukaisesti, ja vastapuolten, jotka ovat 55 artiklan b kohdan iii alakohdassa tarkoitetussa vastaavantasoisessa valvonnassa, mutta jotka eivät täytä asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjä omien varojen vaatimuksia vastaavia vaatimuksia yksittäisen laitoksen tasolla ja/tai konsolidoinnin perusteella, osallistumista eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin rajoitetaan automaattisesti varovaisuussyistä. Rajoitus vastaa niiden oikeuksien laajuutta, jotka koskevat osallistumista eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin ajankohtana, jolloin vaatimusten noudattamatta jättämisestä ilmoitetaan eurojärjestelmälle. Tämä rajoitus ei vaikuta eurojärjestelmän mahdollisuuteen soveltaa muita harkinnanvaraisia toimenpiteitä. Jos omia varoja ei ole palautettu vaatimusten edellyttämälle tasolle riittävillä ja oikea-aikaisilla toimenpiteillä viimeistään 20 viikon kuluessa sen tietojenkeruun viitepäivästä, jossa noudattamatta jättäminen havaittiin, vastapuolet suljetaan automaattisesti varovaisuussyistä tilapäisesti pois eurojärjestelmän rahapoliittisista operaatioista.

▼M10

3. Arvioidessaan vastapuolen rahoitusaseman vakautta 55 artiklan c kohdan nojalla ja sanotun rajoittamatta muiden harkinnanvaraisten toimenpiteiden soveltamista, eurojärjestelmä voi varovaisuussyistä rajoittaa seuraavien vastapuolten osallistumista eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin:

a) vastapuolet, joiden osalta asianomaiselle kansalliselle keskuspankille ja EKP:lle asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisista vakavaraisuutta ja/tai vähimmäisomavaraisuusastetta koskevista suhdeluvuista annetut tiedot ovat puutteellisia tai niitä ei ole annettu oikea-aikaisesti ja viimeistään 14 viikon kuluessa asianomaisen vuosineljänneksen päättymisestä;

b) vastapuolet, joilta ei vaadita asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisten vakavaraisuutta ja vähimmäisomavaraisuusastetta koskevien suhdelukujen ilmoittamista, mutta joiden osalta asianomaiselle kansalliselle keskuspankille ja EKP:lle annetut, 55 artiklan b kohdan iii alakohdassa tarkoitetut vastaavantasoiset tiedot ovat puutteellisia tai niitä ei ole annettu oikea-aikaisesti ja viimeistään 14 viikon kuluessa asianomaisen vuosineljänneksen päättymisestä.

Osallistumisoikeus palautetaan, kun asiaankuuluvat tiedot on toimitettu asianomaisen kansallisen keskuspankin saataville ja kun on todettu, että vastapuoli täyttää 55 artiklan c alakohdan mukaisen rahoitusaseman vakautta koskevan kriteerin. Jos asiaankuuluvia tietoja ei ole toimitettu 20 viikon kuluessa kyseisen vuosineljänneksen päättymisestä, vastapuoli suljetaan automaattisesti varovaisuussyistä tilapäisesti pois eurojärjestelmän rahapoliittisista operaatioista.

▼M6

3a. Eurojärjestelmä voi varovaisuussyistä sulkea tilapäisesti, pysyvästi tai osittain pois rahapoliittisista operaatioista sellaiset vastapuolet, jotka välittävät eurojärjestelmän likviditeettiä samaan pankkikonserniin (siten kuin ’konsernin’ käsite on määritelty direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU ([1]) 2 artiklan 11 kohdassa) kuuluvalle yhteisölle, jos tällaista likviditeettiä vastaanottava yhteisö on joko i) vastapuoleksi hyväksymätön alasajettava yhteisö tai ii) varovaisuussyistä sovellettavien harkintavaltaisten toimenpiteiden kohteena.

4. Sanotun vaikuttamatta muiden harkinnanvaraisten toimenpiteiden soveltamiseen, eurojärjestelmä rajoittaa varovaisuussyistä sellaisen vastapuolen osallistumista eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin, jonka asianomainen toimivaltainen viranomainen on asetuksen (EU) N:o 806/2014 18 artiklan 4 kohdan a–d kohdassa tai direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 4 kohdan a–d alakohdan täytäntöön panemiseksi annetussa kansallisessa lainsäädännössä säädetyin edellytyksin katsonut olevan ’kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

▼M6

toimintaansa’. Rajoitus vastaa niiden oikeuksien laajuutta, jotka koskevat osallistumista eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin ajankohtana, jolloin vastapuolen katsotaan olevan ’kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa’. Kansallisten keskuspankkien on sopimus- ja sääntelyjärjestelyin varmistettava, että oikeuksien rajoitus on automaattinen suhteessa asianomaiseen vastapuoleen eikä vaadi erityistä päätöksentekoa ja että rajoitus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona asianomaiset viranomaiset totesivat vastapuolen olevan ’kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa’. Tämä rajoitus ei vaikuta eurojärjestelmän muiden harkinnanvaraisten toimenpiteiden soveltamiseen.

▼M2

5. Eurojärjestelmä voi sen lisäksi, että se rajoittaa oikeutta osallistua eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin 4 kohdan nojalla, varovaisuussyistä sulkea tilapäisesti tai pysyvästi vastapuolen eurojärjestelmän rahapoliittisista operaatioista tai asettaa muita rajoituksia, jos vastapuolen katsotaan olevan ’kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa’ 4 kohdan nojalla ja jos se täyttää jonkin seuraavista ehdoista:

a) kriisinratkaisuviranomainen ei kohdista vastapuoleen kriisinratkaisutoimia, koska voidaan kohtuudella olettaa, että laitoksen kykenemättömyys jatkaa toimintaansa on estettävissä kohtuullisessa ajassa laitokseen kohdistuvilla vaihtoehtoisilla yksityisen sektorin toimenpiteillä tai valvontatoimella asetuksen (EU) N:o 806/2014 18 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 1 kohdan b alakohdan täytäntöönpanemiseksi annetussa kansallisessa lainsäädännössä tarkoitetulla tavalla, vaihtoehtoisen yksityisen sektorin toimenpiteen tai valvontatoimen eteneminen huomioon ottaen;

b) vastapuolen on arvioitu täyttävän kriisinratkaisun edellytykset asetuksen (EU) N:o 806/2014 18 artiklan 1 kohdan tai direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 1 kohdan täytäntöönpanemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön nojalla, kriisinratkaisutoimen eteneminen huomioon ottaen;

c) tilanne on seurausta asetuksen (EU) N:o 806/2014 3 artiklan 10 kohdassa ja direktiivin 2014/59/EU täytäntöönpanemiseksi annetussa kansallisessa lainsäädännössä määritellystä kriisinratkaisutoimesta tai asetuksen (EU) N:o 806/2014 18 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 1 kohdan b alakohdan täytäntöönpanemiseksi annetussa kansallisessa lainsäädännössä tarkoitetusta vaihtoehtoisesta yksityisen sektorin toimenpiteestä tai valvontatoimesta.

6. Eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin osallistumisen rajoittamisen lisäksi edellä 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla eurojärjestelmä voi varovaisuussyistä sulkea tilapäisesti tai pysyvästi vastapuolen eurojärjestelmän rahapoliittisista operaatioista tai asettaa muita rajoituksia, jos vastapuolen on katsottu olevan ’kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa’, mutta vastapuoleen ei ole kohdistettu kriisinratkaisutoimia eikä voida kohtuudella olettaa, että laitoksen kykenemättömyys jatkaa toimintaansa olisi estettävissä kohtuullisessa ajassa laitokseen kohdistuvilla vaihtoehtoisilla yksityisen sektorin toimenpiteillä tai valvontatoimella asetuksen (EU) N:o 806/2014 18 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 1 kohdan b alakohdan täytäntöönpanemiseksi annetussa kansallisessa lainsäädännössä tarkoitetulla tavalla.

7. Jos harkinnanvaraiset toimenpiteet perustuvat vakauden valvontaan liittyviin tietoihin, eurojärjestelmä saa käyttää tällaisia valvontaviranomaisten tai vastapuolten toimittamia tietoja yksinomaan eurojärjestelmän rahapolitiikan harjoittamista koskevaa tehtäväänsä varten ja sen edellyttämässä määrin.

▼M2

8. Velvoitteiden laiminlyöntitapausten yhteydessä eurojärjestelmä voi tilapäisesti tai pysyvästi sulkea vastapuolen pois eurojärjestelmän rahapoliittisista operaatioista tai rajoittaa niihin osallistumista, kun vastapuoli on kansallisen eurojärjestelmän soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyssä tarkoitetulla tavalla laiminlyönyt velvoitteensa.

9. Kaikkia eurojärjestelmän harkinnanvaraisia toimenpiteitä sovelletaan suhteellisuuden ja syrjimättömyyden periaatteiden mukaisesti, ja eurojärjestelmä perustelee ne asianmukaisesti.

▼B

159 artikla

Luottokelpoisuuden arviointiin liittyvät eurojärjestelmän harkinnanvaraiset toimenpiteet

1. Eurojärjestelmä määrittää merkityksellisiksi katsomiensa tietojen perusteella täyttääkö liikkeeseenlasku, liikkeeseenlaskija, velallinen tai takaaja eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset.

2. Eurojärjestelmä voi hylätä omaisuuserät, rajoittaa niiden vakuudeksi toimittamista tai käyttämistä vakuutena tai soveltaa lisäaliarvostusta 1 kohdassa mainituista syistä, jos tällainen päätös on tarpeen sen varmistamiseksi, että eurojärjestelmän riskit on riittävästi katettu.

3. Jos 2 kohdassa tarkoitetun hylkäämisen perusteena ovat vakauden valvontaan liittyvät tiedot, eurojärjestelmä saa käyttää tällaisia vastapuolilta tai rahoitusvalvontaviranomaisilta saatuja tietoja yksinomaan eurojärjestelmän rahapolitiikan harjoittamista koskevaa tehtäväänsä varten ja sen edellyttämässä määrin.

▼M6

4. Eurojärjestelmä voi sulkea seuraavat omaisuuserät vakuuskelpoisten omaisuuserien listan ulkopuolelle:

a) omaisuuserät, joiden liikkeeseenlaskijana (yksin tai yhdessä muun liikkeeseenlaskijan kanssa), hallinnoijana tai takaajana on vastapuoli tai vastapuoleen läheisesti sidoksissa oleva yhteisö, jonka varat on jäädytetty ja/tai jonka varojen käyttöä rajoittaa jokin muu toimi, jonka on määrännyt unioni Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 75 artiklan nojalla taikka jokin unionin jäsenvaltio; ja/tai

▼M9

b) omaisuuserät, joiden liikkeeseenlaskijana (yksin tai yhdessä muun liikkeeseenlaskijan kanssa), hallinnoijana tai takaajana on vastapuoli tai vastapuoleen läheisesti sidoksissa oleva yhteisö, jonka eurojärjestelmä on sulkenut tilapäisesti tai pysyvästi pois eurojärjestelmän rahapoliittisista operaatioista tai jonka osallistumisoikeutta se on rajoittanut.

▼B

SEITSEMÄS OSA

EUROJÄRJESTELMÄN RAHAPOLIITTISIIN OPERAATIOIHIN LIITTYVÄT YHTEISIÄ OMINAISUUKSIA KOSKEVAT LISÄVÄHIMMÄISVAATIMUKSET

160 artikla

Eurojärjestelmän keskuspankkien ja vastapuolien välinen oikeussuhde

Eurojärjestelmä varmistaa, että 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut vastapuoliin sovellettavat sopimus- tai sääntelyjärjestelyt vastaavat tämän seitsemännen osan säännöksiä.

1 LUKU

Kaikkiin rahapoliittisia operaatioita koskeviin järjestelyihin sovellettavat yhteisiä ominaisuuksia koskevat lisävähimmäisvaatimukset

161 artikla

Eurojärjestelmän rahapolitiikan toimeenpanokehikkoa koskevat muutokset

1. Jokainen kansallinen keskuspankki soveltaa sopimus- tai sääntelyjärjestelyjä, jolla varmistetaan mahdollisuus rahapolitiikan säännöstöä koskevien muutosten toimeenpanoon viipymättä.

2. Jokainen kansallinen keskuspankki sisällyttää sopimus- tai sääntelyjärjestelyihinsä ehdon, jonka mukaan 1 kohdassa tarkoitetut muutokset on annettava tiedoksi vastapuolille. Jokainen kansallinen keskuspankki varmistaa, että tällaisessa tiedoksiannossa ilmoitetaan selkeästi, mistä hetkestä lukien muutokset tulevat voimaan.

162 artikla

Maksujen rahayksikkö

Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä on vaadittava, että kaikkiin eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin liittyvät maksut, rahapoliittisten valuuttaswapien ulkomaan valuutan määräisiä maksuja lukuun ottamatta, on suoritettava euroissa.

163 artikla

Sopimusten muoto

Jos on tarpeen, että sopimus kattaa kaikki transaktiot siten, että ne muodostavat yhden sopimussuhteen ja/tai että sopimus laaditaan puitesopimuksena, jonka nojalla kaikki avoimet operaatiot voidaan päättää ja sulkea tehokkaasti (nettoutus mukaan lukien) velvoitteiden laiminlyöntitapauksen johdosta, kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä on oltava näitä järjestelyjä koskevat ehdot.

▼B

164 artikla

Lomakkeet ja tiedonsiirto- ja tietojenvaihtokeinot

Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamilla sopimus- tai sääntelyjärjestelyillä varmistetaan, että keskuspankin ja vastapuolten välisessä suhteessa noudatetaan asianmukaisia ja yksiselitteisiä lomakkeiden käyttöön, mukaan lukien operaatioiden ehtojen vahvistus, tiedonsiirtoon sekä tietojenvaihdon keinoihin ja yksityiskohtiin liittyviä sääntöjä.

165 artikla

Velvoitteiden laiminlyöntitapaukset

1. Jokainen kansallinen keskuspankki soveltaa sopimus- tai sääntelyjärjestelyä, joissa säädetään vähintään velvoitteiden laiminlyönneistä, jotka eivät merkittävästi poikkea seuraavista:

a) toimivaltainen tuomioistuin tai muu viranomainen tekee vastapuolta koskevan päätöksen selvitystilaan asettamisesta tai selvitysmiehen tai vastaavan nimittämisestä vastapuolelle tai muun vastaavan menettelyn aloittamisesta;

b) toimivaltainen tuomioistuin tai muu viranomainen tekee vastapuolta koskevan päätöksen tervehdyttämismenettelyn tai sellaisen muun vastaavan menettelyn aloittamisesta, jolla pyritään suojaamaan vastapuolen taloudellista asemaa tai tervehdyttämään se ja välttämään edellä a kohdassa tarkoitetun päätöksen tekeminen;

c) vastapuoli ilmoittaa kirjallisesti kyvyttömyydestään maksaa velkansa kokonaan tai osittain tai täyttää rahapoliittisiin operaatioihin liittyvät velvoitteensa, tai vastapuoli tekee velkojiensa kanssa vapaaehtoisen sopimuksen tai järjestelyn, tai vastapuoli on tai se on katsottava insolventiksi tai kyvyttömäksi suorittamaan velkojaan;

d) menettelyvaiheet, jotka toteutetaan ennen a tai b kohdan mukaista päätöstä;

e) mikä tahansa vastapuolen antama vakuutus tai muu sopimusta edeltävä nimenomainen tai konkludenttinen ilmoitus, jonka vastapuolen katsotaan sovellettavan lain nojalla tehneen, on virheellinen tai totuudenvastainen;

f) vastapuolen toimintansa harjoittamiseen saama lupa, joka perustuu joko a) direktiiviin 2013/36/EU ja asetukseen (EU) N:o 575/2013 tai b) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2004/39/EY ([1]), siten kuin ne on pantu täytäntöön asianomaisessa jäsenvaltiossa, jonka rahayksikkö on euro, on peruutettu väliaikaisesti tai pysyvästi;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY, annettu 21. huhtikuuta 2004, rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta (EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1).

▼B

g) vastapuoli on erotettu määräajaksi tai kokonaan jonkin sellaisen maksujärjestelmän tai järjestelyn jäsenyydestä, jonka kautta rahapoliittisiin operaatioihin kuuluvia maksuja suoritetaan, tai (valuuttaswapeja lukuun ottamatta) erotetaan määräajaksi tai kokonaan jonkin sellaisen arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän jäsenyydestä, jota käytetään eurojärjestelmän rahapoliittisten operaatioiden selvitykseen ja suoritukseen;

h) vastapuoleen kohdistetaan direktiivin 2013/36/EU 41 artiklan 1 kohdassa, 43 artiklan 1 kohdassa tai 44 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä;

i) vastapuoli ei käänteisoperaatioiden yhteydessä noudata riskinhallintamenetelmiä koskevia ehtoja;

j) vastapuoli laiminlyö käänteisoperaatioiden yhteydessä ostohinnan tai takaisinostohinnan maksamisen tai laiminlyö ostettujen tai takaisinostettujen omaisuuserien toimituksen, tai vastapuoli laiminlyö vakuudellisten lainojen yhteydessä omaisuuserien toimituksen tai luoton takaisinmaksun asianomaisina maksu- ja toimituspäivinä;

k) vastapuoli laiminlyö rahapoliittisten valuuttaswapien ja määräaikaistalletusten yhteydessä euroina ilmaistun määrän maksun tai rahapoliittisten valuuttaswapien yhteydessä valuuttamääräisten summien maksun asianomaisina maksu- ja toimituspäivinä;

l) kyse on vastapuoleen liittyvästä velvoitteiden laiminlyöntitapauksesta, joka ei olennaisesti eroa tässä artiklassa määritellyistä tilanteista ja joka koskee EKP:n tai jonkin kansallisen keskuspankin valuuttavarantojen tai omien varojen hallinnoimiseksi tehtyä sopimusta;

m) vastapuoli jättää ilmoittamatta merkityksellisiä tietoja ja aiheuttaa tästä syystä vakavia seurauksia kotimaansa kansalliselle keskuspankille;

n) vastapuoli jättää noudattamatta jotakin muuta, käänteisoperaatioihin ja valuuttaswapeihin liittyviin järjestelyihin perustuvaa velvoitettaan, eikä korjaa laiminlyöntiään – mikäli tilanne on korjattavissa – vakuudellisten transaktioiden osalta viimeistään 30 päivän kuluessa ja valuuttaswapien osalta viimeistään 10 päivän kuluessa siitä, kun kansallinen keskuspankki antoi vastapuolelle tiedoksi sitä koskevan vaatimuksen;

o) kyse on vastapuoleen liittyvästä velvoitteiden laiminlyöntitilanteesta, joka koskee eurojärjestelmän toisen jäsenen kanssa rahapoliittisten operaatioiden toteuttamiseksi tehtyä sopimusta, jonka osalta tämä eurojärjestelmän toinen jäsen on käyttänyt oikeuttaan sulkea kaikki kyseisen sopimuksen mukaiset operaatiot velvoitteiden laiminlyönnin vuoksi;

p) vastapuolen varat on jäädytetty ja/tai sen varojen käyttöä rajoittaa jokin muu toimi, jonka on määrännyt unioni Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 75 artiklan nojalla;

▼B

q) vastapuolen varat on jäädytetty ja/tai sen varojen käyttöä rajoittaa jokin muu toimi, jonka on määrännyt jäsenvaltio, jonka rahayksikkö on euro;

r) vastapuolen kaikki varat tai merkittävä osa varoista on jäädyttämispäätöksen, takavarikon, turvaamistoimen tai muun sellaisen menettelyn kohteena, jonka tarkoituksena on suojella yleistä etua tai vastapuolen velkojien oikeuksia;

s) vastapuolen kaikki varat tai merkittävä osa sen varoista on luovutettu toiselle yhteisölle;

t) ilmenee muu uhkaava tai käsillä oleva tapahtuma, joka saattaa vaarantaa niiden velvoitteiden täyttämisen, jotka sitovat kyseistä vastapuolta eurojärjestelmän rahapoliittisten operaatioiden toteuttamiseksi tehdyn järjestelyn nojalla tai muiden sellaisten sääntöjen nojalla, joita sovelletaan vastapuolen ja jonkin kansallisen keskuspankin väliseen suhteeseen.

2. Edellä 1 kohdan a ja p alakohdassa tarkoitetut tapahtumat ovat automaattisia; b, c ja q alakohdassa tarkoitetut tapahtumat voivat olla automaattisia; d–o ja r–t alakohdassa tarkoitetut tapahtumat eivät voi olla automaattisia, vaan ne ovat harkinnanvaraisia, eli ne saatetaan päätökseen ainoastaan laiminlyöntiä koskevan ilmoituksen tiedoksiannon jälkeen. Tällaisessa velvoitteiden laiminlyöntiä koskevassa ilmoituksessa voidaan antaa enintään kolmen pankkipäivän mittainen lisäaika, jonka kuluessa kyseinen tapaus voidaan oikaista. Harkinnanvaraisten velvoitteiden laiminlyöntitapauksien osalta kansalliset keskuspankit varmistavat, että harkintavallan käyttöä koskevissa säännöksissä määrätään yksiselitteisesti harkintavallan käytön vaikutuksista.

166 artikla

Velvoitteiden laiminlyöntitapausten johdosta ja varovaisuussyistä käytettävät keinot

1. Jokainen kansallinen keskuspankki soveltaa sopimus- tai sääntelyjärjestelyjä, joilla varmistetaan, että kansallisella keskuspankilla on velvoitteiden laiminlyöntitapausten johdosta tai varovaisuussyistä oikeus käyttää seuraavia keinoja:

a) vastapuoli suljetaan tilapäisesti, osittain tai kokonaan pois avomarkkinaoperaatioista;

b) vastapuoli suljetaan tilapäisesti, osittain tai kokonaan pois eurojärjestelmän maksuvalmiusjärjestelmästä;

c) kaikki avoinna olevat sopimukset ja operaatiot päätetään;

d) erääntymättömiä tai ehdollisia saamisia vaaditaan suoritettaviksi nopeutetusti;

e) vastapuolen kansallisessa keskuspankissa olevia talletuksia käytetään kyseiseltä vastapuolelta olevien saamisten kuittaamiseen;

f) kyseistä vastapuolta kohtaan olevien velvoitteiden täyttäminen keskeytetään siihen saakka, kunnes vastapuolelta oleva saaminen on maksettu;

▼B

2. Jokainen kansallinen keskuspankki voi soveltaa sopimus- tai sääntelyjärjestelyjä, joissa annetaan kansalliselle keskuspankille oikeus velvoitteiden laiminlyöntitapauksen johdosta käyttää 1 kohdassa tarkoitettujen keinojen lisäksi mitä tahansa seuraavista keinoista:

a) viivästyskoron vaatiminen; ja

b) korvauksen vaatiminen niistä vahingoista, joita vastapuolen laiminlyönnistä on aiheutunut.

3. Jokainen kansallinen keskuspankki voi soveltaa sopimus- tai sääntelyjärjestelyjä, joissa annetaan kansalliselle keskuspankille varovaisuussyistä oikeus hylätä omaisuuserät, joita vastapuoli on toimittanut vakuudeksi eurojärjestelmän luotto-operaatioita varten, rajoittaa niiden käyttöä tai soveltaa niihin lisäaliarvostusta.

4. Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä varmistetaan, että kotimaan kansallinen keskuspankki on aina oikeudellisesti sellaisessa asemassa, että se voi ilman tarpeettomia viivästyksiä realisoida kaikki vakuutena olevat omaisuuserät siten, että ne kattavat myönnetyn luoton arvon, jos vastapuoli ei hoida velkasaldoaan viipymättä.

▼M6

4a. Jokainen kansallinen keskuspankki soveltaa sopimus- tai sääntelyjärjestelyjä, joilla varmistetaan, että kotimaisella kansallisella keskuspankilla on aina vastapuolen laiminlyödessä kokonaan tai osittain takaisinmaksuvelvoitteensa tai velvoitteensa maksaa mikä tahansa luoton määrä tai takaisinostohinta taikka toimittaa ostetut omaisuuserät niiden saavutettua maturiteettinsa tai muutoin erääntyessä, oikeudelliset keinot määrätä taloudellinen sanktio, mikäli mikään 166 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista oikeussuojakeinoista ei ole käytettävissä. Taloudellinen sanktio lasketaan liitteessä VII olevan III jakson mukaisesti, ottaen huomioon sen käteisrahan määrän, jota vastapuoli ei kyennyt maksamaan tai maksamaan takaisin, tai niiden omaisuuserien määrän, joita vastapuoli ei kyennyt toimittamaan, sekä niiden kalenteripäivien lukumäärän, joiden aikana vastapuoli ei suorittanut maksua, takaisinmaksua tai toimitusta.

▼B

5. Toimenpiteiden yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi EKP:n neuvosto voi päättää käytettävistä keinoista, mukaan lukien siitä, että vastapuoli suljetaan tilapäisesti, osittain tai kokonaan pois avomarkkinaoperaatioista tai maksuvalmiusjärjestelmästä.

167 artikla

Vastapuolten velvollisuus antaa tietoja

Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä varmistetaan, että kansallinen keskuspankki voi eurojärjestelmän rahapoliittisten operaatioiden yhteydessä saada vastapuolilta kaikki tarvitsemansa tiedot.

168 artikla

Ilmoitukset ja muut tiedonannot

1. Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä edellytetään, että kaikki ilmoitukset tai muut tiedonannot on annettava kirjallisesti ja/tai sähköisessä muodossa.

▼B

2. Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä määrätään yksiselitteisesti siitä, miten ilmoitukset tai muut tiedonannot on annettava ja milloin ne tulevat voimaan. Ilmoitusten ja tiedonantojen voimaantuloa edeltävä ajanjakso ei saa olla niin pitkä, että se muuttaa järjestelyjen taloudellisia kokonaisvaikutuksia. Erityisesti vahvistukset annetaan ja tarkistetaan viipymättä.

169 artikla

Kolmansien osapuolten oikeudet

1. Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä määrätään, että vastapuoli ei saa luovuttaa, siirtää toiselle tai uudistaa oikeuksiaan ja velvoitteitaan eikä muullakaan tavoin määrätä niistä ilman kotimaan kansallisen keskuspankin ennalta antamaa kirjallista lupaa.

2. Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä määrätään, että vain sopimussuhteessa olevalla tai kotimaan keskuspankilla sekä kyseisellä vastapuolella on transaktiosta johtuvia oikeuksia ja velvoitteita. Näissä sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä sallitaan kuitenkin kansallisten keskuspankkien ja/tai EKP:n väliset suhteet,

a) jotka johtuvat vakuuskelpoisten omaisuuserien rajat ylittävästä käytöstä ja

b) jotka ovat tarpeen välittäjän välityksellä toimivien vastapuolten kanssa toteutettuja operaatioita varten.

170 artikla

Sovellettava laki ja oikeuspaikka

1. Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä määrätään, että kyseisen kansallisen keskuspankin soveltamiin sopimus- tai sääntelyjärjestelyihin sekä kaikkiin niiden nojalla tehtäviin transaktioihin sovelletaan sen jäsenvaltion lakia, johon kyseinen kansallinen keskuspankki on sijoittautunut ja jonka rahayksikkö on euro, lukuun ottamatta tilanteita, joissa vakuuskelpoisten omaisuuserien rajat ylittävä käyttö edellyttää muuta.

▼M2

2. Riidat ratkaistaan sen jäsenvaltion, jonka rahayksikkö on euro ja jossa kansallinen keskuspankki sijaitsee, tuomioistuimissa, sanotun vaikuttamatta Euroopan unionin tuomioistuimen toimivaltaan.

▼B

171 artikla

Määräaikaistalletusten suorituspäivät

Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa talletusjärjestelyissä täsmennetään, että määräaikaistalletusten vastaanotto ja niiden takaisinmaksu toteutetaan niinä päivinä, jotka EKP on ilmoittanut talletusoperaatiota koskevassa ilmoituksessa.

▼B

2 LUKU

Takaisinostosopimuksiin ja vakuudellisiin lainasopimuksiin sovellettavat yhteisiä ominaisuuksia koskevat lisävähimmäisvaatimukset

172 artikla

Transaktion käänteissiirron päivämäärä

Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä varmistetaan, että transaktion käänteissiirron päivämäärä, mukaan lukien vakuudellisen lainasopimuksen takaisinmaksupäivä, vahvistetaan, tapauksen mukaan, kuhunkin transaktioon ryhdyttäessä.

173 artikla

Pankkipäivät

Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä määritellään 2 artiklassa tarkoitettu ’pankkipäivä’.

174 artikla

Korot

1. Takaisinostosopimuksissa ostohinnan ja takaisinostohinnan välisen hinnaneron on vastattava sitä yhteenlaskettua määrää, joka saadaan sovellettaessa määritettyä korkoa ostohintaan ostopäivän ja takaisinostopäivän välisenä ajanjaksona.

2. Vakuudellisissa luotoissa korko lasketaan soveltaen määritettyä korkoprosenttia luoton määrään operaatiossa sovellettavan maturiteetin ajalta.

3. Käänteisoperaatioihin sovellettavan koron tulee olla yksinkertainen korko, joka perustuu todelliset päivät/360 -laskukäytäntöön.

175 artikla

Muiden kuin euroina ilmaistujen määrien vaihtomekanismit

Jokainen kansallinen keskuspankki soveltaa sopimuksia tai sääntelyä, joissa varmistetaan, että säännöissä, jotka koskevat muiden kuin euroina ilmaistujen määrien vaihtamista euroiksi, täsmennetään, että käytettävä vaihtokurssi on EKP:n päivittäinen euron viitekurssi tai, jos viitekurssia ei ole käytettävissä, avistakurssi, jonka EKP on ilmoittanut sitä päivää edeltäneenä pankkipäivänä, jona kansallisen keskuspankin on määrä myydä euroja ja ostaa toista valuuttaa vaihdon suorittamiseksi.

▼B

3 LUKU

Yksinomaan takaisinostosopimuksiin sovellettavat yhteisiä ominaisuuksia koskevat lisävähimmäisvaatimukset

176 artikla

Takaisinostosopimusten kohde

1. Takaisinostosopimuksia tehdessään jokainen kansallinen keskuspankki soveltaa sopimus- tai sääntelyjärjestelyä, joissa varmistetaan, että vakuuskelpoisten omaisuuserien myynti tapahtuu euroja vastaan ja että samanaikaisesti tehdään sopimus vastaavien omaisuuserien myymisestä takaisin euroja vastaan tiettynä päivänä.

2. Jokainen kansallinen keskuspankki määrittelee ’vastaavat omaisuuserät’ saman liikkeeseenlaskijan omaisuuseriksi, jotka ovat liikkeeseenlaskupäivästä riippumatta osa samaa liikkeeseenlaskua ja joiden laji, nimellisarvo, määrä ja kuvaus ovat samat kuin niillä omaisuuserillä, joihin niitä verrataan.

3. Jos omaisuuserät, joihin nähden vertailu tehdään 2 kohdan mukaisesti, on vaihdettu tai niiden nimellisarvoa on muutettu tai jos on tehty niitä koskeva muutospyyntö, vastaavuuden määritelmää on muutettava

a) vaihdon tapauksessa tarkoittamaan niitä omaisuuseriä, joihin omaisuuserät on vaihdettu;

b) omaisuuseriä koskevan muutospyynnön tapauksessa tarkoittamaan sellaisia omaisuuseriä, jotka vastaavat maksettuja omaisuuseriä, edellyttäen että myyjä on maksanut ostajalle muutospyynnön arvoa vastaavan määrän;

c) nimellisarvoltaan muutettujen omaisuuserien tapauksessa tarkoittamaan sellaisia omaisuuseriä, jotka vastaavat niitä omaisuuseriä, joiksi alkuperäiset omaisuuserät on muutettu nimellisarvoltaan, ja lisäksi tilanteen mukaan sellaista rahamäärää, joka vastaa mahdollista eroa omaisuuserien arvossa ennen nimellisarvon muuttamista ja sen jälkeen.

177 artikla

Takaisinostosopimuksia koskevat sulkemis- ja nettoutusjärjestelyt

1. Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä varmistetaan, että velvoitteiden laiminlyöntitapauksissa kansallisella keskuspankilla on oikeus päättää ja sulkea kaikki avoimet takaisinostosopimukset.

2. Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamiin sopimus- tai sääntelyjärjestelyihin sisältyy sellaisia nettoutusta koskevia määräyksiä, joilla pyritään saavuttamaan jäljempänä esitettyjä vastaavat taloudelliset vaikutukset.

▼B

a) Laiminlyöntitilanteen johdosta kunkin transaktion takaisinostopäivän katsotaan seuraavan välittömästi ja jommankumman seuraavan vaihtoehdon mukaisesti:

i) kaikki vastaavat omaisuuserät on välittömästi luovutettava siten, että osapuolten omaisuuserien luovuttamista ja takaisinostettujen arvopapereiden takaisinostohinnan maksamista koskevat velvoitteet suoritetaan vain jäljempänä b–d kohdassa esitetyn mukaisesti; tai

ii) takaisinosto-operaatio päätetään.

b) Kansallinen keskuspankki määrittää realisointiarvot takaisinostetuille omaisuuserille ja vastaaville siirrettäville omaisuuserille sekä kunkin osapuolen maksettavaksi tulevan takaisinostohinnan kaikkien operaatioiden osalta takaisinostopäivänä taloudellisesti järkevällä tavalla.

c) Kansallinen keskuspankki laskee b kohdan perusteella, mitä kunkin osapuolen on maksettava toiselle osapuolelle takaisinostopäivänä. Osapuolen velat on kuitattava toiselta osapuolelta olevilla saamisilla, ja osapuoli, jonka saaminen on pienempi, maksaa ainoastaan nettosaldon.

d) Tämä nettosaldo erääntyy ja on maksettava seuraavana sellaisena päivänä, jona TARGET2-järjestelmä on toiminnassa maksun suorittamista varten. Tätä laskelmaa tehtäessä kaikki muina valuuttoina kuin euroina ilmaistut määrät muutetaan euroiksi asianomaisena päivänä 175 artiklan mukaisesti lasketulla vaihtokurssilla.

3. Jokainen kansallinen keskuspankki määrittelee realisointiarvon 2 artiklan mukaisesti.

178 artikla

Riskienhallintamenetelmien noudattaminen

Mikäli kansallisten keskuspankkien soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä on vakuuden korvaamiseen liittyviä määräyksiä, niissä on varmistettava, että pakollisia riskinhallintamenetelmiä edelleen noudatetaan.

179 artikla

Käteismarginaalit

Mikäli kansallisten keskuspankkien soveltamiin sopimus- tai sääntelyjärjestelyihin sisältyy määräyksiä marginaalien maksamisesta tai palauttamisesta käteisenä, määrätään myös siitä, että kaikki muut velvoitteet palauttaa tai maksaa marginaaleja täytetään ensin samansuuruiseen käteismäärään saakka, ottaen huomioon mahdolliset niihin liittyvät korot.

180 artikla

Takaisinostosopimuksiin liittyvät muut säännökset

Rajoittamatta näiden suuntaviivojen säännösten soveltamista kansalliset keskuspankit voivat täsmentää takaisinostosopimuksiin liittyviä lisäehtoja soveltamissaan sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä.

▼B

4 LUKU

Yksinomaan vakuudellisiin lainasopimuksiin sovellettavat yhteisiä ominaisuuksia koskevat lisävähimmäisvaatimukset

181 artikla

Vakuuden antaminen ja realisointi

1. Kun kyse on likviditeetin myöntämisestä vakuudellisten lainojen muodossa, jokainen kansallinen keskuspankki ottaa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissään huomioon lainkäyttöalueellaan sovellettavat erilaiset menettelyt ja muodollisuudet, jotka ovat tarpeen vakuuteen kohdistuvan vakuusoikeuden, kuten panttaus, luovutus ja kiinnitys, luomiseksi ja realisoimiseksi.

2. Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa vakuudellisia lainoja koskevissa järjestelyissä varmistetaan, että kansallinen keskuspankki voi laillisesti realisoida vakuudeksi annetut omaisuuserät ilman, että kyseisiin omaisuuseriin kohdistuu paremmalla etuoikeudella olevia saamisia. Kolmansilla osapuolilla, mukaan lukien selvitysviranomaisella insolvenssitapauksissa, ei saa olla mahdollisuutta puuttua asiaan ja vaatia tehokkaasti itselleen vakuudeksi annettuja arvopapereita tai mitään niihin liittyviä oikeuksia, ellei kyseessä ole petos.

3. Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa vakuudellisia lainoja koskevissa järjestelyissä varmistetaan, että kansallisella keskuspankilla on 165 artiklassa tarkoitettujen velvoitteiden laiminlyöntitilanteiden yhteydessä käytettävissään oikeudelliset keinot, joiden avulla se voi realisoida vakuudeksi annettujen omaisuuserien taloudellisen arvon. Tällaisen laiminlyöntitilanteen tulee myös kattaa tapaukset, joissa kansalliset keskuspankit voivat katsoa, ettei vastapuoli kykene täyttämään velvoitteitaan takaisinostosopimusten osalta.

182 artikla

Päivänsisäisten operaatioiden pidentäminen yön yli

Jokainen kansallinen keskuspankki soveltaa sopimus- tai sääntelyjärjestelyä, joiden perusteella vakuudellisten luottojärjestelyjen yhteydessä on mahdollista pidentää päivänsisäisiä operaatioita yön yli -operaatioiksi.

5 LUKU

Yksinomaan rahapoliittisiin valuuttaswapeihin sovellettavat yhteisiä ominaisuuksia koskevat lisävähimmäisvaatimukset

183 artikla

Samanaikainen avista- ja termiinimyynti- ja -ostosopimus

Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä varmistetaan, että jokaiseen transaktioon sisältyy samanaikaisesti euron avista- ja termiinimyynti ja -osto muuta valuuttaa vastaan.

▼B

184 artikla

Maksujen siirron ajoitus ja toiminta

Jokainen kansallinen keskuspankki soveltaa sopimus- tai sääntelyjärjestelyjä, joihin sisältyy määräykset maksujen siirron ajoituksesta ja toimitustavasta. Termiinimyynnin ja -oston päivämäärä vahvistetaan kunkin operaation tekohetkellä.

185 artikla

Tiettyjen käsitteiden määritelmät

Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- ja sääntelyjärjestelyissä määritellään valuutta, avistakurssi, termiinikurssi, siirtopäivä ja uudelleensiirtopäivä seuraavalla tavalla:

a) ’valuutalla’ tarkoitetaan mitä tahansa muuta laillista valuuttaa kuin euroa;

b) ’avistakurssilla’ tarkoitetaan tietyn operaation yhteydessä 175 artiklan mukaisesti laskettavaa vaihtokurssia, jota sovelletaan muunnettaessa euroina ilmaistu määrä siksi kyseiseen transaktioon liittyvässä valuutassa ilmaistuksi määräksi, jonka toinen osapuoli on velvollinen siirtämään toiselle siirtopäivänä euroina ilmaistun määrän maksua vastaan, ja kyseinen vaihtokurssi määritetään vahvistuksessa;

c) ’termiinikurssilla’ tarkoitetaan 175 artiklan mukaisesti laskettavaa vaihtokurssia, jota sovelletaan muunnettaessa euroina ilmaistu määrä siksi muuna valuuttana ilmaistuksi määräksi, jonka toinen osapuoli on velvollinen siirtämään toiselle uudelleensiirtopäivänä euroina ilmaistun määrän maksua vastaan, ja kyseinen vaihtokurssi määritetään vahvistuksessa ja yksilöidään kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä;

d) ’valuuttamääräisellä uudelleensiirtosummalla’ tarkoitetaan sitä valuuttamääräistä summaa, jota euroina ilmaistun määrän ostaminen uudelleensiirtopäivänä edellyttää;

e) ’siirtopäivällä’ tarkoitetaan minkä tahansa operaation yhteydessä päivää ja tarvittaessa kyseisen päivän kellonaikaa, jona toisen osapuolen suorittama euromääräinen siirto toiselle osapuolelle tulee voimaan, eli päivää ja tarvittaessa kellonaikaa kyseisenä päivänä, jona osapuolet ovat sopineet euromääräisen siirron tapahtuvan;

f) ’uudelleensiirtopäivällä’ tarkoitetaan minkä tahansa operaation yhteydessä päivää ja tarvittaessa kyseisen päivän kellonaikaa, jona toisen osapuolen on suoritettava euromääräinen uudelleensiirto toiselle osapuolelle.

186 artikla

Valuuttaswapeja koskevat sulkemis- ja nettoutusjärjestelyt

1. Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä varmistetaan, että laiminlyönnin johdosta kansallisella keskuspankilla on oikeus päättää ja sulkea kaikki avoimet transaktiot.

▼B

2. Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamiin sopimus- tai sääntelyjärjestelyihin sisältyy sellaisia nettoutusta koskevia määräyksiä, joilla pyritään saavuttamaan jäljempänä esitettyjä vastaavat taloudelliset vaikutukset.

a) Laiminlyöntitapauksen johdosta jokaisen operaation on katsottava päättyneen, ja kansallinen keskuspankki vahvistaa euron korvausarvot ja valuuttamääräiset uudelleensiirtosummat sillä perusteella, että korvausarvot ovat määriä, jotka olisivat tarpeen, jotta kansallisella keskuspankilla säilyisi niiden maksujen taloudellinen vastine, joita muuten olisi edellytetty.

b) Kansallinen keskuspankki laskee näin saatujen määrien perusteella, mitä kunkin osapuolen on maksettava toiselle osapuolelle uudelleensiirtopäivänä. Osapuolen velat muunnetaan 175 artiklan mukaisesti tarvittaessa euroiksi ja kuitataan toiselle osapuolelle olevilla saamisilla. Osapuolen, jonka saaminen on pienempi, on maksettava ainoastaan nettosaldo. Tämä nettosaldo erääntyy ja on maksettava seuraavana sellaisena päivänä, jona TARGET2-järjestelmä on toiminnassa maksun suorittamista varten.

187 artikla

Valuuttaswapeihin liittyvät muut säännökset

Sanotun vaikuttamatta näissä suuntaviivoissa esitettyihin vaatimuksiin, kukin kansallinen keskuspankki voi antaa valuuttaswapien toteuttamiseen liittyviä tarkempia määräyksiä sopimus- tai sääntelyjärjestelyissään.

▼M11

SEITSEMÄS A OSA

ERITYISSÄÄNNÖKSET USEAN PANKKIPÄIVÄN AJAN KESTÄVÄN TARGET2-JÄRJESTELMÄN HÄIRIÖN VARALTA

187 a artikla

Usean pankkipäivän ajan kestävä TARGET2-järjestelmän pitkittynyt häiriö

1. EKP voi ilmoittaa, että maksujen tavanomaista käsittelyä haittaava häiriö on ”usean pankkipäivän ajan kestävä TARGET2-järjestelmän pitkittynyt häiriö”, jos

a) suuntaviivojen EKP/2012/27 2 artiklan 86 alakohdassa tarkoitettu varamenettelyjärjestelmä aktivoidaan häiriön seurauksena; ja

b) häiriö kestää tai EKP odottaa sen kestävän kauemmin kuin yhden pankkipäivän.

Säännöllisiä rahapoliittisia operaatioita voidaan lykätä tai peruuttaa, kun a alakohdassa tarkoitettu varamenettelyjärjestelmä aktivoidaan.

▼M11

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus annetaan tiedoksi EKP:n verkkosivuilla. Tällaisen ilmoituksen yhteydessä tai sen jälkeen EKP ilmoittaa häiriön seurauksista tiettyjen rahapoliittisten operaatioiden ja välineiden kannalta.

3. Tämän artiklan mukaisesti annetun ilmoituksen jälkeen voidaan soveltaa tiettyihin rahapoliittisiin operaatioihin ja välineisiin liittyviä erityisiä toimenpiteitä ja säännöksiä, kuten näissä suuntaviivoissa ja erityisesti 187 b, 187 c ja 187 d artiklassa täsmennetään.

4. Kun TARGET2-järjestelmän häiriö on korjattu, EKP antaa EKP:n verkkosivuilla tiedonannon, jossa todetaan, että usean pankkipäivän ajan kestävän pitkittyneen TARGET2-järjestelmän häiriön johdosta hyväksyttyjä erityisiä toimenpiteitä ja säännöksiä ei enää sovelleta.

187 b artikla

Eurojärjestelmän rahapoliittisten operaatioiden käsittely usean pankkipäivän ajan kestävän TARGET2-järjestelmän pitkittyneen häiriön tapauksessa

Jos 187 a artiklan mukainen ilmoitus usean pankkipäivän ajan kestävästä TARGET2-järjestelmän pitkittyneestä häiriöstä on annettu, eurojärjestelmän rahapoliittisten operaatioiden käsittelyssä voidaan soveltaa jäljempänä olevia säännöksiä.

a) Näiden suuntaviivojen III osaston 2 luvussa tarkoitettua euromääräisten avomarkkinaoperaatioiden selvitystä ei käsitellä suuntaviivojen EKP/2012/27 2 artiklan 86 kohdassa määriteltyä varamenettelyjärjestelmää käyttäen. Tämän vuoksi näiden operaatioiden suorittamista voidaan lykätä normaalien TARGET2-operaatioiden käynnistymiseen saakka.

b) Tällaisista operaatioista maksettavat korot lasketaan joko i) ikään kuin operaatioiden selvityksessä ei olisi tapahtunut viivästystä tai ii) tosiasiallisen keston mukaan, riippuen siitä, kummassa tapauksessa vastapuolen maksettavaksi tulevan koron määrä on pienempi tai vastapuolelle maksettavan koron määrä on suurempi.

c) Eurojärjestelmä kuittaa b alakohdan mukaisesti laskettua korkoa laskiessaan mahdolliset sekkitilien ylimääräisiin saldoihin liittyvät korot, joihin vastapuolella on oikeus, tai jotka sen on negatiivisen koron tapauksessa maksettava selvityksen viivästymisen vuoksi.

d) Korko maksetaan tai saadaan, kun EKP antaa edellä 187 a artiklan 4 kohdassa tarkoitetun tiedonannon.

187 c artikla

Oikeus maksuvalmiusluoton käyttöön usean pankkipäivän ajan kestävän TARGET2-järjestelmän pitkittyneen häiriön sattuessa

Jos 187 a artiklan mukainen ilmoitus usean pankkipäivän ajan kestävästä TARGET2-järjestelmän pitkittyneestä häiriöstä on annettu, maksuvalmiusjärjestelmän käyttöön voidaan soveltaa jäljempänä olevia säännöksiä.

▼M11

a) Sen estämättä, mitä 19 artiklan 6 kohdassa säädetään, vastapuolen kotimaan kansallisessa keskuspankissa olevalla selvitystilillä päivän lopussa olevaa negatiivista saldoa käsitellään päivänsisäisenä luottona, ja sen korko on nolla.

b) Edellä 20 artiklan mukaisiin maksuvalmiusluoton, joka on myönnetty varamenettelyjärjestelmän aktivointia edeltävänä päivänä, maksamatta oleviin eriin sovelletaan nollakorkoa. Tätä korkoa sovelletaan häiriön keston ajan. Maksuvalmiusluottona myönnetyt erät, joiden maksu reaaliajassa on toteutettu päivänä, jona usean pankkipäivän ajan kestävä pitkittynyt TARGET2-järjestelmän häiriö ilmeni, mutta ennen häiriöstä ilmoittamista, katsotaan luotoksi, jotka on myönnetty päivänä, jona usean pankkipäivän kestävä TARGET2-järjestelmän pitkittynyt häiriö korjaantui. Maksuvalmiusluottona saaduista eristä maksettava korko maksetaan maksuvalmiusluoton takaisinmaksun kanssa yhdessä vasta sen jälkeen, kun varamenettelyjärjestelmän käyttö on päätetty ja EKP on antanut 187 a artiklan 4 kohdan mukaisen tiedonannon. Maksettavan koron määrää laskettaessa ei oteta huomioon pankkipäiviä, joiden kuluessa TARGET2-järjestelmän pitkittynyt häiriö jatkui.

187 d artikla

Ei seuraamusten määräämistä usean pankkipäivän ajan kestävän TARGET2-järjestelmän pitkittyneen häiriön tapauksessa

Vastapuolelle ei määrätä 154 artiklan mukaista seuraamusta, jos 187 a artiklan mukaisesti on ilmoitettu usean pankkipäivän ajan kestävästä TARGET2-järjestelmän pitkittyneestä häiriöstä, joka vaikuttaa vastapuolen kykyyn täyttää näiden suuntaviivojen mukaiset velvoitteensa.

▼B

KAHDEKSAS OSA

LOPPUSÄÄNNÖKSET

188 artikla

Tietojen jakaminen

Jos rahapolitiikan toteuttaminen niin vaatii, eurojärjestelmään kuuluvat kansalliset keskuspankit voivat toimittaa toisilleen eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin osallistuvia vastapuolia koskevia tietoja, kuten operatiivisia tietoja. Tällaiset tiedot kuuluvat salassapitovelvollisuuden piiriin EKPJ:n perussäännön 37 artiklan mukaisesti.

189 artikla

Rahanpesun vastustamista ja terrorismin rahoittamisen estämistä koskeva lainsäädäntö

Eurojärjestelmän rahapoliittisten operaatioiden vastapuolten tulee olla tietoisia rahanpesun vastustamiseksi ja terrorismin rahoittamisen estämiseksi annetussa lainsäädännössä olevista vaatimuksista ja noudattaa niitä.

▼B

190 artikla

Kumoaminen

1. Suuntaviivat EKP/2011/14 kumotaan 1 päivästä toukokuuta 2015.

2. Kumottuihin suuntaviivoihin tehtyjen viittausten katsotaan koskevan näitä suuntaviivoja ja luetaan liitteessä XIII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

191 artikla

Voimaantulo, soveltaminen ja täytäntöönpano

1. Nämä suuntaviivat tulevat voimaan päivänä, jona ne annetaan tiedoksi kansallisille keskuspankeille.

2. Näiden suuntaviivoja kaikki säännöksiä sovelletaan 1 päivästä toukokuuta 2015, lukuun ottamatta 142 artiklaa, jota sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 2015.

3. Kansalliset keskuspankit antavat viimeistään 16 päivänä helmikuuta 2015 EKP:lle tiedot laatimistaan asiakirjoista ja keinoista näiden suuntaviivojen noudattamista varten, siltä osin kuin ne koskevat olennaisia muutoksia suuntaviivoihin EKP/2011/14 nähden.

192 artikla

Osoitus

Nämä suuntaviivat on osoitettu kaikille eurojärjestelmän keskuspankeille.

▼M11

LIITE I

VÄHIMMÄISVARANNOT

Tämän liitteen sisältö on tarkoitettu vain taustatiedoksi. Jos tämä liite ja 1 kohdassa kuvattu eurojärjestelmän vähimmäisvarantojärjestelmä ovat keskenään ristiriidassa, etusija on viimeksi mainitulla.

1. EKP edellyttää Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön (jäljempänä ’EKPJ:n perussääntö’) 19 artiklan nojalla, että luottolaitokset pitävät vähimmäisvarantoja kansallisissa keskuspankeissa olevilla tileillä eurojärjestelmän vähimmäisvarantojärjestelmän mukaisesti. Tämän järjestelmän oikeudellisista puitteista määrätään EKPJ:n perussäännön 19 artiklassa, asetuksessa (EY) N:o 2531/98 ja asetuksessa (EU) 2021/378 (EKP/2021/1). Asetuksen (EU) 2021/378 (EKP/2021/1) soveltamisella varmistetaan, että eurojärjestelmän vähimmäisvarantojärjestelmän ehdot ovat yhdenmukaiset kaikissa jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro.

2. Eurojärjestelmän vähimmäisvarantojärjestelmän tarkoituksena on ensisijaisesti tasata rahamarkkinakorkoja sekä luoda (tai lisätä) rakenteellisen keskuspankkirahoituksen tarvetta.

3. Asetuksen (EU) 2021/378 (EKP/2021/1) 1 artiklan a kohdan mukaisesti eurojärjestelmän vähimmäisvarantojärjestelmää sovelletaan luottolaitoksiin

   i) joille on myönnetty toimilupa direktiivin 2013/36/EU 8 artiklan mukaisesti; tai

   ii) jotka on vapautettu toimilupavaatimuksesta direktiivin 2013/36/EU 2 artiklan 5 kohdan nojalla.

   Lisäksi vähimmäisvarantojärjestelmän alaisia ovat euroalueen ulkopuolelle sijoittautuneiden luottolaitosten euroalueella olevat sivuliikkeet. Euroalueelle sijoittautuneiden luottolaitosten euroalueen ulkopuolella olevat sivuliikkeet eivät kuitenkaan ole tämän järjestelmän alaisia.

4. Laitos vapautetaan asetuksen (EU) 2021/378 (EKP/2021/1) 4 artiklan 1 kohdan nojalla varantovelvoitteesta, jos niiden toimilupa peruutetaan tai toimiluvasta luovutaan, tai jos ne ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/24/EY ([1]) mukaisen likvidaatiomenettelyn kohteena.

5. EKP voi asetuksen (EU) 2021/378 (EKP/2021/1) 4 artiklan 2 kohdan nojalla asianomaisen kansallisen keskuspankin pyynnöstä vapauttaa luottolaitoksia vähimmäisvarantovelvoitteista a–d kohdassa täsmennetyin perustein. Näihin laitoksiin voivat kuulua muun muassa laitokset, jotka ovat tervehdyttämismenettelyn kohteena direktiivin 2001/24/EY nojalla, laitokset, joita koskee unionin tai jäsenvaltion antama määräys varojen jäädyttämisestä ja/tai joiden varojen käyttöä rajoittaa jokin muu unionin perussopimuksen 75 artiklan mukaisesti määräämä toimi; laitokset jotka on eurojärjestelmän päätöksellä suljettu tilapäisesti tai kokonaan pois eurojärjestelmän avomarkkinaoperaatioista tai maksuvalmiusjärjestelmästä, sekä laitokset, joiden osalta ei ole asianmukaista edellyttää vähimmäisvarantoja.

6. Asetuksen (EU) 2021/378 (EKP/2021/1) 4 artiklassa mainittuja poikkeuksia sovelletaan sen pitoajanjakson alusta, jona asianomainen tapahtuma ilmenee.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/24/EY, annettu 4 päivänä huhtikuuta 2001, luottolaitosten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta (EYVL L 125, 5.5.2001, s. 15).

▼**M11**

7. Asetuksen (EU) 2021/378 (EKP/2021/1) 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti EKP julkaisee verkkosivustollaan luettelon laitoksista, joihin sovelletaan kyseisen asetuksen mukaisia eurojärjestelmän vähimmäisvarantovaatimuksia.

8. EKP julkaisee myös luettelon vähimmäisvarantovaatimuksista vapautetuista laitoksista, lukuun ottamatta asetuksen (EU) 2021/378 (EKP/2021/1) 4 artiklan 2 kohdan a–c alakohdassa tarkoitettuja laitoksia.

9. Kunkin luottolaitoksen varantopohja määräytyy sen tasetietojen perusteella. Tasetiedot ilmoitetaan kansallisille keskuspankeille EKP:n yleisen raha- ja rahoitustilastoinnin mukaisesti. Luottolaitokset laskevat tietyn pitoajanjakson varantopohjan niiden tietojen perusteella, jotka koskevat pitoajanjakson alkamiskuukautta kahdella kuukaudella edeltävää kuukautta asetuksen (EU) 2021/378 (EKP/2021/1) 5 artiklan 5 kohdan mukaisesti, ellei pienille laitoksille kyseisen asetuksen 5 artiklan 6 kohdan mukaan myönnetyistä poikkeuksista johdu muuta.

10. Velvoiteprosentit määrää EKP noudattaen ylärajaa, joka on määritelty asetuksessa (EY) N:o 2531/98.

11. Laitosten vähimmäisvarantovelvoitteen määrä lasketaan käyttäen asetuksen (EU) 2021/378 (EKP/2021/1) 6 artiklan 1 kohdassa vahvistettuja velvoiteprosentteja kunkin kyseisen asetuksen 5 artiklan mukaisen varantopohjaan kuuluvan velan osalta. Kansallisten keskuspankkien on käytettävä asetuksen (EU) 2021/378 (EKP/2021/1) 6 artiklan mukaisesti laskettuja vähimmäisvarantoja maksaessaan vähimmäisvarantotalletusten korkoja ja arvioidessaan, täyttävätkö laitokset vaaditun vähimmäisvarantovelvoitteen.

12. Rahamarkkinakorkojen tasaamiseksi laitokset voivat eurojärjestelmän vähimmäisvarantojärjestelmässä hyödyntää keskiarvoistamista, joka merkitsee sitä, että varantovelvoitteen täyttyminen määritellään sen mukaan, mikä on laitoksen varantotilin keskimääräinen päivän lopun saldo yhdellä tai useammalla varantotilillä pitoajanjakson aikana. Pitoajanjakso on määritelty asetuksen (EU) 2021/378 (EKP/2021/1) 8 artiklassa.

13. Asetuksen (EU) 2021/378 (EKP/2021/1) 9 artiklan mukaisesti laitosten vähimmäisvarantotalletuksille maksetaan korkoa, joka on eurojärjestelmän (kalenteripäivien määrällä painotettu) keskimääräinen korko eurojärjestelmän perusrahoitusoperaatioille pitoajanjakson aikana seuraavan kaavan mukaan (tulos pyöristetään lähimpään senttiin):

$$R_t = \frac{H_t \cdot n_t \cdot r_t}{100 \cdot 360}$$

$$r_t = \sum_{i=1}^{n_t} \frac{MR_i}{n_t}$$

jossa

R_t = vähimmäisvarantotalletuksille maksettava korko pitoajanjaksolta t

H_t = pitoajanjakson t keskimääräinen päivittäinen vähimmäisvarantotalletus

▼**M11**

n_t = kalenteripäivien lukumäärä pitoajanjakson t aikana

r t = vähimmäisvarantotalletuksille maksettava korko pitoajanjaksolta t. Korko pyöristetään tavalliseen tapaan kahteen desimaaliin;

i = pitoajanjakson t kalenteripäivä i;

MR_i = marginaalikorko viimeisimmässä sellaisessa perusrahoitusoperaatiossa, jonka maksut suoritetaan kalenteripäivänä t tai ennen sitä.

Päivän lopun saldo TARGET2:ssa 187 a artiklassa tarkoitetun usean pankkipäivän ajan kestävän TARGET2-järjestelmän pitkittyneen häiriön aikana otetaan huomioon tämän kaavan laskennassa takautuvasti sen jälkeen, kun TARGET2:n häiriö on korjaantunut. Päivän lopun saldo, jota sovelletaan usean pankkipäivän ajan kestävän TARGET2-järjestelmän pitkittyneen häiriön kestoa vastaavaan päivien lukumäärään, määritetään EKP:n käytettävissä olevien parhaiden tietojen perusteella. Usean pankkipäivän ajan kestävän TARGET2-järjestelmän pitkittyneen häiriön aikana käytetyssä varamenettelyjärjestelmässä päivänsisäisesti tai pidempään pidetyistä saldoista maksetaan nollakorkoa.

Jos laitos ei täytä muita velvollisuuksia, joita sillä on eurojärjestelmän vähimmäisvarantojärjestelmään liittyvien EKP:n asetusten ja päätösten nojalla (esimerkiksi jos joitakin tarvittavia tietoja ei toimiteta ajoissa tai jos tiedot ovat puutteellisia), EKP:llä on valtuus määrätä seuraamuksia asetuksen (EY) N:o 2532/98 ja asetuksen (EY) N:o 2157/1999 (EKP/1999/4) ja päätöksen (EU) 2021/1815 (EKP/2021/45) mukaan.

▼B

LIITE II

HUUTOKAUPOISTA ILMOITTAMINEN

Julkinen huutokauppailmoitus sisältää seuraavat viitteelliset tiedot:

a) huutokaupan viitenumero;

b) huutokaupan päivämäärä;

c) operaation tyyppi (likviditeetin lisääminen tai vähentäminen ja käytettävän rahapoliittisen instrumentin tyyppi);

d) operaatiossa sovellettava maturiteetti;

e) operaation kesto (ilmoitetaan tavallisesti päivien lukumääränä);

f) huutokaupan tyyppi, esim. kiinteä- tai vaihtuvakorkoinen;

g) vaihtuvakorkoisissa huutokaupoissa toteutustapa, eli yksikorkoinen huutokauppamenettely (hollantilainen huutokauppa) tai monikorkoinen huutokauppamenettely (amerikkalainen huutokauppa);

h) operaation tavoiteltu volyymi, yleensä vain pitempiaikaisissa rahoitusoperaatioissa;

i) kiinteäkorkoisissa huutokaupoissa huutokaupan kiinteä korko, hinta, swap-piste tai hintaero (viiteindeksi, jos kyse on indeksiin sidotuista huutokaupoista ja noteerauksen tyyppi, jos kyse on korosta tai hintaerosta);

j) pienin tai suurin hyväksyttävä korko, hinta tai swap-piste, soveltuvin osin;

k) operaation alkamis- ja eräpäivä soveltuvin osin tai instrumentin arvo- ja eräpäivä, jos kyse on Euroopan keskuspankin (EKP) velkasitoumusten liikkeeseenlaskusta;

l) operaatioon liittyvät valuutat sekä valuuttaswapeissa se valuuttamäärä, joka pidetään kiinteänä;

m) valuuttaswapeissa avistakurssi, jota käytetään viitteenä tarjousten laskennassa;

n) tarjouksen yläraja, jos se on asetettu;

o) pienin yksittäiselle vastapuolelle jaettava määrä, jos se on asetettu;

p) pienin jako-osuus eli marginaalikorolla kullekin tarjoajalle jaettavissa olevan osuuden alaraja prosentteina ilmaistuna, jos se on asetettu;

q) tarjousten jättämisen määräaika;

r) sitoumusten nimellisarvo ja liikkeeseenlaskun ISIN-koodi, jos kyse on EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlaskusta;

s) yhden vastapuolen tekemien tarjousten enimmäislukumäärä (jos EKP aikoo rajoittaa tarjousten lukumäärää vaihtuvakorkoisissa huutokaupoissa, enimmäismäärä on yleensä 10 tarjousta vastapuolta kohden);

t) noteerauksen tyyppi (korko tai hintaero);

u) viiteomaisuuserä, jos kyse on indeksiin sidotuista huutokaupoista.

▼B

LIITE III

HUUTOKAUPASSA JAETTAVA MÄÄRÄ JA HUUTOKAUPPAMENETTELYT

Taulukko 1

Kiinteäkorkoisissa huutokaupoissa jaettava määrä

Jaettava määrä prosentteina on:

$$all\ \% = \frac{A}{\sum_{i=1}^{n} a_i}$$

Vastapuolelle *i* jaettava määrä on seuraava:

$$all_i = all\ \% \times (a_i)$$

jossa

A = jaettava kokonaismäärä

n = vastapuolten lukumäärä

a_i = vastapuolen *i* tarjous

all % = jaettava määrä prosentteina

all_i = vastapuolelle *i* jaettava kokonaismäärä

Taulukko 2

Euromääräisissä vaihtuvakorkoisissa huutokaupoissa jaettava määrä (esimerkissä on kyse tarjouksista, jotka annetaan koron muodossa)

Marginaalikorolla jaettava määrä prosentteina on:

$$all\%\ (r_m) = \frac{A - \sum_{s=1}^{m-1} a(r_s)}{a(r_m)}$$

Vastapuolelle *i* marginaalikorolla jaettava määrä on:

$$all\ (r_m)_i = all\ \%\ (r_m) \times a(r_m)_i$$

Vastapuolelle *i* jaettava kokonaismäärä on seuraava:

$$all_i = \sum_{s=1}^{m-1} a(r_s)_i + all(r_m)_i$$

jossa

A = jaettava kokonaismäärä

r_s = vastapuolten korkotarjous *s*

N = vastapuolten lukumäärä

$a(r_s)_i$ = vastapuolen *i* tarjous korolla *s* (r_s)

$a(r_s)$ = tarjousten kokonaismäärä korolla s (r_s)

$$a(r_s) = \sum_{i=1}^{n} a(r_s)_i$$

▼B

r_s = marginaalikorko:

$r_1 \geq r_s \geq r_m$ likviditeettiä lisäävässä huutokaupassa

$r_m \geq r_s \geq r_1$ likviditeettiä vähentävässä huutokaupassa

r_{m-1} = marginaalikorkoa edeltävä korko (viimeinen korko, jolla tarjoukset hyväksytään kokonaisuudessaan):

$r_{m-1} > r_m$ likviditeettiä lisäävässä huutokaupassa

$r_m > r_{m-1}$ likviditeettiä vähentävässä huutokaupassa

all %(r_m) = marginaalikorolla jaettava määrä prosentteina

all(r_s)$_i$ = vastapuolelle *i* jaettava määrä korolla *s*

all$_i$ = vastapuolelle *i* jaettava kokonaismäärä

Taulukko 3

Vaihtuvakorkoisissa valuuttaswap-huutokaupoissa jaettava määrä

Marginaaliswap-pisteellä jaettava määrä prosentteina on

$$all\ \%\ (\Delta_m) = \frac{A - \sum_{s=1}^{m-1} a(\Delta_s)}{a(\Delta_m)}$$

Vastapuolelle *i* marginaaliswap-pisteellä jaettava määrä on

$$all\ (\Delta_m)_i = all\ \%\ (\Delta_m) \times a(\Delta_m)_i$$

Vastapuolelle *i* jaettava kokonaismäärä on seuraava:

$$all_i = \sum_{s=1}^{m-1} a(\Delta_s)_i + all(\Delta_m)_i$$

jossa

A = jaettava kokonaismäärä

Δ_s = vastapuolten tarjous swap-pisteellä *s*

N = vastapuolten lukumäärä

$a(\Delta_s)_i$ = vastapuolen *i* tarjous swap-pisteellä *s* (Δ_s)

$a(\Delta_s)$ = tarjousten kokonaismäärä swap-pisteellä *s*th (Δ_s)

$$a(\Delta_s) = \sum_{i=1}^{n} a(\Delta_s)_i$$

Δ_m = marginaaliswap-pistetarjous:

▼B

$\Delta_m \geq \Delta_s \geq \Delta_1$ likviditeettiä lisäävissä valuuttaswapeissa

$\Delta_1 \geq \Delta_s \geq \Delta_m$ likviditeettiä vähentävissä valuuttaswapeissa

Δ_{m-1} marginaaliswap-pisteellä annettua tarjousta edeltävä swap-pistetarjous (viimeinen swap-piste, jolla tarjoukset hyväksytään kokonaisuudessaan):

$\Delta_m > \Delta_{m-1}$ likviditeettiä lisäävissä valuuttaswapeissa

$\Delta_{m-1} > \Delta_m$ likviditeettiä vähentävissä valuuttaswapeissa

all $\%(\Delta_m)$ marginaaliswap-pisteellä jaettava määrä prosentteina

$\text{all}(\Delta_s)_i$ vastapuolelle i jaettava määrä swap-pisteellä s

all_i vastapuolelle i jaettava kokonaismäärä

▼B

LIITE IV

HUUTOKAUPAN TULOKSISTA ILMOITTAMINEN

Huutokaupan tulosta koskeva julkinen ilmoitus sisältää seuraavat viitteelliset tiedot:

a) huutokaupan viitenumero;

b) huutokaupan päivämäärä;

c) operaation tyyppi;

d) operaatiossa sovellettava maturiteetti;

e) operaation kesto (ilmoitetaan tavallisesti päivien lukumääränä);

f) eurojärjestelmän vastapuolten tekemien tarjousten yhteismäärä;

g) tarjoajien lukumäärä;

h) valuuttaswapeissa mukana olevat valuutat;

i) jaettu kokonaismäärä;

j) kiinteäkorkoisissa huutokaupoissa jaettava määrä prosentteina;

k) valuuttaswapeissa avistakurssi;

l) vaihtuvakorkoisissa huutokaupoissa hyväksytty marginaalikorko, hinta, swap-piste tai hintaero sekä marginaalikorolla, hinnalla tai swap-pisteellä jaettava määrä prosentteina;

m) monikorkoisissa huutokauppamenettelyissä vähimmäistarjouskorko ja enimmäistarjouskorko eli sen koron ala- ja yläraja, jolla vastapuolet tekivät tarjouksia vaihtuvakorkoisissa huutokaupoissa, sekä hyväksyttyjen tarjousten painotettu keskikorko;

n) operaation alkamis- ja eräpäivä soveltuvin osin sekä instrumentin arvo- ja eräpäivä, jos kyse on Euroopan keskuspankin (EKP) velkasitoumusten liikkeeseenlaskusta;

o) pienin yksittäiselle vastapuolelle jaettava määrä, jos se on asetettu;

p) pienin jako-osuus, jos se on asetettu;

q) sitoumusten nimellisarvo ja liikkeeseenlaskun ISIN-koodi, jos kyse on EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlaskusta;

r) yhden vastapuolen tekemien tarjousten enimmäislukumäärä (jos EKP aikoo rajoittaa tarjousten lukumäärää vaihtuvakorkoisissa huutokaupoissa, enimmäismäärä on yleensä 10 tarjousta vastapuolta kohden).

▼B

LIITE V

VALUUTTAINTERVENTIOIDEN VASTAPUOLTEN VALINTAPERUSTEET

1. Eurojärjestelmän valuuttainterventioiden vastapuolten valinta perustuu kahdenlaisiin kriteereihin, jotka liittyvät varovaisuuden ja tehokkuuden periaatteisiin.

2. Varovaisuuden periaatteeseen liittyvät kriteerit ovat ensisijaisia, ja tehokkuuteen liittyviä kriteerejä sovelletaan vasta niiden jälkeen.

3. Varovaisuuden periaatteeseen liittyvät kriteerit käsittävät seuraavat seikat:

   a) vastapuolen luottokelpoisuus, jota arvioidaan yhdistämällä erilaisia menetelmiä, esimerkiksi käyttämällä yksityisten luokituslaitosten luottoluokituksia sekä sisäisiä analyysejä pääomasta ja muista indikaattoreista;

   b) vastapuolen toiminta tunnustetun valvontaviranomaisen valvonnassa;

   c) vastapuolen hyvä maine ja tiukkojen eettisten standardien noudattaminen.

4. Tehokkuuteen liittyvät kriteerit käsittävät mm. seuraavat seikat:

   a) vastapuolen kilpailukykyinen hinnoittelu ja kyky käsitellä suuria volyymeja kaikenlaisissa markkinaolosuhteissa; sekä

   b) vastapuolen tuottaman informaation laatu ja kattavuus.

5. Jotta valuuttainterventioita voitaisiin toteuttaa tehokkaasti eri alueilla, kansalliset keskuspankit voivat valita niitä varten missä tahansa kansainvälisessä rahoituskeskuksessa olevia vastapuolia.

▼B

LIITE VI

VAKUUSKELPOISTEN OMAISUUSERIEN RAJAT YLITTÄVÄ KÄYTTÖ

I. KIRJEENVAIHTAJAKESKUSPANKKIMALLI (CCBM)

Taulukko 1

Kirjeenvaihtajakeskuspankkimalli

Maahan A sijoittautunut vastapuoli käyttää maahan B talletettuja vakuuskelpoisia omaisuuseriä saadakseen luoton maan A kansalliselta keskuspankilta

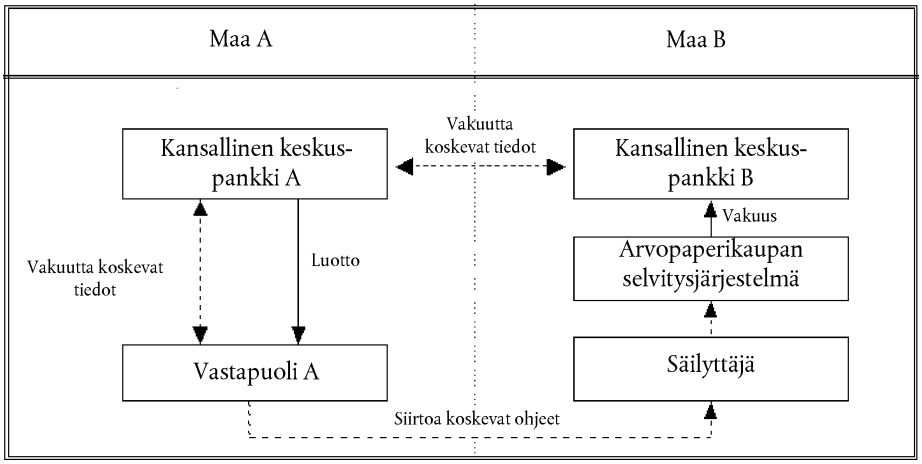

1. Kaikki kansalliset keskuspankit pitävät toisilleen arvopaperitilejä, jotta toisessa jäsenvaltiossa olevia vakuuskelpoisia omaisuuseriä voitaisiin käyttää vakuutena. Kirjeenvaihtajakeskuspankkimallin mukainen menettely riippuu siitä, onko vakuuskelpoiset omaisuuserät korvamerkitty tiettyyn yksittäiseen operaatioon vai onko ne sammioitu.

2. Korvamerkintäjärjestelmässä heti kun vastapuolen kotimaan kansallinen keskuspankki on hyväksynyt vastapuolen luottopyynnön, vastapuoli antaa ohjeet, tarvittaessa oman omaisuudensäilyttäjänsä kautta, sen maan arvopaperikaupan selvitysjärjestelmään, jossa sen jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä säilytetään, näiden omaisuuserien siirtämiseksi tuon maan keskuspankkiin (jäljempänä 'kirjeenvaihtajakeskuspankki') kotimaan kansallisen keskuspankin lukuun. Kun kirjeenvaihtajakeskuspankki on ilmoittanut kotimaan kansalliselle keskuspankille ottaneensa vakuuden vastaan, kotimaan kansallinen keskuspankki siirtää rahat vastapuolelle. Keskuspankit eivät siirrä varoja, ennen kuin ne ovat varmoja, että kirjeenvaihtajakeskuspankki on vastaanottanut vastapuolen jälkimarkkinakelpoiset omaisuuserät. Pystyäkseen noudattamaan maksu- ja toimitusaikoja vastapuolet voivat tallettaa omaisuuseriä etukäteen kirjeenvaihtajakeskuspankkeihin kotimaan kansallisen keskuspankkinsa lukuun kirjeenvaihtajakeskuspankkimallin mukaista menettelyä hyödyntäen.

3. Sammiojärjestelmässä vastapuoli voi milloin tahansa siirtää jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä kirjeenvaihtajakeskuspankille kotimaan kansallisen keskuspankin lukuun. Kun kirjeenvaihtajakeskuspankki on ilmoittanut kotimaan kansalliselle keskuspankille jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien vastaanotosta, kotimaan kansallinen keskuspankki lisää nämä jälkimarkkinakelpoiset omaisuuserät vastapuolen sammiotilille.

4. Tiettyjen ei-jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien eli lainasaamisten ja asuntolainavakuudellisten vähittäismarkkinavelkainstrumenttien (RMBD) rajat ylittävää käyttöä varten on laadittu erityisiä menettelyjä. Lainasaamisten rajat ylittävässä käytössä sovelletaan kirjeenvaihtajakeskuspankkimallin

▼B

versiota, jossa omaisuuserän omistusoikeus siirretään tai omaisuuserä luovutetaan tai pantataan kotimaan kansalliselle keskuspankille tai siihen vahvistetaan kiinnitys kotimaan kansallisen keskuspankin välittäjänä toimivan kirjeenvaihtajakeskuspankin hyväksi. Asuntolainavakuudellisten vähittäismarkkinavelkakirjojen (RMBD) rajat ylittävää käyttöä varten on otettu käyttöön toinen versio, joka perustuu kiinnityksen vahvistamiseen kotimaan kansallisen keskuspankin välittäjänä toimivan kirjeenvaihtajakeskuspankin hyväksi.

5. Kirjeenvaihtajakeskuspankkimalli on vastapuolten käytössä sekä jälkimarkkinakelpoisten että ei-jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien käyttöä varten vähintään klo 9.00–16.00 Keski-Euroopan aikaa (CET) jokaisena TARGET2-pankkipäivänä. Vastapuolen, joka haluaa käyttää kirjeenvaihtajakeskuspankkimallia, on ilmoitettava asiasta sille kansalliselle keskuspankille, josta se haluaa saada luottoa, eli kotimaansa kansalliselle keskuspankille, ennen klo 16.00 (CET). Vastapuolen on huolehdittava siitä, että luotto-operaation vakuudet toimitetaan kirjeenvaihtajakeskuspankin tilille viimeistään klo 16.45 (CET). Tästä määräajasta poikkeavat määräykset tai toimitukset käsitellään niin pian kuin mahdollista ja saatetaan huomioida vasta seuraavan TARGET2-pankkipäivän luotonannossa. Kun vastapuolet olettavat, että niillä on tarve käyttää kirjeenvaihtajakeskuspankkimallia myöhäisenä ajankohtana, niiden tulisi mahdollisuuksien mukaan tallettaa omaisuuserät etukäteen. Poikkeustapauksissa tai rahapoliittisten operaatioiden niin edellyttäessä EKP voi päättää pidentää kirjeenvaihtajakeskuspankkimallin sulkemisaikaa TARGET2-järjestelmän sulkemisaikaan yhteistyössä arvopaperikeskusten kanssa ja riippuen niiden mahdollisuudesta pidentää jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin sovellettavia määräaikoja.

II. ARVOPAPERIKAUPAN SELVITYSJÄRJESTELMIEN VÄLISET HYVÄKSYTYT LINKIT

Taulukko 2

▼M7

Arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien väliset hyväksytyt linkit

Maahan A sijoittautunut vastapuoli käyttää maan B arvopaperikaupan selvitysjärjestelmässä liikkeeseen laskettuja vakuuskelpoisia omaisuuseriä maissa A ja B olevien arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien välisen hyväksytyn linkin kautta saadakseen luoton maan A kansalliselta keskuspankilta.

▼B

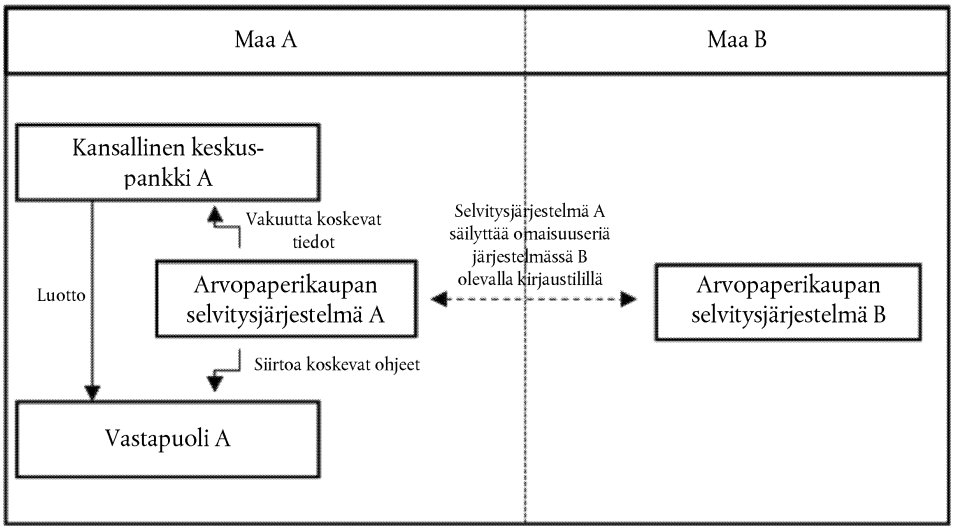

▼B

1. Kahden ETA:ssa sijaitsevan arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän väliset linkit muodostuvat menettelyistä ja järjestelyistä, joiden avulla järjestelmien välillä voidaan siirtää omaisuuseriä tilikirjauksina. Toinen selvitysjärjestelmä (jäljempänä ’sijoittava selvitysjärjestelmä’) avaa arvopaperikaupan kirjaustilin toisessa selvitysjärjestelmässä (jäljempänä ’liikkeeseen laskeva selvitysjärjestelmä’).

2. Hyväksyttyjen linkkien avulla yhden ETA:ssa sijaitsevan arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän osallistujilla on mahdollisuus säilyttää toisessa ETA-maassa sijaitsevassa selvitysjärjestelmässä liikkeeseen laskettuja arvopapereita olematta kyseisen järjestelmän osallistuja. Linkkejä käytettäessä omaisuuserät ovat vastapuolen omalla tilillä sen kotimaassa sijaitsevassa arvopaperikaupan selvitysjärjestelmässä eikä vastapuoli tarvitse omaisuudensäilyttäjää.

III. KIRJEENVAIHTAJAKESKUSPANKKIMALLI JA HYVÄKSYTYT LINKIT

Taulukko 3

Kirjeenvaihtajakeskuspankkimalli ja hyväksytyt linkit

▼M7

Maahan A sijoittautunut vastapuoli käyttää maan C arvopaperikaupan selvitysjärjestelmässä liikkeeseen laskettuja ja maan B arvopaperikaupan selvitysjärjestelmässä säilytettäviä vakuuskelpoisia omaisuuseriä maissa B ja C olevien arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien välisen hyväksytyn linkin kautta saadakseen luoton maan A kansalliselta keskuspankilta.

▼B

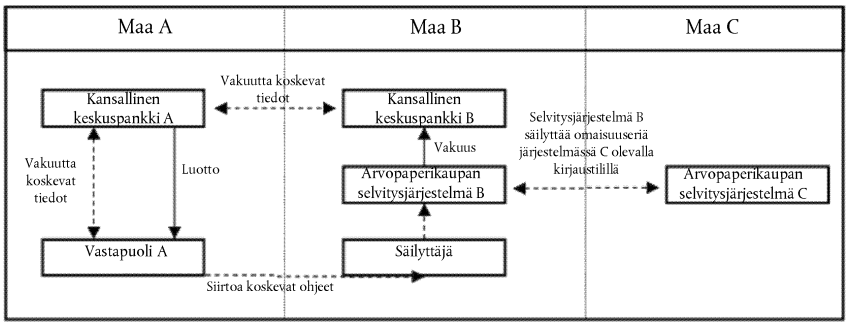

Jos arvopaperimuodossa olevat vakuuskelpoiset omaisuuserät siirretään kirjeenvaihtajakeskuspankkimallin ja linkkien yhdistelmämallin mukaisesti, vastapuolten täytyy varmistua siitä, että arvopaperit on siirretty asianomaisen sijoittavan arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän tilille viimeistään klo 16.00 (CET) suorituspäivänä, jotta varmistetaan saman päivän arvolla tapahtuva operaatioiden suoritus. Kotimaan kansallisen keskuspankin vastapuoliltaan klo 16.00 (CET) jälkeen saamat siirtopyynnöt tai klo 16.00 (CET) jälkeen saadut vakuuksien toimituspyynnöt asianomaisen sijoittavan arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän tilille käsitellään niin pian kuin mahdollista kyseisen arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän selvitysmääräaikojen mukaisesti.

IV. KIRJEENVAIHTAJAKESKUSPANKKIMALLI JA KOLMIKANTAVAKUUSHALLINTAPALVELUT

Taulukko 4

Rajat ylittävät kolmikantapalvelut

Maahan A sijoittautunut vastapuoli käyttää maan B kolmikanta-agentin säilyttämiä vakuuskelpoisia omaisuuseriä saadakseen luoton maan A kansalliselta keskuspankilta

▼B

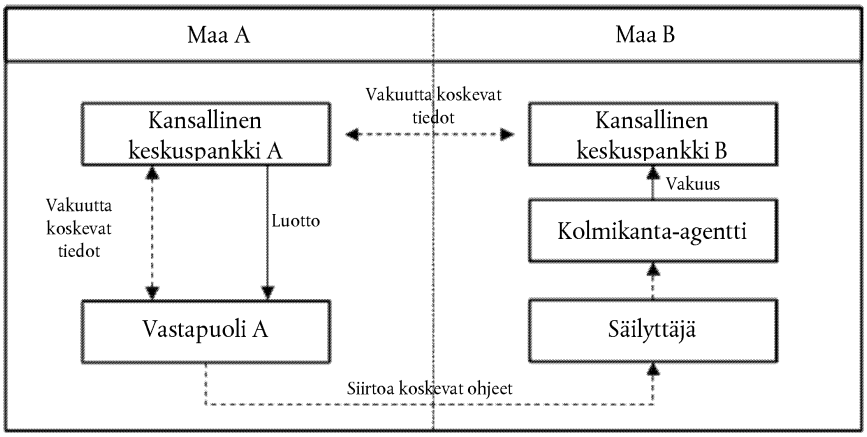

▼C2

Nuoli ’vakuutta koskevat tiedot’ vastapuoli A:n ja kansallinen keskuspankki A:n välillä saattaa olla merkityksetön joidenkin kolmikanta-agenttien osalta valitusta sopimusmallista riippuen, ja tällaisissa tapauksissa vastapuoli ei lähetä ohjetta keskuspankki A:lle eikä saa keskuspankki A:lta vahvistusta.

▼M6

LIITE VIa

EUROJÄRJESTELMÄN LUOTTO-OPERAATIOISSA KÄYTETTÄVIÄ ARVOPAPERIKAUPAN SELVITYSJÄRJESTELMIÄ JA ARVOPAPERIKAUPAN SELVITYSJÄRJESTELMIEN VÄLISIÄ LINKKEJÄ KOSKEVAT KELPOISUUSEHDOT

▼M11

I. ARVOPAPERIKAUPAN SELVITYSJÄRJESTELMIÄ JA ARVOPAPERIKAUPAN SELVITYSJÄRJESTELMIEN VÄLISIÄ LINKKEJÄ KOSKEVAT KELPOISUUSEHDOT

1. Eurojärjestelmä määrittää sellaisten arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien kelpoisuuden, joita operoi jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro, sijoittautunut arvopaperikeskus, kansallinen keskuspankki tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 909/2014 ([1]) 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu julkinen elin (jäljempänä arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän operaattori), seuraavien ehtojen perusteella:

   a) euroalueen arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän operaattori noudattaa asetuksessa (EU) N:o 909/2014 vahvistettuja vaatimuksia; ja

   b) sen jäsenvaltion kansallinen keskuspankki, jossa asianomainen arvopaperikaupan selvitysjärjestelmä toimii, on laatinut ja ylläpitää asianmukaisia, II jaksossa vahvistetut eurojärjestelmän vaatimukset sisältäviä sopimusjärjestelyjä tai muita oikeudellisesti sitovia järjestelyjä suhteessa euroalueen arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän operaattoriin.

2. Eurojärjestelmä määrittää suoran tai ketjutetun, ainoastaan euroalueen arvopaperikaupan selvitysjärjestelmiin liittyvän linkin kelpoisuuden seuraavien kriteereiden perusteella:

   a) suora linkki on tai ketjutetun linkin tapauksessa kaikki sen taustalla olevat suorat linkit ovat asetuksessa (EU) N:o 909/2014 vahvistettujen vaatimusten mukaisia,

   b) kansalliset keskuspankit niissä jäsenvaltioissa, joihin sijoittava arvopaperikaupan selvitysjärjestelmä, mahdollinen välittävä arvopaperikaupan selvitysjärjestelmä ja liikkeeseen laskeva arvopaperikaupan selvitysjärjestelmä ovat sijoittautuneet, ovat laatineet ja ylläpitävät asianmukaisia, jaksossa II vahvistetut eurojärjestelmän vaatimukset kattavia sopimusjärjestelyjä tai muita oikeudellisesti sitovia järjestelyjä euroalueen arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän operaattoreiden kanssa;

   c) eurojärjestelmä on arvioinut linkissä mukana olevien sijoittavan arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän, välittävän arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän ja liikkeeseen laskevan arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän hyväksyttäviksi;

   d) eurojärjestelmä katsoo ketjutettujen linkkien tapauksessa, että kaikki taustalla olevat suorat linkit ovat hyväksyttäviä.

3. Ennen sellaisen suoran tai ketjutetun linkin kelpoisuuden määrittämistä, jossa on mukana yksi tai useampi arvopaperikaupan selvitysjärjestelmä, jota operoi sellaiseen Euroopan talousalueen valtioon, jonka rahayksikkö ei ole euro, sijoittautunut arvopaperikeskus tai sellaisen ETA-maan kansallinen keskuspankki tai julkinen laitos, jonka rahayksikkö ei ole euro (jäljempänä 'euroalueen ulkopuolinen ETA-maan arvopaperikaupan selvitysjärjestelmä', jota operoi 'arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän euroalueen ulkopuolisen ETA-maan operaattori'), eurojärjestelmä suorittaa liiketoiminta-analyysin, jossa otetaan huomioon mm. kyseisissä arvopaperikaupan selvitysjärjestelmissä liikkeeseen laskettujen tai säilytettyjen vakuuskelpoisten omaisuuserien arvo.

4. Jos liiketoiminta-analyysin tulos on myönteinen, eurojärjestelmä määrittää linkin kelpoisuuden, jossa on mukana euroalueen ulkopuolisen ETA-maan arvopaperikaupan selvitysjärjestelmä, seuraavien kriteereiden perusteella:

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 909/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista ja direktiivien 98/26/EY ja 2014/65/EU sekä asetuksen (EU) N:o 236/2012 muuttamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 1).

▼M11

a) Linkissä mukana olevat, arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän euroalueen ulkopuolisen ETA-maan operaattorit ja itse linkki täyttävät asetuksessa (EU) N:o 909/2014 vahvistetut vaatimukset.

b) Suorien linkkien osalta sen jäsenvaltion kansallinen keskuspankki, jossa sijoittava arvopaperikaupan selvitysjärjestelmä toimii, on laatinut ja ylläpitää asianmukaisia sopimusjärjestelyjä tai muita oikeudellisesti sitovia järjestelyjä sijoittavan arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän euroalueen operaattorin kanssa. Näissä sopimusjärjestelyissä tai muissa oikeudellisesti sitovissa järjestelyissä on asetettava euroalueen arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän operaattorille velvoite panna täytäntöön II jaksossa vahvistetut säännökset niissä oikeudellisissa järjestelyissä, jotka sillä on liikkeeseen laskevan arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän euroalueen ulkopuolisen ETA-maan operaattorin kanssa.

   Ketjutettujen linkkien osalta kaikkien sellaisten taustalla olevien suorien linkkien, joissa euroalueen ulkopuolisen ETA-maan arvopaperikaupan selvitysjärjestelmä toimii liikkeeseen laskevana arvopaperikaupan selvitysjärjestelmänä, on täytettävä b alakohdan ensimmäisessä alakohdassa oleva kriteeri. Sellaisessa ketjutetussa linkissä, jossa sekä välittäjänä toimiva arvopaperikaupan selvitysjärjestelmä että liikkeeseen laskeva arvopaperikaupan selvitysjärjestelmä ovat euroalueen ulkopuolisen ETA-maan arvopaperikaupan selvitysjärjestelmiä, sen jäsenvaltion kansallinen keskuspankki, jossa sijoittava arvopaperikaupan selvitysjärjestelmä toimii, on laadittava ja ylläpidettävä asianmukaisia sopimusjärjestelyjä tai muita oikeudellisesti sitovia järjestelyjä sijoittavan arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän euroalueella olevan operaattorin kanssa. Näissä sopimusjärjestelyissä tai muissa oikeudellisesti sitovissa järjestelyissä on vahvistettava ensinnäkin, että arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän euroalueella olevan operaattorin on oikeudellisissa järjestelyissään välittävän arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän euroalueen ulkopuolisen ETA-maan operaattorin kanssa pantava täytäntöön II jaksossa olevat säännökset, ja toiseksi, että välittävän arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän euroalueen ulkopuolisen ETA-maan operaattorin on pantava täytäntöön II jaksossa olevat säännökset sopimusjärjestelyissään tai muissa oikeudellisesti sitovissa järjestelyissään liikkeeseen laskevan arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän euroalueen ulkopuolisen ETA-maan operaattorin kanssa.

c) Eurojärjestelmä on arvioinut kaikki linkissä mukana olevat arvopaperikaupan selvitysjärjestelmät hyväksytyiksi.

d) Eurojärjestelmä katsoo ketjutettujen linkkien tapauksessa, että kaikki taustalla olevat suorat linkit ovat hyväksyttäviä.

e) Kansallinen keskuspankki siinä euroalueen ulkopuolisessa ETA-maassa, jossa sijoittava arvopaperikaupan selvitysjärjestelmä toimii, on sitoutunut raportoimaan tietoja vakuuskelpoisista omaisuuseristä, joilla käydään kauppaa hyväksytyillä kotimaisilla markkinoilla eurojärjestelmän määrittelemällä tavalla.

▼M6

II. EUROJÄRJESTELMÄN VAATIMUKSET

1. Arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän operaattorin on oikeudellisen luotettavuuden varmistamiseksi viittaamalla oikeudellisesti sitoviin asiakirjoihin, kuten asianmukaisesti laadittuun sopimukseen tai asianomaisen arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän operaattorin pakottaviin ehtoihin, tai muulla tavoin osoitettava sen jäsenvaltion kansalliselle keskuspankille, jossa kyseessä oleva arvopaperikaupan selvitysjärjestelmä toimii, että

   a) oikeuteen kyseisen arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän operaattorin operoimassa arvopaperikaupan selvitysjärjestelmässä pidettyihin arvopapereihin, mukaan lukien arvopaperit, joita pidetään arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän operaattorin operoimien linkkien kautta (linkitettyjen arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien operaattoreiden ylläpitämillä tileillä pidetyt arvopaperit), sovelletaan ETA-valtion lakia;

   b) arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän osallistujien oikeus kyseisessä arvopaperikaupan selvitysjärjestelmässä pidettyihin arvopapereihin on selkeä ja yksiselitteinen ja sisältää takeet siitä, ettei arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän osallistuja altistu kyseisen arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän operaattorin maksukyvyttömyydelle;

▼M6

c) jos arvopaperikaupan selvitysjärjestelmä toimii liikkeeseen laskevana selvitysjärjestelmänä, linkitetyn sijoittavan selvitysjärjestelmän oikeus liikkeeseen laskevassa arvopaperikaupan selvitysjärjestelmässä pidettyihin arvopapereihin on selkeä ja yksiselitteinen ja sisältää takeet siitä, ettei sijoittava arvopaperikaupan selvitysjärjestelmä eivätkä sen osallistujat altistu liikkeeseen laskevan arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän operaattorin maksukyvyttömyydelle;

d) jos arvopaperikaupan selvitysjärjestelmä toimii sijoittavana arvopaperikaupan selvitysjärjestelmänä, kyseisen arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän oikeus linkitetyssä liikkeeseen laskevassa arvopaperikaupan selvitysjärjestelmässä pidettyihin arvopapereihin on selkeä ja yksiselitteinen ja sisältää takeet siitä, ettei sijoittava arvopaperikaupan selvitysjärjestelmä eivätkä sen osallistujat altistu liikkeeseen laskevan selvitysjärjestelmän operaattorin maksukyvyttömyydelle;

e) kansallisen keskuspankin oikeutta arvopaperikaupan selvitysjärjestelmässä pidettyihin arvopapereihin ei rajoita sovellettavasta oikeudesta tai sopimusjärjestelystä johtuva panttioikeus tai muu vastaava mekanismi;

f) arvopaperikaupan selvitysjärjestelmässä pidettyjen arvopapereiden vajauksen kohdistamisen menettely, erityisesti i) arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän operaattorin, ii) arvopaperien säilyttämiseen osallistuvan kolmannen osapuolen tai iii) mahdollisen linkitetyn liikkeeseen laskevan arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän maksukyvyttömyystilanteessa, on selkeä ja yksiselitteinen;

g) arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän oikeudelliseen säännöstöön perustuvat menettelyt, joita soveltaen arvopapereita koskevat vaateet toteutetaan, ovat selkeät ja yksiselitteiset; jos arvopaperikaupan selvitysjärjestelmä toimii sijoittavana arvopaperikaupan selvitysjärjestelmänä, sama koskee myös kaikkia muodollisuuksia, jotka on täytettävä suhteessa linkitettyyn liikkeeseen laskevaan arvopaperikaupan selvitysjärjestelmään.

2. Arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän operaattorin on varmistettava, jos sen operoima arvopaperikaupan selvitysjärjestelmä toimii sijoittavana arvopaperikaupan selvitysjärjestelmänä, että linkkien kautta tapahtuvat arvopaperien siirrot ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/26/EY ([1]) tarkoitetulla tavalla lopullisia eli niitä ei voi peruuttaa, purkaa tai muulla tavoin kumota.

3. Arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän operaattorin on varmistettava, jos sen operoima arvopaperikaupan selvitysjärjestelmä toimii liikkeeseen laskevana arvopaperikaupan selvitysjärjestelmänä, ettei se käytä kolmannen osapuolen asemassa olevaa yhteisöä, kuten pankkia tai mitä tahansa muuta osapuolta, joka ei ole liikkeeseenlaskijan tai liikkeeseen laskevan arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän välisenä välittäjänä toimiva arvopaperikaupan selvitysjärjestelmä; vaihtoehtoisesti arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän operaattorin on varmistettava, että arvopaperikaupan selvitysjärjestelmällä on suora tai ketjutettu linkki arvopaperikaupan selvitysjärjestelmään, jolla on tämä (uniikki ja suora) suhde.

4. Keskuspankkien tapahtumien selvitykseen käytettävien arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien välisten linkkien käyttöä varten on oltava järjestelyt, jotka mahdollistavat keskuspankkirahassa tapahtuvan toimitus maksua vastaan -periaatteella toteutettavan päivänsisäisen selvityksen taikka päivänsisäisen vastikkeettoman selvityksen, joka on toteutettavissa joko reaaliaikaisena bruttoselvityksenä taikka eräajojen sarjana, jossa on päivänsisäinen lopullisuus. TARGET2-Securities-järjestelmässä tapahtuvan selvityksen ominaispiirteiden johdosta katsotaan, että tämä edellytys täyttyy sellaisten suorien ja ketjutettujen linkkien osalta, joissa kaikki linkkiin osallistuvat arvopaperikaupan selvitysjärjestelmät on integroitu TARGET2-Securities-järjestelmään.

5. Aukioloaikoja ja -päiviä koskevat seuraavat säännöt:

a) arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien ja sen linkkien on tarjottava selvityspalveluja kaikkina TARGET2:n pankkipäivinä;

b) arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän on toimittava suuntaviivojen EKP/2012/27 ([2]) liitteen II lisäyksessä V tarkoitetun päivän aikana tapahtuvan käsittelyn ajan;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY, annettu 19 päivänä toukokuuta 1998, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä (EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45).

([2]) Suuntaviivat EKP/2012/27, annettu 5 päivänä joulukuuta 2012, Euroopan laajuisesta automatisoidusta reaaliaikaisesta bruttomaksujärjestelmästä (TARGET2) (EUVL L 30, 30.1.2013, s. 1).

▼**M6**

c) suoriin linkkeihin tai ketjutettuihin linkkeihin osallistuvien arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien on mahdollistettava, että niiden osallistujat voivat ainakin klo 15.30 Keski-Euroopan aikaa (CET) ([1]) asti toimittaa selvitystoimeksiantoja, jotka toteutetaan saman päivän aikana toimitus maksua vastaan -periaatteella liikkeeseenlaskijan ja/tai (tarvittaessa) välittävän arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän välityksellä;

d) suoriin linkkeihin tai ketjutettuihin linkkeihin osallistuvien arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien on mahdollistettava, että osallistujat voivat ainakin 16.00 Keski-Euroopan aikaa (CET) asti toimittaa selvitystoimeksiantoja, jotka toteutetaan saman päivän aikana vastikkeetta liikkeeseenlaskijan ja/tai (tarvittaessa) välittävän arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän välityksellä.

e) Arvopaperikaupan selvitysjärjestelmillä on oltava käytössään järjestelyjä, jotka varmistavat mahdollisuuden pidentää b–d kohdassa täsmennettyjä aukioloaikoja hätätilanteissa.

TARGET2-Securities-järjestelmässä tapahtuvan selvityksen ominaispiirteiden johdosta katsotaan, että tämä edellytys täyttyy TARGET2-Securities-järjestelmään integroitujen arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien osalta sekä suorien ja ketjutettujen linkkien osalta, joissa kaikki linkkiin osallistuvat arvopaperikaupan selvitysjärjestelmät on integroitu TARGET2-Securities-järjestelmään.

III. HAKUMENETTELY

1. Arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien euroalueen operaattorit, joiden tarkoituksena on, että niiden palveluja käytetään eurojärjestelmän luotto-operaatioissa, toimittavat hyväksyttävyysarviointia koskevan hakemuksen sen jäsenvaltion kansalliselle keskuspankille, johon arvopaperikaupan selvitysjärjestelmä on sijoittautunut.

2. Linkkien osalta, mukaan lukien linkit, joissa on mukana euroalueen ulkopuolisen ETA-maan arvopaperikaupan selvitysjärjestelmä, sijoittavan arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän operaattori toimittaa hyväksyttävyysarviointia koskevan hakemuksen sen jäsenvaltion kansalliselle keskuspankille, jossa sijoittava arvopaperikaupan selvitysjärjestelmä toimii.

3. Eurojärjestelmä voi hylätä hakemuksen tai – jos arvopaperikaupan selvitysjärjestelmä tai linkki on jo hyväksytty – peruuttaa hyväksynnän tilapäisesti tai pysyvästi, jos

a) yksi tai useampi I jaksossa säädetystä kelpoisuusehdoista ei täyty;

b) arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän tai linkin käyttö saattaisi vaarantaa eurojärjestelmän luotto-operaatioiden tehokkuuden tai turvallisuuden ja saattaisi eurojärjestelmän alttiiksi taloudellisten tappioiden riskille tai sen muutoin varovaisuussyistä katsotaan aiheuttavan riskejä.

4. Eurojärjestelmän päätös arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän tai linkin hyväksyttävyydestä annetaan tiedoksi sille arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän operaattorille, joka toimitti hyväksyttävyysarviota koskevan hakemuksen. Eurojärjestelmä perustelee mahdolliset kielteiset päätökset.

5. Arvopaperikaupan selvitysjärjestelmää tai linkkiä saa käyttää eurojärjestelmän luotto-operaatioissa, kun se on julkaistu hyväksyttyjen arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien ja hyväksyttyjen linkkien listalla EKP:n verkkosivuilla.

([1]) Keski-Euroopan ajassa (CET) otetaan huomioon siirtyminen Keski-Euroopan kesäaikaan.

▼B

LIITE VII

▼M6

VIIDENNEN OSAN MUKAISESTI SOVELLETTAVIEN SEURAAMUSTEN LASKENTA JA SEITSEMÄNNEN OSAN MUKAISESTI SOVELLETTAVIEN TALOUDELLISTEN SEURAAMUSTEN LASKENTA

I VIIDENNEN OSAN MUKAISESTI SOVELLETTAVIEN TALOUDELLISTEN SEURAAMUSTEN LASKENTA

▼B

1. Jos kansallinen keskuspankki määrää taloudellisia sanktioita vastapuolelle viidennen osan mukaisesti, kansallinen keskuspankki laskee sanktion määrän ennalta määritetyn sanktiokoron mukaan seuraavasti.

   a) Jos vastapuoli laiminlyö 154 artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettua velvoitetta, taloudellinen sanktio lasketaan käyttäen laiminlyönnin alkamispäivänä sovellettua maksuvalmiusluoton korkoa, lisättynä 2,5 prosenttiyksiköllä.

▼M4

   b) Jos vastapuoli laiminlyö 154 artiklan 1 kohdan d tai e alakohdassa tarkoitetun velvoitteen, taloudellinen sanktio lasketaan käyttäen laiminlyönnin alkamispäivänä sovellettua maksuvalmiusluoton korkoa, lisättynä 5 prosenttiyksiköllä. Jos 154 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tai 154 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua velvoitetta laiminlyödään toistuvasti 12 kuukauden pituisen jakson aikana (laskettuna ensimmäisestä laiminlyönnistä), sanktiokorkoon lisätään vielä 2,5 prosenttiyksikköä kunkin laiminlyönnin osalta.

▼B

2. Jos vastapuoli laiminlyö 154 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitetun velvoitteen, taloudellinen sanktio lasketaan soveltaen 1 kohdan a alakohdan mukaista sanktioprosenttia siihen vakuuden tai käteisen määrään, jota vastapuoli ei pystynyt toimittamaan tai suorittamaan, kerrottuna kertoimella X/360, jossa X on kalenteripäivien lukumäärä (mutta enintään seitsemän), joiden aikana vastapuoli ei pystynyt antamaan vakuutta tai suorittamaan a) sille jaettua määrää, siten kuin se täsmennetty yksittäisen huutokaupan tulosta koskevassa vahvistuksessa operaation maturiteetin aikana, tai b) tietyn operaation jäljellä olevaa määrää, jos kansallinen keskuspankki päättää operaation ennenaikaisesti sen jäljellä olevan maturiteetin osalta.

3. Jos vastapuoli laiminlyö 154 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun velvoitteen, taloudellinen sanktio lasketaan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti soveltaen sanktiokorkoa omaisuuserän arvoon markkina-arvon aliarvostuksen jälkeen; vakuudeksi kelpaamattomien tai sellaisten omaisuuserien, joita kyseinen vastapuoli ei saa toimittaa vakuudeksi tai käyttää vakuutena, tapauksessa sanktiokorkoa sovelletaan seuraavalla tavalla:

   a) jos kyse on vastapuolen kansalliselle keskuspankille toimittamista vakuudeksi kelpaamattomista omaisuuseristä, huomioon otetaan toimitettujen vakuudeksi kelpaamattomien arvo markkina-arvon aliarvostuksen jälkeen; tai

   b) jos kyse on omaisuuseristä, jotka olivat alun perin vakuuskelpoisia, mutta joista tuli vakuudeksi kelpaamattomia tai joita vastapuoli ei enää voinut antaa vakuudeksi tai käyttää vakuutena, huomioon otetaan niiden omaisuuserien arvo markkina-arvon aliarvostuksen jälkeen, joita ei ole poistettu viimeistään kahdeksannen kalenteripäivän alkuun mennessä laskettuna siitä tapahtumasta, josta lukien vakuuskelpoisista omaisuuseristä tuli vakuudeksi kelpaamattomia tai vastapuoli ei enää saanut toimittaa niitä vakuudeksi tai käyttää niitä.

4. Edellä 3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut määrät kerrotaan kertoimella X/360, jossa X on niiden kalenteripäivien lukumäärä (mutta enintään seitsemän), joiden ajan vastapuoli laiminlöi eurojärjestelmän luotto-operaatioiden vakuudeksi toimitettujen omaisuuserien käyttöön liittyvien velvoitteiden noudattamisen. Edellä 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa X:n laskenta aloitetaan seitsemän päivän pituisen annetun lisäajan jälkeen.

▼B

*[[vakuudeksi kelpaamattomien omaisuuserien arvo aliarvostuksen jälkeen päivänä, jona rikkominen alkoi] euroa * (soveltuva maksuvalmiusluoton korko päivänä, jona rikkominen alkoi + 2,5 %) *[X]/360 = […]euroa]*

5. Kun kyse on 141 artiklassa tarkoitettujen luottolaitoksen tai siihen läheisesti sidoksissa olevien yhteisöjen liikkeeseen laskemia vakuudettomia velkainstrumentteja koskevien limiittien rikkomisesta, lisäaikaa sovelletaan seuraavasti:

▼M4

a) Seitsemän kalenteripäivän pituista lisäaikaa sovelletaan, jos uusia vakuudettomia velkainstrumentteja ei ole toimitettu eikä omaisuuseriä ole poistettu koko vakuussammiosta, vaan rikkominen johtuu seuraavista arvostusmuutoksista:

i) jo toimitettujen vakuudettomien velkainstrumenttien arvo on noussut, tai

ii) vakuussammion kokonaisarvo on alentunut.

Tällaisissa tapauksissa vastapuolen on mukautettava koko vakuussammion arvoa ja/tai vakuudettomien velkainstrumenttien arvoa annetun lisäajan kuluessa varmistaakseen sovellettavan limiitin noudattamisen.

▼B

b) Vastapuolella ei ole oikeutta annettuun lisäaikaan, jos se on toimittanut lisää luottolaitoksen tai siihen läheisesti sidoksissa olevien yhteisöjen liikkeeseen laskemia vakuudettomia velkainstrumentteja ja siten rikkonut niiden käytölle asetettua limiittiä.

▼M4

6. Jos vastapuoli on antanut tietoja, jotka vaikuttavat negatiivisesti sen toimittaman vakuuden arvoon eurojärjestelmän näkökulmasta 145 artiklan 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla, kuten väärät tai vanhentuneet tiedot käytetyn lainasaamisen jäljellä olevasta määrästä, tai vastapuoli laiminlyö toimittaa määräajassa 101 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa vaaditut tiedot, vakuuden määrä (arvo), johon negatiivinen vaikutus kohdistuu, otetaan huomioon laskettaessa taloudellisia sanktioita 3 kohdan mukaisesti eikä lisäaikaa sovelleta. Jos väärät tiedot korjataan sovellettavan tiedoksiantojakson kuluessa, esim. lainasaamisten osalta seuraavan pankkipäivän kuluessa 109 artiklan 2 kohdan mukaisesti, sanktiota ei määrätä.

7. Jos vastapuoli laiminlyö 154 artiklan 1 kohdan d tai e alakohdassa tarkoitettujen velvoitteiden noudattamisen, taloudellinen sanktio lasketaan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti soveltaen sanktiokorkoa määrään, joka ei ole maksuvalmiusluotolle asetettujen ehtojen mukainen, tai eurojärjestelmältä otettuun maksamattomaan luottoon.

▼B

8. Kansallinen keskuspankki määrää vähintään 500 euron suuruisen taloudellisen sanktion, jos tämän liitteen mukainen laskutoimitus johtaa määrään, joka on pienempi kuin 500 euroa. Taloudellista sanktiota ei määrätä, jos rikkomus korjataan annetun lisäajan kuluessa.

▼M6

II VIIDENNEN OSAN MUKAISESTI SOVELLETTAVIEN MUIDEN KUIN TALOUDELLISTEN SEURAAMUSTEN LASKENTA

▼B

Tilapäinen poissulkeminen 154 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettujen velvoitteiden laiminlyönnin vuoksi

9. Jos edellytykset 156 artiklan 1 kohdan mukaiselle määräaikaiselle poissulkemiselle ovat olemassa, kansallinen keskuspankki määrittää poissulkemisen keston seuraavasti:

a) jos toimittamatta jätetyn vakuuden tai rahan määrä on enintään 40 prosenttia toimitettavan vakuuden tai rahan kokonaismäärästä, vastapuoli suljetaan pois yhden kuukauden ajaksi;

▼B

b) jos toimittamatta jätetyn vakuuden tai rahan määrä on vähintään 40 prosenttia ja enintään 80 prosenttia toimitettavan vakuuden tai rahan kokonaismäärästä, vastapuoli suljetaan pois kahden kuukauden ajaksi;

c) jos toimittamatta jätetyn vakuuden tai rahan määrä on vähintään 80 prosenttia ja enintään 100 prosenttia toimitettavan vakuuden tai rahan kokonaismäärästä, vastapuoli suljetaan pois kolmen kuukauden ajaksi.

▼M11

_____

▼M6

III SEITSEMÄNNEN OSAN MUKAISESTI SOVELLETTAVIEN TALOUDELLISTEN SEURAAMUSTEN LASKENTA

1. Kansalliset keskuspankit laskevat 166 artiklan 4 a kohdassa tarkoitetut taloudelliset seuraamukset seuraavasti:

a) Jos vastapuoli jättää noudattamatta 166 artiklan 4 a kohdassa tarkoitetun velvoitteen noudattamisen, taloudellinen seuraamus lasketaan käyttäen laiminlyönnin alkamispäivänä sovellettavaa maksuvalmiusluoton korkoa, lisättynä 2,5 prosenttiyksiköllä.

b) Taloudellinen sanktio lasketaan soveltaen edellä a alakohdan mukaista sanktioprosenttia siihen käteisen rahan määrään, jota vastapuoli ei kyennyt maksamaan tai maksamaan takaisin, tai niiden omaisuuserien arvoon, joita vastapuoli ei kyennyt toimittamaan, kerrottuna kertoimella X/360, jossa X on kalenteripäivien lukumäärä, enintään seitsemän, joiden aikana vastapuoli ei kyennyt i) maksamaan mitä tahansa osaa luotosta, takaisinostohintaa tai muulla perusteella maksettavaksi erääntyvää käteistä rahaa, tai ii) toimittamaan omaisuuseriä niiden saavutettua maturiteettinsa tai muutoin erääntyessä sopimus- tai sääntelyjärjestelyjen mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen taloudellisten seuraamusten laskennassa sovelletaan seuraavaa kaavaa:

[EUR [käteinen raha, jota vastapuoli ei pystynyt maksamaan tai maksamaan takaisin tai niiden omaisuuserien arvo, joita vastapuoli ei kyennyt toimittamaan] * (laiminlyönnin alkamispäivänä sovellettava maksuvalmiusluoton korko, lisättynä 2,5 prosenttiyksiköllä) * [X]/360 (jossa X on kalenteripäivien lukumäärä, joiden aikana vastapuoli ei kyennyt maksamaan, maksamaan takaisin tai toimittamaan) = EUR […]].

▼M7

LIITE VIII

OMAISUUSVAKUUDELLISTEN ARVOPAPEREIDEN LAINAKOHTAISTEN TIETOJEN TOIMITTAMISTA JA LAINAKOHTAISIA TIETOKANTOJA KOSKEVAT VAATIMUKSET

Tätä liitettä sovelletaan kattavien ja yhdenmukaisten lainakohtaisten tietojen toimittamiseen omaisuusvakuudellisten arvopapereiden lainasammiota koskevista, kassavirtaa tuottavista omaisuuseristä 78 artiklassa tarkoitetulla tavalla, ja tässä liitteessä vahvistetaan lainakohtaisia tietokantoja koskevat vaatimukset.

▼B

I. LAINAKOHTAISTEN TIETOJEN TOIMITTAMINEN

▼M7

1. Osapuolten on toimitettava lainakohtaiset tiedot lainakohtaiseen tietokantaan tämän liitteen mukaisesti. Lainakohtainen tietokanta julkaisee tällaiset tiedot sähköisesti.

2. Lainakohtaiset tiedot voidaan toimittaa kustakin yksittäisestä transaktiosta käyttämällä

a) ESMAn arvopaperistamisrekisteriin ilmoitettavien transaktioiden osalta lomakkeita, jotka määritetään komission asetuksen (EU) 2017/2402 7 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksymissä teknisissä täytäntöönpanostandardeissa; tai

b) eurojärjestelmän nimettyyn rekisteriin ilmoitettavien transaktioiden osalta viimeisintä versiota soveltuvasta lainakohtaisesta, EKP:n verkkosivuilla julkaistusta tietojen ilmoituslomakkeesta.

Molemmissa tapauksissa toimitettavan tietojenantolomakkeen tyyppi riippuu omaisuusvakuudellisen arvopaperin vakuutena olevan omaisuuserän tyypistä, kuten 73 artiklan 1 kohdassa on määritelty.

2a. Lainakohtaisten tietojen toimittaminen 2 kohdan a alakohdan mukaisesti alkaa sen kalenterikuukauden alussa, joka seuraa välittömästi päivämäärää, joka on kolme kuukautta ESMAlle suoritettavan raportoinnin aloituspäivästä.

Lainakohtaisten tietojen toimittaminen 2 kohdan b alakohdan mukaisesti sallitaan sen kalenterikuukauden loppuun saakka, johon päivämäärä kolme vuotta ja kolme kuukautta ESMAlle suoritettavan raportoinnin aloituspäivästä osuu.

2b. Riippumatta siitä, mitä 2a kohdan toisessa alakohdassa määrätään, yksittäistä transaktiota koskevat lainakohtaiset tiedot on toimitettava 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, jos sekä

a) transaktion asianomaiset osapuolet ovat asetuksen (EU) 2017/2402 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 7 artiklan 2 kohdan nojalla velvollisia toimittamaan yksittäistä transaktiota koskevat lainakohtaiset tiedot ESMAn arvopaperistamisrekisteriin käyttämällä komission kyseisen asetuksen 7 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksymissä teknisissä täytäntöönpanostandardeissa määritettyjä lomakkeita; että

b) lainakohtaisten tietojen toimittaminen 2 kohdan a alakohdan mukaisesti on alkanut.

▼B

3. Lainakohtaiset tiedot on ilmoitettava vähintään neljännesvuosittain ja viimeistään kuukauden kuluessa siitä, kun kyseisen omaisuusvakuudellisen arvopaperin korko erääntyy maksettavaksi. Toimitettujen tietojen osalta vakuussammion poikkileikkauspäivä saa olla korkeintaan kuluneiden kahden kuukauden päässä, eli raportin toimituspäivän ja vakuussammion poikkileikkauspäivän erotuksen on oltava vähemmän kuin kaksi kuukautta. Vakuussammion poikkileikkauspäivä määritellään päiväksi, jona vakuuksina olevien omaisuuserien tunnuslukutiedoista tehdään yhden ajankohdan otos asianomaista raporttia varten.

4. Jotta voitaisiin varmistaa 2 ja 3 kohdassa olevien vaatimusten noudattaminen, lainakohtaisen tietokannan järjestelmä tarkistaa kunkin transaktion osalta automaattisesti uudet ja päivitetyt lainakohtaiset tiedot sisältävien raporttien johdonmukaisuuden ja oikeellisuuden.

II. VAADITTU TARKKUUS

1. Jotta omaisuusvakuudelliset arvopaperit arvioitaisiin vakuuskelpoisiksi tai ennestään kelpoiset säilyttäisivät vakuuskelpoisuutensa, näiden vakuussammioiden kassavirtaa tuottavista omaisuuseristä on toimitettava jokaisen lainanyksityiskohtaiset tiedot siitä päivämäärästä lähtien, jolloin kyseisen tyyppisiä lainoja koskevaa tietojen ilmoitusvelvollisuutta on ryhdytty soveltamaan EKP:n verkkosivuilla määritellyllä tavalla.

▼M9

2. Omaisuusvakuudellisten arvopapereiden, joiden osalta käytetään EKP:n lainakohtaisten tietojen ilmoituslomaketta, on täytettävä tietojen laadun pistemäärää A1 vastaava vähimmäistaso, jota arvioidaan tietojen saatavuuden perusteella, erityisesti lainakohtaisten tietojen ilmoituslomakkeen kenttien pohjalta, laskettuna tämän liitteen III jaksossa esitetyn menetelmän mukaisesti. Sen estämättä, mitä III jaksossa edellytetään lainakohtaisten tietojen osalta, eurojärjestelmä voi hyväksyä vakuudeksi omaisuusvakuudellisia arvopapereita, joiden osalta käytetään EKP:n lainakohtaisten tietojen ilmoituslomaketta ja joiden pistemäärä on alhaisempi kuin vaadittu pistemäärä (A1), tapauskohtaisesti ja edellyttäen, että vaaditun pistemäärän saavuttamatta jäämiselle esitetään pätevät syyt. Kunkin pätevän syyn osalta eurojärjestelmä täsmentää suurimman mahdollisen sallitun poikkeaman ja aikajänteen, siten kuin EKP:n verkkosivuilla tarkemmin määritellään. Poikkeaman aikajänne osoittaa ajan, jonka kuluessa omaisuusvakuudellisia arvopapereita koskevien tietojen laadun on parannuttava.

▼M7

3. Jotta tunnistettaisiin kentät, joiden osalta tietoja ei ole saatavilla, jokaisella ►M9 EKP:n lainakohtaisten tietojen ilmoituslomakkeella ◄ on mahdollista valita jokin kuudesta vaihtoehtoisesta ’ei tietoja’ -selityksestä (no data, ND), joita on käytettävä aina, kun ilmoituslomakkeen edellyttämiä tietoja ei pystytä toimittamaan.

▼M6

Taulukko 1

Ei tietoja -vaihtoehtojen selitykset

’Ei tietoja’ -vaihtoehdot	Koodin selitys
ND1	Tietoa ei ole kerätty, sillä sitä ei kriteerien mukaan vaadita
ND2	Tieto on kerätty lainahakemuksen yhteydessä, mutta sitä ei ole siirretty raportointijärjestelmään
ND3	Tieto on kerätty lainahakemuksen yhteydessä, mutta se on siirretty raportointijärjestelmästä erilliseen järjestelmään
ND4	Tieto on kerätty, mutta se on saatavissa vasta VVVV-KK lukien
ND5	Ei merkityksellinen
ND6	Ei sovellu kyseisellä lainkäyttöalueella

▼M7

III. ►M9 EKP:N SOVELTAMA TIEDON LAADUN MITTAAMISMENETELMÄ ◄

_____

2. Lainakohtaisen tietokannan järjestelmä pisteyttää tuloksen kullekin omaisuusvakuudellisten arvopapereiden transaktiolle sen jälkeen, kun lainakohtaiset tiedot on toimitettu ja käsitelty.

▼B

3. Tämä tulos kertoo niiden pakollisten kenttien lukumäärän, jotka sisältävät arvon ND1, sekä niiden pakollisten kenttien lukumäärän, jotka sisältävät arvoja ND2, ND3 tai ND4, verrattuna kussakin tapauksessa pakollisten kenttien kokonaismäärään. Tässä yhteydessä vaihtoehtoja ►M6 ND5 ja ND6 ◄ saa käyttää vain, jos tietokentät soveltuvassa lainakohtaisten tietojen ilmoituslomakkeessa sallivat niiden käytön. Näiden kahden viitekynnysarvon yhdistämisestä on tuloksena seuraava lainakohtaisia tietoja koskeva asteikko:

Taulukko 2

Lainakohtaisia tietoja koskeva asteikko

Tulosmatriisi		ND1-kentät			
		0	≤ 10 %	≤ 30 %	> 30 %
ND2 tai ND3 tai ND4	0	A1	B1	C1	D1
	≤ 20 %	A2	B2	C2	D2
	≤ 40 %	A3	B3	C3	D3
	> 40 %	A4	B4	C4	D4

▼M7

_____

▼M4

IV ►M9 EUROJÄRJESTELMÄN NIMEÄMÄT LAINAKOHTAISET TIETOKANNAT ◄

I **Nimeämistä koskevat vaatimukset**

▼M9

1. Nimetessään lainakohtaisten tietokantojen tuottajat eurojärjestelmä edellyttää, että ne noudattavat eurojärjestelmän asettamia vaatimuksia, kuten avoimen saatavuuden, syrjimättömyyden, kattavuuden, tarkoituksenmukaisen hallintorakenteen ja avoimuuden periaatteita.

▼M4

2. Avointa saatavuutta ja syrjimättömyyttä koskevien vaatimusten osalta lainakohtaisen tietokannan tuottaja

a) ei saa perusteettomasti syrjiä tiedon käyttäjiä, kun se antaa pääsyn lainakohtaisiin tietoihin;

b) sen on noudatettava lainakohtaisten tietojen saatavuuden osalta kriteerejä, jotka ovat objektiivisia, syrjimättömiä ja julkisesti saatavilla;

c) se voi rajoittaa tietojen saatavuutta vain mahdollisimman vähän oikeasuhteisuutta koskevan vaatimuksen täyttämiseksi;

d) sen on otettava käyttöön oikeudenmukaiset menettelyt sellaisia tapauksia varten, joissa se epää tietojen käyttäjiltä tai tietojen antajilta pääsyn tietoihin;

e) sillä on oltava tarvittava tekninen osaaminen, jotta se kykenee antamaan sekä tietojen käyttäjille että tietojen antajille pääsyn tietoihin kaikissa kohtuullisissa olosuhteissa, mukaan lukien tietojen varmuuskopiointimenettelyt, tietoturvajärjestelyt ja järjestelyt, joilla hävinneet tiedot ovat palautettavissa;

▼M4

f) se ei voi määrätä tietojen käyttäjien maksettavaksi lainakohtaisten tietojen toimittamisesta tai hakemisesta kustannuksia, jotka ovat syrjiviä tai joista aiheutuu perusteettomia rajoituksia pääsylle lainakohtaisiin tietoihin.

3. Kattavuusvaatimuksen osalta lainakohtaisen tietokannan tuottajan on

▼M6

a) otettava käyttöön ja ylläpidettävä vahvoja teknologisia järjestelmiä ja operatiivista valvontaa, jotta se kykenee käsittelemään lainakohtaisia tietoja tavalla, joka tukee eurojärjestelmän vaatimuksia, jotka koskevat lainakohtaisten tietojen toimittamista vakuuskelpoisista omaisuuseristä, joihin sovelletaan lainakohtaisten tietojen julkaisemiseen liittyviä vaatimuksia, kuten sekä 78 artiklassa että tässä liitteessä täsmennetään.

Erityisesti lainakohtaisen tietokannan teknologisen järjestelmän on mahdollistettava, että tietojen käyttäjät voivat poimia lainakohtaisia tietoja, lainakohtaisia tietoja koskevia asteikkoja sekä tietojen toimitusten aikaleimoja sellaisten manuaalisten ja automatisoitujen menettelyjen avulla, jotka kattavat kaikki lainakohtaisen tietokannan kautta toimitetut tietojen toimitukset kaikista omaisuusvakuudellisten arvopapereiden transaktioista, ja että yhdellä hakupyynnöllä voidaan poimia useita lainakohtaisia tietoja sisältäviä tiedostoja;

▼M4

b) osoitettava uskottavalla tavalla eurojärjestelmälle, että sen tekniset ja toiminnalliset voimavarat ovat riittävät, jotta se kykenee saavuttamaan merkittävän kattavuuden, jos sille annettaisiin nimetyn lainakohtaisen tietokannan asema.

4. Tarkoituksenmukaista hallintorakennetta ja avoimuutta koskevien vaatimusten osalta lainakohtaisen tietokannan tuottajan on

a) vahvistettava hallintojärjestelyt, jotka palvelevat sidosryhmien intressejä omaisuusvakuudellisten arvopapereiden markkinoilla edistämällä avoimuutta;

b) vahvistettava selkeästi dokumentoidut hallintojärjestelyt, noudatettava asianmukaisia hallinnollisia standardeja sekä varmistettava asianmukaisen hallintorakenteen ylläpitäminen ja toimivuus jatkuvuuden ja asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi, sekä

c) annettava eurojärjestelmälle riittävä pääsy asiakirjoihin ja niiden taustalla oleviin tietoihin, jotta se kykenee seuraamaan jatkuvasti, että lainakohtaisen tietokannan hallintorakenne pysyy tarkoituksenmukaisena.

II **Menettelyt, joiden mukaisesti nimeäminen suoritetaan ja perutaan**

▼M7

1. Hakemus siitä, että eurojärjestelmä nimeäisi lainakohtaisen tietokannan, on toimitettava EKP:n riskienhallintaosastolle. Hakemuksessa on esitettävä riittävät perustelut ja sen liitteenä täydelliset asiakirjat, jotka osoittavat, että hakija täyttää näissä suuntaviivoissa lainakohtaisille tietokannoille asetetut vaatimukset. Hakemus on laadittava perusteluineen ja liiteasiakirjoineen kirjallisesti sekä mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa. Nimeämistä koskevia hakemuksia ei enää hyväksytä 13 päivän toukokuuta 2019 jälkeen. Kaikki ennen tätä päivämäärää vastaanotetut hakemukset käsitellään tämän liitteen mukaisesti.

▼M4

2. EKP arvioi 25 työpäivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta, onko hakemus täydellinen. Jos hakemus on puutteellinen, EKP asettaa määräajan, johon mennessä lainakohtaisen tietokannan tuottajan on toimitettava lisätietoja.

▼M4

3. Kun EKP arvioi hakemuksen olevan täydellinen, se ilmoittaa tästä lainakohtaisen tietokannan tuottajalle.

▼M6

4. Eurojärjestelmä tutkii kohtuullisessa ajassa (tavoitteen mukaan 60 päivän kuluessa 3 kohdassa tarkoitetusta ilmoituksesta) lainakohtaisen tietokannan tuottajan esittämän nimeämishakemuksen sillä perusteella, onko lainakohtainen tietokanta näiden suuntaviivojen vaatimusten mukainen. Osana tutkimustaan eurojärjestelmä saattaa edellyttää, että lainakohtaisen tietokannan tuottaja toteuttaa yhden tai useamman interaktiivisen live-esittelyn eurojärjestelmän henkilöstölle osoittaakseen lainakohtaisen tietokannan teknisen suorituskyvyn IV.I jakson 2 ja 3 kohdassa asetettujen vaatimusten kannalta. Jos tällaista esittelyä edellytetään, sitä on pidettävä hakumenettelyn pakollisena vaatimuksena. Esityksessä voidaan myös käyttää testitiedostoja.

▼M4

5. Eurojärjestelmä voi pidentää tutkimusajanjaksoa 20 työpäivällä niissä tapauksissa, joissa on katsottava, että eurojärjestelmä tarvitsee lisätietoja, tai joissa on pyydetty 4 kohdassa tarkoitettua esittelyä.

6. Eurojärjestelmä pyrkii tekemään perustellun päätöksen nimeämisestä tai nimeämisen epäämisestä 60 työpäivän kuluessa 3 kohdassa tarkoitetusta tiedoksiannosta tai 80 työpäivän kuluessa 5 kohdassa tarkoitetusta tiedoksiannosta, jos viimeksi mainittua kohtaa sovelletaan.

7. Eurojärjestelmä antaa päätöksensä tiedoksi asianomaisen lainakohtaisen tietokannan tuottajalle viiden työpäivän kuluessa 6 kohdan nojalla tekemästään päätöksestä. Jos eurojärjestelmä päättää olla nimeämättä lainakohtaista tietokantaa tai peruuttaa lainakohtaisen tietokannan nimeämisen, sen on perusteltava päätöksensä tiedoksiannossa.

8. Eurojärjestelmän 6 kohdan nojalla tekemä päätös tulee voimaan viidentenä työpäivänä siitä, kun se on annettu tiedoksi 7 kohdan mukaisesti.

9. Nimetyn lainakohtaisen tietokannan tuottajan on viipymättä ilmoitettava eurojärjestelmälle kaikista merkittävistä muutoksista, jotka vaikuttavat siihen, täyttääkö se nimeämisen edellytykset.

10. Eurojärjestelmä peruuttaa lainakohtaisen tietokannan nimeämisen, jos lainakohtaisen tietokannan tuottaja:

    a) sai nimityksen antamalla virheellisiä tietoja tai muulla säännösten vastaisella tavalla tai

    b) ei täytä enää vaatimuksia, joiden perusteella se nimettiin.

11. Päätös lainakohtaisen tietokannan nimeämisen peruuttamisesta tulee voimaan välittömästi. Omaisuusvakuudelliset arvopaperit, joiden osalta lainakohtaiset tiedot on saatu lainakohtaisesta tietokannasta, jonka nimeäminen on peruutettu 10 kohdan mukaisesti, kelpaa edelleen vakuudeksi eurojärjestelmän luotto-operaatioissa, mikäli kaikki muut vaatimukset täyttyvät,

    a) I.3 jaksossa täsmennettyyn seuraavaan lainakohtaisten tietojen ilmoituspäivään saakka tai

    b) jos a kohdan mukainen ajanjakso ei ole teknisesti mahdollinen lainakohtaisia tietoja antavan osapuolen kannalta ja kansalliselle keskuspankille on toimitettu kirjallinen selvitys, jossa arvioidaan vakuuskelpoisuutta seuraavaan I.3 jaksossa täsmennettyyn seuraavaan lainakohtaisten tietojen ilmoituspäivään mennessä, kolmen kuukauden ajan 10 kohdassa tarkoitetusta päätöksestä.

▼M4

Sen jälkeen kun tämä ajanjakso on päättynyt, tällaisia omaisuusvakuudellisia arvopapereita koskevat lainakohtaiset tiedot on toimitettava nimetyn lainakohtaisen tietokannan välityksellä kaikkien sovellettavien eurojärjestelmän vaatimusten mukaisesti.

12. Eurojärjestelmä julkaisee EKP:n verkkosivuilla luettelon näiden suuntaviivojen mukaisesti nimetyistä lainakohtaisista tietokannoista. Tämä luettelo päivitetään viiden työpäivän kuluessa siitä, kun 6 kohdassa tai 10 kohdassa tarkoitettu päätös on tehty.

▼M6

IIa **Nimeämistä koskevassa hakemuksessa vaadittavat vähimmäistiedot**

1. Avointa pääsyä, syrjimättömyyttä ja avoimuutta koskevien eurojärjestelmän vaatimusten osalta hakijoiden on annettava tiedot seuraavista seikoista:

   a) yksityiskohtaiset ehdot, joiden perusteella tietojen käyttäjille annetaan pääsy lainakohtaisiin tietoihin ja joiden perusteella pääsyä rajoitetaan, sekä tietojen käyttäjien pääsyehtojen ja pääsyrajoitusten variaatiot ja variaatioiden syyt;

   b) toimintaperiaatteet tai muu kirjallinen kuvaus menettelystä ja ehdoista, joita soveltaen tietojen käyttäjille annetaan pääsy lainatason tietoja sisältävään yksittäiseen tiedostoon, sekä mahdolliset yksityiskohtaiset lisätiedot – joko toimintaperiaatteissa tai muussa kirjallisessa kuvauksessa – mahdollisista teknisistä tai menettelyllisistä takeista, joiden avulla varmistetaan syrjimättömyys.

2. Kattavuutta koskevan eurojärjestelmän vaatimuksen osalta hakijoiden on annettava tiedot seuraavista seikoista:

   a) Hakijan sellaisten työntekijöiden lukumäärä, jotka työskentelevät lainakohtaisen tietokantapalveluun liittyvissä tietävissä, tällaisten työntekijöiden tekninen tausta ja/tai näihin tehtäviin osoitetut muut resurssit, ja tiedot siitä, miten hakija hallinnoi ja ylläpitää tällaisten työntekijöiden tietotaitoa ja/tai tällaisia muita resursseja teknisen ja toiminnallisen päivittäisen jatkuvuuden varmistamiseksi henkilöstön ja resurssien mahdollisista muutoksista huolimatta.

   b) Ajantasaiset kattavuustilastot, mukaan lukien tiedot siitä, kuinka monta liikkeessä olevaa eurojärjestelmän vakuusoperaatioihin hyväksyttävää omaisuusvakuudellista arvopaperia hakijan järjestelmä kattaa kyseisenä ajankohtana, mukaan lukien tällaisten omaisuusvakuudellisten arvopapereiden erottelu ensinnäkin kassavirtaa tuottavien omaisuuserien velallisten maantieteellisen sijainnin mukaan ja toiseksi kassavirtaa tuottavien omaisuuserien 73 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen omaisuuserien tyyppien mukaan. Jos hakijan järjestelmä ei kyseisenä ajankohtana kata jotakin omaisuusluokkaa, hakijan on annettava tiedot suunnitelmista ja teknisistä mahdollisuuksista kattaa tämä omaisuusluokka tulevaisuudessa.

   c) Hakijan lainakohtaisen tietokantajärjestelmän tekninen toimivuus, mukaan lukien tekninen kuvaus seuraavista seikoista:

      i) käyttöliittymän käyttöohjeet, joissa selitetään sekä tietojen käyttäjien että tietojen toimittajien näkökulmasta, miten lainakohtaisiin tietoihin päästään ja miten niitä poimitaan ja lisätään;

▼**M6**

ii) hakijan tietokantajärjestelmän tekninen ja toiminnallinen kapasiteetti kyseisenä ajankohtana, esimerkiksi tiedot siitä, kuinka monta omaisuusvakuudellisten arvopapereiden transaktiota voidaan tallettaa järjestelmään (ja voidaanko järjestelmän kapasiteettia helposti laajentaa), miten omaisuusvakuudellisten arvopapereiden aiempia transaktioita koskevat tiedot tallennetaan ja miten tietojen käyttäjät ja toimittajat pääsevät niihin, sekä mahdolliset rajoitukset sen suhteen, kuinka monta lainaa tietojen toimittaja voi enintään syöttää yhden omaisuusvakuudellisia omaisuuseriä koskevan transaktion osalta;

iii) hakijan senhetkinen tietojen toimittamiseen liittyvä tekninen ja toiminnallinen kapasiteetti, eli tekninen prosessi, jota käyttäen tietojen toimittajat voivat toimittaa lainakohtaisia tietoja, mukaan lukien tieto siitä, onko tämä menettely manuaalinen vai automatisoitu;

iv) hakijan senhetkinen tietojen poimintaan liittyvä tekninen ja toiminnallinen kapasiteetti, eli tekninen prosessi, jota käyttäen tietojen toimittajat voivat poimia lainakohtaisia tietoja, mukaan lukien tieto siitä, onko tämä menettely manuaalinen vai automatisoitu.

d) Tekninen kuvaus seuraavista seikoista:

i) hakijan hyväksymät tiedostomuodot, joita tietojen toimittajat käyttävät toimittaessaan lainakohtaisia tietoja (Excel, XML jne.), mukaan lukien elektroninen jäljennös kustakin tällaisesta tiedostomuodosta sekä mainінta siitä, tarjoaako hakija tietojen toimittajille välineitä, joiden avulla lainakohtaiset tiedot voidaan muuntaa hakijaan hyväksymään tiedostomuotoon;

ii) hakijan senhetkinen, järjestelmän testaus- ja validointidokumentaatioon liittyvä tekninen ja toiminnallinen valmius, lainakohtaisten tietojen noudattamisasteen laskeminen mukaan luettuna;

iii) järjestelmän päivitysten ja uusien versioiden tiheys sekä päivitys- ja testausstrategia;

iv) hakijan tekninen ja toiminnallinen valmius sopeutua eurojärjestelmän lainakohtaisia tietoja koskevan lomakkeen tuleviin päivityksiin, kuten nykyisten kenttien muutoksiin tai uusien kenttien lisäämiseen tai nykyisten kenttien poistamiseen;

v) palautumiseen ja liiketoiminnan jatkuvuuteen liittyvä hakijan tekninen valmius, erityisesti sen tietokeskus- ja palvelinarkkitehtuurissa olevien yksittäisten varastointi- ja varmistusratkaisujen häiriönsieto- ja palautumiskyky;

vi) lainakohtaisten tietojen sisäisiä kontrolleja koskevaan arkkitehtuuriin liittyvä hakijan senhetkinen valmius, tietojärjestelmien kontrollit ja tietojen eheys mukaan luettuina.

3. Hakijoiden on toimitettava tarkoituksenmukaista hallintorakennetta koskevan eurojärjestelmän vaatimuksen osalta seuraavat tiedot:

a) yhtiöasemaan liittyvät yksityiskohdat, kuten yhtiöjärjestys ja osakkeiden omistusrakenne;

b) tiedot hakijan sisäisiä tarkastuksia koskevista mahdollisista menettelyistä, mukaan lukien tällaisia tarkastuksia suorittavien henkilöiden henkilöllisyydestä, siitä, verifioidaanko tarkastukset ulkoisesti ja, jos tarkastukset tehdään sisäisesti, siitä, mitä järjestelyjä sovelletaan eturistiriitojen välttämiseksi ja hallinnoimiseksi;

▼**M6**

c) tiedot siitä, miten hakijan hallintojärjestelyt palvelevat omaisuusvakuudellisten arvopaperien markkinoiden sidosryhmien etuja, erityisesti siitä, arvioidaanko sen hinnoittelupolitiikka tämän vaatimuksen puitteissa;

d) kirjallinen vahvistus siitä, että eurojärjestelmällä tulee olemaan jatkuvasti pääsy dokumentaatioon, joka on tarpeen sen valvomiseksi, että hakijan hallintorakenne pysyy asianmukaisena ja että hakija noudattaa IV.I jakson 4 kohdan hallintovaatimuksia.

4. Hakijan on toimitettava kuvaukset

a) siitä, miten hakija laskee tietojen laadun pistemäärän, ja siitä, miten pistemäärä julkaistaan hakijan tietokantajärjestelmässä ja saatetaan tällä tavoin tietojen käyttäjien saataville;

b) siitä, miten hakija tarkastaa tietojen laadun, mukaan lukien tarkastusten lukumäärä ja luettelo tarkastusten kohteista;

c) johdonmukaisuutta ja oikeellisuutta koskevien tarkastusten raportointiin liittyvästä hakijan senhetkisestä valmiudesta, eli siitä, miten hakija tuottaa olemassa olevat raportit tietojen käyttäjille ja toimittajille, hakijan järjestelmän valmiudesta laatia automatisoituja ja räätälöityjä raportteja tietojen käyttäjien pyyntöjen mukaisesti sekä hakijan järjestelmän valmiudesta lähettää ilmoituksia automaattisesti tietojen käyttäjille ja toimittajille (esimerkiksi ilmoitus siitä, että järjestelmään on syötetty tiettyä transaktiota koskevia lainakohtaisia tietoja).

▼B

LIITE IX

EUROJÄRJESTELMÄN LUOTTOKELPOISUUDEN ARVIOINTIKEHYKSEN MUKAINEN LAADUN SEURANTA

1. Eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon mukaan kunkin luottokelpoisuuden arviointijärjestelmän laadun seuranta tapahtuu vuosittain jälkikäteen vertaamalla

   a) luottokelpoisuuden arviointijärjestelmän luokittamien, luottokelpoisuudeltaan hyväksyttyjen yhteisöjen ja velkainstrumenttien joukossa vuoden aikana tapahtuneita maksukyvyttömyystapauksia siten, että nämä yhteisöt ja instrumentit ryhmitellään seurantajoukkoihin tiettyjen ominaisuuksien, kuten luottoluokituksen, omaisuuseräluokan, toimialan ja luottoluokitusmallin perusteella; ja

   b) suurinta maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä, joka vastaa tiettyä eurojärjestelmän yhdenmukaistetun luokitusasteikon luottoluokkaa.

2. Vuotuisen seurantaprosessin ensimmäisessä vaiheessa luottokelpoisuuden arviointijärjestelmän edustaja kokoaa luettelon yhteisöistä ja velkainstrumenteista, joiden luottoluokitus on vähintään eurojärjestelmän asettaman luottokelpoisuusvaatimuksen mukainen tarkastelujakson alussa. Tämän jälkeen luottokelpoisuusarvioija toimittaa luettelon eurojärjestelmälle käyttäen eurojärjestelmän määrittelemää lomakemallia, joka sisältää tunnistamiseen, luokitukseen ja luottoluokitukseen liittyvät kentät.

3. Prosessin toinen vaihe tapahtuu 12 kuukauden pituisen seurantajakson lopussa. Luottoriskinarvioija päivittää luettelossa olevia yhteisöjä ja instrumentteja koskevat luottokelpoisuusarvion tiedot. Eurojärjestelmä pidättää itsellään oikeuden pyytää arvioiden laadun seurannan kannalta tarpeellisia lisätietoja.

4. Maksukyvyttömyyden toteutumisprosentti tarkastellussa hyväksyttyjen velallisten seurantajoukossa vuoden aikana on eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehyksen keskeinen mittari laadun seurantaprosessissa, jossa vuosiarvioinnin ohessa tarkastellaan arviointijärjestelmän laatua usean vuoden aikana.

5. Jos maksukyvyttömyyden toteutumisprosentti tarkasteltavassa hyväksyttyjen velallisten seurantajoukossa poikkeaa selvästi luottoluokkaa vastaavasta maksukyvyttömyyden suurimmasta todennäköisyysprosentista vuositasolla ja/tai monivuotisessa arvioinnissa, eurojärjestelmä pyytää luottokelpoisuuden arviointijärjestelmän edustajia analysoimaan poikkeaman syyt.

▼M4

LIITE IXa

Vähimmäiskattavuusvaatimukset, jotka koskevat ulkoisia luottoluokituslaitoksia eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa

Tätä liitettä sovelletaan hyväksyttäessä luottoluokituslaitos ulkoiseksi luottoluokituslaitokseksi (ECAI) eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon (ECAF) tarkoituksiin 120 artiklan 2 kohdassa täsmennetyllä tavalla.

1. KATTAVUUSVAATIMUKSET

1. ►M6 Tämänhetkisen kattavuuden osalta kussakin vähintään kolmessa seuraavista neljästä omaisuuseräluokasta a) vakuudettomat pankkien joukkolainat, b) yritysten joukkolainat, c) katetut joukkolainat ja d) omaisuusvakuudelliset arvopaperit, luottoluokituslaitoksen on katettava vähintään ◄

   i) 10 % vakuuskelpoisesta euroalueen omaisuuserien massasta, laskettuna luokitettujen varojen ja luokitettujen liikkeeseenlaskijoiden mukaan, lukuun ottamatta omaisuusvakuudellisten arvopapereiden omaisuuserää, jonka osalta sovelletaan vain luokitettuja varoja koskevaa kattavuutta;

   ii) 20 % vakuuskelpoisesta euroalueen omaisuuserien massasta, laskettuna liikkeessä olevien nimellisarvojen mukaan;

   iii) vähintään 2/3:ssa euroalueen maista, joissa on vakuuskelpoisia omaisuuseriä kyseisissä omaisuuseräluokissa, luottoluokituslaitoksen on huolehdittava luokitettujen varojen, luokitettujen liikkeeseenlaskijoiden tai luokitettujen nimellisarvojen vaaditusta kattavuudesta i ja ii alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

2. Luottoluokituslaitoksen on toimitettava julkisyhteisön luokitukset vähintään kaikista euroalueen liikkeeseenlaskijoiden sijaintimaista, jos tämä luottoluokituslaitos luokittaa omaisuuserät johonkin 1 kohdassa mainituista neljästä omaisuuseräluokasta, lukuun ottamatta omaisuuseriä, joiden osalta eurojärjestelmä katsoo, että kyseisellä maariskiarvioinnilla ei ole merkitystä sen luottoluokituksen kannalta, jonka luottoluokituslaitos antaa liikkeeseenlaskun, liikkeeseenlaskijan tai takaajan osalta.

3. Historiatietojen kattavuuden osalta luottoluokituslaitoksen on täytettävä vähintään 80 % 1 ja 2 kohdassa vahvistetuista vähimmäiskattavuusvaatimuksista eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon soveltamista koskevan hakemuksen esittämistä välittömästi kolmen vuoden ajan, ja sen on täytettävä nämä vaatimukset 100-prosenttisesti hakemuksen esittämishetkellä ja koko eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon soveltamista koskevan hyväksynnän voimassaoloajan.

2. KATTAVUUDEN LASKEMINEN

▼M9

1. Kattavuus lasketaan luottoluokituslaitoksen asetuksen (EY) N:o 1060/2009 mukaisesti antamien tai vahvistamien luottoluokitusten perusteella siten, että kaikki eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikkoa koskevat vaatimukset täyttyvät. Historiatietojen kattavuuden osalta otetaan huomioon ainoastaan kyseisenä ajankohtana voimassa olleet eurojärjestelmän vakuuskelpoisuusvaatimukset ja ainoastaan luokitukset, jotka on annettu tai hyväksytty asetuksen (EY) N:o 1060/2009 mukaisesti kyseisenä ajankohtana.

▼M4

2. Tietyn luottoluokituslaitoksen kattavuus perustuu eurojärjestelmän rahapoliittisissa operaatioissa vakuuskelpoisten omaisuuserien luottoluokituksiin, ja se lasketaan 84 artiklassa tarkoitettujen valintasääntöjen mukaisesti siten, että vain kyseisen luottoluokituslaitoksen luokitukset otetaan huomioon.

▼**M4**

3. Laskettaessa sellaisen luottoluokituslaitoksen vähimmäiskattavuutta, jota ei ole vielä hyväksytty eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikkoon, eurojärjestelmä ottaa mukaan myös merkitykselliset luottoluokitukset, joita on annettu muille kuin vakuuskelpoisille omaisuuserille, koska eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikkoon hyväksytyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen luokitus puuttuu.

3. EDELLYTYSTEN TÄYTTYMISEN TARKISTAMINEN

1. Vuosittain tarkistetaan, että näiden kattavuusvaatimusten mukaisesti hyväksytyt ulkoiset luottoluokituslaitokset täyttävät vaatimukset.

2. Kattavuusvaatimusten noudattamatta jättämisestä voidaan määrätä sanktioita eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti.

▼M4

LIITE IXb

Eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon vähimmäisvaatimukset liikkeeseenlaskulle ja katettujen joukkolainojen ohjelmia koskevat seurantaraportit

1. JOHDANTO

Ulkoisten luottoluokituslaitosten on 120 artiklan 2 a kohtaa sovellettaessa täytettävä eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa tietyt katettuihin joukkolainoihin liittyvät toiminnalliset vaatimukset 1 päivästä heinäkuuta 2017. Ulkoisten luottoluokituslaitosten on erityisesti:

a) selvitettävä uudelleen luokitetut katettujen joukkolainojen ohjelmat julkisesti saatavilla olevassa luottoluokitusraportissa ja

b) laadittava katettujen joukkolainojen ohjelmista seurantaraportit neljännesvuosittain.

Tässä liitteessä vahvistetaan yksityiskohtaiset vähimmäisvaatimukset.

▼M7

Vaatimuksia sovelletaan 83 artiklassa tarkoitettuihin liikkeeseenlaskuluokituksiin, joten ne sisältävät kaikki kelpoisuusehdot täyttäviä katettuja joukkolainoja koskevat omaisuuserä- ja ohjelmaluokitukset. Säännöllisin väliajoin tarkistetaan, että ulkoiset luottoluokituslaitokset täyttävät nämä vaatimukset. Jos kriteerit eivät täyty tietyn katettujen joukkolainojen ohjelman osalta, eurojärjestelmä voi katsoa, että kyseiseen katettujen joukkolainojen ohjelmaan liittyvät julkiset luottoluokitukset eivät täytä eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon korkeita luottokelpoisuuden vaatimuksia. Siten asianomaisen ulkoisen luottoluokituslaitoksen julkista luottoluokitusta ei voida käyttää osoittamaan, että tietyn katettujen joukkolainojen ohjelman mukaisesti liikkeeseen lasketut jälkimarkkinakelpoiset omaisuuserät täyttävät luottokelpoisuusvaatimukset.

▼M4

2. VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

a) Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen julkisten luottoluokitusraporttien (liikkeeseenlaskuraportin) tulee sisältää ohjelman kattava rakenteellinen ja oikeudellinen analyysi, yksityiskohtainen arvio vakuussammiosta, jälleenrahoitus- ja markkinariskin analyysi, analyysit transaktion osapuolista, ulkoisen luottoluokituslaitoksen omat olettamat ja mittarit sekä mahdollisia muita transaktioon liittyviä erityispiirteitä koskeva selvitys.

b) Ulkoisen luottoluokituslaitoksen on julkaistava 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut seurantaraportit kahdeksan viikon kuluessa kunkin vuosineljänneksen päättymisestä. Seurantaraportissa on esitettävä seuraavat tiedot.

i) Kaikki ulkoisen luottoluokituslaitoksen omat mittarit, mukaan lukien viimeisimmät saatavilla olevat omat muuttuvat mittarit, joita on käytetty luokitusta määritettäessä. Jos päivämäärä, johon omat mittarit liittyvät, poikkeaa raportin julkaisemispäivästä, on täsmennettävä päivämäärä, johon omat mittarit liittyvät.

ii) Ohjelmaa koskeva selvitys, jossa on esitettävä vähintään avoimet saamiset ja velat, liikkeeseenlaskija ja muut keskeiset transaktion osapuolet, pääasiallisena vakuutena olevan omaisuuserän tyyppi, oikeudellinen kehys, jota ohjelmassa on noudatettava, sekä ohjelman ja liikkeeseenlaskijan luokitus.

▼M4

iii) Ylivakuustasot, mukaan lukien tämänhetkinen ylivakuus ja ylivakuudesta annetut sitoumukset.

iv) Saamisen/velan profiili, mukaan lukien katettujen joukkolainojen maturiteetin tyyppi, esim. kertalyhenteinen (hard bullet), maturiteetiltaan pidennettävä (soft bullet) tai välittäjänä toimivan toisen luottolaitoksen kautta siirrettävät (pass through) lainat, katettujen joukkolainojen ja vakuussammion keskimääräinen painotettu takaisinmaksuaika sekä korkoa ja valuuttaepätasapainoa koskevat tiedot.

v) Raportin julkaisemisaikana voimassa olevat korko- ja valuuttaswap-järjestelyt, mukaan lukien swapien vastapuolten nimet ja tarvittaessa niiden LEI-tunnukset.

▼M7

vi) Valuuttojen jakauma, mukaan lukien erittely arvon mukaan sekä vakuussammion että yksittäisten joukkolainojen tasolla, joka sisältää euromääräisten omaisuuserien prosenttiosuuden ja euromääräisten joukkolainojen prosenttiosuuden.

vii) Vakuussammion omaisuuserät, mukaan lukien omaisuuserien tasapaino, omaisuuserätyypit, lainojen lukumäärä ja keskikoko, juoksuaika, maturiteetti, luototusasteet, alueellinen jakautuma sekä maksamattoman osuuden jakauma. Jos alueellisen jakautuman osalta vakuussammion omaisuuserät koostuvat eri maista peräisin olevista lainoista, seurantaraportissa on esitettävä vähintään maakohtainen jakautuma ja alueellinen jakautuma tärkeimmän alkuperämaan osalta.

▼M4

viii) Vakuussammion korvaavat saamiset, mukaan lukien omaisuuserien tasapaino.

ix) Luettelo kaikista ohjelman luokitetuista arvopapereista, ISIN-koodilla yksilöityinä. Luettelo voidaan julkaista myös erillisenä ladattavana tiedostona, joka julkaistaan ulkoisen luottoluokituslaitoksen verkkosivuilla.

x) Luettelo tietoja koskevista määritelmistä ja tietolähteistä, joita on käytetty seurantaraporttia laadittaessa. Luettelo voidaan julkaista myös erillisenä tiedostona, joka julkaistaan ulkoisen luottoluokituslaitoksen verkkosivuilla.

▼M7

Multi cédulas -joukkolainoja koskevissa seurantaraporteissa on oltava kaikki i–x kohdassa edellytetyt tiedot. Näissä raporteissa on lisäksi oltava luettelo asianomaisista alullepanijoista ja niiden osuuksista multi cédulas -joukkolainoissa. Omaisuuseräkohtaisia tietoja on ilmoitettava joko suoraan multi cédulas -joukkolainoja koskevassa seurantaraportissa tai seurantaraporteissa, joita laaditaan kustakin ulkoisen luottoluokituslaitoksen luokittelemasta yksittäisestä cédula-lainasta.

▼M9

LIITE IXc

ULKOISEN LUOTTOLUOKITUSLAITOKSEN HYVÄKSYMISKRITEERIT JA HAKEMUSMENETTELY

Tässä liitteessä esitetään yksityiskohtaisesti ulkoisten luottoluokituslaitosten hyväksymiskriteerit ja menettely, jota noudattaen luottoluokituslaitos voi hakea hyväksyntää ulkoiseksi luottoluokituslaitokseksi eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikkoon (ECAF), kuten näiden suuntaviivojen 120 artiklassa säädetään.

I. HAKEMUSMENETTELY ULKOISEN LUOTTOLUOKITUSLAITOKSEN HYVÄKSYMISEKSI EUROJÄRJESTELMÄN LUOTTOKELPOISUUDEN ARVIOINTIKEHIKOSSA

1. Luottoluokituslaitoksen on toimitettava hakemus EKP:n riskienhallinta-osastolle (DRMSecretariat@ecb.europa.eu), jotta se voidaan hyväksyä ulkoiseksi luottoluokituslaitokseksi eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa. Hakemuksessa on esitettävä II jakson mukaiset asianmukaiset perustelut ja liiteasiakirjat, joista käy ilmi, että hakija täyttää näissä suuntaviivoissa vahvistetut ulkoisia luottoluokituslaitoksia koskevat vaatimukset. Hakemus, perustelut ja liiteasiakirjat on toimitettava kirjallisesti englannin kielellä, soveltuvia lomakkeita käyttäen ja sähköisessä muodossa.

2. Hakemusmenettelyn ensimmäisessä vaiheessa luottoluokituslaitoksen on osoitettava, että se täyttää näiden suuntaviivojen 120 artiklassa ja liitteessä IXa sekä tässä liitteessä vahvistetut kattavuusvaatimukset, ja jos eurojärjestelmä on aiemmin hylännyt luottoluokituslaitoksen hakemuksen eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon mukaisesta hyväksynnästä, selvitettävä, miten se on korjannut aiemmat puutteet. Ensimmäisen vaiheen yksittäiset toimenpiteet ovat seuraavat:

a) Luottoluokituslaitoksen on toimitettava EKP:lle jäljempänä II jakson 1 kohdassa täsmennetyt asiakirjat ja tiedot. Luottoluokituslaitos voi myös toimittaa muita merkityksellisiksi katsomiaan tietoja, joilla se osoittaa täyttävänsä asiaankuuluvat kattavuusvaatimukset ja tarvittaessa esittää, miten se on korjannut aiemmat puutteet.

b) EKP arvioi, ovatko II jakson 1 kohdan mukaisesti toimitetut asiakirjat ja tiedot täydellisiä. Jos tiedot eivät ole täydellisiä, EKP pyytää luottoluokituslaitokselta lisätietoja.

c) EKP voi II jakson 2 kohdan mukaisesti pyytää tarpeellisia lisätietoja, jotta se voi aloittaa arviointinsa siitä, täyttääkö luottoluokituslaitos asiaankuuluvat kattavuusvaatimukset, ja tarvittaessa siitä, miten luottoluokituslaitos on korjannut aiemmat puutteet.

d) Sen jälkeen kun EKP on arvioinut hakemuksen täydelliseksi sekä tarvittaessa pyytänyt ja saanut lisätietoja, EKP ilmoittaa asiasta luottoluokituslaitokselle.

e) EKP arvioi II jakson 1 ja 2 kohdan mukaisesti toimitettujen tietojen perusteella, täyttääkö luottoluokituslaitos näiden suuntaviivojen 120 artiklassa ja liitteessä IXa sekä tässä liitteessä vahvistetut kattavuusvaatimukset, ottaen huomioon III jakson 2 kohdassa täsmennetyn kattavuuden käsitteen määrällisen ja laadullisen näkökulman.

f) Arvioidessaan, täyttääkö luottoluokituslaitos asiaankuuluvat kattavuusvaatimukset, EKP voi vaatia luottoluokituslaitosta antamaan mahdollisuuden tutustua luokitusraportteihin sen osoittamiseksi, että luokitukset ovat eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon vaatimusten mukaisia.

▼M9

g) EKP voi pyytää luottoluokituslaitokselta lisäselvityksiä tai -tietoja milloin tahansa arvioidessaan asiaankuuluvia kattavuusvaatimuksia ja tarvittaessa tietoja siitä, miten luottoluokituslaitos on korjannut aiemmat puutteet.

h) Eurojärjestelmä tekee perustellun päätöksen siitä, täyttääkö luottoluokituslaitos asiaankuuluvat kattavuusvaatimukset, ja tarvittaessa siitä, miten luottoluokituslaitos on korjannut aiemmat puutteet. Se antaa päätöksensä tiedoksi asianomaiselle luottoluokituslaitokselle. Jos eurojärjestelmä päättää, ettei luottoluokituslaitos täytä asiaankuuluvia kattavuusvaatimuksia ja/tai ettei se ole, soveltuvin osin, korjannut aiempia puutteita, eurojärjestelmä ilmoittaa tiedoksiannossa päätöksensä perustelut.

i) Samalla kun luottoluokituslaitokselle annetaan tiedoksi edellä h kohdassa tarkoitettu päätös, eurojärjestelmä ilmoittaa luottoluokituslaitokselle, käyttääkö se sille varattua oikeutta päättää olla aloittamatta eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon hyväksymismenettelyä näiden suuntaviivojen 120 artiklan 2 kohdan mukaisesti, eli päättää olla antamatta luottoluokituslaitokselle lupaa edetä hakemusmenettelyn toiseen vaiheeseen. Eurojärjestelmä ilmoittaa tiedoksiannossa päätöksensä perustelut. Eurojärjestelmä voi tällaisen päätöksen tueksi ottaa huomioon muun muassa sen, herättävätkö luottoluokituslaitoksen toimittamat tai muista lähteistä saadut tiedot merkittävää huolta siitä, että luottoluokituslaitoksen hyväksyminen eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikkoon estäisi eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon tehokkaan täytäntöönpanon tai olisi vastoin eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon riskienhallintatoiminnon periaatteita eurojärjestelmän vakuuskäytännössä.

3. Jos EKP päättää, että luottoluokituslaitos täyttää asiaankuuluvat kattavuusvaatimukset ja että se on, soveltuvin osin, korjannut aiemmat puutteet, ja jos EKP näin ollen päättää aloittaa eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon hyväksymismenettelyn, luottoluokituslaitos voi siirtyä hakemusmenettelyn toiseen vaiheeseen. Toisessa vaiheessa luottoluokituslaitoksen on osoitettava, että se täyttää kaikki muut näissä suuntaviivoissa vahvistetut asiaankuuluvat vaatimukset. Toisen vaiheen yksittäiset toimet ovat seuraavat:

a) Luottoluokituslaitoksen on toimitettava EKP:lle II jakson 3 kohdassa täsmennetyt asiakirjat ja tiedot. Luottoluokituslaitos voi myös toimittaa muita tietoja, joita se pitää merkityksellisinä sen osoittamiseksi, että se täyttää näissä suuntaviivoissa asetetut vaatimukset.

b) EKP arvioi, ovatko II jakson 3 kohdan mukaisesti toimitetut asiakirjat ja tiedot täydellisiä. Jos tiedot eivät ole täydellisiä, EKP pyytää luottoluokituslaitokselta lisätietoja.

c) EKP voi II jakson 4 kohdan mukaisesti pyytää tarvittavia lisätietoja, jotta se voi aloittaa arviointinsa siitä, täyttääkö luottoluokituslaitos näissä suuntaviivoissa asetetut vaatimukset.

d) Sen jälkeen kun EKP on arvioinut hakemuksen täydelliseksi sekä tarvittaessa pyytänyt ja saanut lisätietoja kattavuuden osalta, EKP ilmoittaa asiasta luottoluokituslaitokselle.

e) Eurojärjestelmä arvioi II jakson 3 ja 4 kohdan mukaisesti toimitettujen asiakirjojen ja tietojen sekä muista lähteistä, kuten luottoluokituslaitoksen verkkosivustolta, saatavilla olevien merkityksellisten tietojen perusteella, täyttääkö luottoluokituslaitos näissä suuntaviivoissa asetetut vaatimukset. Eurojärjestelmän suorittaman arvioinnin tarkoituksena on varmistaa eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon tehokas täytäntöönpano, ylläpitää eurojärjestelmän edellyttämiä vakuuskelpoisten omaisuuserien korkeita luottokelpoisuusvaatimuksia ja turvata eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon riskienhallintatoiminto eurojärjestelmän vakuuskäytännössä.

▼M9

f) Kun eurojärjestelmä arvioi luottoluokituslaitoksen kykyä täyttää eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon laadunseurannan kriteerit ja säännöt, se soveltaa näiden suuntaviivojen 126 artiklan mukaista luottokelpoisuuden arviointikehikossa määriteltyä laadunseurantaa luottoluokituslaitoksen luokituksiin vähintään kolmelta ja mieluiten viideltä vuodelta ennen hakemuksen tekemistä II jakson 3 kohdan ja III jakson mukaisesti. Eurojärjestelmä voi myös arvioida luottoluokituslaitoksen todellisia luottoluokituksia suhteessa muihin luottoluokitusjärjestelmiin eurojärjestelmän luottoriskinarviointikehikosta saatujen kokemusten ja tietojen perusteella.

g) Osana arviointiaan eurojärjestelmä voi edellyttää, että luottoluokituslaitos järjestää yhden tai useamman vierailun, jossa eurojärjestelmän henkilöstöä käy paikan päällä luottoluokituslaitoksen toimitiloissa ja/tai kyseisen luottoluokituslaitoksen henkilöstöä käy tapaamassa eurojärjestelmän henkilöstöä EKP:n toimitiloissa. Jos tällaista vierailua tai kokousta edellytetään, sitä on pidettävä hakemusmenettelyyn kuuluvana pakollisena vaatimuksena.

h) Osana arviointiaan eurojärjestelmä voi vaatia luottoluokituslaitosta antamaan mahdollisuuden tutustua luokitusraportteihin, jotta voidaan osoittaa, että omaisuuserien luokitukset ovat liitteessä IXb esitettyjen julkistamisvaatimusten mukaisia ja että 120 artiklassa edellytetyt ja III jakson 3 kohdassa täsmennetyt tiedot ovat saatavilla.

i) Eurojärjestelmä voi milloin tahansa arvioinnin kuluessa pyytää luottoluokituslaitokselta lisäselvityksiä tai -tietoja.

j) Eurojärjestelmä tekee perustellun päätöksen siitä, täyttääkö luottoluokituslaitos näissä suuntaviivoissa asetetut vaatimukset ja hyväksytäänkö se ulkoiseksi luottoluokituslaitokseksi eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa. Se antaa päätöksensä tiedoksi asianomaiselle luottoluokituslaitokselle. Jos EKP päättää, ettei luottoluokituslaitos täytä näissä suuntaviivoissa asetettuja vaatimuksia ja ettei sitä hyväksytä ulkoiseksi luottoluokituslaitokseksi eurojärjestelmän luottoriskinarviointikehikkoon, se antaa tiedoksi päätöksensä perustelut.

k) Jos eurojärjestelmä päättää hyväksyä luottoluokituslaitoksen eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikkoon kuuluvaksi ulkoiseksi luottoluokituslaitokseksi, EKP ilmoittaa luottoluokituslaitokselle myös seuraavista vaiheista, jotka ovat tarpeen luottoluokituslaitoksen sisällyttämiseksi eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikkoon operatiivisella tasolla.

II. TÄYDELLISELTÄ HAKEMUKSELTA EDELLYTETTÄVÄT TIEDOT EUROJÄRJESTELMÄN LUOTTOKELPOISUUDEN ARVIOINTIKEHIKKOON HYVÄKSYMISEKSI

1. Luottoluokituslaitoksen on toimitettava seuraavat tiedot hakemusmenettelyn ensimmäisessä vaiheessa:

a) Luottoluokituslaitoksen omat arviot luokitustensa kattavuudesta.

b) Luottoluokituslaitoksen antama lausunto, jossa se vahvistaa täyttävänsä kaikki sellaiset näihin suuntaviivoihin sisältyvät eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon vaatimukset, joiden noudattamista se voi itse arvioida.

c) Yksityiskohtaiset luokitustiedot luokitustasoittain eriteltyinä, jotta EKP voi vahvistaa, että luottoluokituslaitos täyttää asiaankuuluvat kattavuusvaatimukset. Luottoluokituksia koskevat tiedot on toimitettava soveltuvilla EKP:n lomakkeilla, jotka EKP on osoittanut käytettäviksi ja jotka sisältävät tietojen esitystapaa koskevia ohjeita. Tietojen on katettava kaikki omaisuuserä-, liikkeeseenlaskija- ja takaajaluokitukset, jotka ovat hyväksyttäviä eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa näiden suuntaviivojen mukaisesti, sekä niihin liittyviä omaisuuseriä, liikkeeseenlaskijoita ja takaajia koskevat staattiset tiedot lomakkeissa edellytetyllä tavalla.

▼M9

d) Luokitustiedot, joista käy ilmi vaadittu luokituskattavuus hakemuksen tekohetkellä ja hakemusta edeltäneiltä kolmelta vuodelta erikseen, eli 36 kuukauden ajalta ennen hakemuspäivää. Luokitustiedoista on käytävä ilmi vaadittu kattavuus, sisältäen tietojen poikkileikkaukset kuuden kuukauden väliajoin hakemusta edeltäneiden 36 kuukauden ajalta.

e) Aiempien puutteiden korjaamisen osoittavat liiteasiakirjat, jos eurojärjestelmä on aiemmin hylännyt luottoluokituslaitoksen hakemuksen eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikkoon hyväksymiseksi.

2. EKP voi pyytää täydentäviä tietoja, jotka esimerkiksi osoittavat luottoluokituslaitoksen kattavuuden vakauden pidemmällä aikavälillä, luottoluokituslaitoksen luokituskäytännöt ja luottoluokituslaitoksen luokitusten laadun asianomaisella kattavuuskaudella.

3. Hakemusmenettelyn toisessa vaiheessa luottoluokituslaitoksen on toimitettava seuraavat asiakirjat ja tiedot:

a) Kuvaus luottoluokituslaitoksen organisaatiosta, sen yritys- ja omistusrakenne mukaan lukien, liiketoimintastrategiasta, erityisesti mitä tulee sen strategiaan asianmukaisen kattavuuden säilyttämiseksi eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikkoon nähden, ja luokitusprosessista, erityisesti luokitustyöryhmien kokoonpanon ja niiden päätöksentekoprosessien osalta.

b) Kaikki asiakirjat, jotka ovat merkityksellisiä sen luokitusmenetelmien, luokitusasteikon tai -asteikkojen ja maksukyvyttömyyden määritelmien kannalta.

c) EKP:n valitsemiin luokituksiin liittyvät uudet liikkeeseenlasku-, luokitus- ja seurantaraportit.

d) Historiatiedot luottoluokituslaitoksen maksukyvyttömyystapahtumista vähintään kolmelta ja mieluiten viideltä vuodelta sekä luottoluokituslaitoksen käyttämä maksukyvyttömyyden määritelmä, jotta eurojärjestelmä voi arvioida luottoluokituslaitoksen toiminnan laadun jälkikäteen laadun seurantaa koskevien sääntöjen mukaisesti. Tämä muodostaa myös perustan luokitusten suhteuttamiseksi eurojärjestelmän yhdenmukaiseen luokitusasteikkoon nähden. Toimitettavan aineiston tulee sisältää seuraavat tiedot:

i) maailmanlaajuiset eritellyt tiedot kaikista luokituksista, mukaan lukien luokitukset, joita ei hyväksytä eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa esimerkiksi maantieteellisten tai muiden rajoitusten vuoksi;

ii) vastaavat luokituksen siirtymätaulukot ja maksukyvyttömyyttä koskevat tilastot.

Eritellyt luokitustiedot on toimitettava soveltuvilla EKP:n lomakkeilla, jotka ovat saatavilla EKP:n verkkosivuilla ja sisältävät tietojen esitystapaa koskevia ohjeita. Tietojen on katettava kaikki omaisuuserä-, liikkeeseenlaskija- ja takaajaluokitukset, jotka ovat hyväksyttäviä eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa näiden suuntaviivojen mukaisesti, sekä niihin liittyviä omaisuuseriä, liikkeeseenlaskijoita ja takaajia koskevat staattiset tiedot lomakkeissa edellytetyllä tavalla.

e) Tiedot operatiivisista näkökohdista, jotka liittyvät tapaan, jolla eurojärjestelmä voisi saada käyttöönsä luottoluokituslaitoksen luokituksia, mukaan lukien luottoluokituslaitoksen tietosyötteet, maksut ja tarvittavat sopimusjärjestelyt luokituksiin pääsyä varten.

▼M9

4. EKP voi pyytää luottoluokituslaitokselta asiaankuuluvia täydentäviä tietoja, jotka koskevat esimerkiksi sellaisia luottoluokituslaitoksen omaisuuserä-, liikkeeseenlaskija- ja takaajaluokituksia, joita ei hyväksytä eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon mukaan esimerkiksi maantieteellisten rajoitusten vuoksi.

III. EUROJÄRJESTELMÄN LUOTTOKELPOISUUDEN ARVIOINTIKEHIKON HYVÄKSYMISKRITEERIT

1. Jotta luottoluokituslaitos voidaan hyväksyä eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikkoon, sen pitää täyttää näissä suuntaviivoissa asetetut soveltuvat vaatimukset, joihin kuuluvat asiaankuuluva kattavuus eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi, operatiiviset kriteerit, ulkoisen luottoluokituslaitoksen luottoluokituksia koskevien tietojen saatavuus – myös laadun seurantaa varten – sekä kyky täyttää eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa määritellyt laadun seurannan kriteerit ja säännöt.

2. Asiaankuuluvan kattavuuden osalta edellytetään seuraavaa:

a) Luottoluokituslaitoksen on täytettävä näiden suuntaviivojen liitteessä IXa täsmennetyt kattavuusvaatimukset.

b) Eurojärjestelmä ottaa huomioon ainoastaan luokitukset, jotka luottoluokituslaitos on tosiasiallisesti antanut tai hyväksynyt asetuksen (EY) N:o 1060/2009 mukaisesti hakemuspäivää edeltävien kolmen vuoden aikana, eikä takautuvia luokituksia hyväksytä.

c) Eurojärjestelmä ottaa huomioon kattavuuden vakauden pitkällä aikavälillä, mukaan lukien kattavuuden mahdollisen kasvun tai vähenemisen tahdin.

3. Ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamia luottoluokituksia koskevien tietojen saatavuuden ja laadun seurantaprosessien osalta edellytetään seuraavaa:

a) Luottoluokituslaitoksen on varmistettava luokitusmenetelmiensä ja varsinaisten luokitustoimiensa kannalta merkityksellisten asiakirjojen mahdollisimman laaja läpinäkyvyys. Luottoluokituslaitoksen on varmistettava, että kaikki ulkoisen luottoluokituslaitoksen antaman luottoluokituksen ymmärtämiseksi tarvittavat tiedot, kuten luokitus- tai tarkastusraportit tai muut sen verkkosivuilla olevat julkaisut, ovat helposti saatavilla ja ymmärrettävissä. Jos tietty omaisuuseräluokitus ei täytä sovellettavia julkistamisvaatimuksia, se ei kelpaa eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa, mutta se voidaan ottaa huomioon, kun eurojärjestelmä arvioi luottoluokituslaitoksen yleisten luokitusprosessien läpinäkyvyyttä.

b) Luottoluokituslaitoksen on varmistettava luokitusprosessinsa läpinäkyvyys ja tapa, jolla se ylläpitää hyviä luokituskäytäntöjä. Kaikkien metodologiaa koskevien asiakirjojen tulee ilmentää perusteellista asiantuntemusta, ja menetelmissä olisi otettava huomioon kaikki asiaankuuluvat tiedot luottoluokitusten antamista varten. Eurojärjestelmä voi tässä yhteydessä analysoida muun muassa kunkin analyytikon antamien luottoluokitusten lukumäärää, luokitustyöryhmän kokoa, kokoonpanoa ja jäsenten asiantuntemusta, luokitustyöryhmän riippumattomuutta luokitusanalyytikoista, luokitusten arviointitiheyttä ja syitä tilanteille, joissa on annettu suuria määriä luokituksia. Kun eurojärjestelmä arvioi luottoluokituslaitoksen luokitusprosessien ja -käytäntöjen luotettavuutta ja laatua, se voi ottaa huomioon vireillä olevat ja aiemmat valvontatoimenpiteet, joihin ESMA on ryhtynyt luottoluokituslaitosta vastaan asetuksen (EY) N:o 1060/2009 24 artiklan 1 kohdan nojalla.

c) Luottoluokituslaitoksen on sovellettava menetelmiä johdonmukaisesti luottoluokituksiinsa.

▼M9

4. Mitä tulee luottoluokituslaitoksen kykyyn täyttää eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon laadun seurannan kriteerit ja säännöt, luottoluokituslaitoksen luokitusten ja maksukyvyttömyysluokitusten suoriutumisen on oltava pitkällä aikavälillä johdonmukaista, jotta a) varmistetaan luottokelpoisuuden arviointijärjestelmän tuottamien luottoluokitustietojen vastaavuus eurojärjestelmän yhdenmukaistettuun luokitusasteikkoon nähden ja b) säilytetään luottoluokituslaitoksen luottoluokitusten tulosten vertailukelpoisuus eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon eri järjestelmissä ja lähteissä. Luottoluokituslaitoksen havaitsemien luottoluokituksien siirtymien ja maksukyvyttömyystilastojen olisi oltava linjassa oletusarvojen kanssa, jotka perustuvat luottoluokituslaitoksen omiin luokitusasteikkoihin, koska – kuten näiden suuntaviivojen liitteessä IX todetaan – havaittujen maksukyvyttömyysasteiden ja maksukyvyttömyyden todennäköisyyden väliset poikkeamat voivat asettaa kyseenalaiseksi luottoluokitusten laadun ja siten haitata eurojärjestelmän luottoriskinarviointikehikon tehokasta täytäntöönpanoa.

5. Toiminnallisten kriteerien osalta edellytetään seuraavaa:

   a) Luottoluokituslaitoksen on toimitettava päivittäiset luokitustiedot kaikille eurojärjestelmän keskuspankeille eurojärjestelmän edellyttämää muotoa ja toimitustapaa noudattaen.

   b) Luottoluokituslaitoksen on varmistettava, että eurojärjestelmällä on mahdollisuus saada nopeasti sekä resurssi- ja kustannustehokkaalla tavalla käyttöönsä luokitustiedot, jotka ovat tarpeen eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointia ja jatkuvaa seurantaa varten, mukaan lukien lehdistötiedotteet, uusia liikkeeseenlaskuja koskevat raportit, seurantaraportit ja luokituskattavuutta koskevat tiedot.

   c) Jos luottoluokituslaitos hyväksytään eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikkoon, sen tulee olla valmis tekemään eurojärjestelmän kanssa sopimuksia, joiden ehdoissa määritellään riittävä pääsy tietoihin ja kohtuulliset käyttömaksut.

6. Luottoluokituslaitoksen hyväksyminen eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikkoon edellyttää kaikkien eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon vaatimusten täyttymistä. Koska hakemuksen hyväksyminen eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa edellyttää erittäin teknistä laadullista ja määrällistä arviointia, eurojärjestelmä voi tarvittaessa arvioida muita merkityksellisiä tekijöitä, jotka liittyvät näissä suuntaviivoissa oleviin eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon vaatimuksiin.

IV. ULKOISEN LUOTTOLUOKITUSLAITOKSEN HYVÄKSYMISKRITEERIT EUROJÄRJESTELMÄN LUOTTOKELPOISUUDEN ARVIOINTIKEHIKKOON JA VAATIMUSTEN NOUDATTAMINEN AJAN KULUESSA

1. Luottoluokituslaitosten on täytettävä ulkoisten luottoluokituslaitosten hyväksymiskriteerit hakemuksen tekemisen yhteydessä ja jatkuvasti sen jälkeen, kun ne on hyväksytty eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikkoon.

2. Eurojärjestelmä voi soveltaa näiden suuntaviivojen 126 artiklan mukaisia toimenpiteitä luottoluokituslaitokseen, joka

   a) hyväksyttiin eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikkoon virheellisten tietojen antamisen tai muun säännösten vastaisen menettelyn perusteella tai

   b) ei enää täytä eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon hyväksymiskriteerejä.

   Eurojärjestelmä perustelee päätöksensä, kun se antaa luottoluokituslaitokselle tiedoksi päätöksensä 126 artiklan mukaisten toimenpiteiden soveltamisesta.

▼M3

———————

▼M3

LIITE XI

ARVOPAPEREIDEN MUOTO

EKP julkisti 13.6.2006 new global notes -kriteerit (NGN) maailmanlaajuisten haltijavelkakirjojen muodossa oleville kansainvälisille arvopapereille, jotka kelpaisivat eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuudeksi 1.1.2007 lukien. EKP ilmoitti 22.10.2008, että maailmanlaajuisina rekisteröityinä velkakirjoina 30.9.2010 jälkeen liikkeeseen lasketut kansainväliset velkapaperit kelpaisivat vakuudeksi eurojärjestelmän luotto-operaatioissa ainoastaan kansainvälisten velkapapereiden uutta säilytysstruktuuria (NSS) noudatettaessa.

Jäljempänä olevassa taulukossa esitetään yhteenveto eri muodoissa oleviin arvopapereihin sovellettavista kelpoisuussäännöistä NGN- ja NSS-kriteerien käyttöönoton jälkeen.

Taulukko 1

Eri muodoissa olevien arvopapereiden kelpoisuussäännöt

Maailmanlaajuinen/ yhden velkakirjan muodossa	Haltijavelkakirja/ rekisteröity	NGN/CGN (classic global note)/NSS	Onko yhteinen säilyttäjä kansainvälinen arvopaperikeskus (ICSD) (*)?	Vakuuskelpoinen?
Maailmanlaajuinen	Haltijavelkakirja	NGN	Kyllä	Kyllä
			Ei	Ei
Maailmanlaajuinen	Haltijavelkakirja	CGN	Ei sovelleta	Ei, mutta ennen 1.1.2007 liikkeeseen lasketut arvopaperit säilyvät vakuuskelpoisina maturiteettiinsa saakka, sekä erissä tapahtuvien liikkeeseenlaskujen osalta 1.1.2007 lukien, jos liikkeeseenlasku tapahtuu samalla ISIN-koodilla.
Maailmanlaajuinen	Rekisteröity	CGN	Ei sovelleta	Tällä rakenteella 30.9.2010 jälkeen liikkeeseen lasketut joukkolainat eivät ole enää vakuuskelpoisia.
Maailmanlaajuinen	Rekisteröity	NSS	Kyllä	Kyllä
Yhden velkakirjan muodossa	Haltijavelkakirja	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Tällä rakenteella 30.9.2010 jälkeen liikkeeseen lasketut joukkolainat eivät ole enää vakuuskelpoisia. Yhden velkakirjan muodossa viimeistään 30.9.2010 liikkeeseen lasketut haltijavelkakirjat säilyttävät vakuuskelpoisuuden koko maturiteettinsa ajan

(*) Tai jos tulee sovellettavaksi, hyväksytty arvopaperikeskus.

▼B

LIITE XII

ESIMERKKEJÄ EUROJÄRJESTELMÄN RAHAPOLIITTISISTA OPERAATIOISTA JA MENETTELYISTÄ

Esimerkit

Esimerkki 1 Likviditeettiä lisäävä käänteisoperaatio kiinteäkorkoisena huutokauppana

Esimerkki 2 Likviditeettiä lisäävä käänteisoperaatio vaihtuvakorkoisena huutokauppana

Esimerkki 3 EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlasku vaihtuvakorkoisena huutokauppana

Esimerkki 4 Likviditeettiä vähentävä valuuttaswap vaihtuvakorkoisena huutokauppana

Esimerkki 5 Likviditeettiä lisäävä valuuttaswap vaihtuvakorkoisena huutokauppana

Esimerkki 6 Riskienhallintamenetelmät

I. ESIMERKKI 1: LIKVIDITEETTIÄ LISÄÄVÄ KÄÄNTEISOPERAATIO KIINTEÄKORKOISENA HUUTOKAUPPANA

1. EKP päättää lisätä markkinoiden likviditeettiä käänteisoperaatiolla, joka järjestetään kiinteäkorkoisena huutokauppana.

2. Kolme vastapuolta antaa seuraavat tarjoukset:

Vastapuoli	Tarjous (miljoonaa euroa)
Pankki 1	30
Pankki 2	40
Pankki 3	70
Yhteensä	140

3. EKP päättää jakaa yhteensä 105 miljoonaa euroa.

4. Jaettava määrä prosentteina on:

$$\frac{105}{(30+40+70)} = 75\ \%$$

5. Vastapuolille jaettavat määrät ovat:

Vastapuoli	Tarjous (miljoonaa euroa)	Jaettava määrä (miljoonaa euroa)
Pankki 1	30	22,5
Pankki 2	40	30,0
Pankki 3	70	52,5
Yhteensä	140	105,0

▼B

II. ESIMERKKI 2: LIKVIDITEETTIÄ LISÄÄVÄ KÄÄNTEISOPERAATIO VAIHTUVAKORKOISENA HUUTOKAUPPANA

1. EKP päättää lisätä markkinoiden likviditeettiä käänteisoperaatiolla, joka järjestetään vaihtuvakorkoisena huutokauppana.

2. Kolme vastapuolta antaa seuraavat tarjoukset:

	Määrä (miljoonaa euroa)				
Korko (%)	Pankki 1	Pankki 2	Pankki 3	Tarjoukset yhteensä	Kumulatiiviset tarjoukset
3,15				0	0
3,10		5	5	10	10
3,09		5	5	10	20
3,08		5	5	10	30
3,07	5	5	10	20	50
3,06	5	10	15	30	80
3,05	10	10	15	35	115
3,04	5	5	5	15	130
3,03	5		10	15	145
Yhteensä	30	45	70	145	

3. EKP päättää jakaa 94 miljoonaa euroa, minkä perusteella marginaalikoroksi muodostuu 3,05 prosenttia.

4. Kaikki 3,05 prosentin ylittävät tarjoukset (kumulatiiviseen 80 miljoonan euron määrään saakka) hyväksytään täysimääräisesti. Jaettava määrä prosentteina on 3,05 prosentin korolla

$$\frac{94 - 80}{35} = 40\ \%$$

5. Pankille 1 jaettava määrä tällä marginaalikorolla on esimerkiksi

$$0{,}4 \times 10 = 4$$

6. Pankille 1 jaettava kokonaismäärä on

$$5 + 5 + 4 = 14$$

7. Huutokaupan tulos voidaan esittää yhteenvetona seuraavasti:

	Määrä (miljoonaa euroa)			
Vastapuolet	Pankki 1	Pankki 2	Pankki 3	Yhteensä
Tarjoukset yhteensä	30,0	45,0	70,0	145
Jaettava määrä yhteensä	14,0	34,0	46,0	94

8. Jos jaettavan määrän laskennassa käytetään yksikorkoista (hollantilaista) huutokauppamenettelyä, vastapuolille jaettaviin määriin sovellettava korko on 3,05 prosenttia.

▼B

9. Jos jaettavan määrän laskennassa käytetään monikorkoista (amerikkalaista) huutokauppamenettelyä, vastapuolille jaettaviin määriin ei sovelleta yhtä ainoaa korkoa; esimerkiksi pankki 1 saa 5 miljoonaa euroa 3,07 prosentin korolla, 5 miljoonaa euroa 3,06 prosentin korolla ja 4 miljoonaa euroa 3,05 prosentin korolla.

III. ESIMERKKI 3: EKP:N VELKASITOUMUSTEN LIIKKEESEENLASKU VAIHTUVAKORKOISENA HUUTOKAUPPANA

1. EKP päättää vähentää markkinoiden likviditeettiä laskemalla liikkeeseen velkasitoumuksia vaihtuvakorkoista huutokauppaa käyttäen.

2. Kolme vastapuolta antaa seuraavat tarjoukset:

	Määrä (miljoonaa euroa)				
Korko (%)	Pankki 1	Pankki 2	Pankki 3	Yhteensä	Kumulatiiviset tarjoukset
3,00				0	0
3,01	5		5	10	10
3,02	5	5	5	15	25
3,03	5	5	5	15	40
3,04	10	5	10	25	65
3,05	20	40	10	70	135
3,06	5	10	10	25	160
3,08	5		10	15	175
3,10		5		5	180
Yhteensä	55	70	55	180	

3. EKP päättää jakaa 124,5 miljoonan euron nimellismäärän, minkä perusteella marginaalikoroksi muodostuu 3,05 prosenttia.

4. Kaikki 3,05 prosentin alittavat tarjoukset (kumulatiiviseen 65 miljoonan euron määrään saakka) hyväksytään täysimääräisesti. Jaettava määrä prosentteina on 3,05 prosentin korolla

$$\frac{124{,}5 - 65}{70} = 85\ \%$$

5. Pankille 1 jaettava määrä tällä marginaalikorolla on esimerkiksi

$$0{,}85 \times 20 = 17$$

6. Pankille 1 jaettava kokonaismäärä on

$$5 + 5 + 5 + 10 + 17 = 42$$

7. Huutokaupan tulos voidaan esittää yhteenvetona seuraavasti:

	Määrä (miljoonaa euroa)			
Vastapuolet	Pankki 1	Pankki 2	Pankki 3	Yhteensä
Tarjoukset yhteensä	55,0	70,0	55,0	180,0
Jaettava määrä yhteensä	42,0	49,0	33,5	124,5

▼B

IV. ESIMERKKI 4: LIKVIDITEETTIÄ VÄHENTÄVÄ VALUUTTASWAP VAIHTUVAKORKOISENA HUUTOKAUPPANA

1. EKP päättää vähentää markkinoiden likviditeettiä tekemällä euron ja dollarin välisen valuuttaswapin vaihtuvakorkoisena huutokauppana. (Huomaa: euron termiinikurssi on tässä esimerkissä korkeampi kuin avistakurssi.)

2. Kolme vastapuolta antaa seuraavat tarjoukset:

	Määrä (miljoonaa euroa)				
Swap-pisteet (× 10 000)	Pankki 1	Pankki 2	Pankki 3	Yhteensä	Kumulatiiviset tarjoukset
6,84				0	0
6,80	5		5	10	10
6,76	5	5	5	15	25
6,71	5	5	5	15	40
6,67	10	10	5	25	65
6,63	25	35	40	100	165
6,58	10	20	10	40	205
6,54	5	10	10	25	230
6,49		5		5	235
Yhteensä	65	90	80	235	

3. EKP päättää jakaa 158 miljoonaa euroa, minkä perusteella marginaaliswap-pisteeksi muodostuu 6,63. Kaikki 6,63 pisteen ylittävät tarjoukset (kumulatiiviseen 65 miljoonan euron määrään saakka) hyväksytään täysimääräisesti. Jaettava määrä prosentteina on 6,63 pisteellä

$$\frac{158 - 65}{100} = 93\ \%$$

4. Pankille 1 jaettava määrä tällä marginaaliswap-pisteellä on esimerkiksi

$$0{,}93 \times 25 = 23{,}25$$

5. Pankille 1 jaettava kokonaismäärä on

$$5 + 5 + 5 + 10 + 23{,}25 = 48{,}25$$

6. Huutokaupan tulos voidaan esittää yhteenvetona seuraavasti:

	Määrä (miljoonaa euroa)			
Vastapuolet	Pankki 1	Pankki 2	Pankki 3	Yhteensä
Tarjoukset yhteensä	65,0	90,0	80,0	235,0
Jaettava määrä yhteensä	48,25	52,55	57,20	158,0

▼B

7. EKP määrää operaatiossa euron USD-avistakurssiksi 1,1300.

8. Jos käytetään yksikorkoista huutokauppamenettelyä (hollantilaista huutokauppaa), eurojärjestelmä ostaa operaation alkamispäivänä 158 000 000 euroa ja myy 178 540 000 dollaria. Operaation eräpäivänä eurojärjestelmä myy 158 000 000 euroa ja ostaa 178 644 754 dollaria (termiinikurssi on 1,130663 = 1,1300 + 0,000663).

9. Jos käytetään monikorkoista huutokauppamenettelyä (amerikkalaista huutokauppaa), eurojärjestelmä vaihtaa euro- ja dollarimäärät seuraavassa taulukossa esitetyllä tavalla:

Avistakauppa			Termiinikauppa		
Valuuttakurssi	Euro, osto	USD, myynti	Valuuttakurssi	Euro, myynti	USD, osto
1,1300			1,130684		
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130680	10 000 000	11 306 800
1,1300	15 000 000	16 950 000	1,130676	15 000 000	16 960 140
1,1300	15 000 000	16 950 000	1,130671	15 000 000	16 960 065
1,1300	25 000 000	28 250 000	1,130667	25 000 000	28 266 675
1,1300	93 000 000	105 090 000	1,130663	93 000 000	105 151 659
1,1300			1,130658		
1,1300			1,130654		
1,1300			1,130649		
Yhteensä	158 000 000	178 540 000		158 000 000	178 645 339

V. ESIMERKKI 5: LIKVIDITEETTIÄ LISÄÄVÄ VALUUTTASWAP VAIHTUVAKORKOISENA HUUTOKAUPPANA

1. EKP päättää lisätä markkinoiden likviditeettiä tekemällä euron ja dollarin välisen valuuttaswapin vaihtuvakorkoisena huutokauppana. (Huomaa: euron termiinikurssi on tässä esimerkissä korkeampi kuin avistakurssi.)

2. Kolme vastapuolta antaa seuraavat tarjoukset:

	Määrä (miljoonaa euroa)				
Swap-pisteet (× 10 000)	Pankki 1	Pankki 2	Pankki 3	Yhteensä	Kumulatiiviset tarjoukset
6,23					
6,27	5		5	10	10
6,32	5		5	10	20

▼B

	Määrä (miljoonaa euroa)				
Swap-pisteet (× 10 000)	Pankki 1	Pankki 2	Pankki 3	Yhteensä	Kumulatiiviset tarjoukset
6,36	10	5	5	20	40
6,41	10	10	20	40	80
6,45	20	40	20	80	160
6,49	5	20	10	35	195
6,54	5	5	10	20	215
6,58		5		5	220
Yhteensä	60	85	75	220	

3. EKP päättää jakaa 197 miljoonaa euroa, minkä perusteella marginaaliswap-pisteeksi muodostuu 6,54. Kaikki 6,54 pisteen alittavat tarjoukset (kumulatiiviseen 195 miljoonan euron määrään saakka) hyväksytään täysimääräisesti. Jaettava määrä prosentteina on 6,54 pisteellä

$$\frac{197 - 195}{20} = 10\ \%$$

4. Pankille 1 jaettava määrä tällä marginaaliswap-pisteellä on esimerkiksi

$$0{,}10 \times 5 = 0{,}5$$

5. Pankille 1 jaettava kokonaismäärä on

$$5 + 5 + 10 + 10 + 20 + 5 + 0{,}5 = 55{,}5$$

6. Huutokaupan tulos voidaan esittää yhteenvetona seuraavasti:

	Määrä (miljoonaa euroa)			
Vastapuolet	Pankki 1	Pankki 2	Pankki 3	Yhteensä
Tarjoukset yhteensä	60,0	85,0	75,0	220
Jaettava määrä yhteensä	55,5	75,5	66,0	197

6. EKP määrää operaatiossa euron USD-avistakurssiksi 1,1300.

7. Jos käytetään yksikorkoista huutokauppamenettelyä (hollantilaista huutokauppaa), eurojärjestelmä myy operaation alkamispäivänä 197 000 000 euroa ja ostaa 222 610 000 dollaria. Operaation eräpäivänä eurojärjestelmä myy 197 000 000 euroa ja myy 222 738 838 dollaria (termiinikurssi on 1,130654 = 1,1300 + 0,000654).

▼B

8. Jos käytetään monikorkoista huutokauppamenettelyä (amerikkalaista huutokauppaa), eurojärjestelmä vaihtaa euro- ja dollarimäärät seuraavassa taulukossa esitetyllä tavalla:

Avistakauppa			Termiinikauppa		
Valuuttakurssi	Euro, myynti	USD, osto	Valuuttakurssi	Euro, osto	USD, myynti
1,1300			1,130623		
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130627	10 000 000	11 306 270
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130632	10 000 000	11 306 320
1,1300	20 000 000	22 600 000	1,130636	20 000 000	22 612 720
1,1300	40 000 000	45 200 000	1,130641	40 000 000	45 225 640
1,1300	80 000 000	90 400 000	1,130645	80 000 000	90 451 600
1,1300	35 000 000	39 550 000	1,130649	35 000 000	39 572 715
1,1300	2 000 000	2 260 000	1,130654	2 000 000	2 261 308
1,1300			1,130658		
Yhteensä	197 000 000	222 610 000		197 000 000	222 736 573

VI. ESIMERKKI 6: RISKIENHALLINTAMENETELMÄT

1. Tässä esimerkissä kuvataan eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuutena käytettäviin omaisuuseriin sovellettavia riskienhallintamenetelmiä. Se perustuu oletukseen, että vakuuksien muutospyynnön tarvetta laskiessa otetaan huomioon myönnetylle luotolle kertynyt korko ja sovelletaan kynnyspistettä, joka on 0,5 prosenttia myönnetyn luoton määrästä. Esimerkki perustuu oletukseen, että vastapuoli osallistuu seuraaviin eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin:

   a) perusrahoitusoperaatio, joka alkaa 30.7.2014 ja päättyy 6.8.2014 ja jossa vastapuolelle jaetaan 50 miljoonaa euroa 0,15 prosentin korolla.

   b) pitempiaikainen rahoitusoperaatio, joka alkaa 31.7.2014 ja päättyy 23.10.2014 ja jossa vastapuolelle jaetaan 45 miljoonaa euroa 0,15 prosentin korolla.

   c) perusrahoitusoperaatio, joka alkaa 6.8.2014 ja päättyy 13.8.2014 ja jossa vastapuolelle jaetaan 35 miljoonaa euroa 0,15 prosentin korolla.

2. Vastapuolen operaatioiden vakuudeksi toimittamien jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien ominaisuudet on eritelty taulukossa 1.

▼M4

Taulukko 1

Transaktioiden vakuudeksi toimitetut jälkimarkkinakelpoiset omaisuuserät

Ominaisuudet

Nimi	Omaisuuserä-tyyppi	Eräpäivä	Koron määrittely	Koron maksuväli	Jäljellä oleva maturiteetti	Aliarvostus
Omaisuuserä A	►M9 Katettu jumbolaina ◄	30.8.2018	Kiinteä	6 kuukautta	4 vuotta	2,50 %
Omaisuuserä B	Valtion joukkolaina	19.11.2018	Vaihtuva	12 kuukautta	4 vuotta	0,50 %
Omaisuuserä C	Yrityksen liikkeeseen laskema velkakirja	12.5.2025	Nollakorko		> 10 vuotta	13,00 %

Hinnat prosentteina (kertynyt korko mukaan lukien) (*)

30.7.2014	31.7.2014	1.8.2014	4.8.2014	5.8.2014	6.8.2014	7.8.2014
101,61	101,21	99,50	99,97	99,73	100,01	100,12
	98,12	97,95	98,15	98,56	98,59	98,57
					53,71	53,62

(*) Tietyn arvostuspäivän hinnat vastaavat tätä arvostuspäivää edeltävän pankkipäivän edustavinta hintaa.

▼B

KORVAMERKINTÄJÄRJESTELMÄ

Ensiksi oletetaan, että transaktiot toteutetaan kansallisen keskuspankin kanssa, joka käyttää järjestelmää, jossa omaisuuserät korvamerkitään kuhunkin transaktioon. Vakuudeksi toimitetut omaisuuserät arvostetaan päivittäin. Riskienhallintajärjestelmä voidaan tällöin kuvata seuraavasti (ks. myös alla oleva taulukko 2):

▼M4

1. Vastapuoli tekee 30.7.2014 kansallisen keskuspankin kanssa takaisinostosopimuksen, jonka mukaan kansallinen keskuspankki ostaa 50,6 miljoonan euron arvosta omaisuuserää A. Omaisuuserä A on yhteissijoitusdirektiivin mukainen kiinteäkorkoinen jumbolaina, joka erääntyy 30.8.2018 ja on luokitettu luottoluokkaan 1–2. Koska sen jäljellä oleva maturiteetti on neljä vuotta, siihen sovellettava markkina-arvon aliarvostus on 2,5 prosenttia. Omaisuuserän A markkinahinta sen viitemarkkinapaikalla on mainittuna päivänä 101,61 prosenttia, johon sisältyy kertynyt kuponkikorko. Vastapuolen edellytetään toimittavan sellaisen määrän omaisuuserää A, että sen markkina-arvo 2,5 prosentin aliarvostuksen jälkeen ylittää 50 miljoonan euron jaetun määrän. Vastapuoli toimittaa siten 50,6 miljoonan euron nimellisarvosta omaisuuserää A, jonka korjattu markkina-arvo tuona päivänä on 50 129 294 euroa.

▼B

2. Vastapuoli tekee 31.7.2014 kansallisen keskuspankin kanssa takaisinostosopimuksen, jonka mukaan kansallinen keskuspankki ostaa 21 miljoonan euron arvosta omaisuuserää A (markkinahinta 101,21 prosenttia, markkina-arvon aliarvostus 2,5 prosenttia) ja 25 miljoonan euron arvosta omaisuuserää B (markkinahinta 98,02 prosenttia). Omaisuuserä B on valtion vaihtuvakorkoinen joukkovelkakirja, joka on luokitettu luottoluokkaan 1–2 ja johon sovellettava markkina-arvon aliarvostus on 0,5 prosenttia. Omaisuuserän A ja omaisuuserän B korjattu markkina-arvo tuona päivänä on 45 130 098 euroa, eli yli vaaditun 45 000 000 euron määrän.

▼B

3. Omaisuuserät, jotka liittyvät 30.7.2014 alkaneeseen perusrahoitusoperaatioon, arvostetaan uudelleen 31.7.2014. Koska omaisuuserän A markkinahinta on 101,21 prosenttia, sen markkina-arvon aliarvostuksella korjattu arvo on yhä alemman ja ylemmän kynnysarvon sisällä. Alun perin vakuudeksi toimitetun määrän katsotaan näin ollen kattavan sekä alun perin myönnetyn likviditeetin määrän että 208 euron suuruisen kertyneen koron.

4. Vakuutena olevat omaisuuserät arvostetaan uudelleen 1.8.2014: omaisuuserän A markkinahinta on 99,50 prosenttia ja omaisuuserän B markkinahinta on 97,95 prosenttia. Kertyneet korot ovat 417 euroa 30.7.2014 alkaneesta perusrahoitusoperaatiosta ja 188 euroa 31.7.2014 alkaneesta pitempiaikaisesta rahoitusoperaatiosta. Näin ollen omaisuuserän A korjattu markkina-arvo ensimmäisessä transaktiossa on 912 092 euroa pienempi kuin transaktion vakuusvaade eli myönnetty luotto + kertynyt korko, mutta myös pienempi kuin 49 750 415 euron alempi kynnystaso. Vastapuoli toimittaa 950 000 euron nimellisarvosta omaisuuserää A, mikä 99,55 prosentin hintaan perustuneesta markkina-arvosta tehdyn 2,5 prosentin aliarvostuksen jälkeen palauttaa riittävän vakuuskatteen. Kansalliset keskuspankit voivat vaatia lisävakuutta arvopapereiden sijasta rahana.

   Myös toinen transaktio aiheuttaa vakuuksien muutospyynnön, koska transaktiossa käytettyjen omaisuuserien korjattu markkina-arvo (44 737 688 euroa) jää alle alemman kynnystason (44 775 187 euroa). Tämän vuoksi vastapuoli toimittaa 270 000 euron arvosta omaisuuserää B, jonka korjattu markkina-arvo on 263 143 euroa.

5. Vakuutena olevat omaisuuserät arvostetaan uudelleen 4.8. ja 5.8.2014, mutta tämä ei aiheuta vakuuksien muutospyyntöä 30.7. ja 31.7.2014 tehtyjen transaktioiden osalta.

6. Vastapuoli maksaa 6.8.2014 takaisin 30.7.2014 alkaneessa perusrahoitusoperaatiossa myönnetyn luoton ja 1 458 euron suuruisen kertyneen koron. Kansallinen keskuspankki palauttaa 51 550 000 euron nimellisarvosta omaisuuserää A.

   Samana päivänä vastapuoli tekee kansallisen keskuspankin kanssa uuden takaisinostosopimuksen, jonka mukaan kansallinen keskuspankki ostaa 75 miljoonan euron nimellisarvosta omaisuuserää C. Koska omaisuuserä C on nollakorkoinen yrityksen joukkovelkakirja, jonka jäljellä oleva maturiteetti on yli 10 vuotta, joka on luokitettu luottoluokkaan 1–2 ja johon sovellettava markkina-arvon aliarvostus on 13 prosenttia, sen aliarvostuksella korjattu markkina-arvo tuona päivänä on 35 045 775 euroa. Koska 31.7.2014 alkaneeseen pitempiaikaiseen rahoitusoperaatioon liittyvien omaisuuserien uudelleenarvostuksesta ilmenee, että omaisuuserien korjattu markkina-arvo on suurempi kuin ylempi kynnystaso, kansallinen keskuspankki palauttaa vastapuolelle 262 000 euron nimellisarvosta omaisuuserää. Jos kansallinen keskuspankki joutuu palauttamaan vakuutta vastapuolelle toisen transaktion yhteydessä, se voidaan joissakin tapauksissa nettouttaa vastapuolen kansalliselle keskuspankille ensimmäisen transaktion yhteydessä maksaman vakuuden kanssa. Näin ollen suoritettaisiin vain yksi vakuusmaksu.

SAMMIOJÄRJESTELMÄ

Toiseksi oletetaan, että transaktiot toteuttaa sammiojärjestelmää käyttävä kansallinen keskuspankki, jolloin vastapuolen käyttämään sammioon kerättyjä omaisuuseriä ei ole korvamerkitty mihinkään tiettyihin operaatioihin:

▼B

1. Tässä esimerkissä käytetään samaa transaktioiden sarjaa kuin edellisessä korvamerkintäjärjestelmää kuvaavassa esimerkissä. Pääasiallinen ero on, että kaikkien sammioon kuuluvien omaisuuserien korjatun markkina-arvon on uudelleenarvostuspäivinä katettava kaikkien vastapuolen ja kansallisen keskuspankin välisten avointen operaatioiden kokonaismäärä. Näin ollen 1.8.2014 tehtävä 1 174 592 euron suuruinen vakuuksien muutospyyntö on tässä esimerkissä sama kuin korvamerkintäjärjestelmässä. Vastapuoli toimittaa 1 300 000 euron nimellisarvosta omaisuuserää A, mikä 99,50 prosentin hintaan perustuneesta markkina-arvosta tehdyn 2,5 prosentin aliarvostuksen jälkeen palauttaa riittävän vakuuskatteen.

2. Lisäksi 6.8.2014, jolloin 30.7.2014 tehty perusrahoitusoperaatio erääntyy, vastapuoli voi pitää omaisuuserät vakuustilillään. Omaisuuseriä voidaan vaihtaa myös toisiin, kuten esimerkissä jossa 51,9 miljoonan euron nimellisarvosta omaisuuserää A vaihdetaan nimellisarvoltaan 75,5 miljoonaan euroon omaisuuserää C kaikissa rahoitusoperaatioissa myönnettyjen luottojen ja kertyneiden korkojen kattamiseksi.

3. Sammiojärjestelmän riskienhallintamenetelmiä kuvataan taulukossa 3.

▼B

Taulukko 2

Korvamerkintäjärjestelmä

Päivämäärä	Avoimet operaatiot	Alkamispäivä	Päättymispäivä	Korko	Myönnetty luotto	Kertynyt korko	Katettava määrä	Alempi kynnys	Ylempi kynnys	Korjattu markkina-arvo	Vakuuksien muutospyyntö
30.7.2014	Perusrahoitusoperaatio	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	—	50 000 000	49 750 000	50 250 000	50 129 294	—
31.7.2014	Perusrahoitusoperaatio	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	208	50 000 208	49 750 207	50 250 209	49 931 954	—
	Pitempiaikainen rahoitusoperaatio	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	—	45 000 000	44 775 000	45 225 000	45 130 098	—
1.8.2014	Perusrahoitusoperaatio	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	417	50 000 417	49 750 415	50 250 419	49 088 325	– 912 092
	Pitempiaikainen rahoitusoperaatio	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	188	45 000 188	44 775 187	45 225 188	44 737 688	– 262 500
4.8.2014	Perusrahoitusoperaatio	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 042	50 001 042	49 751 036	50 251 047	50 246 172	—
	Pitempiaikainen rahoitusoperaatio	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	750	45 000 750	44 775 746	45 225 754	45 147 350	—
5.8.2014	Perusrahoitusoperaatio	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 250	50 001 250	49 751 244	50 251 256	50 125 545	—
	Pitempiaikainen rahoitusoperaatio	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	938	45 000 938	44 775 933	45 225 942	45 201 299	—

▼B

Päivämäärä	Avoimet operaatiot	Alkamispäivä	Päättymispäivä	Korko	Myönnetty luotto	Kertynyt korko	Katettava määrä	Alempi kynnys	Ylempi kynnys	Korjattu markkina-arvo	Vakuuksien muutospyyntö
6.8.2014	Perusrahoitusoperaatio	6.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	—	35 000 000	34 825 000	35 175 000	35 045 775	—
	Pitempiaikainen rahoitusoperaatio	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 125	45 001 125	44 776 119	45 226 131	45 266 172	265 047
7.8.2014	Perusrahoitusoperaatio	6.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	146	35 000 146	34 825 145	35 175 147	34 987 050	—
	Pitempiaikainen rahoitusoperaatio	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 313	45 001 313	44 776 306	45 226 319	45 026 704	—

▼B

Taulukko 3

Sammiojärjestelmä

Päivämäärä	Avoimet operaatiot	Alkamispäivä	Päättymispäivä	Korko	Myönnetty luotto	Kertynyt korko	Katettava määrä	Alempi kynnys (*)	Ylempi kynnys (**)	Korjattu markkina-arvo	Vakuuksien muutospyyntö
30.7.2014	Perusrahoitusoperaatio	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	—	50 000 000	49 750 000	Ei sovelleta	50 129 294	—
31.7.2014	Perusrahoitusoperaatio	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	208	50 000 208	94 525 207	Ei sovelleta	95 062 051	—
	Pitempiaikainen rahoitusoperaatio	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	—					
1.8.2014	Perusrahoitusoperaatio	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	417	95 000 604	94 525 601	Ei sovelleta	93 826 013	– 1 174 592
	Pitempiaikainen rahoitusoperaatio	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	188					
4.8.2014	Perusrahoitusoperaatio	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 042	95 001 792	94 526 783	Ei sovelleta	95 470 989	—
	Pitempiaikainen rahoitusoperaatio	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	750					
5.8.2014	Perusrahoitusoperaatio	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 250	95 002 188	94 527 177	Ei sovelleta	95 402 391	—

▼B

Päivämäärä	Avoimet operaatiot	Alkamispäivä	Päättymispäivä	Korko	Myönnetty luotto	Kertynyt korko	Katettava määrä	Alempi kynnys (*)	Ylempi kynnys (**)	Korjattu markkina-arvo	Vakuuksien muutospyyntö
	Pitempiaikainen rahoitusoperaatio	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	938					
6.8.2014	Perusrahoitusoperaatio	6.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	–	80 001 125	79 601 119	Ei sovelleta	80 280 724	—
	Pitempiaikainen rahoitusoperaatio	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 125					
7.8.2014	Perusrahoitusoperaatio	6.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	146	80 001 458	79 601 451	Ei sovelleta	80 239 155	—
30.7.2014	Pitempiaikainen rahoitusoperaatio	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 313					

(*) Sammiojärjestelmässä alempi kynnys on vakuuksien muutospyyntöjen alin kynnystaso. Käytännössä useimmat kansalliset keskuspankit vaativat lisävakuutta, kun vakuussammion markkina-arvon aliarvostuksella korjattu markkina-arvo laskee katettavaa kokonaismäärää pienemmäksi.

(**) Sammiojärjestelmässä ylemmän kynnystason käsitteellä ei ole merkitystä, koska vastapuoli pyrkii aina toimittamaan vakuuksia yli vaaditun määrän minimoidakseen toimituskustannukset.

▼**M7**

LIITE XIIa

Yhteisön, jota pidetään näiden suuntaviivojen 2 artiklan 2 kohdassa määriteltynä valtiosidonnaisena laitoksena, on täytettävä seuraavat määrälliset kriteerit, jotta sen vakuuskelpoiset jälkimarkkinakelpoiset omaisuuserät luokitellaan suuntaviivojen (EU) 2016/65 (EKP/2015/35) liitteessä olevassa taulukossa 1 vahvistettuun aliarvostusluokkaan II:

a) kaikkien valtiosidonnaisen laitoksen liikkeeseen laskemien vakuuskelpoisten jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien nimellisarvojen summan on oltava keskiarvoltaan vähintään 10 miljardia euroa viiteajanjakson aikana; ja

b) kaikkien valtiosidonnaisen laitoksen viiteajanjakson aikana liikkeeseen laskemien vakuuskelpoisten jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien nimellisarvojen summan keskiarvo, joiden kannan nimellisarvo on vähintään 500 miljoonaa euroa, muodostaa vähintään 50 prosenttia kaikkien kyseisen valtiosidonnaisen laitoksen viiteajanjakson aikana liikkeeseen laskemien vakuuskelpoisten jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien kannan nimellisarvon summan keskiarvosta.

Näiden määrällisten kriteerien noudattamista arvioidaan vuosittain laskemalla asianomainen keskiarvo kunakin vuonna yhden vuoden viiteajanjaksolta alkaen edellisen vuoden elokuun 1 päivästä päättyen kuluvan vuoden heinäkuun 31 päivään.

▼B

LIITE XIII

VASTAAVUUSTAULUKKO

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
1 artiklan 1 kohta				
1 artiklan 2 kohta	1 artikla			
1 artiklan 3 kohta	johdanto			
1 artiklan 4 kohta	1.6 kohta			
1 artiklan 5 kohta			2 artikla	
2 artiklan 1 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 2 kohta	6.4.2 kohta			
2 artiklan 3 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 4 kohta	5.2.1 kohta, lisäys 2			
2 artiklan 5 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 6 kohta	liite II, II kohta			
2 artiklan 7 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 8 kohta	3.1.1.2 kohta			
2 artiklan 9 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 10 kohta				
2 artiklan 11 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 12 kohta				
2 artiklan 13 kohta	6.2.2.1 kohta			
2 artiklan 14 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 15 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 16 kohta	6.6 kohta			
2 artiklan 17 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 18 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 19 kohta	liite II, 20 kohta			

▼B

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
2 artiklan 20 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 21 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 22 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 23 kohta				
2 artiklan 24 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 25 kohta				
2 artiklan 26 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 27 kohta			3 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdan d alakohta	
2 artiklan 28 kohta			10 artikla	
2 artiklan 29 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 30 kohta	4.1.3 kohta, lisäys 2			
2 artiklan 31 kohta				
2 artiklan 32 kohta				
2 artiklan 33 kohta				
2 artiklan 34 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 35 kohta				
2 artiklan 36 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 37 kohta				
2 artiklan 38 kohta	5.1.1.3 kohta, lisäys 2			
2 artiklan 39 kohta	6.4.2 kohta			
2 artiklan 40 kohta	3.4.1 ja 3.4.2 kohta, lisäys 2			
2 artiklan 41 kohta	6.6.1 kohta			
2 artiklan 42 kohta				
2 artiklan 43 kohta				
2 artiklan 44 kohta				

▼B

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
2 artiklan 45 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 46 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 47 kohta				
2 artiklan 48 kohta	6.4.2 kohta			
2 artiklan 49 kohta				
2 artiklan 50 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 51 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 52 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 53 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 54 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 55 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 56 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 57 kohta				
2 artiklan 58 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 59 kohta				
2 artiklan 60 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 61 kohta				
2 artiklan 62 kohta				
2 artiklan 63 kohta				
2 artiklan 64 kohta	5.1.5.4 kohta, lisäys 2			
2 artiklan 65 kohta				
2 artiklan 66 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 67 kohta	lisäys 2			

▼B

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
2 artiklan 68 kohta				
2 artiklan 69 kohta	6.2.1.3 kohta			
2 artiklan 70 kohta	6.2.2 kohta			
2 artiklan 71 kohta	6.4.2 kohta			
2 artiklan 72 kohta	3.2.1 ja 3.2.2 kohta, lisäys 2			
2 artiklan 73 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 74 kohta				
2 artiklan 75 kohta				
2 artiklan 76 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 77 kohta	3.1.1.2 kohta, lisäys 2			
2 artiklan 78 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 79 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 80 kohta	3.1.1.1 kohta			
2 artiklan 81 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 82 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 83 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 84 kohta	5.1.5.4 kohta, lisäys 2			
2 artiklan 85 kohta				
2 artiklan 86 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 87 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 88 kohta				
2 artiklan 89 kohta	3.4.3 kohta			
2 artiklan 90 kohta				
2 artiklan 91 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 92 kohta	lisäys 2			

▼B

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
2 artiklan 93 kohta				
2 artiklan 94 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 95 kohta				
2 artiklan 96 kohta				
2 artiklan 97 kohta	kehikko 7, lisäys 2			
2 artiklan 98 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 99 kohta	5.1.1.3 kohta, lisäys 2			
2 artiklan 100 kohta				
3 artiklan 1 kohta	1.3 kohta			
3 artiklan 2 kohta				
4 artikla				
5 artiklan 1 kohta	3 luvun johdanto			
5 artiklan 2 kohta	3 luvun johdanto			
5 artiklan 3 kohta	3 luvun johdanto, 1.3.3 kohta			
5 artiklan 4 kohta	3 luvun johdanto, 1.3.3 ja 3.1.5 kohta			
5 artiklan 5 kohta	1.3.1 kohta			
6 artiklan 1 kohta	3.1.1.1 kohta			
6 artiklan 2 kohta	3.1.2 kohta			
6 artiklan 3 kohta				
6 artiklan 4 kohta				
6 artiklan 5 kohta				
6 artiklan 6 kohta				
7 artiklan 1 kohta	3.1.1.1 kohta			
7 artiklan 2 kohta	3.1.3 kohta			
7 artiklan 3 kohta				
7 artiklan 4 kohta				
7 artiklan 5 kohta				

▼B

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
7 artiklan 6 kohta	3.1.3 kohta			
8 artiklan 1 kohta	3.1.4 kohta			
8 artiklan 2 kohta	3.1.4 kohta			
8 artiklan 3 kohta	5.1.2.3 ja 5.2.5 kohta			
8 artiklan 4 kohta	3.1.4 kohta			
9 artiklan 1 kohta	3.1.5 kohta			
9 artiklan 2 kohta	3.1.5 kohta			
9 artiklan 3 kohta	3.1.4 kohta			
10 artiklan 1 kohta				
10 artiklan 2 kohta	liite II			
10 artiklan 3 kohta				
10 artiklan 4 kohta				
10 artiklan 5 kohta	6.1 kohta			
11 artiklan 1 kohta	3.4.1 kohta			
11 artiklan 2 kohta	liite II			
11 artiklan 3 kohta	3.4.3 kohta			
11 artiklan 4 kohta	3.4.3 kohta			
11 artiklan 5 kohta	3.4.4 kohta			
11 artiklan 6 kohta				
12 artiklan 1 kohta	3.5.1 kohta			
12 artiklan 2 kohta	3.5.2 kohta			
12 artiklan 3 kohta				1 artikla
12 artiklan 4 kohta	3.5.3 kohta			
12 artiklan 5 kohta	3.1.3 kohta			
12 artiklan 6 kohta	3.5 kohta			
12 artiklan 7 kohta				

▼B

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
13 artiklan 1 kohta	3.3.2 kohta			
13 artiklan 2 kohta	3.3.2 kohta			
13 artiklan 3 kohta	3.3.2 kohta			
13 artiklan 4 kohta	3.3.3 kohta			
13 artiklan 5 kohta	3.3.4 kohta			
13 artiklan 6 kohta				
14 artiklan 1 kohta	3.2.2 kohta			
14 artiklan 2 kohta	3.2.3 kohta			
14 artiklan 3 kohta	3.2.4 kohta			
14 artiklan 4 kohta				
15 artiklan 1 kohta	3.2 ja 5.1.4 kohta			
15 artiklan 2 kohta				
15 artiklan 3 kohta				
16 artiklan 1 kohta	2.3 kohta			
16 artiklan 2 kohta	2.3 kohta			
17 artiklan 1 kohta	lisäys 2			
17 artiklan 2 kohta				
17 artiklan 3 kohta	4.1.1 ja 4.2.1 kohta			
17 artiklan 4 kohta	4.1.5 ja 4.2.5 kohta			
17 artiklan 5 kohta	4.1.5 kohta			
17 artiklan 6 kohta	4.1.4 kohta			
17 artiklan 7 kohta				
18 artiklan 1 kohta	4.1.1 ja 4.1.2 kohta			
18 artiklan 2 kohta	4.1.2 kohta			
18 artiklan 3 kohta	4.1.3 kohta			
18 artiklan 4 kohta	4.1.3 kohta			
19 artiklan 1 kohta	4.1.3 kohta			

▼B

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
19 artiklan 2 kohta				
19 artiklan 3 kohta				
19 artiklan 4 kohta				
19 artiklan 5 kohta	4.1.3 kohta			
19 artiklan 6 kohta	4.1.3 kohta			
20 artiklan 1 kohta	4.1.4 kohta			
20 artiklan 2 kohta	4.1.4 kohta			
20 artiklan 3 kohta				
21 artiklan 1 kohta	4.2.1 kohta			
21 artiklan 2 kohta				1 artikla
21 artiklan 3 kohta	4.2.2 kohta			
21 artiklan 4 kohta	4.2.3 kohta			
22 artiklan 1 kohta	4.2.3 kohta			
22 artiklan 2 kohta	4.2.3 kohta			
22 artiklan 3 kohta	4.2.3 kohta			
23 artiklan 1 kohta	4.2.4 kohta			
23 artiklan 2 kohta	4.2.4 kohta			
23 artiklan 3 kohta				
24 artikla				
25 artiklan 1 kohta	5.1.1 ja 5.1.1.3 kohta			
25 artiklan 2 kohta	5.1.1 ja 5.1.2.3 kohta			
25 artiklan 3 kohta	5.1.1.3 kohta			
26 artiklan 1 kohta	5.1.1.1 kohta			
26 artiklan 2 kohta	5.1.1.1 kohta			
26 artiklan 3 kohta	5.1.1.1 kohta			
26 artiklan 4 kohta	5.1.1.1 kohta			
27 artiklan 1 kohta	5.1.1.2 kohta			
27 artiklan 2 kohta	5.1.1.2 kohta			

▼B

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
27 artiklan 3 kohta	5.1.1.2 kohta			
27 artiklan 4 kohta	5.1.1.2 kohta			
28 artiklan 1 kohta	5.1.2 kohta			
28 artiklan 2 kohta	5.1.2 kohta			
28 artiklan 3 kohta	5.1.2 ja 5.1.2.3 kohta			
29 artiklan 1 kohta	5.1.2.2 ja 5.1.2.3 kohta			
29 artiklan 2 kohta	5.1.2.2 ja 5.1.2.3 kohta			
30 artiklan 1 kohta	5.1.3 kohta			
30 artiklan 2 kohta	5.1.3 kohta			
30 artiklan 3 kohta				
30 artiklan 4 kohta	5.1.3 kohta			
30 artiklan 5 kohta	5.1.3 kohta			
31 artiklan 1 kohta	5.1.4 kohta			
31 artiklan 2 kohta	5.1.4 kohta			
32 artiklan 1 kohta	5.1.4 kohta			
32 artiklan 2 kohta	5.1.1.3 kohta			
32 artiklan 3 kohta	5.1.4 kohta			
32 artiklan 4 kohta	5.1.1.3 kohta			
32 artiklan 5 kohta	5.1.4 kohta			
32 artiklan 6 kohta	5.1.4 kohta			
33 artiklan 1 kohta	5.1.4 kohta			
33 artiklan 2 kohta	5.1.4 kohta			
33 artiklan 3 kohta	5.1.4 kohta			
33 artiklan 4 kohta	5.1.4 kohta			
34 artiklan 1 kohta	lisäys 2			

▼B

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
34 artiklan 2 kohta	lisäys 2			
35 artiklan 1 kohta	5.1.4 kohta			
35 artiklan 2 kohta				
35 artiklan 3 kohta				
36 artiklan 1 kohta	5.1.4 kohta			
36 artiklan 2 kohta				
36 artiklan 3 kohta				
37 artiklan 1 kohta	5.1.5.1 kohta			
37 artiklan 2 kohta				
38 artiklan 1 kohta	5.1.5.2 kohta			
38 artiklan 2 kohta	5.1.5.2 kohta			
39 artiklan 1 kohta	5.1.5.2 kohta			
39 artiklan 2 kohta	5.1.5.2 kohta			
40 artiklan 1 kohta	5.1.5.3 kohta			
40 artiklan 2 kohta				
41 artiklan 1 kohta	5.1.5.3 kohta			
41 artiklan 2 kohta				
42 artikla	5.1.5.4 kohta			
43 artiklan 1 alakohta	5.1.6 kohta			
43 artiklan 2 alakohta	5.1.6 kohta			
43 artiklan 3 alakohta	5.1.6 kohta			
43 artiklan 4 alakohta				
44 artiklan 1 kohta	5.2.1 kohta			
44 artiklan 2 kohta	5.2.1 kohta			
45 artiklan 1 kohta	5.2.2 kohta			
45 artiklan 2 kohta	5.2.2 kohta			

▼B

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
45 artiklan 3 kohta	5.2.2 kohta			
46 artiklan 1 kohta	5.2.3 kohta			
46 artiklan 2 kohta	5.2.3 kohta			
46 artiklan 3 kohta	5.2.3 kohta			
47 artiklan 1 kohta	5.2.4 kohta			
47 artiklan 2 kohta	5.2.4 kohta			
48 artiklan 1 kohta	5.2.5 kohta			
48 artiklan 2 kohta	5.2.5 kohta			
49 artiklan 1 kohta	5.3.1 kohta			
49 artiklan 2 kohta	5.3.1 kohta			
50 artiklan 1 kohta	5.3.2 kohta			
50 artiklan 2 kohta	5.3.1 kohta			
51 artiklan 1 kohta	5.3.2 kohta			
51 artiklan 2 kohta	5.3.1 kohta			
51 artiklan 3 kohta	5.3.2 kohta			
52 artiklan 1 kohta	5.3.2 kohta			
52 artiklan 2 kohta				
53 artiklan 1 kohta	5.3.1 kohta			
53 artiklan 2 kohta				
54 artiklan 1 kohta	7.4.2 kohta			
54 artiklan 2 kohta				2 artikla
55 artikla	2.1 kohta			
56 artiklan 1 kohta	2.1 kohta			
56 artiklan 2 kohta	2.1 kohta			
56 artiklan 3 kohta	2.1 kohta			

▼B

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
56 artiklan 4 kohta	2.1 kohta			
57 artiklan 1 kohta				
57 artiklan 2 kohta	2.2 kohta			
57 artiklan 3 kohta	2.2 kohta, lisäys 3			
57 artiklan 4 kohta	2.2 ja 5.2.2 kohta			
57 artiklan 5 kohta				
58 artiklan 1 kohta	1.5 kohta			
58 artiklan 2 kohta	1.5 ja 6.1 kohta			
58 artiklan 3 kohta				
58 artiklan 4 kohta	6.4.2 kohta			
58 artiklan 5 kohta	6.1 kohta			
58 artiklan 6 kohta	6.2 kohta			
59 artiklan 1 kohta	6.2.1.2 kohta			
59 artiklan 2 kohta	6.1 ja 6.3.1 kohta			
59 artiklan 3 kohta	6.3.1 kohta			
59 artiklan 4 kohta				
59 artiklan 5 kohta	6.3.1 kohta			
59 artiklan 6 kohta	6.3.1 kohta			
59 artiklan 7 kohta	6.3.1 kohta			
60 artikla				
61 artiklan 1 kohta	6.2 kohta			
61 artiklan 2 kohta	6.3.2 kohta, suuntaviivojen EKP/2014/10 liite			
62 artiklan 1 kohta	6.2.1.1 kohta		3 artiklan 2 kohta	
62 artiklan 2 kohta			3 artiklan 2 kohta	

▼B

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
62 artiklan 3 kohta			3 artiklan 2 kohta	
63 artiklan 1 kohta			3 artiklan 2 kohta	
63 artiklan 2 kohta				
63 artiklan 3 kohta	6.2.1.1 kohta		3 artiklan 3 kohta	
63 artiklan 4 kohta			3 artiklan 4 kohta	
63 artiklan 5 kohta			3 artiklan 5 kohta	
64 artikla	6.2.1.1 kohta			
65 artikla	6.2.1.8 kohta			
66 artiklan 1 kohta	6.2.1.3 kohta, suuntaviivat EKP/2014/10			
66 artiklan 2 kohta	6.2.1.3 kohta			
66 artiklan 3 kohta	6.2.1.3 kohta			
67 artiklan 1 kohta	6.2.1.4 kohta, suuntaviivat EKP/2014/10			
67 artiklan 2 kohta				
68 artiklan 1 kohta	6.2.1.5 kohta, suuntaviivojen EKP/2014/10 liite			
68 artiklan 2 kohta	6.2.1.5 kohta			
68 artiklan 3 kohta	6.2.1.5 kohta, suuntaviivojen EKP/2014/10 liite			
69 artiklan 1 kohta	6.2.1.6 kohta			
69 artiklan 2 kohta				
70 artiklan 1 kohta	6.2.1.7 kohta			
70 artiklan 2 kohta				
70 artiklan 3 kohta				
70 artiklan 4 kohta				
70 artiklan 5 kohta				
70 artiklan 6 kohta				
71 artikla				

▼B

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
72 artikla	6.2.1.1 kohta			
73 artiklan 1 kohta	6.2.1.1 kohta, suuntaviivat EKP/2014/10			
73 artiklan 2 kohta				
73 artiklan 3 kohta	6.2.1.1 kohta			
73 artiklan 4 kohta	6.2.1.1 kohta			
73 artiklan 5 kohta	6.2.1.1 kohta			
73 artiklan 6 kohta			4 artikla	
73 artiklan 7 kohta				
74 artiklan 1 kohta	6.2.1.1 kohta			
74 artiklan 2 kohta	6.2.1.1 kohta			
74 artiklan 3 kohta				
74 artiklan 4 kohta	6.2.1.1 kohta			
75 artiklan 1 kohta	6.2.1.1 kohta			
75 artiklan 2 kohta	6.2.1.1 kohta			
76 artiklan 1 kohta	6.2.1.1 kohta			
76 artiklan 2 kohta				
77 artiklan 1 kohta	6.2.1.1 kohta			
77 artiklan 2 kohta				
78 artiklan 1 kohta	6.2.1.1 kohta			
78 artiklan 2 kohta			11 artikla	
79 artikla	6.2.1.1 kohta			
80 artiklan 1 kohta	6.2.1.1 kohta			
80 artiklan 2 kohta				
80 artiklan 3 kohta				
80 artiklan 4 kohta				
80 artiklan 5 kohta			5 artiklan 2 kohta	

▼B

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
81 artiklan 1 kohta	6.2.1 kohta			
81 artiklan 2 kohta				
82 artiklan 1 kohta	6.3.1 kohta		6 artiklan 2 kohta	
82 artiklan 2 kohta	6.3.1 kohta			
83 artikla			1 artikla	
84 artikla			1 artikla	
85 artikla				
86 artikla				
87 artiklan 1 kohta	6.3.2 kohta			
87 artiklan 2 kohta				
87 artiklan 3 kohta	6.3.2 kohta			
88 artiklan 1 kohta	6.3.1 kohta			
88 artiklan 2 kohta				
89 artiklan 1 kohta	6.2.2.1 kohta			
89 artiklan 2 kohta				
89 artiklan 3 kohta				
89 artiklan 4 kohta				
89 artiklan 5 kohta				
90 artikla	6.2.2.1 kohta			
91 artikla	6.2.2.1 kohta			
92 artikla	6.2.2.1 kohta			
93 artikla	6.2.2.1 kohta			
94 artikla	6.2.2.1 kohta			
95 artiklan 1 kohta	6.2.2.1 kohta			
95 artiklan 2 kohta	6.2.2.1 kohta			
96 artiklan 1 kohta	6.2.2.1 kohta			
96 artiklan 2 kohta				
96 artiklan 3 kohta				

▼B

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
97 artikla	6.2.2.1 kohta			
98 artikla	6.2.2.1 kohta			
99 artiklan 1 kohta	6.2.3.1 kohta			
99 artiklan 2 kohta				
100 artikla	lisäys 7			
101 artiklan 1 kohta	lisäys 7			
101 artiklan 2 kohta	lisäys 7			
102 artikla	lisäys 7			
103 artiklan 1 kohta	lisäys 7			
103 artiklan 2 kohta	lisäys 7			
103 artiklan 3 kohta				
104 artiklan 1 kohta	lisäys 7			
104 artiklan 2 kohta	lisäys 7			
104 artiklan 3 kohta				
104 artiklan 4 kohta				
105 artikla				
106 artikla	6.2.2 kohta			
107 artiklan 1 kohta	6.2.2.2 kohta			
107 artiklan 2 kohta	6.2.2.2 kohta			
107 artiklan 3 kohta	6.2.2.2 kohta			
107 artiklan 4 kohta	6.2.2.2 kohta			
107 artiklan 5 kohta	6.2.2.2 kohta			
107 artiklan 6 kohta	6.2.2.2 kohta			
107 artiklan 7 kohta	6.2.2.2 kohta			

▼B

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
108 artikla	6.3.1, 6.2.2.1 ja 6.3.3.2 kohta			
109 artiklan 1 kohta	6.3.3.1 kohta			
109 artiklan 2 kohta	6.3.3.1 kohta			
109 artiklan 3 kohta	6.3.3.1 kohta			
110 artiklan 1 kohta	6.3.3.1 kohta			
110 artiklan 2 kohta	6.3.3.1 kohta			
110 artiklan 3 kohta	6.3.3.1 kohta			
110 artiklan 4 kohta	6.3.3.1 kohta			
110 artiklan 5 kohta				
110 artiklan 6 kohta				
110 artiklan 7 kohta	6.3.3.1 kohta			
111 artiklan 1 kohta	6.3.3.1 kohta			
111 artiklan 2 kohta	6.3.3.1 kohta			
112 artikla	6.3.3.2 kohta			
113 artiklan 1 kohta	6.3.2 kohta			
113 artiklan 2 kohta				
113 artiklan 3 kohta				
114 artiklan 1 kohta	6.3.2 ja 6.3.3.1 kohta			
114 artiklan 2 kohta	6.3.3.1 kohta			
114 artiklan 3 kohta	6.3.2 ja 6.3.3.1 kohta			
114 artiklan 4 kohta	6.3.2 ja 6.3.3.1 kohta			

▼B

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
114 artiklan 5 kohta	6.3.2 ja 6.3.3.1 kohta			
115 artikla	6.3.2 ja 6.3.3.1 kohta			
116 artikla	6.2.1.2 ja 6.2.2.1 kohta			
117 artikla	6.2.1.6 ja 6.2.2.1 kohta			
118 artiklan 1 kohta				
119 artiklan 1 kohta	6.3.1 kohta			
119 artiklan 2 kohta	6.3.4.1 ja 6.3.4 kohta			
119 artiklan 3 kohta				
119 artiklan 4 kohta	6.3.4 kohta			
119 artiklan 5 kohta	6.3.5 kohta			
120 artiklan 1 kohta				
120 artiklan 2 kohta				
120 artiklan 3 kohta				
121 artiklan 1 kohta	6.3.4.2 kohta			
121 artiklan 2 kohta				
121 artiklan 3 kohta				
121 artiklan 4 kohta				
122 artiklan 1 kohta	6.3.4.3 kohta			
122 artiklan 2 kohta				
122 artiklan 3 kohta	6.3.4.3 kohta			
122 artiklan 4 kohta				
122 artiklan 5 kohta				

▼B

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
123 artiklan 1 kohta				
123 artiklan 2 kohta				
123 artiklan 3 kohta				
123 artiklan 4 kohta				
124 artiklan 1 kohta	6.3.4.4 kohta			
124 artiklan 2 kohta				
124 artiklan 3 kohta				
124 artiklan 4 kohta	6.3.4.4 kohta			
124 artiklan 5 kohta	6.3.4.4 kohta			
125 artikla				
126 artiklan 1 kohta	6.3.5 kohta			
126 artiklan 2 kohta	6.3.5 kohta			
126 artiklan 3 kohta				
126 artiklan 4 kohta				
126 artiklan 5 kohta				
127 artiklan 1 kohta	6.4.1 kohta			
127 artiklan 2 kohta	6.4.1 kohta			
127 artiklan 3 kohta	6.4.1 kohta			
128 artiklan 1 kohta	6.4.1 kohta			
128 artiklan 2 kohta	6.4.1 kohta			
129 artiklan 1 kohta	6.4.2 kohta		8 artiklan 1 kohta	
129 artiklan 2 kohta	6.4.2 kohta			
130 artiklan 1 kohta	6.4.2 kohta		8 artiklan 2 kohta	
130 artiklan 2 kohta			8 artiklan 3 kohta	
130 artiklan 3 kohta	6.4.2 kohta			
130 artiklan 4 kohta			8 artiklan 4 kohta	
130 artiklan 5 kohta	6.4.2 kohta			
130 artiklan 6 kohta	6.4.2 kohta			

▼B

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
130 artiklan 7 kohta	6.4.2 kohta			
130 artiklan 8 kohta	6.4.2 kohta			
131 artiklan 1 kohta	6.4.3.1 kohta		8 artiklan 5 kohta	
131 artiklan 2 kohta	6.4.3.1 kohta			
131 artiklan 3 kohta	6.4.3.1 kohta			
132 artikla			8 artiklan 6 kohta	
133 artikla	6.4.3.3 kohta			
134 artikla	6.5 ja 6.5.1 kohta			
135 artikla	6.5.2 kohta			
136 artiklan 1 kohta	6.4.2 kohta			
136 artiklan 2 kohta	6.4.2 kohta			
136 artiklan 3 kohta	6.4.2 kohta			
136 artiklan 4 kohta				
137 artiklan 1 kohta	6.7 kohta			
137 artiklan 2 kohta	6.7 kohta			
137 artiklan 3 kohta	6.7 kohta			
138 artiklan 1 kohta	6.2.3.2 kohta			
138 artiklan 2 kohta				
138 artiklan 3 kohta	6.2.3.2 kohta			
139 artiklan 1 kohta		1 artiklan 1 kohta		
139 artiklan 2 kohta				
140 artikla	6.3.2.3 kohta			
141 artiklan 1 kohta	6.4.2 kohta			
141 artiklan 2 kohta				
141 artiklan 3 kohta	6.2.3.2 kohta			
142 artiklan 1 kohta				
142 artiklan 2 kohta				
142 artiklan 3 kohta				

▼B

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
142 artiklan 4 kohta				
143 artiklan 1 kohta				
143 artiklan 2 kohta	6.2.3.2 kohta			
143 artiklan 3 kohta				
144 artikla	6.2.3 kohta			
145 artiklan 1 kohta	6.2.3.2 kohta			
145 artiklan 2 kohta	6.2.3.2 kohta			
145 artiklan 3 kohta	6.2.3.2 kohta			
145 artiklan 4 kohta	lisäys 6			
146 artikla				
147 artikla	6.2.3.2 kohta			
148 artiklan 1 kohta	6.6 kohta			
148 artiklan 2 kohta	6.6 kohta			
148 artiklan 3 kohta	6.6.1 kohta			
148 artiklan 4 kohta				
148 artiklan 5 kohta				
148 artiklan 6 kohta				
149 artiklan 1 kohta	6.6 kohta			
149 artiklan 2 kohta	6.6 ja 6.6.2 kohta			
150 artiklan 1 kohta	6.6.2 kohta			
150 artiklan 2 kohta	6.2.1.4 ja 6.6.2 kohta, suuntaviivat EKP/2014/10			
150 artiklan 3 kohta				
150 artiklan 4 kohta	6.6.2 kohta			
150 artiklan 5 kohta	6.6.2 kohta			
150 artiklan 6 kohta				
151 artiklan 1 kohta	suuntaviivat EKP/2014/10			
151 artiklan 2 kohta	suuntaviivat EKP/2014/10			
151 artiklan 3 kohta	suuntaviivat EKP/2014/10			
151 artiklan 4 kohta	suuntaviivat EKP/2014/10			
152 artiklan 1 kohta	suuntaviivojen EKP/2014/10 liite			

▼B

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
152 artiklan 2 kohta				
152 artiklan 3 kohta				
153 artiklan 1 kohta	2.3 kohta			
153 artiklan 2 kohta				
154 artiklan 1 kohta	2.3 kohta			
154 artiklan 2 kohta				
155 artikla	lisäys 6			
156 artiklan 1 kohta	lisäys 6			
156 artiklan 2 kohta	lisäys 6			
156 artiklan 3 kohta	lisäys 6			
156 artiklan 4 kohta	lisäys 6			
156 artiklan 5 kohta	lisäys 6, 2.3 kohta			
156 artiklan 6 kohta	lisäys 6			
157 artikla	2.3 kohta			
158 artiklan 1 kohta	2.4.1 ja 6.3.1 kohta		9 artiklan 2 kohta	
158 artiklan 2 kohta	6.3.1 kohta			
158 artiklan 3 kohta	2.4.2 kohta			
158 artiklan 4 kohta	2.4.3 kohta			
159 artiklan 1 kohta	6.3.1 kohta			
159 artiklan 2 kohta	6.3.1 kohta			
159 artiklan 3 kohta	6.3.1 kohta			
159 artiklan 4 kohta	6.3.1 kohta			
160 artikla				
161 artiklan 1 kohta	liite II, I kohta			
161 artiklan 2 kohta	liite II, I kohta			
162 artikla	liite II, I kohta			

▼B

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
163 artikla	liite II, I kohta			
164 artikla	liite II, I kohta			
165 artiklan 1 kohta	liite II, I kohta			
165 artiklan 2 kohta	liite II, I kohta			
166 artiklan 1 kohta			9 artiklan 2 kohta	
166 artiklan 2 kohta			9 artiklan 3 kohta	
166 artiklan 3 kohta			9 artiklan 4 kohta	
166 artiklan 4 kohta			9 artiklan 5 kohta	
166 artiklan 5 kohta			9 artiklan 6 kohta	
167 artikla	liite II, I kohta			
168 artiklan 1 kohta	liite II, I kohta			
168 artiklan 2 kohta	liite II, I kohta			
169 artiklan 1 kohta	liite II, I kohta			
169 artiklan 2 kohta	liite II, I kohta			
170 artikla	liite II, I kohta			
171 artikla	liite II, I kohta			
172 artikla	liite II, II kohta			
173 artikla	liite II, II kohta			
174 artiklan 1 kohta	3.1.1.3 kohta			
174 artiklan 2 kohta				
174 artiklan 3 kohta				
175 artikla	liite II, II kohta			
176 artiklan 1 kohta	liite II, II kohta			

▼B

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
176 artiklan 2 kohta	liite II, II kohta			
176 artiklan 3 kohta				
177 artiklan 1 kohta	liite II, II kohta			
177 artiklan 2 kohta	liite II, II kohta			
177 artiklan 3 kohta	liite II, II kohta			
178 artikla	liite II, II kohta			
179 artikla	liite II, II kohta			
180 artikla	3.1.1.2 kohta			
181 artiklan 1 kohta	4.1.2 kohta			
181 artiklan 2 kohta	liite II, II kohta			
181 artiklan 3 kohta	liite II, II kohta			
182 artikla	liite II, II kohta			
183 artikla	liite II, III kohta			
184 artikla	liite II, III kohta			
185 artikla	liite II, III kohta			
186 artiklan 1 kohta	liite II, III kohta			
186 artiklan 2 kohta	liite II, III kohta			
187 artikla	3.4.2 kohta			
188 artikla				
189 artikla	1.4 kohta			
190 artiklan 1 kohta				
190 artiklan 2 kohta				
191 artiklan 1 kohta				
191 artiklan 2 kohta				
191 artiklan 3 kohta				
192 artikla				

▼B

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
liite I, johdanto	7.1 kohta			
liite I, 1 kohta	7.1 kohta			
liite I, 2 kohta	7.1 kohta			
liite I, 3 kohta	1.3.3 ja 7.2 kohta			
liite I, 4 kohta				
liite I, 5 kohta				
liite I, 6 kohta	7.2 kohta			
liite I, 7 kohta				
liite I, 8 kohta	1.3.3 ja 7.3.1 kohta			
liite I, 9 kohta	7.3.1 kohta			
liite I, 10 kohta				
liite I, 11 kohta				
liite I, 12 kohta	1.3.3 ja 7.4.3 kohta			
liite I, 13 kohta	7.6 kohta			
liite II	5.1.3 kohta			
liite III	5.1.5.1 kohta			
liite IV	5.1.6 kohta			
liite V	liite I, lisäys 3			
liite VI, I.1	6.6.1 kohta			
liite VI, I.2				
liite VI, I.3				
liite VI, I.4	6.6.1 kohta			
liite VI, I.5	6.6.1 kohta			
liite VI, II.1	6.6.2 kohta			
liite VI, II.2	6.6.2 kohta			
liite VI, III	Suuntaviivat EKP/2014/10			
liite VI, IV	Suuntaviivat EKP/2014/10			

▼B

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
liite VII, I.1	2.3 kohta, lisäys 6, 1 kohta			
liite VII, I.2	lisäys 6, 1 kohta			
liite VII, I.3	lisäys 6, 1 kohta			
liite VII, I.4				
liite VII, I.5				
liite VII, I.6				
liite VII, I.7	lisäys 6, 1 kohta			
liite VII, I.8	lisäys 6, 1 kohta			
liite VII, II	lisäys 6, 2.1 kohta			
liite VIII, I.1	liite I, lisäys 8			
liite VIII, I.2	liite I, lisäys 8			
liite VIII, I.3	liite I, lisäys 8			
liite VIII, I.4				
liite VIII, II.1	lisäys 8			
liite VIII, II.2				
liite VIII, II.3	lisäys 8			
liite VIII, II.4	lisäys 8			
liite VIII, III.1	lisäys 8			
liite VIII, III.2	lisäys 8			
liite VIII, III.3	lisäys 8			
liite VIII, III.4	lisäys 8			
liite IX	6.3.5 kohta			
liite X			liite I, liite II	
liite XI				
liite XII				
liite XIII				
liite XIV				

▼B

LIITE XIV

KUMOTUT SUUNTAVIIVAT JA LUETTELO MUUTOKSISTA

Suuntaviivat EKP/2011/14 (EUVL L 331, 14.12.2011, s. 1).

Suuntaviivat EKP/2012/25 (EUVL L 359, 29.12.2012, s. 74).

Suuntaviivat EKP/2014/10 (EUVL L 166, 5.6.2014, s. 33).

Päätös EKP/2013/6 (EUVL L 95, 5.4.2013, s. 22).

Päätös EKP/2013/35 (EUVL L 301, 12.11.2013, s. 6).

Päätös EKP/2014/23 (EUVL L 168, 7.6.2014, s. 115).